

શ્રી સુખસાગર પરમાનંદ-ભજનમાળા.

તથા

ઇશ્વર પ્રાર્થના.

નવનીત

શ્રીસદ્‌ગુરુવેનમઃ ।

શ્રી ગોપાલ કૃષ્ણ રાધેકૃષ્ણ નમઃ ।

શ્રી સુખસાગર પરમાનંદ-ભજનમાળા

તથા

ઈશ્વર સાથે વાતો કરવાની રીત.

वसुदेव सुतं देवं, कंस चाणूर मर्दनम् ।
देवकी परमानंदं, कृष्णं वंदे जगद्गुरुम् ॥
मुकं करोति वाचालं, पंगुं लंघयते गिरिम् ।
यत्कृपा तमहं वंदे, परमानंद माधवम् ॥
नाहं वसामि वैकुंठे योगिनां हृदये न च ।
मद्भक्ता यत्र गायन्ति, तत्र तिष्ठामि नारद ॥

રંગ લગાડી ભક્તીનો, પીજો અમૃત રસ;
ભૂલી આ સંસારને, રહેજો પ્રભુમાં મસ્ત.
અંતર બાહિર દેખજો, પ્રભુનું શુક્ષ્મ સ્વરૂપ;
અખંડ આનંદ ઉંરવહે, રોમ રોમ સુખરૂપ.

આવૃતિ પહેલી.] પ્રકાશકઃ-નવનીતલાલ વી. દલાલ. [પ્રત ૧૦૦૦.

કીંમત અમૂલ્ય પ્રેમ “ એક લક્ષ ”

મુદ્રકઃ—રઘુનાથ રામચંદ્ર ભખલે, ‘ મુંબઈ વૈભવ પ્રેસ ’
સર્વન્ટ્સ ઑફ ઇન્ડિયા સોસાયટી બિલ્ડીંગ,
સૅંડહર્સ્ટ રોડ, ગીરગામ, મુંબઈ.

પ્રકાશકઃ—નવનીતલાલ વી. દલાલ, સી. પી. ટૅન્ક કૉરેનેશન
(શ્રીનીવાસ) બીલ્ડીંગ, મુંબાઈ નં. ૪.

પ્રસ્તાવના.

અહો વહાલા આત્માઓ તમો પ્રસ્તાવના વાંચસો તો પાછળ પસ્તાવું નહી પડે. માટે શાન્ત ચીત્તે વિચાર કરશો તો માલમ પડશે કે જે મનુષ્ય દેહ પ્રાપ્ત કરી, આ ભરત ખંડની પુણ્ય ભુમીમાં અનેક ઋષિઓ મુનીઓ, મહાત્માઓ યોગીઓ અને સાધુસંત ભક્તો થઈ ગયા છે. જેઓના અત્યંત પવિત્ર ચરિત્ર જન સમાજ આગળ મોજુદ છે. જેઓએ પોતાની આખી જીંદગાની ભગવત અર્પણ કરી હતી ને જીવન મુક્ત થઈ ગયા હતા. મનુષ્ય દેહમાંજ સાધન સંપન્ન થઈ પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે. એટલુંજ નહી પણ મનુષ્ય દેહ એ મહા દુર્લભ છે, જેને સ્વર્ગના દેવતાઓ અને નારકી જીવો ઇચ્છે છે. વળી દેવતાઓ પણ પ્રભુને પ્રાર્થના કરે છે કે હે પ્રભુ અમને અનંત કલ્પ સુધી સ્વર્ગના સુખ ભોગવવા નથી. જેથી તમારી વિસ્મૃતિ થાય માટે હમને કૃપા કરી મનુષ્યનો દેહ આપો કે જે ક્ષણ ભંગુર છે તો પણ તેમાં મનુષ્ય જો ચહાય તો મોક્ષ સંપાદન કરી શકે છે. માટે જે દેવો ઈચ્છી રહ્યા છે, તે મનુષ્યનો દેહ આપણ સર્વેને મળ્યો છે. માટે દરેક સુજ્ઞ મનુષ્યે મોક્ષ

પ્રાપ્તીનો ઉપાય સત્વર કરવો જોઇએ, અને પરબ્રહ્મ પરમાત્માનું સત્ય સ્વરૂપ ઓળખીને, પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરી, મોક્ષ સુખનો આ જીવનમાંજ અનુભવ કરીને જીવન સફળ કરી, જન્મ મરણના મહા દુઃખોમાંથી છુટી, પરમ પદની પ્રાપ્તી કરી લેવી જોઇએ. એમ દરેક શાસ્ત્રો, વેદ પુરાણ, ઉપનીષદ, શ્રુતીસ્મૃતિ અને સંતો મહાત્માઓનું કહેવું છે. માટે આ અઘોર કલીયુગને વીષે ભગવત નામ સ્મરણ એજ કેવલ સાધન છે. માટે સતસંગ દ્વારા પરમ કૃપાળુ સચ્ચીદાનંદ પરમાત્માની અખંડ અને અનન્ય ભકિત કરી, અંતઃકરણ શુદ્ધ કરી, પરબ્રહ્મ સ્વરૂપ ઓળખી માયાનુ આવરણ દુર કરી, આ અજ્ઞાની જીવ કે જે અનંત દુઃખોને ત્રીવીધી તાપોથી ઘેરાયેલો છે, તેને અહંતા મમતા રૂપી બેડીથી છુટો કરી, આત્મ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરાવી, અચલ સુખને પરમ શાંતીનો લાભ આપવો. એ વાસ્તે આ પરમાનંદ સુખસાગર ભજનમાળાની ચોપડી છપાવવામાં આવી છે. જેમાં ઘણાજ રસીક અને સુંદર પદો જુદા જુદા મહાત્માઓના જ્ઞાન, ભકિત અને વૈરાગ્યથી ભરપુર છે જે વાંચવાથી અનુભવ થશે. માટે દરેક હરીજનોને હમારી એ વિનંતી છે કે એક વાર વાંચી અનુભવ કરશો ને પોતાના સગા વહાલા

દોસ્ત ભાઈબંધને તેનો અનુભવ કરાવી સતસંગનો પરમ લાભ આપી હરી રસ અમૃત પાન કરાવી પોતે મુક્ત થવું ને બીજાને પણ જીવન મુકિતના સુખનો અનુભવ કરાવવો એજ આ મનુષ્ય દેહનું પરમ ધ્યેય છે માટે પ્રભુ પાસે હમારી એ પ્રાર્થના છે કે:—હે પરમ કૃપાળુ સચ્ચીદાનંદ પરમાત્મા હમો સૌ જીવોને સદ બુદ્ધિ આપો કે જેથી, અમો સૌ તમારૂં પરમ કલ્યાણ, ને મહા મંગળકારી તથા અક્ષય સુખદાયક, પતીત પાવન નામનું સ્મરણ કરીએ ને આ અગાધ ગંભીર અને ઉંડાસંસાર સાગરને તરી જઇએ.

હરે રામ, હરે રામ, રામ રામ, હરે હરે,
હરે કૃષ્ણ, હરે કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ, હરે હરે.

ૐ

શાન્તી ! શાન્તી !! શાન્તી !!!

કાર્તિક શુદી એકાદશી
સંવત ૧૯૮૬.
તા. ૧૩–૧૧–૨૯.

લી૦ સેવક,
"નવનીતના" જય શ્રીકૃષ્ણ.

અનુક્રમણીકા.

શાંતાકારં ભુજગ શયનં પદ્મનાભં સુરેશમ્
વિશ્વાધારં ગગન સદૃશં મેઘ વર્ણં શુભાંગમ્
લક્ષ્મીકાંતં કમલ નયનં યોગિભિર્ધ્યાનગમ્યમ્
વંદે વિષ્ણું ભવભય હરં સર્વ લોકૈક નાથમ્

શુદ્ધિપત્ર.

પદ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨	૫	કરને	કરેને
૧૬	૬	સખીએ	શકીએ
૨૨	૧૦	કહુંુ	કહ્યું
૨૩	૧	કાણુ	કામણુ
૨૬	૧૩	ાવવાદ	વિવાદ
૫૫	૨	અશા	આશા
૭૭	૭	કોતુક	કૌતુક
૮૨	૨	ભરાઈ	ગવાઈ
૧૦૭	૭	શોધીએ	સાંધીએ
૧૩૭	૬	ઉડાળીએરે	ઉડાડીએરે
૧૬૭	૮	રહ્યાં	રચ્યો
૨૩૫	૧	હરી	રહી
૨૫૪	૮	દીનતા	દીનના
૩૫૨	૧	કેણુાંસી	કોણુાસી
૩૮૬	૫	હુમ્ણે	મ્હણે

ૐ

નારાયણ: નારાયણ: નારાયણ:

હે
પ્રભુ !
તમે એક
છો, અખંડ છો,
અનંત છો, વ્યાપક છો,
નિર્વિકાર છો, સર્વાધાર છો,
સકળ વિશ્વના સ્વામી છો, અને
સર્વ શક્તિમાન છો, તમે સર્વ ગુણોના
નિધિ છો, તમે દયાના સાગર છો, અને તમે
અધમ ઉદ્ધારણ છો, તમારો મહિમા અગાધ
છે, તમારૂં ડહાપણ અપાર છે. તમે રાજાઓના રાજા
તથા દેવોના પણ દેવ છો, અને તમારી અકળ ગતિનો
કોઇ પાર પામી શકતું નથી. હે મહા મંગળકારી
અખંડ સત્ચિદાનંદ, પરમ કૃપાળુ પવિત્ર પિતા
મહાન ઈશ્વર ! તમારા એવા ગુણો ને
મ્હોટાઇમાં મ્હારૂં મન લય કરવા
માટે અને તમારી સત્યસેવા
કરવાને ખાતર શુદ્ધ અંત:
કરણ ના પ્રેમથી માન
પૂર્વક હજારો હજાર
વાર દંડવત
પ્રણામ કરૂં
છું.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ.

શ્રીસુખસાગર પરમાનંદ્-ભજનમાળા.

તથા

શ્રીભગવાનની સાથે એકાગ્ર મનથી વાતો કરવાની રીતી

પ્રકાશકઃ—**શ્રીકૃષ્ણ ભજનાશ્રમ તરફથી** (નવનીત)

ઠેકાણું'--સી. પી. ટેન્ક **કોરોનેશન** (શ્રીનીવાસ) બીલ્ડીંગ, મુંબઈ ૪.

અસિત ગિરિસમસ્યાત્ કજ્જલં સીંધુ પાત્રે,
સુર તરૂવર શાખા લેખીની પત્ર મુર્વી;
લિખતી યદી ગૃહીત્વા શારદા સર્વકાલમ્,
તદપિ તવ ગુણાના મીશ પારં ન યાતિ.

હે અખીલ જગતના નાથ, શાન્તીદાતા, પરમકૃપાળુ સતચિદાનંદ પરમાત્માઃ-નિલગિરી પર્વત જેટલી શાહી હોય, મહાસાગર જેવડો ખડીઓ હોય, સર્વે દેવતાઈ ઝાડોની કલમ બનાવી હોય, પૃથ્વીના પડ જેવડો કાગળ બનાવ્યો હોય, અને સર્વથી સરસમાં સરસ લખવાવાળાં શારદા દેવી સદાસર્વદા લખ્યા કરે તો પણ હે નારાયણ તારા ગુણનો પાર આવે તેમ નથી.

લોમશરૂષીઃ—નમામી નારાયણ પાદ પંકજમ્, કરોમી નારાયણ પૂજનમ્ સદા, વદામી નારાયણ નામ નિર્મલમ્, સ્મરામી નારાયણ તત્વમવ્યયંમ્

ધૂનઃ શ્રીનારાયણ જયનારાયણ
જયજય નારાયણ.

ઈશ્વર પ્રાર્થના.

અથવા

શ્રીભગવાન સાથે વાતો કરવાની રીતિ.

હે પરમ પવિત્ર પરમાત્મા પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વર ! હું આ સંસારના મોહ પાસમાં પડેલો છું. તેમાંથી મુક્ત કરનાર તું સમર્થ છે. મારે સાચો આશ્રય માત્ર તારો છે, તું મારૂં રક્ષણ કરનાર ભયથી બચાવનાર છે, એમને મોટો આધાર આશા તથા વિશ્રામ છે. કુટિલતા ક્રુરતાથી ભરેલો અને પાપિષ્ઠ છું તે તારા વિના કોને શરણ જાઉં? તારી દયાની છાયા વિના હું કયાં જઇને વિશ્રામ પામું? હે દયાસીંધુ પ્રભુ ! હું તારો છું, તારી આગલ મારા મનના બધા ઉભરા કહાડીને અભિવંદન પૂર્વક પ્રાર્થના કરૂં છું કે મારાં પાપકર્મોને બાળી નાંખી મારૂં મન પવિત્ર કર. સઘળી દુર્વાસના, સઘળા પાપ સંકલ્પો તથા સઘળા દુર્વિકારો મારા મનમાંથી જડમૂલથી કાઢી નાખ હે કારૂણ્ય મુર્તિ પ્રભુ? હું મારા મનમાં વિચાર કરૂં છું. તો તારી સાથે મારે ગંભિર, પવિત્ર અને દીર્ઘ સંબંધ કેટલો બધો છે, અને તે સંબંધ ભુલી જઇને મેં કેટલાં બધાં દુષ્ટ અને ઘોર કર્મ કર્યાં છે, મારો અધર્મ, અનાચાર કેટલો

છે ? જો તારો દયાલ સ્વભાવ ન હોત તો હું કદી પણ ક્ષમાને પાત્ર થાત નહી. તારી શુભ પ્રેરણા પાળવાને બંધાયેલો છતાં ઘણી વેળા તે ઉલંઘી છે; તારા ઉપકારો ભુલી જઇને કૃતઘ્ની થયો છું; તે મને સારે માર્ગે જવાની તથા ભયથી બચવાની સૂચના આપ્યા છતાં તેના ઉપર મેં લક્ષ આપ્યો નથી. તારી મારા ઉપર પ્રીતિ છતાં મેં તારા ઉપર પ્રીતિભાવ રાખ્યો નથી; મારી પ્રીતિ સંસારના ક્ષણિક સુખો સાથે અમર્યાદ વળગી રહી છે; આ બધો વિચાર કરૂં છું તો તારા આગળ હું એક શબ્દ પણ ઉચ્ચાર કરવાને યોગ્ય નથી. મારાં દુરિત કર્મથી લજ્જા પામી ધ્રુજતો ધ્રુજતો તારી પાસે ઉભો રહ્યો છું; અપરાધી છું; તું મારૂં રક્ષણ કર. મારો ઉદ્ધાર કર. હું પાપ કર્મનો ખરેખરો પશ્ચાતાપ કરીને ક્ષમા માગુ છું. તે કૃપા કરી મારી આ પ્રાર્થના સ્વીકારીને મને સદ્વિચાર તથા સુમતિ આપ, અપવિત્ર વિચારથી મને વેગળો રાખ; ખોટા સંગથી મને છોડાવ; ધાર્મિકપણાના ખોટા ઢોંગ તથા દંભથી મને દુર રાખ, મિથ્યાભિમાન કામ ક્રોધ લોભ તથા પ્રપંચથી મુક્ત કર. જે ક્રીયાથી તારા ઉપરની મારી પ્રીતિ ઘટે એવી ક્રીયાથી મારૂં મન નિવૃત કર. મારામાં જે ભુલ્ર ખોડ હોય તે કહાડી નાખી નીતી તથા સદાચારમાં મારૂં મન પ્રવૃત થાય એવી યોજના કર; મારા મનમાં ખોટી વાસના તથા ખોટા સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય તે વેળા

તારૂં સ્મરણ કરીને તે વિચારોને મનમાંથી કહાડી નાખવાની મને શક્તિ આપ; અધ્યાત્મિક સુખ મેળવાનો હું યત્ન કરૂં કરૂં તેમાં તું સહાય રહે. હે પરાત્પર ભગવાન ! કાયા, વાણી, મન, ઇંદ્રિય, બુદ્ધિવડે; આત્મવડે તથા પ્રકૃતિના સ્વભાવવડે જે જે કર્મ કરૂં છું તે હે પરમેશ્વર હું તને અર્પણ કરૂં છું, દયાળુ પિતા ! સર્વ રીતે હું તારો છું; તું મારૂં સર્વ કાળ રક્ષણ કર. તું મારો માતાપિતા છે, તું મારો બંધુ તથા તું મારો મીત્ર છે, મારી વિદ્યા તથા દ્રવ્ય તું છે; હે દેવ ! તું મારૂં સર્વસ્વ છે. હું અહર્નિશ સહસ્રાવધિ અપરાધ કરૂં છું; મને તારો દાસ જાણીને હે પરમેશ્વર ? મારા અપરાધ ક્ષમા કર. હે ભગવાન આ જીવલોક તમારી માયાવડે મોહિત થયો છે, તેથી "હું અને આ મારૂં" એવો મિથ્યા મમત્વ કરીને કર્મના માર્ગમાં ભટકયા કરે છે. તેમાંથી મુકત કરનાર આપજ છો. હે વ્યાપક ભગવાન ? હું મુર્ખ, આ દેહ પુત્ર ઘર સ્રીધન અને સ્વજન વિગેરે સ્વપ્ન સરખા મીથ્યા પદાર્થોને સાચા માનીને સંસારમાં ભટકયા કરૂં છું, અનિત્ય એવા કર્મના ફળને નિત્ય માનનાર, અનાત્મા દેહને આત્મા માનનાર, દુઃખરૂપ ઘરબાર વગેરેમાં આશક્તિ રાખી સુખરૂપ માનનાર, સુખ દુઃખમાંજ રમનાર અને અજ્ઞાનથી ભરેલો હું પ્રેમના ધામરૂપ અને આત્મારૂપ આપને જાણતો નથી. મુર્ખ મનુષ્ય જેમ ખડ વગેરેથી ઢંકાયલા

ખરા પાણીનો ત્યાગ કરીને ઝાંઝવાના પાણી તરફ દોડે છે, તેમજ હું પણ આપને છોડીને દેહાદિક મિથ્યા વસ્તુ તરફ દોડું છું. કામ તથા કર્મથી પરાજય પામેલાં મારા મનને બળવાન ઇંદ્રિયો વિષયો તરફ ઘસડી જાય છે. તે મનને કૃપણ બુદ્ધિવાળો હું રોકી શકતો નથી તે હું હે ઈશ્વર દુરાત્માઓને દુર્લભ એવા તમારા ચરણમાં શરણે આવ્યો છું. અને તે પણ તમારો અનુગ્રહ છે એમ હું માનું છું. હે પુર્ણ પુરૂષોત્તમ પ્રભુ, પુરૂષનો જ્યારે સંસારમાંથી છુટકો થવાનો હોય ત્યારેજ સત્પુરૂષોની સેવાથી તમારી ભક્તિ કરવાની મતી થાય છે, માટે હે નાથ મને અખંડ સુમતિ આપો ને તમારા પાદારવિંદની ભક્તિ તથા પ્રેમ આપો જેથી હું નિત્ય આપના આનંદ સ્વરૂપમાં નિમગ્ન રહીને મારી જીંદગીના બાકી રહેલા દહાડા પુરા કરીને દેહ છુટવા ટાણે તમારા ચરણ કમલમાં મળી જાઉં એવી કૃપા કરજો.

હે જગતના ધણી ! આ જગતમાં પ્રેમ કરવા લાયક તું એકજ છે, માટે અમે સૌ તારા સાચા ભગત થઈ રહીએ એવું કર.

ઘણાંએ ન કરવાના કામો અમોએ કર્યાં છે. અને કરવાં જોઇએ તે કામો અમોએ કર્યાં નથી પ્રભુ! અમે એવા અધમ જીવો છીયે.

પ્રભુ! અમને એક ખરો આશરો તમારાજ શરણનો છે.

પ્રભુ! અમારા અપરાધો અમારા માથાનાં મોવાળાં કરતાં પણ ઘણા છે, તે તમારા વિના બીજો કોઈ પણ માફ કરી શકે તેમ નથી. માટે હે દીન દયાળુ! અને લોકોના રક્ષક પ્રભુ! અમો શરણાગત જીવોનાં પાપો ક્ષમા કરો.

હે હરિ! અમે તમારા માર્ગથી દૂર ન જઇએ એવી અમોને બુદ્ધિ આપો.

પ્રભુ! તમો જે દયાના સમુદ્ર છો તે વિના અમને બિજું કોણ નીભાવી શકે તેમ છે? અમે પાપમાંજ જન્મ્યા છીએ, પાપમાંજ ઉછરેલા છીએ, પાપોજ કરતાં આવ્યા છીએ, અને હજી પણ અમારી પાપી બુદ્ધિ પાપમાંથી પાછી હઠી નથી; માટે હે અધમના ઉદ્ધાર કરનાર પાપમોચન પ્રભુ! અમો પાપીઓને સદ્‌બુદ્ધિ આપો.

પ્રભુ! અમારી ઉપર તારી દયાનો પણ પાર નથી, અને તારી સામે થઇને અમે જે પાપો કર્યાં છે તેનો પણ કાંઈ પાર નથી.

હે દેવ! અમને તારા વિના બીજા કોઈનું પણ બળ નથી.

પ્રભુ! અમો પાપી જીવોના ઈનસાફ કરવા બેસશો તો અમારો આરો આવે તેમ નથી, માટે હે દીનાનાથ! અમો દીન જનો ઉપર તો દયા, દયાને દયાજ કરો.

પ્રભુ! જે તમારા ગુણગાન કરતા નથી તે મોટી ભૂલ કરે છે, માટે હે મારા નાથ! અમે એવી ભૂલ ન કરીયે એવું કર.

પ્રભુ! તમને જાણ્યા વિના જે જીવે છે તે મુવા જેવાંજ છે.

હે નાથ! અમોને એવું જ્ઞાન આપો કે તમારી સત્ય વસ્તુની શોધમાંજ અમે હમેશાં મંડ્યા રહીયે.

પ્રભુ! અમારૂં અંતઃકરણ શુદ્ધ કરીને તેમાં તારા ચરણનો પ્રેમ આપ.

હરિ! આ માયાવાદી બોલકણા જીવો તારો સુખદાયી માર્ગ મૂકીને અવળે માર્ગે ચડ્યા છીયે તેને નીતિના નિયમોમાં લાવો.

પ્રભુ! અમો માયિક પ્રપંચમાં મચેલા જીવનો હવે તું માલીક થા. અમો ઉપર એવી કૃપા કર કે અમે તારા વિના બીજા કોઈ ઉપર પ્રેમ ન કરીયે.

હે પ્રભુ! અમારો જીવ જેટલો આ જગતની જંજાળોમાં રોકાઈ ગયો છે તેટલો તમારી સેવા અને તમારા ગુણગાનોમાં રોકાઈ જાય એવો દહાડો તે કયારે આવશે?

પ્રભુ! હવે મને તમારો દાસ કરી લો કે જેથી હું મારા બાકીના દહાડા તમારી સેવાના અને સ્મર્ણના સુખમાં કાઢી શકું.

હે હરિ! અમો ખોટે રસ્તે રખડતા જીવોને તમારા પવિત્ર માર્ગમાં લાવો.

પ્રભુ! અમને તમારૂં ખરૂં દર્શન આપો કે જેથી અમે તમારી સાથે એકત્ર થઈ જોડાઈ જઈને રહીયે. અમારૂં ચોમેર ભટકતું મન તમારા ચરણ તરફ ખેંચવાની કૃપા કરો.

અમો અજ્ઞાનરૂપી નિદ્રામાં સૂતેલા જીવોને હવે તમારા માર્ગમાં લેવાની કૃપા કરો. પ્રભુ! અમો પારકા દુર્ગુણોની કથણી કરવામાં બહુ દહાડા ગુમાવ્યા છે; પણ એ દોષમાંથી છુટી અમે અમારા પોતાના દોષ તરફ જોતાં શીખીએ એમ કરો.

પ્રભુ! જો તમે અમને ગરીબને તજી દેશો તો અમારી ગતિ થઈ શકવાની નથી.

અમારા અંતરમાં તારો પ્રેમ આપ, તારો પ્રેમ આપ. અમો ઉપર એવી કૃપા કર કે અમો તારા વિના કોઈ બીજા ઉપર પ્રેમ ન કરીયે

હે વૈષ્ણવોના વહાલા! તું અમને તારામાં અધિક અધિક વહાલપ આપ.

પ્રભુ! અમે તારા દાસ થવાને લાયક થઇએ એવા ગુણ અમો સૌનેઆપ અમે સૌ તને, તન, મન, ધનથી અર્પણ થઇને રહીયે એવી અમોને બુદ્ધિ આપ.

પ્રભુ! હવે અમારૂં ચિત્ત તમારામાં લય થઈ જાય એમ કરો.

સર્વત્ર જેની દૃષ્ટિ છે એવા હે પ્રભુ! આપ સદાય અમારી સાથે છો એવું જાણીને પાપ કર્મ ન કરીયે એવી અમોને બુદ્ધિ આપો.

પ્રભુ! અમને તમારા કરી લો અને તમે અમારા થઈ જાઓ એટલુંજ અમે માગીએ છીએ.

તું તારા સેવકના સુખનો એક મોટો સમુદ્ર છે, માટે હે પરમાનંદ પ્રભુ! અમે સદા સર્વદા તારા આનંદમાં ડુબેલા રહીયે એવું કર.

કૃપા કર—પ્રભુ, કૃપા કર, અમે સૌ તારા દાસના પણ દાસ છીએ તેની ઉપર કૃપા કર, પ્રભુ! તમે કૃપાળુ છો, અને અમે સૌ તમારા આશ્રયગતિ જીવ છીએ. તમારા વિના બીજો કોઈ પણ અમારો સમર્થ બેલી નથી. પ્રભુ, અમે તો તારે બળે બળીયા છીએ.

પ્રભુ! તમે જેના સહાયક છો તેનો કોઈ પણ વાંકો વાળ કરી શકે તેમ નથી. અમે દરરોજ તમને ગમે એવાં કાંઈક રૂડાં કામો કરીએ એવું કર.

પ્રભુ ! મારી સઘળી શોભા તમારે વડેજ છે. હે ઇશ્વર ! મારૂં ભલું જેવું આપ જાણો છો તેવું હું જાણતો નથી. માટે હે દીન જનપાલક ! શરણાગતની લજ્જા આપને હાથ છે.

રાતના સૂતી વખતે તુંજ અમારી સંભાળ લેછે, અને સવારના તુંજ અમને સાજા તાજા ઉઠાડે છે.

તમારી ઈચ્છાથી અમે ઉત્પન્ન થયા છીએ માટે અમારા ખરા પિતા તમેજ છો, અને આજ દિવસ સુધી તમોએ અમોને નીભાવ્યા છે માટે અમારા પાલનકર્તા પણ તમેજ છો.

પ્રભુ! તમે અમારી અગાઉ આ જગત નહોતું ત્યારે પણ હતા, હાલ પણ છો અને હવે પછી પણ રહેશો.

હે હરિ! હું કાંઈ પણ સાથે લાવ્યો નથી, અને કાંઇ પણ સાથે લઈ જવાનો નથી, તેમ હું તમારી કૃપા શિવાય કાંઇ પણ કરી શકું તેમ નથી.

વિશ્વંભર પ્રભુ! આ જગતને તમેજ નીભાવી રહ્યા છો. આ જગતમાં જે જે કાંઈ સુંદરતા દેખાય છે તે બધી તારીજ કૃતિ છે.

ધન્ય છે તારી કૃતિને અને પ્રભુ બલિહારી છે તારા નામની.

પ્રભુ ! તારૂં મંગળ નામ ગણાંક જન્મનાં પાપોને બાળીને ભસ્મ કરી નાંખે તેવું છે; માટે અમે સદાય તારા નામનો જપ કરતાં રહીએ એવું કર.

હે દેવોના દેવ! આ જમીન ઉપર ને ઉપરના આસમાનમાં તમારાથી બીજો કોઈ પણ મોટો નથી; તમે સર્વ રાજાઓની માથે રહેલા મહારાજા છો તેથી સૌ તમને નમે છે.

પ્રભુ! અમો નિરાધારના તમો આધાર છો, નિર્બળનું તમે બળ છો અને અમો અનાથના તમે નાથ છો.

પ્રભુ! તમે પોતે સુખસ્વરૂપ છો અને જે જે સેવક તમારી પાસે આવે છે તેને સદાય સુખી કરો છો.

તમારા સ્વરૂપની સુંદરતા ને આનંદ એ કોઈ પણ પ્રાણીથી કે દેવોથી પણ વર્ણવી શકાય તેમ નથી.

હે ઇશ્વર! જીવથી કદી સમુદ્ર કિનારાના રેતીના કણ ગણ્યા જાય, પણ તારા ઉપકારો ને તારા ગુણો ગણ્યા જાય તેમ નથી.

આ જગતમાં અને પરલોકમાં અમારો એક સાચો સગો તુંજ છે, તારા વિના બીજો કોઈ નથી, કોઇજ નથી.

પ્રભુ! તું અમારા જીવનનું પણ જીવન થઈ જા કે જેથી અમે તારા ગુણગાનમાંજ અમારૂં જીવન ગાળીયે.

દોહરા.

ધન જોબન ઓર રાજમદ અવિચળ રહ્યા ન કોય,
જો દીન ગયો સંતસંગમેં જીવનકા ફલ સોય. (૧)

દેહ ધરેકા એહી ફલ દે દે દે કછું દે,
દેહ ખેહ હો જાયગી ફીર કોન કહેગા દે. (૨)

લેનેકું હરનામ હે, દેનેકુ અન્નદાન,
તરનેકું આધિનતા ઓર ડુબનેકું અભિમાન. (૩)

ચોપાઇ.

બડે ભાગ્ય માનુષ તનું પાવા સુર દુર્લભ સદ ગ્રંથ ન ગાવા,
સાધન ધામ મોક્ષકર દ્વારા, પાઈન જે પરલોક સંવારા. (૪)

દોહરા.

સો પરંતુ દુઃખ પાવહી સિરધુની ધુનિ પછિતાય,
કાલહી કર્મહી ઈશ્વરહી, મિથ્યા દોષ લગાય. (૫)

જો ન તરે ભવસાગહી, નરસમાજ અસપાઈ,
તો કૃત નિંદક મંદમતિ આતમહન ગતિ જાઈ. (૬)

આપો ! કાંઈપણ આપો ? કુવા વાવ કે પરબ ન કરી શકો તો તરસ્યાને એક લોટો પાણી તો પાઈ શકો ? દાનશાળા

ન બંધાવી શકો તો અશકત જીવને રોટલાનો ટુકડો તો આપી શકોજ? ધર્મશાળા ન બંધાવી શકો તો ટાઢથી ધ્રુજતા વરસાદથી ભીંજાતા દેશબંધુને સુવા કે બેસવા તમારો ઓટલો તો આપી શકો અરે? આ લાલી તન બદન પર ચમક કયાં સુધી રહેશે? આ જરજુવાની અને જીંદગાની કયાં સુધી રહેશે? માટે પ્રભુનું ભજન કરો પ્રાર્થના કરો ને પરમાર્થ કરો.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

ૐ શાંતિ. શાંતિ. શાંતિ.

શ્રીભગવાને ઉદ્ધવજીને કહેલો ભક્તિયોગ વિષે.

શ્રીભગવાન કહે છે—જેને મારી કથા ઉપર શ્રદ્ધા થયેલી હોય, જેને સર્વ કર્મો ઉપર ખેદ આવ્યો હોય અને કર્મો દુઃખદાયી છે, આમ જાણ્યા છતાં પણ તેનો ત્યાગ કરવાને સમર્થ ન હોય તેણે શ્રદ્ધાળુ થવું, પરમાત્માની ભક્તિથી જ સર્વ સિદ્ધ થશે આવો દૃઢ નિશ્ચય કરવો, પરિણામે દુઃખદાયી એવા સર્વ વિષયોને ભોગવવા, પરતુ તેની નિંદા કરવી અને પ્રસન્ન થઇને મારી ભક્તિ કરવી. મેં કહેલાં ભક્તિયોગથી નિરંતર મારૂં ભજન કરનારા મુનિના તથા ભક્તના હૃદયમાં હું વાસ કરૂં છું, તેથી તેના હૃદયની સર્વે કામનાઓ નાશ પામે છે. સર્વનો આત્મારૂપ જે હું તેનાં દર્શન થયા પછી પુરૂષના હૃદયમાં રહેલી અહંકારરૂપી ગાંઠ તૂટી જાય છે, તેના સર્વ સંશયો કપાઈ જાય છે અને તેનાં સર્વ કર્મો નાશ પામે છે. માટે મારી ભક્તિવાળા તથા મારે વિષે જેનું ચિત્ત છે એવા યોગીને આ લોકમાં જ્ઞાન પણ ઘણું કરીને કલ્યાણનું સાધન નથી, માત્ર ભક્તિજ કલ્યાણનું સાધન છે. જે વસ્તુ કર્મથી મળે છે, જે વસ્તુ તપથી મળે છે, જે વસ્તુ જ્ઞાનથી તથા વૈરાગ્યથી મળે છે, જે વસ્તુ યોગથી, દાનધર્મથી તથા બીજાં કલ્યાણકારક સાધનોથી મળે છે તે સર્વ

વસ્તુઓ મારો ભકત કદાચ જો ઈચ્છા કરે છે, તો મારી ભકિતથી વિનાપરિશ્રમે સ્વર્ગ, મોક્ષ તથા મારાં ધામને પણ મેળવે છે, પરંતુ મારા ભકતો ઇચ્છા રાખતા નથી, તેઓ તો માત્ર ભકિતની જ ઈચ્છા કરે છે. મારા ધીર અને એક નિશ્ઠાવાળા ઉત્તમ ભકતજનો, મેં જન્મમરણરહિત મોક્ષ આપ્યા છતાં પણ, તેઓ તેની પણ ઇચ્છા કરતા નથી. કોઈ પણ વસ્તુની ઇચ્છા ન રાખવી, તેજ ઉત્તમોત્તમ તથા ફળ આપનારૂં કહેવાય છે, એટલા માટે યાચના કરનારા અને પ્રાર્થના કરાવનારાં કારણોથી રહિત નિષ્કામ પુરૂષને મારી ભકિત પ્રાપ્ત થાય છે. મારા નિર્મિત્ત ભકત, સમચિત્તવાળા તથા બુદ્ધિથી પર એવા ઇશ્વરને પામેલા મહાત્મા પુરૂષોને, વેદોકત કર્મ કરવાથી પુણ્ય થતું નથી. અને નિષિદ્ધ કરેલાં કર્મો કરવાથી પાપ લાગતું નથી. જેઓ ઉપર પ્રમાણે મેં ઉપદેશ કરેલા ત્રણ ઉપાયો કરે છે, તેઓ કાળ તથા માયાદિકથી અબાધિત એવા મારા લોકને પામે છે અને પરબ્રહ્મને જાણે છે. જન્માન્તર સહસ્ત્રેણ, તપો ધ્યાન સમાધિભીઃ નરાણામ્ ક્ષીણપાપાનામ્ કૃષ્ણે ભકિતઃ પ્રજાયતે.

———:o:———

॥ तत् सत् परमात्मने नमः ॥

શ્રીસુખસાગર પરમાનંદ્-ભજનમાળા.

શ્રીકૃષ્ણ શરણં મમ. ગોપાલકૃષ્ણ રાધેકૃષ્ણ.

શ્રીસદ્‌ગુરૂ દેવકી જય.

(ઈશ્વર પ્રાર્થના)

પ્રથમ નમુ ગુરૂદેવને, જેણે આપ્યું જ્ઞાન
જ્ઞાને ગોવિંદ ઓળખ્યા, ટળ્યુ દેહ અભીમાન
ગુરૂ બ્રહ્મા ગુરૂ વિષ્ણું, ગુરૂ દેવ મહેશ્વર
ગુરૂ સાક્ષાત પરી બ્રહ્મ, તસ્મૈ શ્રીગુરૂવે નમઃ
અખંડ મંગલા કારં, વ્યાપ્તં એન ચરાચરમ્
તત્પદં દર્શિ તેન, યસ્ય શ્રીગુરવે નમઃ

શ્રી ગણપતિ મહારાજની સ્તુતિ.

પદ ૧.

સીદ્ધી બુદ્ધીના પતિ, સહાય થાઓ ગણપતિ.
આદી અંત એક છો, અખીલ જગ્ત ભુપ છો;
સૌ દેવમાં અધીપતિ, સહાય થાઓ ગણપતિ.
સૌ દેવમાં પ્રથમ પુજાઓ, શુભસમયે સહાય થાઓ;
મંદ છે મારી મતી, સહાય થાઓ ગણપતિ.
અધમને ઓધારનાર, વિઘ્નને સંહારનાર;
અકળ આપની ગતિ, સહાય થાઓ ગણપતિ.
શરણમાં હું રંક બાળ, સ્નેહથી લ્યોને સંભાળ;
જ્ઞાન તો નથી રતિ, સહાય થાઓ ગણપતિ.
જાણુ નહિ છંદ વેદ, કાવ્યને વ્યાકરણ ભેદ.
મૂઢ છે મારી મતિ, સહાય થાઓ ગણપતિ.

૨.

ગજાનંદ સમરીએ હો દાતા નમુ ગરૂવા ગણપતિ (૨)
સુઢાળાને સમરીએ હો દાતા, નમુ ગરૂવા ગણપતિ. ટેક
ગણપતિ નાથ પકડોને હાથ, પ્રસન્ન હોય ઉમાપતિ. (૨)
દેવી દેવતા કરે સેવના, (૨) કૃષ્ણને કમળાપતિ—ગજાનંદ૦
દેખત ડરે નમસ્કાર કરને મહા વિકરાળ મુર્તિ (૨)

ચાર ભુજા તારે ભલે બીરાજે (૨) સુદ્ધ બુદ્ધ દોનો સતી–ગજા૦
બાસુકી નાગ કરે કીલોલ, સુક્ષમણા સુંઢ ઝુલતી (૨)
એકદંત સ્વામી દયાજવંતા (૨) બહોત કરૂં વિનંતી–ગજાનંદ૦
સેવાને પુંજા રાત દીન હોત, સ્વામી ધુપ ધ્યાન આરતી
દસમે દ્વારે ગોરખનાથ બોલ્યા. ઘટ ઘટ મે ગણપતિ—ગજાનંદ૦

૩.

વિઘ્ન હરણ ગવરીકે નંદન (૨) સમરો સદા સુખદાઇરે (૨)
જીસ સુમરનસે પાપ કટત હય, (૨)
નિર્મલ હોય મતી મોરી રે (૨)—વિઘ્ન૦
અવગુણ બહોત ગુણ નહિ એક (૨)
માફ કરો ચુક મોરી રે (૨)—વિઘ્ન૦
નિર્મલ દાસ સંતનકો સેવક (૨) રાખો ચરણમે તોરી રે (૨)–વિ૦

૪.

શાણાઓ કહે છે કે સૃષ્ટીનો સાહેબ સાચાને લેછે સંભાળી. (૨)
ગુપ્ત પરિક્ષા કરે અજાયબ, આખર લેછે ઉગારી. શાણાઓ૦
લાંચે લેવાય ન દામે દબાય, ન, આકીનનો અધીકારી. (૨)
દામ વિના પણ શ્રીદામોદર, દે છે પાર ઉતારી. શાણાઓ૦
સાચે સાચી સતિ સીતા પ્રભુએ, બલતી આગેથી ઉગારી.
દ્રૌપદી કેરાં વસ્ત્ર પૂર્યાંને, વારે ધાયા ગીરધારી. શાણાઓ૦

નરસીંહ મહેતાની હોંસથી હુંડી, સામળીઆએ સ્વીકારી.
પતિ પરાયણ તારામતી જેની, ભીડ નારાયણે ભાંગી. શાણા૦
કંકોતરી વીના શ્રીકીરતારે, પરણાવી ઓખા કુમારી.
છે વિભુજી વંદના, અમને લ્યો, ઉગારી. શાણાઓ૦

૫.

તુજ ગતિ પ્રભુજી સૌથી ન્યારી, ૨ અકળકળાને મોરલીધારી. તુજ
સાખી—અનંત એકજ છો વીભુ, જલસ્થલમાં તુંજવાસ. (૨)
અવિનાસી આ વિશ્વમાં, સઘળે તુંજ પ્રકાસ. (૨)
ગહન ગતિમાં મતી મારી ન પહોંચે. (૨)
મોટા મોટા મુનીઓ જાયહારી. (૨)
સાખી—લોભી લંપટ દુષ્ટને તુ સીક્ષા કરનાર. (૨)
ભકતોની મન વાંચ્છના તું પુરી કરનાર.
ધ્યાન એક ચિત્તે વિભુ, ધરીએ તમારૂં. (૨)
કરો સહાય પરી બ્રહ્મ મુરારી. તુજ૦

૬.

અમને લાગી સ્વરૂપસે તાળી. (૨)
લાગી સ્વરૂપસે તાળી. અમને૦
રહીએ અમે બ્રહ્મમાં માલી. અમને૦
બ્રહ્મ વિના સચરાચરમાં અમે કસુન સકીએ ભાળી. (૨)
દૃષ્ટી ગોચરને અગોચર (૨) બ્રહ્મ વિના નથી ખાલી. અમને૦

અખંડ જીવન કેરી અમમાં લતા રહી હરીઆળી. (૨)
કોટી ઉપાયે કોથી ન તુટે ? (૨) સકે ન કોઈ બાળી. અમને૦
મહા આનંદનો સાગર ઉલટ્યો, સકે ન કોઈ પ્રજાળી. (૨)
મર્યાદીત કરવાને કોઈ (૨) બાંધી સકે નહિ પાળી. અમને૦
તત્વ અમૃત ભોજન નીકટ, ભરી સુવર્ણની થાળી. (૨)
નવીન નવીન બળ અરપે, ૨ ક્ષણ ક્ષણ ખાતાં ન થાએ ખાલી. અ૦
સ્વરૂપ પુષ્ટિ કારીણી તનમન, ઉપર છવાઈ રહી છે લાલી.
મંદ પવનમાં મસ્ત મહાલીએ, (૨) જેમ તરૂવર ડાળી. અમને૦
સુક્ષ્મ પ્રદેસે અમોજ ફરીએ, સકે ન કોઈ નીહાળી. (૨)
બ્રહ્મ ભુવનમાં અમોવસુ જયાં, (૨) સદાય જાહો જલાલી. અમને૦
ચિત્ત વિહંગ બની સ્વરૂપ આકાસે, ઉડીયે ફરર ફાલી. (૨)
અખંડ વાસ ગગનમાં હમારો, (૨) સકે ન કોઈ નીહાળી. અમને૦

૭.

મારા વાલારે વંદ્રાવનની, વાટે વહેલા આવજો. (૨) ટેક.
મારા વાલારે પ્રેમી જનને પ્રેમ કરી બોલાવજો. (૨)
મારા વાલારે પ્રેમીજનનાં હૈયડાં તો હરખે ભર્યાં (૨) ,,
મારા વાલારે તે દેખીને ચીતડાં મારાં ત્યાં ઠર્યાં (૨)
મારા વાલારે ગોરધન ઉપર ગોધેન ચારવા જાય છે. (૨) ,,
મારા વાલારે ગોપી જનનાં ગોરસ લુટી ખાય છે. (૨)
મારા વાલારે વ્રજની નારી ઠપકો દેવા જાય છે (૨) ,,

મારા વાલારે માતા જસોદા સોટી લઇને ધાય છે (૨)
મારા વાલારે તે દેખીને નટવર નાસી જાય છે (૨) ટેક.
મારા વાલારે વૃંદ્રાવનમાં અખંડ રાસ રમાય છે (૨)
મારા વાલારે જીમનાંજીમાં અખંડ આરતી થાય છે (૨) ,,
મારા વાલારે નટવરજી નાચેને ગોપીઓ ગાય છે (૨)
મારા વાલારે માધવદાસ બલીહારી જોવા જાય છે (૨) ,,

૮.

નહિ આપુ હો નંદના લાલરે મૈહીડાં મારાંરે (૨)
તમે વલગોમાં વીઠલરાય અમે નથી તારાંરે (૨) ટેક.
તારી મીઠલડી જીભના બોલરે વાલમ વાગેરે (૨)
દાડી દાડીનાં લેવાં દાણરે મોહન માગેરે (૨) ,,
અમે રહીએ ગોકુલીયા ગામરે મથુરામાં જઇએરે (૨)
મારાં મહીનાં ફોડેલાં માટરે નંદના છૈયેરે (૨) ,,
તમે નફ્ટ ઓ નંદના લાલરે હું નથી એવીરે (૨)
કાન તારે ને મારે આજરે થાય જોયા જેવીરે (૨) ,,
તારા આગણીએ નવલખ ધેનરે કએ દીવસે હતીરે(૨)
તારા બારણે બાંધવા એકરે વાછરૂ નહોતુંરે (૨) ,,
જીત્યા જીત્યા હો જુગદા ધારરે ગોપીઓ હારીરે (૨)
મને મળ્યા નરસૈયાનો નાથરે બાલબ્રહ્મ ચારીરે (૨) ,,

૯.

તુલસીની માળા મીરાં દુર કરો, પહેરો મારો નવલખ હાર (૨)
કરમ સંજોગે રાણા મારૂં કોઈ નથી. (૨) કપટી લાગ્યોરે સંસાર
નુગરો લાગ્યોરે સંસાર, મારૂં દીલ લાગ્યુ વહાલા તારા નામ શું (૨)
તુલસીની માળા રાણા મારે શોભતી. (૨)
બાળુ તારો નવલખ હાર. કરમ સં૦
ધોળાંરે વસ્ત્ર મીરાં દુર કરો. (૨) પહેરો મારા હીરને
ચીર (૨) કરમ સં૦
ધોળારે વસ્ત્ર રાણામારે શોભતા બાળું તારા હીરને
ચીર (૨) કરમ સં૦
મીરાં બજાવે હાથસું ઢોલકી. (૨) જામે અનહદ નાદ (૨) કરમ૦
ગુરૂના પ્રતાપે બાઈ મીરાં બોલીયાં. (૨)
દેજો અમને સંતોમાં વાસ (૨) કરમ સં૦

૧૦.

તારો નેડો લાગ્યો મુને રાજા રણછોડરે,
રાજા રણછોડરે રંગીલા રણછોડરે—તારો૦
અધમ ઓધારણ નામ તમારૂ, મહાતમ તેનું મહોટુ રે (૨)
હરેતાંને ફરતાં તુજને સમરૂ, બાકી સરવે ખોટુંરે. તારો નેડો૦ ૧
કાસી દેખી દેખી દ્વારકા, તીરથ દેખ્યા ઝાજારે (૨)
સત સંગતમાં બેઠો ત્યારે, મનડે મુકી માયારે. તારો નેડો૦ ૨

ભવ સાગરમે ડુબ પડાહુ, સગા સંબંધી લુંટેરે
દાસ ઉપર જો દયા કરોતો, ભવના બંધન છુટેરે તારો૦ ૩

૧૧.

એવી કાનુડાની મોરલી ખરેખરી, નટવર કાળા કાનહરી (૨)
નટવર કાળા કાનછોગાળા, કાનછબીલા,
છબીલાની મોરલી ખરેખરી. ટેક૦
સાખી—તારા મંડળ સ્થાંભીઆ, સ્થાંભ્યાસુરજ ચંદ્ર
નવસે નદીઓનું નીર સ્થંભીયું સ્થંભ્યા સપ્ત સમુદ્ર.
એવી૦ ૧
સાખી—ડુંગર પર્વત ડોલીઆ, ડોલ્યાં વનનાં વૃક્ષ
વૃજ વનિતા વ્યાકુલ ભઈ, વ્યાકુલભયો વાસુકી નાગ.
એવી૦ ૨
સાખી—આસો માસ સોહામણોને, સરદ પુનમની રાત
વંદ્રાવન વહાલે રાસ રચ્યો,
એવો નરસૈયાનો શ્યામ. એવી૦ ૩
મોરલી સુણીને અમે આવ્યાં તાં દોડી,
ઘરનાં કામકાજ સરવે છોડી
અંગપર આભુષણ અવળાં ઓઢી,
ધાવંતાં મેલ્યાં બાળક છોડી. એવી૦ ૪

૧૨.

જુઠી દેખી પ્રીત જગતમે જુઠી દેખી પ્રીત. (૨) ટેક૦
અપને સુખકુ સબ જગરોવે (૨) કયા દારા કયા સુત. જગતમે૦
મેરો મેરો સબહી કહતહે (૨) હેતસે બાંધી પ્રીત. જગતમે૦
મન મુરખ મન અજહુન સમજત (૨) સુખ દેહારે નીત.જગતમે૦
નાનક ભવજલ પાર પરોજબ (૨) ગાવો હરીકો ગીત. જગતમે૦

૧૩.

સ્યામ તેરી બંસરીને, કયા સીતમ કીઆ;
તનકી નરહી સુદ્ધ મેરા, મનકુ હર લીયા—શ્યામ૦
બંસીકી મધુર ટેર, સુણી પ્રેમ રસ ભરી;
વૃજનાર લોકલાજ, કામકાજ તજ દીઆ—શ્યામ૦ ૧
નભમે ચઢે વીમાન, ખડે દેવ ગણ સુણે;
મુનીઓકા છુટા ધ્યાન, પ્રેમભક્તિ રસપીઆ—શ્યામ૦ ૨
પસુઓને તજ્યા ધાસ, પંછી મૌન હો રહ્યા;
યમુનાકે રૂકા નીર, પવન સ્થીર હો ગયા—શ્યામ૦ ૩
ઐસી બજાઈ બંસરી, સબ લોક બસ કીયા;
બ્રહ્માનંદ દરસ દીજે, મોહે રાસકે રસીયા—શ્યામ૦ ૪

૧૪.

ચરણ રજ મહીમા મે જાણી. (૨) ટેક.
જીસી ચરણસે પ્રગટી સુર સરી (૨) રાય ભગીરથે આણી—ચર૦

જીસી ચરણુસે રાય બીભીષણ (૨) પાયો લંકાકી રાજધાની–ચર૦
જીસી ચરણુસે અહલ્યા ઉધારી (૨) ગૌતમ ઋષીકીનારી–ચર૦
જીસી ચરણુસે વીપ્ર સુદામા (૨) દારીદ્ર ગયે ઘર સંપતી આઈ–ચ૦
તુલસીદાસ ભજો દશરથનંદન(૨) ચરણ કમલ ચીત આણી–ચ૦

૧૫.

કાન ઓરા આવો તો કહુ વાતડી,
અહા સરદ પુનમની આ રાતડી. ટેક.
સરદ દરસદે અર્થ એ સાચો, વાટ જોઉં દીન રાતડી. કાન ૧
વાંસળી સુણીને મન મોહ્યું મારૂ,
ખીલી રદય કમળનીઆ પાંખડી. ૨
ગોકુળ ઢુંઢી વંદ્રાવન ઢુંઢી, જોઇ વરી જમનાજીની ઘાટડી. ૩
આવી આવી ને વળી સાના સંતાપો,
વીતી જાસે રઢીઆરી આ રાતડી. ૪
નહિ આવો તો શ્યામ મારા સમ છે,
જુરી જુરી ખોઉં મારી જાતડી ૫
નણદી નિહારસે તો બંધવો બોલાવસે,
સાસુજી ઊતારે મારી ચામડી ૬
રાધાજીના સ્વામી તમે કૃષ્ણ સોહામણા,
જોઈ જોઈ ઠરે મારી છાતડી ૭

૧૬.

હરી તું હરી તું હરી તે હરીઆ, અહી દ્રશ્ય દીસે સૌ એકજઆ. ટેક
નહિ અન્ય પણું નહિ ભીન્યપણું,
સખી શાન્ત સુધા સમ એકગણુ ૧
શશી પુર્ણ ખીલે જયમ વાદળમાં,
વૃજ ચંદ્ર ખીલ્યો મુજ અંતરમાં ૨
રસ રાજ સુધારસ પાઈ રહ્યો, સખી સાગર સું ઊભરાઇ ગયો ૩
અહી બ્રહ્મ લીલા રહી આ વીલસી,
સખી દરસન વૃત્તી રહી તલસી. ૪
પલ ચુકુ નહિ નયને કદીયે, સખી કેમ વિયોગ સહી સખીએ ૫
રચી રાસ અનંત રમે રસીયો, મુજ અંતરમાં બસએ વસીઓ ૬
સૌ સૃષ્ટી વિહાર દીસે વીભુનો, સખી બ્રહ્મ વીલાસ આછે પ્રભુનો ૭

૧૭.

આવી રૂડી સરદ પુનમની રાતકે, રાસ રમાડજોરે લોલ.
અમને રાસ રમ્યા ના કોડકે, રાસ રમાડજોરે લોલ.
આવી રૂડી ગોકુલની વૃજનારકે, વેગે બોલાવજોરે લોલ.
લેવા તારા મુખડાનો આનંદકે, અમે અહી આવીયારે લોલ.
રૂડો લાગે બંસી બટનો ચોકકે, સોભા અતી ઘણીરે લોલ.
રૂડા રૂડા યમુનાજીના નીરકે, ટટરળી આમણારે લોલ.

મળીઓ વૃજવનીતાનો સાથકે, તારી દે હાથસુંરે લોલ.
વહાલા મારા વંદ્રાવનને ચોકકે, વેગે વહેલા આવજોરે લોલ.
ગોપી કાનસું ભીડે બાથકે, કોમળ હાથસુંરે લોલ.
ફરતી ગાન કરે વૃજનારકે, વચ્ચે મારો વાલમોરે લોલ.
જોવા દોડ્યા ચૌદ ભુવનના લોકકે, સીવ ત્યાં આવીયારે લોલ.
રૂડા રૂડા પારીજાતકનાં પુષ્પકે, પ્રભુને વધાવીયારે લોલ.
બ્રહ્મા શીવ ધરે જેનું ધ્યાનકે, પાર પામે નહીરે લોલ.
નાચે નાચે નરસૈયો મુખ જોઇકે, લીલા મારા નાથની રે લોલ.

૧૮.

ઠામે ઠામે ઘનશ્યામ દેખીએ હમે, (૨)
શ્યામ દેખીએ હમે (૨) ઠામે ટેક.
સાખી—રાસ મંડલના રંગમાં, બાકી રહી ન કચાસ.
ભક્તિ રસથી રસીકને, અમે ખરીદયો આજ.
ગોપી ગોવીંદ એક રૂપતો થયા (૨)
એક રૂપતો થયા સુખ જાયે ના કહ્યા. ગોપી–ઠામે.
સાખી—જ્યાં જોઉં ત્યાં જણાય છે, એક ગોપી એક કાન.
દેવ દરસને આવીઆ, ચઢી ચઢી વૈમાન.
અહો આનંદ આનંદ વરતાઈ રહ્યો (૨) ઠામે. ઠામે.
સાખી—બ્રહ્મ રૂપમાં લીન કર્યા, એજ અમારાં ભાગ્ય.
અમરપણુ સૌને આપીયુ, ધન્ય ધન્ય જગદીશ.

પ્રેમ પ્રવાહ ઝરણો ચાલ્યો છે એક રંગે,
ચાલ્યો છે એક રંગે નરસી ભકતો કેરે સંગે. ઠામે-ઠામે.

૧૯.

સખી આજરે બાજે વૃદ્રાવન વાંસળી.
સખી ગોકુળીએ સંભળાય, સખી આજરે-ટેક.
સખી બંસી તે કેરા નાદમાં, હાંરે મારૂ ચીત લડુ ચોરાય-સખી૦
હાંરે સખી સુદ્ધ બુદ્ધ ભુલી સુંદરી,
હાંરે સખી સર્વ તજીને વન જાય—સખી૦
હાંરે સખી ભુલ્યા તે માત તાત ભ્રાતને,
હાંરે સખી ભુલ્યા કુટુંબ પરીવાર—સખી૦
હાંરે સખી ગાયોનાં દોવણાં ભુલી ગયાં,
હાંરે સખી બદલીમાં બાંધ્યાં બાળ—સખી૦
હાંરે સખી દાસ વલભની વીનતી,
હાંરે અમને દેજો તે વૃજમાં વાસ—સખી૦

૨૦.

પ્રાત સમયે પ્રભુના મુખને નિરખી, આનંદ ઊરન સમાએરે (૨)
સુરનર, મુનીજન, વેદ વખાણે (૨)
નારદ સારદ ગાય વસો મારા રૂદીયામાં (૨)

સુખ સાગર શ્રીરણછોડ વસોમારા રૂદીયામાં (૨)
રસ ભીનારાય રણછોડ–વસો. ટેક. (૨)
કોટી ભાનું છબી, મુખપર વારી, અકળીત રૂપ અપારરે. (૨)
મંગલ રૂપ મનોહર મુરતી, (૨) સેવક સુખ ભંડાર–વસોમા૦
તાલ મૃદંગ વીણા રસ વાગે, મુખ મોરલી ધન ઘોરરે (૨)
પ્રેમ કરીને પદરજ વંદુ (૨) ગોપીચંદ્ર ચકોર.–વસોમારા.
કુંચન થાળ કપુર ભરી માંય. પાંચ જોત પ્રકાશરે (૨)
આરતી ઉતારૂ મારા અલબેલાની (૨) રાધા રમણ વીલાસ–વસો૦
અષ્ટસિદ્ધી નવ આંગણે ઉભી, મુક્તિ રહી કર જોડરે (૨)
પ્રાણ જીવન પુરશોતમ સ્વામી (૨) રાજ કરો રણછોડ. વસો૦

૨૧.

કાગળ કોણ લઈ જાય. મથુરામાં વાસ મેવાસી–ટેક.
આરે કાગળીઆમાં ઝાઝુ સું લખીયે, થોડે સેહેત જણાય. મથુ૦
મીત્ર તમારા વાટ જુવે છે, જસુમતી અન્ન ન ખાય. મથુરામાં.
સેજલડી વહાલા સુનીરે લાગે, રોતામાં રજની જાય. મથુરામાં
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ મારૂ ધ્યાન.મથુ૦

૨૨.

મનતું ધુલનું છે ખાનારૂં, વેદ કહે નથી માનતું મારૂં. (૨)
કરવાનું હોયતે કર તું નથીને, ન કરવાનું કરનારૂ (૨)

પાપનું પોટલું પ્રાણીઆને દઇને, પોબારે પરવારૂં. (૨) મનતું૦
પોતાનું હોયતે પડતું મુકીને પારકુ લાગે પ્યારૂં
હરામ ખોરને હાથમાં રે રાખજો, મોત બગાડે તમારૂં (૨) મનતું૦
કાલીરે નાગણ સરખુરે નીરદય, કોણ તારૂંને કોણ મારૂં (૨)
વસમી વેળાના વીઠલારે ભાઈ(૨) વારે ચઢજો મારી (૨) મનતું૦
કાયા નગરનો જીવછે રાજા, મન કહે છે રાજ મારૂં (૨)
રઈયત થઈ રાજાને પીડે, સોમણ તેલે અંધારૂરે. (૨) મનતું૦
મનનું કહ્યું કરેતો નાકકપાવે, ને ધુતે છે ધુતારૂ (૨)
નથુ ભગત કહે ધ્યાનમાં રાખજો,સમજી કરજો સારૂંરે.(૨) મનતું૦

૨૩.

કરીઓ કાણ અમને કંઈ કંઈ કંઈ (૨)
કાનુડે અમને કરીઓ કામણ. કંઈ કંઈ (૨)

જ્યાં જોઉં ત્યાં નજરે નીહાલુ (૨)
નાથ વીના તો બીજુ નહી નહી નહી—કાનુડે૦

પ્રેમ કુવામાં નાખીને અમને,
દીલથી દીલાસો અમને દઈ દઈ દઈ—કનુડે૦

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, (૨)
રૂદીયામાં છબી તો રહી રહી રહી—કાનુડે૦

૨૪.

પતીત પાવન હરી બુદ્ધિ સદા સુદ્ધ દીજે (૨)
અધમ ઉધારણ હરી બુદ્ધિ સદા સુદ્ધ દીજે (૨) ટેક.
બુદ્ધિ સદા સુદ્ધ દીજે, તુમારે સરણ લીજે (૨)
સબ દુર્ગુણો કો શ્રી હરી નીકાલ દીજે. પતીત૦
અખંડ ભક્તિ દીજે, પુરણ પ્રેમ દીજે (૨)
તુ મારા નામકી તીઝોરી, મુઝે સોંપ દીજે. પતીત૦
માયા કી જાળસે પ્રભુ મુજે છોડાય દીજે (૨)
તુમારે પ્રેમકી કફની મુજે પહેરાય દીજે. પતીત૦
તુમારે નેનકી કટારી મુજે માર દીજે (૨)
તુમારા પ્રેમકા ઈસારા મુજે સ્વામી કીજે. પતીત૦

૨૫.

કબ સમરોગે રામ, અબ તુમ કબ સમરોગે રામ (૨)
ગર્ભ વાસમે જપ તપ કીનો (૨) નિકલ હુવા બેઈમાન. અબ૦
બાલ પનો હસ ખેલ ગુમાવ્યો, (૨) તરૂણ પણે મે કામ. અબ૦
હાથ પાઉં જબ કંપન લાગે, (૨) નિકલ ગયો અવસાન. અબ૦
જુઠી કાયા જુઠી માયા, (૨) આખર મોત નીદાન. અબ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨) જીવડા દો દીનકા મહેમાન. અ૦

૨૬.

પ્રેમ સુફળ છે તે જીવનો હાં,(૨) જે બસ પ્રેમ સ્વરૂપ બન્યો હાં(૨)
સંસય સોક વિલાઈ ગયો હાં, (૨)
ભક્તિ પ્રજ્ઞાન અભેદ લહયો હા. પ્રેમ૦

પ્રીતી પરાત્પર બ્રહ્મ શું જોડી, (૨)
તોડી તીમીર ગઢ ન્યાલ થયો હા. પ્રેમ૦

હરી હરી દેખે હું પદ છોડી, (૨)
જીવીત અમર પુરવાસ વસ્યો હા. પ્રેમ૦

સ્વાધીન કીધી બધી, મનોવૃતી, (૨)
તત્વ વિચાર, નહિ વિસર્યો હા. પ્રેમ૦

સમ બુદ્ધિથી સાંધી, સમાધી (૨) જ્ઞાન ગરીબ થઈ વિલસ્યો હા. પ્રે૦
વિકટ પરીક્ષણ માંહી ડગ્યોના, (૨)
નિશ્ચલ બોધ સ્વરૂપ ગ્રહયો હા. પ્રેમ૦

વાદ વિવાદ કદાપી ગમ્યોના,(૨) એક બધે સરખો નિરખ્યો હા. પ્રે૦
સુખ દુઃખ રાગ વિરાગ પર્યો હા, (૨)
દેહ અભીમાન તમામ ગળ્યો હા. પ્રેમ૦

ભવસાગર તરી પાર ખડોહા, (૨)
મોજ મઝા બસ માણી રહ્યો હા. પ્રેમ૦

૨૭.

સંત પુરૂષ તો તેને કહીએ, તતક્ષણ શાન્તી આપેરે (૨)
સરણે આવે તેને સત્વર, પોતા સમ કરી થાપેરે. સંત૦
અભય દાન, દઈ ન્યાલ કરે છે, રાખે અદકુ વહાલરે. સંત૦
વહાલાજીની વેણ સુણાવી. લાવે નુતન ફાલરે. સંત૦
વાસુદેવનું પદ પરખાવી, પરમ પુરૂષમાં જોડેરે. સંત૦
કહે સંતો પાંચ દેહનું નિરંસન કરીને જન્મ મરણને તોડેરે. સંત૦

૨૮.

પ્રેમ આકર્ષણ કરકે નીતમે, ખેંચ કૃષ્ણકો લાવુંગી (૨)
યાતો મીલે હે પ્રાણ પીયારા, નહી તો પ્રાણ ગુમાવુંગી (૨)
દીન દયાલ દર્સ પ્રભુ દીજે, મે આતમ સુખ પાવુંગી (૨)
તુમ બીન હૈ પ્રભુ કોન હમારા, રો રો અખીયા ગુમાવુંગી. પ્રે૦
જન્મ સફળ તબ હોય હમારા, આત્મજ્ઞાન જબ પાવુંગી(૨)
જગત વાસના તજકે સઘળી, બ્રહ્મલીન હો જાઉંગી (૨) પ્રે૦

૨૯.

જગત કે બંગલામે, આકે ના રહ્યા આરામસે (૨)
ઓરહ્યા આ રામસે, જીને નેહ લગાયા રામસે—જગતકે૦
કયા દેખતા ઝુક ઝુક બદન એ, મારલે દીલસે મદન (૨)
કર ભજન એહી જતન, રસના લગાલે શ્યામ્સે—જગતકે૦

નવ માસ કીનો બાસ પાયો, ત્રાસ તબ ભુલ્યા નહી (૨)
દેખ જગ જુઠા તમાસા, મોહ બઢાયા દામસે—જગ્તકે૦
કર ગુજર મત ફીકર કર ધર, લે ગરીબી પર નજર (૨)
જો ભલા ચાહે તું અપના, નેહનઞ્જાકીસી બામસે—જગ્તકે૦
લોભને મોહ અંગ ભારી મત પઢો ઈનકે મઞ્ઝારી (૨)
કૃષ્ણ સુમરન સે બીહારી, પાર લગજા નામસે—જગ્તકે૦

૩૦.

નહીરે ચુકુ હું તો નહીરે ચુકુ, (૨)
મારી શ્રદ્ધાને ભક્તિમાંનહીરે ચુકુ (૨)
મહેલમાં કે જેલમાં તુંહી તુંહી તાર છે, (૨)
દુનીયાની માયામાં નહિરે ઝુંકું—મારી૦
ભક્તિમાં બાપુ પડાવસો ભંગાણતો, (૨)
ભીખી ખાસું લુખુ સુકુ—મારી૦
સેશો શરીર તોયે છે, શ્રીકૃષ્ણાર્પણ, (૨)
મારી ભક્તિની ભાવનાને નહીરે રોકું—મારી.
વાતો ફોગટનીતો મારે હરામ છે, (૨)
ઓમ, શ્રીકૃષ્ણવીના દમ નહી રે ફુંકું—મારી.
મારે શ્રીહરી સાથે સાચો સંબંધ છે, (૨)
દયાના સાગરને હું તો નહિ રે મુકું—મારી૦

૩૧.

ગોપાલા મેરી કરૂણા ક્યું નહિ આવે, (૨)
કરૂણા ક્યું નહિ આવે—ગો૦
મે પતીત, તુમ પતીત પાવન, મોપે દયા ક્યું નઆવે—ગો૦
પુજન અરચન મે નહિ જાનું, આપ ચરણ મન ભાવે—ગો૦
સુરદાસ પ્રભુ અધમ ઉદ્ધારણ, તુમબીન કોન બચાવે—ગો૦

૩૨.

કરના સંત સમાગમ ભાઈ, સંત સમાગમ હૈ સુખદાઈ—કરના૦
પાપ નિવારણ ગંગા નદી હૈ, (૨) તાપ નિવારણ સંત સદાઈ—ક૦
એક એક દુઃખ નિવારણ કારણ, (૨)
એક એક સાધન હૈ જગ માંહી—કરના૦
કલ્પ તરૂસે મીટે દીન અવસ્થા, (૨)
સંત મીલેસે સ્વરૂપ અવસ્થા—કરના૦

૩૩.

જગત હે રેનકા સપના, સમજ મન કોઈ નહિ અપના. (૨)
કઠીન હૈ લોભકી ધારા, બહ્યો સબ જાત સંસારા. (૨) ટેક.
ધડા જ્યું નીરકા ફુટા, પત્તા જ્યું ડાલી સે ટુટા. (૨)
એસી નર જાન જીંદગાની, સમજ મન ચેત અભીમાની. (૨) જ૦
ભુલો મત દેખ તન ગોરા, જગતમે જીવના થોરા. (૨)

તજો મન લોભ ચતુરાઈ, રહો નિસંગ જગમાંહી—જગત૦
કુટુંબ પરીવાર સુતદારા, ઉસી દીન હોયગા ન્યારા. (૨)
નિકસ જબ પ્રાણ જાવેગા, નહિ કોઈ સાથ આવેગા—જગત૦
સદા મત જાન આ દેહા, લગાવો રામસે નેહા. (૨)
કટેગી જન્મકી, ફાંસી કહે કબીર અવીનાસી—જગત૦

૩૪.

આવો ઉજવીએ દીવાળી, ઓ સંતો આવો ઉજવીએ,
દીવાળી. ટેક.
આજે દીવાળીને, કાલે દીવાળી, (૨)
બસ હવે રોજને રોજ દીવાળી—ઓસંતો૦
દરસે રૂએ રૂએ જાદુઈ દીવા (૨) સારી જહાં અજવાળી—ઓ૦
જહી તહી નેના જુવે અમીભીના, (૨) રાસ ભુમી રઢીઆળી—ઓ૦
કર્મ અકર્મની પારવ સીહાં, (૨) વીલસ્યો સ્વયંભુ વનમાળી—ઓ૦
સતચ્ચીદાનંદ સહજ સ્વભાવે, (૨) રમી રહ્યો સૌ માંહી—આ૦

૩૫.

ઈતના તો કરના સ્વામી, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
ગોવિંદનામ લેકર, ફીર પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
શ્રી ગંગાજીકા તટહો, યા જમુનાજીકા બટહો (૨)
શ્રી વંદ્રાવનકા સ્થલહો, મેરે મુખમે તુલસી દળહો (૨)

શ્રી વિશ્નું ચરણકા જલહો, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
ઉસ વકત જલદી આના, મુજકો ન ભૂલ જાના (૨)
નેપુરકી ધ્વની સુનાના, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
જબ કંઠ પ્રાણ આવે, કોઈ રોગ ના સતાવે (૨)
યમ દર્શના દીખાવે, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
તેરા નામ આવે મુખસે, મેરા પ્રાણ જાવે સુખસે (૨)
બચ જાઉં ઘોર દુઃખસે, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)
યહ મેરી અરજ હય, માનો તો ક્યા હરજ હય (૨)
યહ સુરકા ગરજ હય, જબ પ્રાણ તનસે નીકસે (૨)

૩૬.

મારી નાડ તમારે હાથ, હરી સંભાળ જોરે (૨)
મુજને પોતાનો જાણીને પ્રભુપદ પાળ જોરે. મારીનાડ૦
પથ્યા પથ્ય નથી સમજાતુ, દુઃખ સદૈવ રહે ઉભરાતુ (૨)
મને હશે શું થાતુ નાથ નિહાળ જોરે. મારીનાડ૦
અનાદી વૈદ આપછો, સાચા, કોઈ ઉપાય, વિસે નહીકાચા. (૨)
દીવસ રહ્યાંછે ટાંચા, વેળા વાળ જોરે. મારીનાડ૦
વિશ્વેશ્વર શું હજી વિસારો, બાજી હાથ છતાં કાં હારો. (૨)
મહા મુઝારો, મારો નટવર, ટાળ જોરે. મારીનાડ૦
કેશવ હરી મારૂ શું થાસે ઘાણ વળ્યો શું ગઢ ઘેરાસે (૨)
લાજ તમારી જાસે ભૂદર ભાળ જોરે. મારીનાડ૦

૩૭.

લાગ્યા શબ્દના બાણરે, જેના પ્રેમે વિંધાયેલ પ્રાણરે.
જેને લાગ્યા શબ્દના બાણજી.—ટેક.
ભજનમે ખુબ ખેલના હોજીવીરે, જેને લાગ્યા શબ્દના બાણજી.
સાહેબકા ઘર દુરહેબંદા, જેસી લંબી ખજુર. (૨)
ચડે તો રામ રસ ચાખલે મન, પડે તો ચકમાં ચૂર. ભજનમે૦
માખી બેઠી મધપે બંદા, પાંખડી એ લપટાય. (૨)
ઉડનકા સૌંશય ભયામન, સમજ સમજ પસ્તાય. ભજનમે૦
તેરા સાહેબ તુંજમે બંદા જ્યું પત્થરમેં આગ. (૨)
જો ચાહે દેદારકુ તો. ચકમક હો કે લાગ. ભજનમે૦
કયા બખ્તરકા પહેરના બંદા, કયા ઢાલોકી ઓથ (૨)
સુરારે હોય સો સનમુખ રહેવે, એક ભજનકી ચોંટ. ભજનમે૦
હાડ જલે જ્યું લકડી જલે ને, જલ જલ જાત શરીર (૨)
રામા નંદકી ફોજમે એક, સનમુખ લડે કબીર. ભજનમે૦

૩૮.

વાલાને વીલા મેલતાં મારૂ માનતુ નથી મન. (૨)
માનતું નથી મન મારૂં સુંનુ છે ભુવન. (૨) વાલાને૦—ટેક.
હરી મારા હરાયાને જ્યાં તેડે ત્યાં જાય. (૨)
ઘરમાં મને ગોઠે નહીને સુજે નહી કામ. (૨)

સહીઅર હવે સુંદરૂ. (૨) વાલાને૦
સેરીએ સેરીએ સાદ પડાવુ ને દીવા કરૂં સાત. (૨)
કોઈ ભુદર કેરી ભાળ બતાવોતો. (૨)
આપુ હૈયા કેરો હાર, વહાલાને.
જેને હૈયે હરી વસ્યા તેનું જીવ્યુ ધન. (૨)
મીરાંનો સ્વામી શામલીઓ. (૨) વસીઓ મારે અંગ. વાલાને૦

૩૯.

ચાલ હમારી ચાલો, હમારા હોતો ચાલ હમારી ચાલો. (૨)
છત્રીસ પાખંડ સર્વે તજીને (૨) જુનો મારગ તમે ઝાલો (૨)હ૦
જે મારગે સનકાદીક સંચર્યા (૨) પ્રેમ તણો પીને પ્યાલો (૨)હ૦
જે મારગે સ્હામો આવે શામળીઓ(૨)નટવરનંદજીનોલાલો(૨)હ૦
જે મારગે પાંચ પાંડવ પરવર્યા,(૨) ઝાલી ભજનનો ભાલો(૨)હ૦
જે મારગે હરી ભરપુર ભાસે, (૨) ઠામ ન દીસે કોઈ ઠાલો (૨)હ૦
જે મારગે રૂપીરાજ કેરો વાલમો(૨)વહાલાથી લાગસેવહાલો(૨)હ૦

૪૦.

લાખ વાતોની એક વાત લેજો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
દયા રાખીને અન્નદાન દેજો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
પરધન પથ્થર પ્રમાણો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
પરનાર જનેતા જાણો, શીખામણ છેલીરે. (૨)

જુઠ સાથે જરૂર વેર બાંધો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
શ્વાસો શ્વાસે રામ નામ સાંધો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
ગુણ ગોવીંદના આનંદે ગાવો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
કામ ક્રોધ લોભ સંગે બાંધો દાવો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
પોત પોતાનો ધર્મ સર્વે પાળો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
તેમાં અવળું દેખાય તેને ટાળો, શીખામણ છેલીરે. (૨)
રામકૃષ્ણનું એક નામ સાચું, શીખામણ છેલીરે. (૨)
બીજુ બાતલ કરોડ કામ કાચું, શીખામણ છેલીરે. (૨)
જ્ઞાન મેળવવા સાંભલો ગીતાજી, શીખામણ છેલીરે. (૨)
રૂષીરાજ રામ એમ થાય રાજી, શીખામણ છેલીરે. (૨)

૪૧.

ભક્તિ ને પંથે પધારો જીવડલા ભક્તિ ને પંથે પધારો. (૨)
માયાની સોબત મનથકી મેલી, બગડેલી બાજી સુધારો—જીવ૦
ખાતું ચડીગયું ચેતી લ્યો ભૈયા, કયાં સુધી નિભસે ઉધારો—જી૦
હું હુંને બદલે સ્થાપો શ્રીહરીને, પ્રગટ થસે પ્યારો પ્યારો—જી૦
કીજે નહિ બાપુ જુઠા વહેપારો, તજીએ મનના વિકારો—જીવ૦
લળી લળી સાગર વળી;વળી વીનવે, જ્ઞાનવિના નથીઆરો—જી૦

૪૨.

લાગી લાગીરે મુને લાગી, લટકાળાજીની પુરણ લગનીલાગી.(૨)
આનંદનો દરીઓ ઉભરાણો, (૨) ભાવટ ભવકેરી ભાગી—લટ૦

લાખ ફેરા સમ ખાઇને લાલચ,(૨) ત્રણે ભુવન કેરી ત્યાગી—લટ૦
સુંદર શ્યામના ચરણમાં સજની, (૨) આઠે પહોર અનુરાગી—લ૦
આળસ મોહ કેરી ઉંઘમાંથી, (૨) ઝડપ દઈ હું જાગી—લટકા૦
નાક કટા જેવી લાગે લજામણી, (૨) નીર્લજ દુનીયા નાગી—લ૦
હાથે કરીને મારે માથે હરીનું,(૨) મહેણું લીધું છે મેતોમાગી—લ૦
દુર્લભના દીલમાં પ્રભુ વસીયા, (૨) નિર્ભય નોબત વાગી—લટ૦

૪૩.

સીતારામ સગા છે સમજરે હાંરે (૨)
સમજરે સમજરે સમજરે હો—સી૦
અંત સમે કોઈ કામ ન આવે (૨) ઘોડા ગાડી અને ગજરે હો-સી૦
આળસ મેલીને જાગ અજ્ઞાની(૨)સતસંગમાં જવા સજરે હો—સી૦
શ્રીઘનશ્યામ સદા સુખ દાયક(૨)અગમ અગોચર અજરે હો. સી૦
મહાવ મળ્યા વીના મનુષ્ય જનમની (૨)
મહેનત નાવે મજરે હો—સી૦
અંતરમાં ધરી લેને અરે તું (૨) સદગુરૂ જ્ઞાન સુરજરે હો—સી૦
રૂદીયા મધ્યે દાસ વીરનો વાલમ (૨)
ભરપુર વસીયો છે ભજરે હો—સી૦

૪૪.

તાણી તાણીરે લીધાં તાણી મારા વ્હાલીડે ચીતલડાં લીધાં તાણી ૨
ઝેર થયા જગનાં સૌ સુખડાં (૨) લાવણ્ય માંહે લોભાણી. મા૦

લોકડીયા તણી લાજે ન લાજું(૨) ભાવતી બોલો ભલેવાણી. મા૦
સીર પર સેષ મહેસનો સ્વામી (૨) ધીંગો ધણી વ્રજદાણી. મા૦
ચિંતામણી અણ ચિંતવી લાધી (૨) કીયારે ભવની કમાણી.મા૦
પોસલીએ મે તો અમૃત પીધાં(૨) ભાવે તે કેમ હવે પાણી. મા૦
દીલડાં પ્રોયાં છે માટે ડોલુ દીવાની(૨)જીવલડા સુ સંકે જાણી.મા૦
દુર્લભના દીલમાં પ્રભુ વશીઆ (૨) વાંસળી એરે વીંધાણી. મા૦

૪૫.

બોલો હર હર હર ૐકાર પધારો મારે મંદીરીયે (૨)
પ્રેમે લળી લળી લાગુ પાય, પધારો મારે મંદીરીયે ટેક.
સુક સનકાદીક આસન આપુ, (૨) પ્રભુ ધરણી ધર પધરાવુંરે(૨
જ્ઞાન ગંગાના નિરમળ જળથી (૨) હેતે હરીને ન વરાવું. પધા૦
ધીરજ ધોતીને સીલ લંગોટી (૨) પ્રભુ કરૂણા કફની માળારે(૨)
જાપ જપુરે મારા ગુરૂએ બતાવ્યો(૨)નિત્ય અમૃત રસ પીવું. પ૦
કૃપા કરીને મારો નરદેહ ધડીઓ(૨)પ્રભુ અંતર રૂપ પ્રગટાવ્યુંરે.(૨)
શ્રી હરીનું સ્મરણ કરતાં (૨) અંતર રૂપ ઓળખાયું–પધારો૦
ચરણે નમુંરે પ્રભુ તન મન ધનથી (૨) શીવજી કરજો સહાયરે(૨)
સેવકની સેવા માની લેજો (૨) મુજ જીવન પ્રાણ આધાર. પ૦

૪૬.

જેણે ભજ્યા જદુરાયા, નર એજ કમાયા (૨)
ભજન તણાં જેણે ભુવન બંધાવ્યા,(૨) પુન્યના નાખ્યા પાયા. ન૦

ભરપુર એક સકળ બ્રહ્મ ભાસે (૨) સંસય સર્વે સમાયા. ન૦
પાપનું નામ સુણી પાછાજ વળીઆ(૨) ધર્મના કામમાં ધાયા. ન૦
દુર્લભ કહે દીલ સુદ્ધ કરીને (૨) ગોવીંદના ગુણ ગાયા. ન૦

૪૭.

ભજન ગઢ બાંધો મારા ભાઈ,(૨) તમારી જમ સાથે લડાઈ. ભ૦
ધ્રુવે બાંધ્યો પ્રલ્હાદે બાંધ્યો, (૨) અંમરીષ મીરાંબાઈ. ભજન૦
એમજ સંત અનેકે બાંધ્યો, ભય પામ્યા નહી કાંઈ. ભજન૦
રામના નામનો કીલ્લો કરીને, ધર્મના કોઠા ચણાઈ. ભજન૦
જ્ઞાન વૈરાગ્યને ભક્તિ કરીને, સાન્તિની ખાઈ ખોદાઈ. ભજન૦
મનનું જીન શરીરને ઘોડે, (૨) સુરતા લગામ લગાઈ. ભજન૦
રામ નામ સમશેર પકડકર, (૨) શૂર વીર રણમાં જાઈ. ભજ૦
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, જીતશું ત્યારે લડાઈ. ભજન૦

૪૮.

કીધી મુને ઘેલી ઓધા કીધી મુને ઘેલી,
કાનુડે કામણ ગારે કીધી મુને ઘેલી. (૨)
સાલુડાની સુદ્ધ ભુલી, ભાંગ પીધી લીલી. (૨)
સેંથાને ઠેકાણે મેંતો, ચોડી દીધી ટીલી.—કીધી મુને૦
જળ જમુનાના ગયાતા, માથે બેડું મેલી (૨)
મુખડાની માયા લાગી, નવસકુ મેલી. (૨) કીધી મુને૦

ઘરનો તો ધંધો ભુલી, સોળસે સાહેલી. (૨)
વનમાં વગાડી વ્હાલે, મોરલી રસીલી. (૨) કીધી મુને૦
આંખડીમાં બાણ માર્યાં, રદય લીધાં ચોરી.
ભલે મળ્યો શ્યામ એના, રંગે ગઈ રંગી. (૨) કીધી મુને૦
તન મન ધન એના, નામપર વારી. (૨)
મીઠાનો સ્વામી સામળીઓ, રંગ ગયો રેલી. કીધી મુને૦

૪૯.

આનંદ નંદી નાચત આવત ગણપતિ. (૨)
કૈલાસેથી શંકર આયે (૨) સંગ લઈ પાર્વતી. આનંદ નંદી૦
બ્રહ્મ લોકસે બ્રહ્માજી આયે (૨) સાથ લઈ સાવિત્રી. આનંદ નં૦
અજોધ્યાસે શ્રીરામજી આયે (૨) સંગ લઈ સીતાજી. આનંદ નં૦
ગોકુલસે શ્રીકૃષ્ણજી આયે (૨) સાથ લઈ રાધીકાજી. આનંદ નં૦
વૈકુંઠસે શ્રીનારાયણ આયે (૨) સંગ લઇ લક્ષ્મીજી. આનંદ નં૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨) પાપ રહી ન રતી. આનંદ નં૦

૫૦.

ધન્ય ગોપીજનરે પ્રેમપણે હદવાળી. (૨)
વસ કરી લીધા શ્રી વનમાળી, (૨) ધન્ય ગોપીજનરે૦
લોક કુટુંબની લાજ તજીને, (૨) બીરદ રાખ્યુ બીરદાળી. ધન્ય૦
માત પીતા સુત બાંધવ મેલ્યા, (૨) ખાવીંદ ન શક્યા ખાળી. ધ૦

વાંસલડીનો શબ્દ સુણનતાં (૨) તનની શુદ્ધ તાળી. ધન્ય૦
નફ્ટ લોકની હરકત ન ગણી (૨) બરકત નાખી બાળી. ધન્ય૦
લક્ષ્મીથી ઘણી મોટપ લીધી (૨) કુણ બીચારી કાળી. ધન્ય૦
કોટી ભૂવનના કરતા સાથે (૨) રાત દીવસ રંગતાળી. ધન્ય૦
વાહ વાહ રૂપીરાજે વૃજની (૨) ભક્તી અલૌકીક ભાળી. ધન્ય૦

૫૧.

ગોવીંદના ગુણ ગાશું રાણાજી અમે ગોવીંદના ગુણ ગાશું (૨)
ચરણા મૃતનો નીયમ હમારો (૨)નિત્ય ઉઠીને દરસન જાશું(૨)રા૦
રાણોજી રૂઠસે તો રાજ તજાવશે (૨)ભગવત રૂઠે મરી જાશું(૨)રા૦
વીષના પ્યાલા રાણાજીએ મોકલ્યા (૨)
અમૃત કરીને પી જાશું (૨) રા૦
રામના નામની ઝાંઝ બનાવી (૨) તેમાં બેશીને તરી જાશું(૨) રા૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ (૨)
ચરણ કમળ પર વારી જાશું (૨) રા૦

૫૨.

શ્યામ કારણ ભેખ લીધા રાણાજી મે તો શ્યામ
કારણ ભેખ લીધો (૨)
રમતો ને ભમતો વ્હાલો આવ્યો આંગણીએ (૨)
દાસી જાણીને દર્શન દીધાં (૨)

ગીરધર વીના મુને ઘડી નવ ગોઠે (૨)
હરી રસ ઘોળી ઘોળી પીધો (૨)—રાણાજી૦
ઇરે કામણ મારા કાનુડા એ કીધાં (૨)
નીજ સ્વરૂપમાં ખેંચી લીધાં (૨)—રાણાજી૦
બાઈ મીરાકહે પ્રભુ ગીરધર નાગુણ, (૨)
અજર અમર રસ પીધો(૨)—રાણાજી૦

૫૩.

મુઝાવે કાં મુને ભારી, જવાદે કૃષ્ણને દ્વારે (૨) ટેક.
ખલકના ખેલ છે ખોટા, જેવા પાણીના પરપોટા. (૨)
માથે ભય મોતનો ભારી, જવાદે કૃષ્ણને દ્વારે—મુઝાવે૦
સીખામણ માનીલો શાણા, ભરીલ્યો ભક્તીના નાણા. (૨)
ત્રીકમ વીણ કોઈ નહિ તારે, જવાદે કૃષ્ણને દ્વારે—મુઝાવે૦

૫૪.

કાયરનું નહીકામ ન્યારો ભાઈ પંથ હમારો. (૨)
પેટ કટારી પહેરીને પહેલેથી, (૨) સંચરવું સંગ્રામ—ન્યારોભા૦
ત્રણે ભુવનના સુખની તૃષ્ણા, (૨) હજાર વાર હરામ—ન્યારોભા૦
વીષયી જનને વેણ હમારા, (૨) દીધા જાણીએ ડામ—ન્યારોભા૦
સહેજ સમાધી શ્વાસોશ્વાસે, (૨) નાભીથી રટવું નામ—ન્યારોભા૦
અષ્ટ સિદ્ધી નવનીધી લાગે, (૨) ગંઠીચોર ગુલામ—ન્યારોભા૦

આ દુનિયામાં ડેરા કીધા પણ, (૨) માયા પાર મુકામ—ન્યારો૦
રૂષીરાજ આનંદ રહેનીત, (૨) જાતાં તન ધન ધામ—ન્યારોભા૦

૫૫.

મારી પ્રીતી પ્રાણ આધાર, તમસંગ લાગીરે. (૨)
મેતો અસત્ય જગની નાથ, અશા ત્યાગીરે (૨)—મારી૦
એક તમે તમારા જન તેમને પ્યારારે (૨)
મારા જીવ લડાથી નાથ, નરહો, ન્યારારે—મારી૦
પ્રભુ તમથી વીમુખ નરનાર પશુવત દીસેરે (૨)
તમવીના તે બીજે કયાંઈ મન નવરીજેરે.—મારી૦
પ્રભુ કલ્પતરૂ તમે શ્યામ સુંદર છો વ્હાલારે (૨)
ચિંતામણી ચતુર સુજાણ છો અલબેલારે—મારી૦
બીજુ તમવીણ સરવે સુન્ય સીંધુ ખારોરે (૨)
મારે પ્રેમાનંદનો નાથ ભરૂસો તમારોરે—મારી૦

૫૬.

જોમળે જોમળે જોમળેરે, રૂડો સંત સમાગમ જોમળે (૨)
ત્રીવીધી તાપ બુજે તેજ વેળા(૨)સીતળતા અંતરે ઢળેરે (૨) રૂ૦
રૂઢીયા નગરમાંથી સાવ ઉચારે(૨)તો અવગુણ સર્વેદૂરટળેરે(૨)રૂ૦
આતમ લક્ષ તણી અગ્નિમાં(૨)મોહનાં મુળ બધાં બળેરે(૨) રૂ૦
સાગર માંહી ભળે જેમ સરીતા(૨)ભગવંતમાં વૃત્તી ભળેરે (૨)રૂ૦

ધર્મ સનાતનમાં થાય દ્રઢતા(૨) તો વૈરાગ્યની અવધી વળેરે(૨)રૂ૦
ભક્તિ વીના બીજુ ભાન રહે નહી (૨)
તો જ્ઞાનહીમાળે મન ગળેરે. (૨) રૂ૦
રૂષી રાજ વારી સંતની સોબત (૨) જીવદશા જીવની ટળેરે(૨)રૂ૦

૫૭.

વારી વારી રે જાઉવારી મારા વ્હાલીડાના મુખલડા પરવારી (૨)
જે મુખડે મને એક પલકમાં (૨) ભવ જળ બુડતાં ઉગારી—મા૦
જે મુખડાના દરશન કરવા (૨) ત્યાગી થયા ત્રીપુરારી—મારા૦
દેખતામાં થાઉ હરખે દીવાની (૨) ઈંદ્રને જાણું ભીખારી—મા૦
વણ દીઠે ઘેલી તુર ફરૂ છું (૨) ધ્રુજું છું નેણ જલ ધારી—મારા૦
આરોગનું નથી ઔષધ જગતમાં(૨) નાડીન જાણે કોઈ મારી—મા૦
કોટીક વૈદ્ય ભલે મરો કુટી (૨) કોઈની ન લાગે એમાં કારી—મા૦
દુર્લભના દીલમાં પ્રભુ વસીયા (૨) મનના ચોર મુરારી—મારા૦

૫૮.

હવે કોણ જાય કાશી, ચિંન્તા ટળીરે લોલ. (૨)
મળ્યા વૈકુંઠના વાસી, વેળા વળીરે લોલ. (૨)
સીદ વાત રાખું છાની, ચિન્તા, મનેવાત લીધી માની—વેળા૦(૨)
કેફ કારમી ચઢી છે. ચિન્તા, ગાંઠ પ્રેમની પડી છે—વેળા૦ (૨)
અસલ વાત ઓળખાણી ચિન્તા, કીયા જનમની કમાણી—વે૦(૨)

ખલક સરજન હાર ખોઈયો ચિન્તા, હરખનો સમુદ્ર છોળ્યો—વે૦ ૨
જગત તણખલા શું જાણું ચિન્તા, મોક્ષ જીવતાં હું માણુ—વે૦(૨)
રૂષીરાજ રામરાજી ચિન્તા, દુરીજન બળે દાઝી—વેળા૦ (૨)

૫૯.

બીના કૃષ્ણ દર્શનકે શાન્તી નહી હય,
ઉધો જ્ઞાન ચર્ચા સુહાતી નહી હય૦ ટેક.
ક્યા તુમ સુનાતેહો નીર્ગુણ કહાની,
હમારે સમજ બીચ આતી નહી હય૦ બીના
બસે દીલકે અંદર મોહનકી મુરત,
ઘડીપલ કભી દુર જાતી નહી હય૦ ,,
નહી યોગ સાધનકી હમકો જરૂરત,
બીના પ્રેમકી બાત ભાતી નહી હય૦ ,,
જપે નામ માધવકા હમતો નીરંતર,
શ્રીહર નાથ દીલસે ભુલાતી નહી હય૦ ,,

૬૦.

વ્હાલાને વઢીને કહે જોરે, ઓધાજી મારા. ટેક (૨)
વ્હાલાને વઢીને કહે જો, વ્હાલાને વઢીને કહેજો (૨) વ્હાલાને૦
મથુરાના રાજા થયા છો, ગોવાળોને ભુલી ગયા છો. (૨)
કુબજાને વસ થીયા છોરે, ઓધાજી મારા. (૨)

અવાય તો તમે આવી જાજો, માત પીતાને ભેગા થાજો. (૨)
ગાયોને સંભાળી જાજોરે, ઓધાજી મારા. (૨)
વ્હાલાની સેવામાં રહીશું, જેમ કેશો તેમ કરશું. (૨)
કુબજાને પટરાણી કરશુંરે, ઓધાજી મારા. (૨)
કામણીઆતો અમને કીધાં, ચીત મારાં ચોરી લીધાં. (૨)
મીરાંના સ્વામીને કેજોરે, ઓધાજી મારા. (૨)

૬૧.

વિષય વાત મમ માત તજીને, કૃષ્ણ ભજન તું કરવાદે. (૨)
ધર્મ વૃત્તિએ ધરણી ધરનું, ધ્યાન હવે તું ધરવાદે. (૨)
અધમપણાને અલગ રાખીને, ભંડાર ભક્તીનો ભરવાદે. (૨)
નટવર નામનું નાવ મલ્યું છે, તો ભવસાગર તરવા દે. (૨)
નાસવંત નર નામ તજીને, અક્ષય વરને વરવા દે. (૨)

૬૨.

સાંભળ જો સીખામણ દઉં છું,(૨) મનની ખેતી કરજો જોને.(૨)
માનવ રૂપી જમીન પડતર, (૨) દેશે સોના પાક જોને. (૨)
હરી નામની વાડજ કરજો, (૨) લેસ નહિ નુકસાન જોને. (૨)
વાડ કરીને નીર્ભય રહેજો, (૨) યમ નવ મુકે, પાય જોને. (૨)
સો વરષે પણ એ ખેતરનો, (૨) પટાન પુરો થાય જોને. (૨)
ગુરૂ મંત્રનું બીજ વાવીને, (૨) ભક્તી રૂપી જલ સીંચજો જોને.(૨)

શ્રદ્ધાને ધીરજ રાખીને, (૨) અમુલખક્ ળને, લણજો જોને. (૨)
લણી લણી જેમ ફાવે તેમ કરજો,(૨)જાણી નીજનો માલ જોને.(૨)
રામકૃષ્ણ સ્વામી, આનંદ દરીયો (૨) પ્રેમે પ્રગટ થાય જોને.(૨)

૬૩.

મીલાદો સખી શ્યામ સુંદર, મોહે આજ. (૨)
રાત દીવસ મોહે, ચેનન આવે (૨)
ભુલ ગયે સબકાજ. (૨)—મીલાદો સખી૦
ખાન પાન પહેરણ ન સોહાવે (૨) બીન દેખે વૃજરાજ (૨) મી૦
જોગન બનકર બનબન ઢુંઢું (૨) છોડ જગતકી લાજ. (૨) મી૦
બ્રહ્માનંદ બીના હરી દરસન (૨) વૃથા મનુષ્ય અવતાર. (૨) મી૦

૬૪.

સોહાવે સખી મોહનકી મોયે બેન. (૨)
જમુના તટપર બન કુંજન મે, (૨) શ્યામ ચરાવત ધેન. (૨) સોહા૦
જબકી બંસીઆ શ્રવણ સુની મે, (૨)
કલન પડત દીન રૈન. (૨)—સોહાવે સખી૦
કીસ બીધ હરીકે દરસન પાવું (૨)
સફળ કરૂ નીજ નેન. (૨)—સોહાવે સખી૦
બહ્માનંદ ચરણકી ચેરી, (૨) સંતન કે સુખ દેન. (૨)—સોહા૦

૬૫.

ધન્ય દહાડો અનુપમ આજ છેરે,
મુને હરીજન, સંતનો મેળાપ છેરે—ધન્ય૦
સંત સદા સ્વરૂપ ગુલતાન છેરે,
જેને વિષય તે વીષના સમાન છેરે—ધન્ય૦
સંત ચરણ સદા સુખ દાયી છેરે,
એના દરશનથી પાવન થવાય છેરે—ધન્ય૦
સંત શાંત વૃતિને સુધીર છેરે,ઇંદ્રીમન જીતવામાં શુરવિર છેરે—ધ૦
સંત સર્વનું હીત કરનાર છે, એતો જગત તાર્યાના ઝાઝ છેરે—ધન્ય૦

૬૬.

વ્હાલો મારો ભક્ત તણે ઘેર જાય કે, સીળા સ્વભાવનારે લોલ. (૨)
વ્હાલો મારો તુલસીને પત્રે ધરાય કે,
ભુખ્યા હરી ભાવનારે લોલ. (૨)
આવે આવે લટકતી વૃજનારકે,
મેવા લાવે મીઠડારે લોલ. (૨) વ્હાલો૦
વ્હાલા મારા સંસારમાં એક સારકે,
જેણે હરી ઓળખ્યારે લોલ. (૨)વ્હાલો૦
મહેતા નરસીંહનો સ્વામી શામળી ઓક,
પ્રેમ રસ પીજીએરે લોલ. (૨) વ્હાલો૦

૬૭.

હુંતો હરજી જોવાને નીસરી, મારા ગુરૂજીએ દીધો ઉપદેશ.
વ્હાલાજીને નીરખવા૦
મેતો સીલસંતોષ કડલાં પહેરીઆં,
મારે ઝાંઝર પ્રેમ વૈરાગ્ય—વ્હાલાજીને૦
મેતો મર્મ ભેદીને કાજળ આંજીઆ,
પહેર્યાં તુરત સુરતનાં ચીર—વ્હાલાજીને૦
વ્હાલે વનમાં વગાડી રૂડી વાંસળી, મારા ઘરમાં રહ્યું નવજાય—વ્હા૦
મેતો સાવ સોનાનુ લીધુ બેડલું, છોડી ચાલી છું ઘરનુંરે કામ- વ્હા૦
વ્હાલો મારો સેરીએ સામા મળ્યા, હુંતોલળીલળીલાગુપાય—વ્હા૦
મેતો ચુંદડી ઓઢીરે પાકા રંગની, શેર આતમરામનો અંક—વ્હા૦
વ્હાલે પ્રેમ પદારથ આપીઆં, પુરીદાસ ગોપાળની આશ—વ્હા૦

૬૮.

ડુબ ડુબ ડુબ મન, રૂપ નિધીમાં ડુબ ડુબ. (૨)
તલ વીતલ પાતાલ શોધ, પામસે તુ પ્રેમ ધન. (૨)
કમર કસી શોધ શોધ (૨) હૃદય માંજ વૃંદ્રાવન—ડુબડુબ૦
જળ હળતી જ્ઞાન જ્યોત (૨) હૃદય મંદીરે સુહાવ. (૨)
સતત પ્રેમ જ્ઞાન ભક્તિ (૨) રસમીમાંતું માલમાલ—ડુબડુ૦
રૂમઝુમ રૂમઝુમ નાદ થાય (૨) ધ્યાન સુરતી માંજ જાય (૨)
નમી નમી ગુરૂ દેવ પાય (૨) કબીર લીન થાય થાય—ડુબ૦

૬૯.

સખી હરી મલવાને કાજ ચાલો જઇએરે (૨)
આ સર્વ ત્યાગી સંસાર સનમુખ રહીએ રે. ટેક.
સખી બહાર ભટકે કયાંઈ હાથ ન આવે રે (૨)
જે અંતર ખોજે આપતે નર પાવે રે—સખી૦
સખી દીલદરીઆની માંય ડુબકી મારોરે (૨)
જયાં હીરલો લાધે હાથ નિશ્ચય માનોરે—સખી૦
સખી આતમા ઈશ્વર એક અભેદ કરી જાણેરે (૨)
તે મોક્ષ ધામની માંય મોજે માણે રે—સખી૦
સખી આતમ જ્ઞાની હોય તે નર પુરારે (૨)
તે વીના તે બીજા કોઈ સર્વે અધુરા રે—સખી૦
સખી સુન્યમાં ઝળકે નુર નિસાના ફરકે રે (૨)
તે જોઇને આનંદ થાય મનડું હરખે રે—સખી૦
સખી જ્ઞાની સૌનો દાસ આતમ જ્ઞાની રે (૨)
તે સુન્યમાં લહેરો ખાય હરીનો ધ્યાની રે—સખી૦

૭૦.

ચંદ્ર જેસા મુખ મીરા તેરા, કયું નારાજ હય. (૨)
હાથી ઘોડા પાલખી ઓર, રાજ તાજ હય. (૨)
ચમન મે ખીલા બાગ ઓર, સુંદર બગીચા હય. (૨)

હીરા મોતી હાર ઓર, જો ચહીએ સો હય. (૨)
મીરા કહે સુન માજી, મુજે કુછન ખ્યાલ હય. (૨)
ગીરધર બીના ઈસ દેહકા, નીસ દીન બેહાલહય. (૨)
હીરાકી લગી જાલરો, સોનેકા મહેલ હય. (૨)
ગીરધર નહી જીસ મહેલમે, માયાકા ખેલ હય. (૨)
ફુલોકી સેજ છારહી, દાસી હજાર હય. (૨)
ગીરધર નહિ જીસ સેજમે, જલતી અંગાર હય. (૨)
માજી મેરા દીલ સદા, ગીરધરકી પાસ હય. (૨)
રાણાકે ધરકુ, જાને મેરા, દીલ નારાજ હય. (૨)
અખંડ સાદી મેરી હુઈ, ગીરધર ગોપાલસે. (૨)
તેત્રીસ કોટી દેવ સબ, આયે આકાશસે. (૨)
ગીરધરસે ફેરામે ફીરી, છુટી જંજાલસે. (૨)
નદીઆ મીલી સમુદ્રમે બડી ધમાલસે. (૨)
મીરાં કહે ગીરધર ગોપાળ, મેં જપું સદા. (૨)
અખંડ અમર ધામમે, મે રહુ સદા. (૨)

૭૧.

શીગતી થાસે હમારી, ઓદીના નાથ. શીગતી થાસે હમારી.(૨)
દશે ઈંદ્રીએ દોષ કમાયો વ્હાલા (૨)
કર્મ કીધાં છે અતી ભારી—ઓ દીનાનાથ૦

બેરે વાતોમાં મારૂં મન લલચાણું વ્હાલા (૨)
એક કંચન બીજી નારી—ઓ દીનાનાથ૦
મારૂં તારૂં કરતાં ગયો જનમારો વ્હાલા (૨)
ભક્તી ન થઈ તમારી—ઓ દીનાનાથ૦
દસે દીશામાં હું ફરી આવ્યો વ્હાલા (૨)
નથીરે ઉગરવાની બારી—ઓ દીનાનાથ૦
ભવરે સાગરમાં રોહીદાસ ડુબે વ્હાલા (૨)
રણછોડ રાય લેજો તારી—ઓ દીનાનાથ૦

૯૨.

હરી સાચા ધણીરે, તારી અજબ લીલા નીહાળું
જાગીને જોઉં તો જુદુ દેખું, ઉંઘમાં અટપટુ ભાળું
કાચી કાયામાં પોતે મહાલે, અંતરમાં દેતાળું—હરી સાચા૦
ચર્મ ચક્ષુએ જોવા જાઉં તો, કંઈ ધોળુ ને કંઈ કાળુ
અંતર દ્રષ્ટિએ અધીષ્ઠાને જોઉં, તો એક દીસે અજવાળું—હરી૦
બહાર જોઉં તો બજાર બેરંગી, અંદર રૂપ રઢીઆળું
બલીહારી હે માધવ મુરારી, શરણ તમારૂ એક સાચુ—હરી૦
તારી અકળ કળામાં મારી બુદ્ધિ ન પોંચે દયાળું
હરી પ્રસાદ હરી લેજે સંભાળી, કૃપા કરી હે કૃપાળું—હરી૦

૭૩.

અખીયાં હરી દર્સનકી પ્યાસી. (૨)
દેખ્યો ચાહત કમલ નયનકું, (૨) નિસદીન રહત ઉદાસી (૨) અ૦
આયે ઉધો ફીર ગયે આંગન, (૨) ડાર ગયે ગલફાંસી. (૨) અ૦
કેસરી તીલક મોતનકી માળા, (૨) વ્રંદાવનકે વાસી. (૨) અ૦
કાહુંકો મનકી કોઉ ન જાનત, (૨) લોકનકો મન હાંસી.(૨) આ૦
સુરદાસ પ્રભુ તુંમરે દર્શન બીન(૨) લીઓ કરવત કાસી (૨) આ૦

૭૪.

નહીરે વીસારૂં હરી અંતરમાંથી, નહીરે વીસારૂં હરી.-ટેક
જળ જમુનાના પાણીરે જાતાં, (૨) સીરપર મટુકી ધરી—અં૦
આવતાંને જાતાં મારગ વચ્ચે, (૨) અમુલખ વસ્તુ જડી—અં૦
મોર મુગટને કાને કુંડળ, (૨) મુખપર મોરલી ધરી—અંતર૦
પીળાં પીતાંબર જર કસી જામા (૨) કેસર આડ કરી—અંત૦
બાઈ મીરાં કહેપ્રભુ ગીરધરના ગુણ (૨) વીઠલ વરને વરી—અં૦

૭૫.

તું તો રામ સુમર જગ લડવાદે—ટેક.
કોરો કાગજ કાલી શાઈ (૨) લીખત પઢતવાકુ પઢવાદે—તુતો૦
હાથી ચલતહૈ અપની ચાલકુ (૨) કુતર ભુકતવાકુ ભુકવાદે—તુ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨) નરક પચતવાકોપચવાદે—તુ૦

૭૬.

ભજન વીના ભવદુ:ખ નહી ભાગે (૨)
લગની જ્યારે હરી વરસુ લાગે. (૨)—ભજન૦
કેતન થકી વિષયા સુખ ત્યાગે (૨) ભ્રાન્તો જેના મનડાની ભાગે(૨)
જોગ જેને જીવનનો જાગે—ભજન વીના૦
મીરાંબાઈ એ મહામુક્તી માણી (૨) વિશ્વમાંહી સરવે વખાણી (૨)
સામળી આના સ્વરૂપમાં, સમાણી—ભજન વીના૦
સેવા માંહી સીવરી બની સારી(૨)મળ્યા ગુરૂ માતંગ અધીકારી(૨)
નમ્યા જેને જગના નરનારી—ભજન વીના૦
ભજન કરે તે હરીને ભાવે (૨) પુરણ પદ પોતે તે પાવે. (૨)
સંકટ થકી શ્રીપતિ છોડાવે—ભજન વીના૦
વિચારીને વેદ તણી વાણી (૨) પ્રભુને ભાવે ભજો પ્રાણી. (૨)
ગણપત કહે ઓળખોએ એધાણી—ભજન વીના૦

૭૭.

ભોળીરે ભરવાડણ હરીને વેચવા ચાલી, (૨)
સોળ સહસ્ર ગોપીના વહાલાને મટુકીમાં ઘાલી. (૨) ટેક. ભો૦
સેરીએ સેરીએ સાદજપાડે લ્યો કોઈ મોરારી. (૨)
અનાથોના નાથને વેચે આહીરની નારી. (૨) ભોળીરે૦
મટુકી ઉતારી તો માંહે મોરલી વાગી.
વૃજનારીને સહેજમાં જોતાં મુરછા આવી. (૨) ભોળીરે૦

ઇન્દ્રાદીક બ્રહ્માદીક દેવતા કૌતુક દેખે. (૨)
ગોપીના વહાલા નેરે સૌ કોઈ મટુકીમાં દેખે. (૨) ભોળીરે૦
વૃજનારીને ભાગ્યેરે પ્રગટ્યા અંતર જામી, (૨)
આહીરડાંને લાડ લડાવે મેંતા નરસીંહનો સ્વામી. (૨) ભોળીરે૦

૭૮.

મુકો મટુકી જાઉં નાસી મારા વહાલા,
જોરનવ કરીએ રેવ્રજવાસી. ટેક.
ક્યારના થયા છો પ્રભુ મારે માથે દાણી,
મેં તમારી સર્વે વાત જાણી મારા વહાલા. (૨) જોરનવ૦
ક્યારના થયા છો પ્રભુ નંદજીના છૈયા,
દાણ માટે દેખાડીશું ડૈયા મારા વહાલા. (૨) જોરનવ૦
કેડે કંદોરો પ્રભુ આમશું ડોલો,
મુખડુ સંભાળી વેણ બોલો મારા વહાલા. (૨) જોરનવ૦
શીદને રોકો છો પ્રભુ જમુનાજીનો આરો,
સોછે વાક હમારો મારા વહાલા. (૨) જોરનવ૦
નર સૈઈના સ્વામી તને વારંવાર વારૂ,
થોડુ બોલો તો ઘણું સારૂં મારા વહાલા. (૨) જોરનવ૦

૭૯.

રામ રટને તુંબડ ભાગી, રટતું રામ રામ રામ. ટેક.
હમણાં ફાલ્યો ફુલ્યો ફરે છે, સંસારીક સુખ માટે. (૨)

એક દીન એવો આવસે વીરા (૨) જવું પડસે વશમી વાટે–૨૮૦
નાસ વંત એ સુખ છે ખોટું (૨) અક્ષય સુખ છે સાચું. (૨)
માટે જગ જંઝાળ તજીને (૨) રામ નામ રટી લેને—રટતું૦
રામ રટીને આ જગમાંહી (૨) સાત્વીક કર્મો કરજે. (૨)
અહુંભાવ તજીને વીરા (૨) જગમાં તું વીચરજે—રટતું૦
સત સંગતમાં નિત્ય જઇને (૨) કૃષ્ણ નામ તું રટજે. (૨)
હરીદાસ તો એમ કહે છે (૨) અમર વરને વરજે—રટતું૦

૮૦.

શ્યામ તન શ્યામ મન, શ્યામહી હમારો ધન.
આઠો જામ ઉધો હમે, શ્યામહી સો કામ હૈ–ટેક.
શ્યામ હીયે શ્યામ જીયે, શ્યામ બિન નાહી કીયે
આંધેકી શીલાકરી, આધાર શ્યામ નામ હૈ–શ્યામ૦
શ્યામ ગતિ શ્યામ મતિ, શ્યામહી હૈ પ્રાણપતી
શ્યામ સુખદાઈ સો આનંદ, શોભા ધામ હૈ–શ્યામ૦
ઉધો તુમ ભયે ભોરે, પાતી લેકે આયે દોરે.
યોગ કહાં યહાં, રોમ રોમ શ્યામ હૈ–શ્યામ૦

૮૧.

રેમન રામસો કર પ્રીત—ટેક.
શ્રવણ ગોવીંદ ગુણ સુનો (૨) અરૂગાઊં રસના ગીત–રે મન૦

કર સાધુ સંગત સુમીર માધો (૨) હોય પતીત પુનીત–રે મન૦
કાલ વ્યાલ જ્યો ચરથોડોલે (૨) મુખ પસારે નીત–રે મન૦
કહે નાનક રામ ભજલે (૨) જાત અવસર બીત–રે મન૦

૮૨.

સમજ બુઝ દીલ ખોજ પીયારે,(૨)આસક હોકર સોના કયા–ટેક૦
જીન નૈનોસે નીંદ ભરાઈ (૨) તકીયા ઓર બીછોના કયા–સમ૦
લુખાસુકા ચામકા ટુકડા, (૨) ચીકના ઓર અલોના કયા–સ૦
કહુત કમાલ પ્રેમકા મારગ, (૨) શીશ દીયા ફીર રોના કયા–સ૦

૮૩.

સબસે પ્રેમ પદારથ મોટા (૨) જેનો અવર નહિ જોટા–સબસે૦
સૂરલોક, બ્રહ્મલોક, ગૌલોકથી પણ (૨) ઉંચો પ્રેમનો મોજો–સ૦
પ્રેમાંકુશની સહુપર અસ્તિ (૨) નિર્ણય એ નહિ ખોટા–સબસે૦
પ્રેમકે આગે **મોક્ષકો** પેંડો (૨) લાગત છોટા છોટા–સબસે૦
પ્રેમકે કારણ કૃષ્ણ કનૈયો (૨) ગોપી ચરણ રજ લોટ્યો–સબસે૦
પ્રેમ મધુપી છાકે તે ત્યાગે (૨) દ્વૈતનો ગડબડ ગોટા–સબસે૦
અમીધર યહ રસ પુરણ ભરીઓ (૨) તદપી પીનારનો ટોટા–સ૦

૮૪.

ઘુંઘટકા પટ ખોલરે, તોહે રામ મીલેગા (૨)
ઘટ ઘટ રમતા રામ રમૈયા(૨)કટુ બચન મત બોલરે(૨)તોહે–ઘું૦

રંગ મહુલમેં દીપ જળત હૈ (૨)
આસનસે મત ડોલરે (૨) તોહે-ઘુંઘુટ૦

કહુત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨)
અનહદ બાજત ઢોલરે (૨)-ઘુંઘટ૦

૮૫.

ભજોરે ભૈયા ગોવીંદ કૃષ્ણ હરી (૨)-ટેક.
જપતપ સાધન કછુ નહી લાગત, (૨) ખરચત નહી ગઠરી-ભ૦
સંતતી સંપત સુખકે કારણ, (૨) જાસે ભુલ પરી-ભજોરે૦
કહુત કબીરા જયા મુખ રામ નહી, (૨) વો મુખ ધુલ પરી-ભ૦

૮૬.

ઈસ તન ધનકી કોન બડાઈ, (૨)
દેખત નૈનોમેં મીટીઆં મીલાઈ-ટેક.

અપને ખાતર મહેલ બનાયા, (૨)
આપહી જાકર જંગલ સોયા (૨)-ઇસ૦

હાડ જલે જૈસે લકડીકી મોલી, (૨)
બાલ જલે જૈસે ઘાસકી પોલી (૨)-ઇસ૦

કહુત કબીરા સુનો મેરે ગુનીઆ, (૨)
આપ મુવે પીછે ડુબ ગઈ દુનીયા-ઇસ૦

૮૭.

અતીરે આનંદ ભર્યા આવો મારે અંગે (૨)
સ્યામ સુંદર વર બેઠા છો સંગે. (૨)
મુખડું જોયા વિના પાણી નવ પીઉંરે (૨)
રસીક સુંદર વર જોઈ જોઈ જીવુંરે (૨)
રસીક સુંદર વરસું રઢલાગી(૨) જન્મોજન્મ કેરી ભાવટ ભાગી(૨)
અતીરે આનંદ ભર્યા નંદ ઘેર જઈ શું (૨)
દર્શન પામીને સુખીયારે થઈ શું (૨)
અમને ન રોકો અમારીરે માડી(૨)દર્શન કરવા જઈ શુંરે દહાડી(૨)
કોઈ કહે તેને કહેવારે દઈશું (૨) આપણ સરવે સાંભળી રહીશું (૨)
સગપણ તો સામળીઆનું સાચું (૨)
બીજું તો સરવે દીસે છે કાચુ (૨)
નંદના કુંવર તમે બહુ રંગ રસીયા (૨)
અમારે કારણ વ્હાલો વૃજમાંવસીઆ. (૨)
ઘણારે દિવસના વાયદારે વળીઆ (૨)
વલ્લભ પ્રભુ શ્રીગોવર્ધન મળીયા. (૨)

૮૮.

શ્યામ શું સુતો સોડ તાણી રે, તે તો મારી પીડન જાણી—શ્યામ૦
સમોવડ સમોવડ સુઈ રહા શું, દયાળુ છો જુગદીશ. (૨)
કીડીના ઊપર શું કુવાહલો (૨) મુજ રંક ઊપર શું રીસરે—તેં તો૦

વૃન્દાવન વૃક્ષ શીતળ છાયા ટટ યમુનાનાં નીર. (૨)
રાધાજી તારૂં નામ જપેનિત એવા પોઢા શ્યામ શરીરરે–તેં તો૦
માનીતીને કારણે લાવ્યા પારીજાતકનું ઝાડ. (૨)
નરસૈયાને હાર આપતાં, તુને શાનો ચડે છે પાડ–તેં તો મારી૦
ભકત પ્રલ્હાદની પ્રતીજ્ઞા પાળી, ગજની કીધી સહાય. (૨)
જરાસંધને મારી છોડાવ્યા, રાજા વીસ હજાર રે–તેં તો મારી૦
નંદ વસુદેવમોતે મરીગયા મુજરંક ઊપર શું ક્રોધ. (૨)
બેઉ કરજોડી ભણે નરસૈયો તમે જાગોને જાધવ જોધ રે–તેં તો૦

૮૯.

રામજી ભજનકો ચોગડીઓ, તને બાર બાર નહી મળશેરે. ટેક.
પ્રભુ ભજનકો ચોગડીઓ, તને બાર બાર નહી મળશેરે. (૨)રા૦
જબ માતાકી કુખ જનમીઓ, ઉંધે શીશ પુકારોરે. (૨)
ભીડ પડી ત્યારે પ્યારોરે લાગ્યો(૨) બહાર આય વીસાર્યોરે (૨)રા૦
ઉંચી મેડીને અજબ ઝરૂખા, ઉજડ જમડા કરશેરે. (૨)
પલંગ પાલખી ધર્યા રહેશે ભાઈ,(૨)તારીરોળામાંરડવડશેરે(૨)રા૦

૯૦.

રામ ભજનકું દીઆ, કમલ મુખ રામ ભજન કુદીઆ. (૨)
લખ ચોરાસી ફેરા ફીરકર (૨) સુંદર નરતનું પાયા. (૨)–કમ૦
ખાયા પીયા સુખમે સોયા (૨) ઈનમે કયારે કમાયા.(૨)–કમ૦

જે મુખ નીશદીન રામ નામ નહી (૨)

ઓ તુમ કછુ નહી કીયા. (૨)—કમ૦

કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨)આયા એસા ગયા.(૨)—કમ૦

૯૧.

જીનોને મન મારલીઆ (૨) મે તો ઉન સંતોકા દાસ. ટેક. જી૦

આપા માર જગત મે બેઠે, નહિ કીસીસે કામ. (૨)

ઉન મેતો કછુ અંતર નાહી (૨) સંત કહો ચહાયે રામ.(૨)જી૦

મન મારા તન બીસર ગયા ને વીકાર ગયે સબદુર. (૨)

બાહીર તો કછુ સુજત નાહી (૨) ભીતર ઝળકે નુર. (૨) જી૦

પ્યાલા પીલીયા નામકા, જીને છોડ્યા જગતકા મોહ. (૨)

એસા સદગુરૂ યા મીલે તો (૨) સેહજે મુકતી હોય. (૨) જી૦

નરસીંહજી કે સદગુરૂ સ્વામી, દીયા અમીરસ પાય. (૨)

એક બુંદ સાગરમે મીલ ગયે (૨) કહા કરે જમરાય. (૨)—જી૦

૯૨.

નિર્મળ ભક્તી પદારથ સાચુંરે (૨) માયાનું લારૂં સર્વે કાચું. ટેક.

અતી ઉદાર સમાગમ સંતનો (૨)

પ્યારા અધ્યાત્મ મે મનરાચુરે. (૨)—નિર્મળ૦

સંસાર સાર સ્વપ્ન વત જાણો (૨)

પ્યારા કરો કલ્પના કાચુરે (૨)—નિર્મળ૦

તન મન ધન પ્યારા શ્યામને સમરપો (૨)
પ્યારા નીજ મંદીર મે નાચુરે. (૨)—નિર્મળ૦
જા મુખસે હરી નામ નહી નિકસો (૨)
પ્યારા જાણો દાદુર કેરો ડાચોરે. (૨)—નિર્મળ૦
દાસ દ્વારકા ભક્તિ ભુધરની (૨)
પ્યારા જન્મો જન્મ ભક્તિ જાચુરે. (૨)—નિર્મળ૦

૯૩.

કલકી ફીકર મત કરો સાધું તુમ કલકી ફીકર મતકરો. (૨)
પલકી ફીકર મતકરો હરીજન, પલકી ફીકર મતકરો. ટેક.
જ્યુંહી પંછી સબ ઉડત ગગનમેં (૨) તુંહી મસ્ત બસ ફીરો—હરી૦
ભસ્મ કરો બસ ભુત ભવીષ્યકો (૨) વર્તમાનમેં ઠરો—હરીજન૦
સુપન જગત હૈ એક રેનકો(૨) સુપનેસે કયા ડરો—હરીજન૦
અસલ ખુમારી ભરી નસોનસ (૨) જીવીત મોતસે મરો—હરી૦
મગર મીન ખેલત સાગરમેં, (૨) યું ભવસાગર તરો—હરીજન૦

૯૪.

કાળજાની વાતંકોને કહીએ ગોવાળીએ ઘેલા કીધારે. (૨) ટેક.
ચીતલડાં ચોરીઆંને કાળજડાં કોરીઆં. (૨)
હાંરે એના વીયોગે રોઈ રોઈ રહીએ. (૨) ગોવાળીએ૦
વગર વાંકે શીદ કીધાં વશીકરણ. (૨)

હાંરે ઓલા નંદ જશોદાના છઇએ. (૨) ગોવાળીએ૦
ઉંઘલડીન આવે ન ભાવે ભોજનીયાં. (૨)
હાંરે નથી બાકી રાખ્યું નીરદઇએ. (૨) ગોવાળીએ૦
આંધળા ભીંતકરી નાખ્યા આહીરડે. (૨)
હાંરે સખીઝાઝુ કહેતાં લાજ લાગે. (૨) ગોવાળીએ૦
રંગીલો નાથ રૂપીરાજ કહે રૂપાળો. (૨)
હાંરે એને ન્યાળી ન્યાળીને ન્યાલ થઇએ. (૨) ગોવાળીએ૦

૯૫.

વ્હાલીડા ચઢજો વારે રે બળવંતા બેલી. (૨)
કપાશે બંધન કયારે રે—બળવંતા બેલી.
વ્હાલાજી મારા નથી આવેળા કોઇ મારૂ (૨)
છે શરણું એક તમારૂં રે—બળવંતા બેલી.
વ્હાલાજી મારા વડાઇ આપની વીચારો (૨)
અપરાધ ન જોશો મારો રે—બળવંતા બેલી.
વ્હાલાજી મારા સગપણ તમારૂં એક સાચું (૨)
બીજુ તો સરવે કાચું રે—બળવંતા બેલી.
વ્હાલાજી મારા પીતા તમેને તમે માતા. (૨)
ભુધરજી મારા ભ્રાતા રે—બળવંતા બેલી. (૨)
વ્હાલાજી મારા તમે છો દીન કેરા બંધુ (૨)

શામળીઆ ગુણના સીંધુ રે—બળવંતા બેલી.
વ્હાલાજી મારા નબળી વેળાના છો નાણું (૨)
જગ સરવે મીથ્યા જાણું રે—બળવંતા બેલી.
શરણાગત કેરી સંભાળ સ્વામી છો લેનારા (૨)
રૂપીરાજ રૂદે રહેનારા રે—બળવંતા બેલી.

૯૬.

શું કહું શું કહું અલખ મહારાજ વાતો તારી રે, (૨)
ઘણુ અચરજ પામી આજ બુદ્ધિ મારી રે. (૨)–ટેક.

તું તો રમી રહ્યો સોમાંય સૌથી ન્યારો રે, (૨)
ના જાણે તારો કોઈ ભેદ અપારો રે. (૨)–શું કહું૦

મેતો ઘટપટ પરગટ આજ તુજને દીઠો રે, (૨)
તારો છલબલ લાગે શ્યામ મુજને મીઠો રે. (૨)–શું કહું૦

તું અદ્દભુત રૂપ અનંત આદી અનાદી રે, (૨)
તુ નીરલેપ નિશ્ચય રૂપ નિરાકારી રે. (૨)–શું કહું૦

તું પ્રેમ ધામની માંય મોજે માણે રે, (૨)
તુને જ્ઞાની પ્રેમી કોઈ વીરલા જાણે રે. (૨)–શું કહું૦

દાસ જ્ઞાની કહે છે વાત સાચી માનો રે, (૨)
મારો હરી વસે મુજમાંય રહે છે છાનો રે. (૨)–શું કહું૦

૯૭.

કૃષ્ણ તે કામ ધેનું દુજે અમારે, નિત્ય અમૃત રસ પીજેરે. (૨
નિત્ય અમૃત રસ પીજે હો રસીઆ,
નિત્ય અમૃત રસ પીજે રે. (૨)–કૃષ્ણ તે૦
ખાણ ખરચને ચારો ન માગે, એનો દોનારો દુઃખીયોન થાયે રે (૨
સર્વકામના પુર્ણ કરે જે, અંતરમાં શ્યામને રાખો રે. (૨)–કૃષ્ણ૦
વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રસીક સીરોમણી,
ભવના બંધન કાપો રે–કૃષ્ણ૦

૯૮.

બીજુ કાંઈ ન વળેરે (૨) ભજી લેને પ્રભુને બીજુ કાંઈન વળેરે૦
જાણ્યા નહી તે સારંગ પાણી, સંસારમાં શું મતી મુઝાણી.
જાણીલે જુગદીશને તો, તર્ત તરે રે. (૨) ભજીલેને૦
મનુષ્યા દેહ વારે વારે ન આવે, માટે ભજીલેને પ્રભુભાવે.
ચેતીલે તે માટે જેથી કાર્ય સરે રે. (૨)–ભજીલેને૦
રામ નામની લહેર ન જાણી, ઉલટી ઉમર એળે ગુમાવી.
લખી રામ કહે ભાવે ભજો, ભગવાનને રે (૨)–ભજીલેને૦

૯૯.

સુંદીર શામળીઆ, નામ જપીસ નીત તારૂં. (૨)
મનહર ના મળીઆ, કાશી કરવત ધારૂં. (૨)–સુંદીર૦

શ્યામળા શણગાર તમારા (૨) કાળજું હરયું કામણગારા. (૨)
વિનવે કરગરી દીનદારા (૨) દર્શન દયો દીનાનાથ તમારા. (૨)
કયાં હું કહું દુઃખ મારૂં. (૨)—સુંદીર૦
આરસ પારસ નહીં વારસ નીહાળુ (૨) મમ રૂદયે તમવાટ નીહાળું. (૨)
વીસરૂં નહીં કદી નામ તમારૂં (૨) જઈ હીમાલય ગાત્ર હુંગાળું (૨)
સાક્ષી દેવ દયાળુ. (૨)—સુંદીર૦

૧૦૮.

જપ જપરે મનવા અજંપા જાપ, જુએ,
જાપ થકીરે તારા ત્રણે તાપ—જપ૦
નવ આવે જીભ લડીને, જરીએ જોર (૨)
કામક્રોધ બળી જાય ચાવા ગોર—જપ૦
નવ જોઈએ બહામેકે સોના દામ (૨)
વળી અંતરમાં વરતે આરામ—જપ૦
શાખ હરતાંને ફરતાં અખંડતાર (૨)
સહેજે આવસે ભવ દરીયાનો પાર—જપ૦
સાધનનું નથી કોઈ કામ (૨)
આમાં લાખ સાધન કેરાં આવ્યાં નામ—જપ૦
જેમ દરિયામાં નવસે નવાણું ગંગ (૨)
જેમ ચિંતામણી માંહે સર્વે નંગ—જપ૦

એમ ચાર અઢારનું તત્વ આજ (૨)
પરમારથ કહે પદરૂપી રાજ—જ૫૦

૧૦૧.

મે નટુકી નામકી પ્યારસી, નીરખુ મારા નટકું. (૨). ટેક.
એક પલકમાં પાંચને પકડું, સીધે માર્ગે છટકું. (૨)
કામક્રોધને ગરદન મારૂં (૨) પ્રેમના બાણે પટકું. (૨)
નાચ નાચુ મારા નાથના આગળ જુગતે ઝામાઝટકું—મેન૦
દહી વેચનકું મેચાલી શીરપર મહીનું મટકું. (૨)
સ્હામો મળ્યોઓ મોહન મોરલીવાળો (૨) પાય લાગુ મુગટકું—મે૦
મહીમાખણમા હું રહીવાલા, હવે નહી અટકું. (૨)
કહે રવીદાસ ભાણ પ્રતાપે (૨) મં ચોરાસી ન ભટકું—મેન૦

૧૦૨.

શ્રી ગોવિંદ કૃષ્ણ મોરારી (૨) કરો સ્હાય હે ગીરધારી. (૨)
તારૂ રૂપ આનંદકારી (૨) તારા નામની બલીહારી. (૨)
શ્રી રામ રમા પતી રાખો શરણમાં (૨)
કૃષ્ણ કૃપાજલ રેડો કરણમાં. (૨)
હે પતીત પાવનકારી (૨) તારા નામની બલીહારી. (૨)—શ્રી૦
શ્રીકૃષ્ણ કૃપાનીધી કરૂણાકારી (૨)
નીર્ગુણ સગુણ સનાતન ધારી. (૨)

હે નાથ ભક્ત હીતકારી (૨) તારા નામની બલીહારી-શ્રી૦
શ્રી વિષ્ણુ વ્યાપક જડ ચૈતન્યમાં (૨)
પૃથ્વી પહાડને વન ઉપવનમાં. (૨)
હે નીર્લેપ અખીલ વીહારી(૨)તારા નામની બલીહારી.(૨)-શ્રી૦
શ્રી પદ્મનાભ પુરષોતમ સ્વામી (૨)
ઉગાર્યા તમે બહુ ખળકામી. (૨)
હે નાથ અતી ઉપકારી (૨) તારા નામની બલીહારી. (૨)-શ્રી૦

૧૦૩.

આનંદકા ઘર પાયો જગતમેં આનંદકા ઘર પાયો. (૨)
જબહી કૃપા ભઇ સદગુરૂ કી, (૨)
અનહદ નીશાન બજાયો. (૨)-જગતમેં૦
કામ ક્રોધકી ફોડી ગગરીયાં, (૨)
લોભકુ ગરદન માર્યો. (૨)-જગતમેં૦
જહાં નહી સુરજ જહાં નહી રજની, (૨)
વહાં મોહે લાડ લડાયો. (૨)-જગતમેં૦
તજી હદઘર બે હદઘર પાયો, (૨)
ગગન મંડળ મઠ છાયો. (૨)-જગતમેં૦
કહેત કબીરા પીયાજીકે પ્યારે, (૨)
પીયું પીયું મન ભાયો. (૨)-જગતમેં૦

૧૦૪.

ગાફીલ મત રહેના બેટા, શીરપર જમ મારેગા સોટા. (૨) ટેક.
લખ ચોરાસી ફેરા ફીરકે, અવિચલ નરતનું પાયા.
દો દીન ગયે સટરફ્ટરમે, ફીર ચોર્યાશી આયા—ગાફીલ૦
ચાર પહોરકા લેના દેના, ચાર નીંદમે ખોયા (૨)
આઠ પહોર યું ગુસડ ગયે, મુદ્દલમે આયા ટોટા. (૨) ગાફીલ૦
કોડી કોડી માયા જોડી, લોક કહત હે મોટા. (૨)
જાન ગઈ જગ દેખત બેટા, સાથ નહીં લંગોટા. (૨) ગાફીલ૦
દેશ દેશકે વેદ બુલાયે, બનાઇ જડીબુટ્ટી. (૨)
નારાયણ ઘરકી ચીઠી આઇ, ચલા લંગોટા છોડી. (૨) ગાફીલ૦
કહેત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ બાર બાર નહી આવે. (૨) ગા૦
ઈસ દુનીઆકા સોદા કરલે, જન્મ મરણ સબ જાવે ગાફીલ૦

૧૦૫.

જો તુમ તોડો પ્રીયામેં નહી તોડું. (૨)
તોરી પ્રીત તોડી કૃષ્ણ, કોણ સંગ જોડું. (૨) જો તુમ૦
તુમ ભયે તરૂવર, મેં ભયી પંખીયા. (૨)
તુમ ભયે સરોવર, મેં તેરી મછીયા. (૨) જો તુમ૦
તુમ ભયે ગીરીવર, મેં ભઇ ચારા. (૨)
તુમ ભયે ચંદા પ્રભુ, મેં ભઇ ચકોરા. (૨) જો તુમ૦

તુમ ભયે મોતી પ્રભુ, મેં ભયા ધાગા. (૨)
તુમ ભયે સોના પ્રભુ, મેં ભઇ રવાંગા. (૨) જો તુમ૦
મીરાં કહે પ્રભુ વૃજકે વાંસી. (૨)
તુમ મેરા ઠાકુર પ્રભુ, મેં તેરી દાસી. (૨) જો તુમ૦

૧૦૬.

ગુરૂવીના જ્ઞાન નવ થાએ ખરો દેવ નહી દેખાયે (૨)
અજ્ઞાની ગોથાં ખાએ (૨) જ્યાં ત્યાં જઈ અથડાએ (૨)–ગુરૂ૦
કોઈ દેવળમાં દોડે છે (૨) કોઈ તીરથમાં ખોળે છે, (૨)
કોઈ યમ નીયમ પાળે છે (૨) તે શ્રમ સૌ ફોગટ જાયે–ખરો૦
અંતર દૃષ્ટી જો થાશે (૨) ખોટામાં ખરૂં દેખાશે (૨)
પણ ખોટું ખરામાં ન ભાસે (૨) સદગુરૂ કૃપા ના થાયે–ખરો૦
પ્રગટાવી જ્ઞાનનો દીવો (૨) ખરો દેવ ઓળખી લેવો (૨)
પછી જ્યાં ત્યાં તેને જોવો (૨) તે વીના ચોરાસીના છુટે–ખરો૦
હૃદયસ્થ પ્રભુ તે ખરો છે (૨) તે સર્વમાં વ્યાપી રહ્યો છે.
તે જેની તેની પાસે છે (૨) પણ તેને કોઇના ધ્યાવે–ખરોદેવ૦

૧૦૭.

અધરથી ઉતરેલો આ પીઓ કોઈ રામ રસ પ્યાલો,
સદાશીવે પીધેલો આ પીઓ કોઈ પ્રેમ રસ પ્યાલો.

સાખી.

ખીલ્યાં કમલ કાળજે, ભક્તી બીજ અંકુર, (૨)
હૃદય યંત્રમાં પીલતાં, પ્રગટે હરીનું નુર. (૨)
અમૃત ઝરણાં ઝરે જેમાં, રસો મીઠાં ઠરે તેમાં (૨)
જીવનનો સાર છે એમાં, પીયો કોઈ રામરસ પ્યાલો (૨) અધર૦

સાખી.

તુ જોગી હોકે ગ્રહુસ્થી જન, પણ પ્રેમકુ જમાં આવ. (૨)
અજબ યોગને શોધીએ, સુઝી મોક્ષનો સાજ. (૨)
ગજબ ભક્તી ભરેલો આ, પીઓ કોઈ રામરસ પ્યાલો. (૨)
જીવને શીવરૂપ કરનારો, પીઓ કોઈ રામરસ પ્યાલો (૨)આ૦

સાખી.

ભૂલાવે સંસારને ભૂલાવે વહેવાર (૨)
આપે ભૂલી આપને થઈ જાય એક તાર (૨)
અંતર શીતલ કરનારો, ભકતોનાં દુઃખ હરનારો (૨)
અખંડ શાન્તી દેનારો, પીવો કોઈ રામરસ પ્યાલો (૨) અધર૦
ગુરૂના જ્ઞાનથી ભરપુર પ્રભુના પ્રેમથી ચકચુર (૨)
દિવ્ય દ્રષ્ટી આપનારો પીવો કોઈ રામ રસ પ્યાલો (૨) અધ૦

૧૦૮.

ઘટહીમે અવીનાશી સાંધો, ઘટહીમેં અવીનાશી રે (૨)
કાહેરે નર મથુરા જાવે, કાહે જાવે કાશીરે (૨)
તેરે ઘટમે બસે નીરંજન, જો વૈકુંઠ વીલાસી રે. (૨) ઘટહીમે૦
નહી પાતાલ નહી સ્વર્ગ લોકમે, નહી સાગર જળ રાશી રે (૨)
જો જન સુમરન કરે નીરંતર, સદા રહે તીન પાસી રે (૨) ઘટ૦
જો તું ઉસકો દેખા ચાહે, સબસે રહે ઉદાસી રે (૨)
બેઠ એકાન્ત ધ્યાન નીતકીજે, હોય જોત પ્રકાસી રે (૨) ઘટ૦
હીરદમે જબ દર્શન હોવે, સકળ મોહ તમ નાશી રે (૨)
બ્રહ્માનંદ મોક્ષપદ પાવે, કટે જનમકી ફાંસી રે (૨) ઘટહીમે૦

૧૦૯.

ભજોને ભગવાનને પછી દીલમાં થાશે ઓરતો
કરશો કુડાં કામ વાલીડાની વસ્તુ નથી ઓર તોરેજી.
જીભલડી જુઠાં બોલશે તેને વશ કરીને વારજો.
જે નાંરે પડે કામ, તેને સવાયાં સંભાર જોરે—ભજોને૦
જ્યારે બુઢાપણ આવશે ત્યારે સારાં ભોજન ભાવશે.
કાળા મટીકેશ માથે ધોળા ફરી આવશેજી—ભજોને૦
જાવું એકાએકને સાથે લેજો સદાશીવને,
સ્મરણ કરો શ્યામનું ધોખો નહી થાય તારા જીવનેરેજી.

સ્મરણ કરો શ્યામનું ટાઢું થાયજો તારા તનમાં.
મુળદાસ કહે મહારાજ મોહન રહે જો મારા મનમાંરેજી.

૧૧૦.

હરી હરી છાંડકે દુસરી ન કીજે બાત. (૨)
એક એક ઘડી કરોડનકી જાત હય.—હરી હરી૦
ઘડી પલ દીન ખોય ફેર ન આવે સોય, (૨)
ક્ષણ ભંગુર દેહતામે, મરણ જેસી, ઘાત હય.–હરી હરી૦
હરીકો સંભાળતુ, બકવો બીસાર ડાર. (૨)
તજ અમૃત વીશ કાયકુ તું ખાત હય.—હરી હરી૦
કહત હરીદાસ, રાખ વીશ્વાસ. (૨)
એક એક પલમેં પ્રાણ, નીકશ નીકશ જાત હય.—હરી૦

૧૧૧.

જય જય રામ જય જય હરી, (૨) સદગુરૂ રાયે કૃપા કરી (૨)
હરી ભજવાની આવી ઘડી,(૨)જન્મ મરણની રેંટજ ટળી–જય૦
મનુષ્યા દેહ નહી આવે ફરી, (૨) માટે ભજીલ્યો ભાવે હરી–જય૦
રાતે નીંદ્રા દહાડે કામ, (૨) ક્યારે ભજશો સીતારામ–જય જય૦
સીતારામ સીતારામ ભજ પ્યારે, (૨) નહી જનમ વારંવારે–જય૦
સતસંગને તો મુકશો નહી, (૨) સતસંગતો છે મોક્ષ સીડી–જય૦
હરી ભજવાનો આવ્યો દાવ, (૨) હરી ભજીને લ્યોને લ્હાવ–જય૦

હવે આ મનથી નીશ્ચય કરી, (૨) બુદ્ધીનેતો અચળ કરી-જય૦
પ્રભુ સ્વરૂપમાં લીન કરી, (૨) દેહ અભીમાનને દુર કરી-જય૦
પરમ પદની પ્રાપ્તી કરી,(૨) અવીનાશીતો ઓળખો હરી-જય૦

૧૧૨.

મને વૈદ્ય મળ્યારે ગુરૂદેવ, ગોળીરે આપી જ્ઞાનની. (૨)
પંચ વિષયનો રોગ ભારે, ને બગાડ્યાં સર્વ શરીર. (૨)
ગુરૂ મળ્યારે પરમાર થીરે, નાડી જોઇને કર્યો નીસ્તાર-ગોળી૦
રામનામના તે નસ્તર મુકીઆ, ને માથે ઓસડ વાટ્યાંરે વૈરાગ્ય(૨)
કરી પળાવી રાત દીવસનીરે, દુજોહાગન લાગે લગાર-ગોળી૦
અજ્ઞાનનું આવરણ ટળ્યુંને કાંઈ, ભાસ્યો છે બ્રહ્મ વીલાસ. (૨)
જીવપણુંતો મટી ગયુંરે, એતો પોતે શીવ પ્રકાશ-ગોળી૦
કર જોડી મીરાં કર ગરેરે, મારી બુડતાં પકડજોબાંય. (૨)
બુડતા પકડજો બાંય મારા નોધારાના આધાર-ગોળી૦

૧૧૩.

ન સમજું સ્વામી શી રીતે, ચરણ સેવા બજાવું હું.
ન એવી કોઈ વસ્તુ જે, પ્રભુ તમને રીઝાવું હું.
તમે છો પૂર્ણ વ્યાપક બ્રહ્મ, અનંતાનંત બ્રહ્માંડે.
કયું સ્થલ ખાલી છે તમથી, કે જ્યાં સ્વામી બોલાવું હું.
સદા નિર્મળ નીરંજનને, વળી નીરવાસની નીરલેપ.

પછી જલ સ્નાન ચંદન ધુપ, ક્યાં પુષ્પો ચડાવું હું.
સકળ સૌંદર્યના આધાર, અને શૃંગાર સૃષ્ટિના.
કયાં શૃંગાર વસ્ત્રો એ, દીગંબરને વીટાળું હું.
સ્વયંભુતાતના તેજે, તપે રવી ચંદ્રને તારા.
મહા જ્યોતી દીપકની જ્યાં, પતંગ જ્યોતી લગાવું શું.
સુમન ભાવે સુમન પુજા, સુમન સહ તન કરૂં અર્પણ.
છો અંતરયામી અંતરના, પછી તમને બતાવુ શું.

૧૧૪.

આજ મોરો ભાગ્ય જાગ્યો, ભલો ઉગ્યો ભાણ હરી હરી. (૨)
સંત આવ્યા આંગણે, હરી જન આવ્યા આંગણે
મારે ચુક્યુ જમનું દાનજી.
સંત આવ્યાને આનંદ છાયો, મારે આંગણે ધમ સાણજી. (૨)
જ્ઞાન ગોળા ઉડણ લાગે, ટુટ ગઈ કુળ ખાણજી—આજ૦
શબ્દ સુણીઆ ને ભલા બની આ, આવી ગયુ શીતળજી. (૨)
તેજ મય દેદાર દેખ્યા, તાણી મારયા તીરજી—આજ૦
ઉલટ પેઢીને અધર બેઠી, જાકી પડ ગઈ જાણ હરી હરી. (૨)
કરમ ભરમ વીકાર ભાગ્યા, કયા કરૂ વખાણજી—આજ૦
ક્યાંથી આવ્યાને ક્યાં જાવના, જાકી કરી લ્યો જાણ હરી હરી. (૨)
ગુરૂ પ્રતાપે સમરથ બોલ્યા, બેઠી મોજે માણોજી—આજ૦

૧૧૫.

પેલો શ્રીહરી મોરલી બજાવે, સખી કોઈ સાંભળોરે. (૨)
ગાયોની વચમાં ઉભો ગોવાલીઓ. (૨)
મોરલી મોહ પમાડે—સખી૰
ગગન મંડલમાં ગાજી રહ્યો ભાઈ (૨)
સુતેલી સખીઓ જગાડે—સખી૰
સંગની સાહેલીઓ કેમ નથી સુણતી. (૨)
બેરી થઇને બગાડે—સખી૰
એ મોરલીનો નાદ નથી નાનો. (૨)
એ તો ગાજી રહ્યો, ઝાડ પાહડે—સખી૰
ત્રણ કાણાની વાલે મોરલી બજાવી. (૨)
એ તો ત્રૈલોકનું ભાન ભૂલાવે—સખી૰

૧૧૬.

કે ઓધવ માધવને મળીએ. (૨)
ચાલોરે જઈ હીમાળે, ગળીએ—કે ઓધવ૰
દશે દીશ બાવળી આ વાવ્યા. (૨)
એવીરે રૂડી કાન તણી માયા—કે ઓધવ૰
જનમના તો જોગીડા, થઇએ. (૨)
વીણા તાલ હાથમાં, લઈ ફરીએ—કે ઓધવ૰

વહાલા તારી પ્રીત લડી, જાણી. (૨)
હવે હું તો નહીરે, પાઉં પાણી—કે ઓધવ૦
મંદીરીઆમાં દીવલડો મેલ્યો. (૨)
જોતીરે હું તો વહાલા તણી વાટો—કે ઓધવ૦
વાટ કડીમાં ગાવલડી, દોહતાં. (૨)
ઉભાં ઉભાં ધુસકડે, રોતાં—કે ઓધવ૦
મળ્યારે મહેતા નરસીંહનો સ્વામી. (૨)
ગોપીઓ તો મહા સુખ પામી—કે ઓધવ૦

૧૧૭.

જેને રામ તણો નહીરંગ, તેનો કદી ન કરીએ સંગ. ટેક. (૨)
ભરત શત્રુધન તજી જનેતા, પ્રલ્હાદ તજીઆ તાત. (૨)
નરસીંહ મહેતા એ માંડલીક તજીઆ(૨)આપ્યો હારમધરાત–જે.
પાંડવોએ કૌરવ તજીઆ, રાજ છોડીને ચાલ્યાવંન. (૨)
મીરાંબાઇએ રાણાજી તજીઆ (૨) માલાને ધરીરે મન–જેને૦
વિભીષણે બંધવ તજીઆ, રામને રાખીમન. (૨)
ગુરૂપ્રતાપે ગાયે મીરાબાઈ (૨) ધન્યધન્ય હરી જન.

૧૧૮.

જાઓ જાઓ રે કપટી કાનારે, તમ સાથ કોણ બોલે. (૨)
જળ ભરવા ગઈ જમનાજી, સારી રેન ગઈ ઉજગરી.
મારી મોતન માળા તોડી રે—તમસાથ૦

વૃંદાવનમાં રાસ રમાડ્યા હવે, દુઃખ કેટલાં સહીએ.
ઓધા જઈ કહે જો કાનાને રે—તમસાથ૦
તમે દીલમાં રાખો દગા, તમે છો ધણાના સગા.
અમને એકલડાં મેલ્યાં રે—તમસાથ૦
ગોપી અરજ કરે છે રોઈ, અમારૂં વચન સુણીલ્યો સોઈ.
મીરાના સ્વામી રસીઆ રે—તમસાથ૦

૧૧૯.

દવ લાગ્યો ડુંગરીએ ગુરૂ કેમ કરીએ,
કેમ કરીએ ગુરૂ કયાં વસીએ—દવ૦
આની તીરે ગંગા વહાલા પેલી તીરે જુમના (૨)
વચમાં બેસીને અમે નીત નહીએ—દવ૦
હાલવા જઇએ તો વ્હાલા, હાલી નવ શકીએ. (૨)
બેશી રહીએ તો અમે બળી મરીએ—દવ૦
આરે વૃતીનું વહાલા નથી ઠેકાણું (૨)
પ્રવૃતીને પાસે અમે ઉડી ફરીએ—દવ૦
સંસાર સાગર વ્હાલા, મોહજળ ભરીયો. (૨)
બાંહ્ય ઝાલો, નીકર ડુબી મરીએ—દવ૦
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ (૨)
ગુરૂજી તારે તો અમે સહેજ તરીએ—દવ૦

૧૨૦.

મારા વૈદ્ય નારાયણ નાથ, નાડી તમે હાથ રાખજો રે (૨)
ગોળીરે ગોવીંદ નામ તમારૂં, શરણ પુરૂષોતમ સાચું તમારૂં (૨)
કંઠી કમળાપતી નાથ, ચરણામૃત આપજો રે–મારા૦
કોટી કલ્પના ત્રીવિધ તાપો, આશા તૃષ્ણાના નહી માપો (૨)
થયો મહા મુંઝારો માધવ, તેને દાબજોરે–મારા૦
અનેક જાતની આધી વ્યાધી, હરી ભજનમાં થાય ઉપાધી (૨)
આ માયાની બેડી પ્રભુ તમે કાપ જોરે–મારા૦
પતીત પાવન નામ તમારૂં, ભક્ત વત્છલ છો હીતકારૂં. (૨)
દયા કરીને દાસને શરણમાં રાખજો રે–મારા૦

૧૨૧.

નગારાં મોતનાં વાગે, છતાં છળકાંન તું છોડે. (૨)
જીવનમાં બળતરા જાગે, છતાં તુંને ભક્તિના ભાવે.–ટેક.
પીલાયો તોય માયામાં, મચ્યો મસ્તાન થઈ મનથી. (૨)
પ્રભુ પદમાં પ્રીતી એવી, યથારથ કાં ન તું જોડે. (૨)
બનીને સ્વાર્થનો કીડો, ઓળખ્યો નહિ આત્મા હીરો. (૨)
બુરાંએ બંધનો જુના, તડાતડ કાં ન તું તોડે. (૨)
દીવાનીએ દીલો જાની, ગુરૂગમ જ્ઞાનમાં પટકી. (૨)
બુરીએ બાદશાહીને, ફડાફડ કાં ન તું ફોડે. (૨)

ગુમાવ્યું તેં ઘણું તોયે, હજી છે હાથમાં બાજી. (૨)
ચીમન ચીતને ચતુર્ભુજના, ચરણમાં કાં ન તું ચોડે. (૨)

૧૨૨.

એવો શું કરવો ઉપાય (૨)
શું કરવાથી વૃજનો, વ્હાલીડો વશ થાય. (૨)
એવો એ કરવો ઉપાય, (૨)
જે કરવાથી વૃજનો વ્હાલીડો વશ થાય. (૨)
ભજો ભજો રઘુરાય, (૨) રઘુરાય ભજવાથી પાર બેડો થાય. (૨)
મારા સામળીઆજી સેઠ. (૨)
તમે અમને લઈ ચાલો વૈકુંઠ ઠેઠ. (૨) મારા સામળીઆજી૦
અહલ્યા નારી ગૌતમની પ્રભુ ચરણ સ્પર્શથી તારી. (૨)
શીવરી બાઈનાં એઠાં બોર, (૨) આરોગ્યા વનમાળી.—મારા સા૦
દ્રૌપદી પોકારે વીહ્‌વલ, દુવારકાથી આવ્યા. (૨)
કૌરવની સભામાં ભુદર, (૨) ચીર લઈને આવ્યા.—મારા સા૦
સુદામાના સંકટ હરીઆં મુઠી તાંદુલ માટે. (૨)
કરમા બાઇનો ખીચડો જમીઆ (૨) જગદીશ પાછલી રાતે.—મા૦
મીરાં ઉપર કોપજ કરીઓ, રાણાજીએ જ્યારે. (૨)
હજારો મીરાં દેખાડી, (૨) રાધા વરે ત્યારે.—મારા સામળી૦
કુબજા દાસી કંસની પ્રભુ ચંદન માટે તારી. (૨)
ઝેર ભરીને માસી આવ્યાં, (૨) જસોદા પદને પામ્યાં—મારા૦

કર જોડી ગોપીજન કહે છે—વહાલાના વીસારો. (૨)
અમે તમારે સરણે આવ્યાં, (૨) ભવ સાગરથી તારો.—મારા૦

૧૨૩.

પાવો પ્રેમરસ પ્રાણ જીવનરે, દીન થઈ જાચુરે.
અમને દેજો સંતોમાં વાસરે, અન્ય નવ માગુરે—ટેક.
નયણે નીરખુ શ્રી નટવર રૂપરે, હોંસ હૈયામાં હીરે.
મન માન્યુ મળે સર્વે સુખરે, આનંદને શાન્તીરે—પા૦
આપ સ્વામી સદા હું દાસરે, નાતો નીભાવોરે.
રૂચે આપને કરો એવી ટેવરે, અન્ય નવ ભાખોરે—પા૦
વગર લાલચનુ લાલ મુને વાલરે, અચળીત આપોરે.
વીષય વાસના પ્રંપચની પ્રીતરે કૃષ્ણ મારી કાપોરે—પા૦
સદા ભક્તી સેવા સત સંગરે, મનોહર માગુરે.
દયા પ્રીત મના આપો મને એ હરે પાય લળી લાગુરે—પા૦

૧૨૪.

સામળી આ તુજ સામુરે જોતાં, મુજ સામુ નેણ નચાવી સમાં.(૨)
હોહલડાં પેલાં દુરી જન દેખે, તે દેખતાં બોલાવી સમાં—સામ૦
કે ઓછારે માણસ અણ ઘટતું બોલે,
તેને તો વચમાં લાવી સમાં—સામ૦
સોનાંરે સહસ્ત્ર કરીને દેખાડે, તેના સંગાથે કંઈ કહાવી સમાં—સા૦

જો હું તુજ પર રીસાવું તો, તુ મુજપર રીસાવી સમાં—સામ૦
નરસીંહના સ્વામી પ્રભુ એટલુંરે માગુ (૨)
ચરણ કમળ મુકાવી સમાં—સામ૦

૧૨૫.

કોઈ ચાંપ કરીને ચેતોરે, ચાલ્યા જવું છે. (૨)
નથી કાળ કહીને લેતોરે, ચાલ્યા જવું છે. (૨)
કોઈ રામ નામ સંત કહે છે, શમસ્યાન મહી સૌ લે છે. (૨)
ઝટ બાળી ઘેર વળે છે રે, ચાલ્યા જવું છે. (૨)—કોઈ ચાંપ૦
સુત માત પીતાને નારી, સુખ ભોગવતા જે ભારી. (૨)
કોણ આજે સાથ તમારી રે, ચાલ્યા જવું છે—કોઈ ચાંપ૦
ન માયાથી બંધાવું, સ્વસ્વરૂપમાં લીન થાઉં. (૨)
ગુરૂ નામ અહો નીસ ગાવુંરે, ચાલ્યા જવું છે—કોઈ ચાંપ૦
પુલ બાંધી ગયા ભક્તિનો, સૌ સંતો ભકતોને મહંતો. (૨)
કહે દાદુ દાસ કબીરારે, ચાલ્યા જવું છે—કોઈ ચાંપ૦

૧૨૬.

રામનું સ્મરણ કરજો રે, જેથી મંગળ થાશે. (૨)
ગુણ તો ગોવિંદના ગાજો રે, જેથી મંગળ થાશે. (૨)
ઇંદ્રાદિક તારે પાયે લાગશે, ગુણ તારા સરવે ગાશેરે—જેથીમં૦
સંકટ તારા હરવા શ્રીવીઠલ, ચક્ર ધરીને પ્રભુ ધાશે રે—જેથી૦

૧૨૭.

ક્યા માગુ મેરા રામ થોડે જીવનમે કયા માગુ મેરા રામ.
ઘર નહી રહેના અમર નહી કાયા, ,, ,,
કયા કરૂં મહેલ ઔર કયા કરૂં ટાટા (૨)
છોડ ગયે રાવણ લંકાકે ઠાઠા—કયા માગુ૦
કહુત કબીરા સબ છોડ કે જાના, (૨)
મેં તો એક તેરા ચરણ કુચાહુતા—ક્યા માગુ૦

૧૨૮.

સૌ આનંદ સાગરમાં આવો મહાલીએ (૨)
ગુરૂ ગોવીંદના ગુણ ગાન ગાઇએ—સૌ આનંદ૦
સાખી—સત્યને ગુરૂ એ એક છે, શબ્દે થાય પીછાન (૨)
પંચ ભુતને ભેદતાં, સઘળે એક સમાન. (૨)
આવો પ્રભુ સ્વરૂપમાં લીન થાઇએ—સૌ આનંદ૦

૧૨૯.

બાઈ હુમે જાદવ જોવા જઈ શુંરે(૨)શામળીઆને જોવા જઈ શુંરે(૨)
ના કહે સો તો નીરલજ થઈ શું—બાઈ હુમે૦
મારી સાસુજી નાયજ કહે છે રે, મારી નણદલ દેશે ફાંસી—બા૦
અમે કુવે તે પાણીડાં જઈ શુંરે,
અમે વીખડાં ગોળી ગોળી પીશુંરે—બાઈ હુમે૦

મારે પીયુડો તો પ્રીત ન જાણેરે, એના મનમાં તે મેહરનઆવેરે(૨)
એતો મળે મનુષ્યા દેહને ટાણેરે–બાઈ હુમે૦
ગોપી સર્વે છોડીને ચાલીરે, એ તો માધવ સાથે માહલીરે (૨)
નરસી આનો સ્વામી રૂડોરે, મેતો પહેર્યો અવીચલ ચુડોરે–બા૦

૧૩૦.

કોઈ ચેતો હો નરનારી રે, આ સંસારી (૨)
ચાલી આવે મોત સવારીરે. આ સંસારી (૨)
ન બનવું બાવા બાવી, લેવી ગુરૂ ગમની ચાવી. (૨)
જવું ભુલી ભુતને ભાવીરે. આ સંસારી–કોઈ૦
કવી પંડીત કે પુરાની જગમાં હો કીરતી ગવાણી. (૨)
પણ ભજન વીના ધુળધાણીરે. આ સંસારી (૨)
દુનીયાં દો દીનકું લટકું, એમાં શું મનડું ભટકયું. (૨)
સંતો કહે ચાખી લ્યો હરીરસ ચટકુંરે. આ સંસારી–કોઈ૦

૧૩૧.

આજ મેરા સતગુરૂ આવે મીજમાન,
તન મન ધન જીવ કરૂં કુરબાન–આજ મેરા૦
ચંદન ઘસીને રૂડા મંદીરી આમાં લેપાય (૨)
કેસરથી રૂડાં છાંટણાં છાંટાય–આજ મેરા સત૦
ગજ મોતીએ ચુની ચોક પુરાય (૨)
સોનેરી રૂડા કળસ ઢોળાય–આજ મેરા સત૦

તનખા તોડીને દીયાહે પરમાણ (૨)
હમે તમે પાયે સાધુ પદ નીર્વાણ—આજ મેરા૦
કહત કબીરા સુનો ધરમદાસ (૨)
કેવળ નામ ભજો કીરતાર—આજ મેરા સત૦

૧૩૨.

સતગુરૂ સંતે મને ચોરી શીખવાડી(૨)જ્ઞાનનો ગ્રાસ ગળાવ્યોરે—સ૦
ચીત ચૌટામાં ચોરીઓરે પેઠી (૨) પ્રેમના પછાડા પેઠારે—સ૦
શીલ સંતોષની સાડીઓ બનાવી(૨) ધણીના મહેલે પધારેરે—સ૦
જ્ઞાન રૂપી ઘોડા શણગાર્યા (૨) સવળી ચાલે ચલાયારે—સતગુરૂ૦
ગંગા જમુનાના ઘાટ ઓળંગ્યા(૨) જળ હળ જ્યોતી દરસાણીરે—સ૦
વાટછે વસમીને રાત અંધારી (૨) ચારે દીસે ચોકીઓ ચમકેરે—સ૦
ખેપ કરીને વાલે ખાતર ખોલ્યું(૨)માલ વીએ, માલ મેલવ્યોરે-સ૦
આરે વેળાનું તું ખુબ કમાણોરે (૨) માલ મગતો લાવ્યોરે-સત૦
કહે કબીરજી સુનો મેરે સાધુ (૨) ભવનો ફેરો ટળ્યોરે—સતગુરૂ૦

૧૩૩.

જાગોરે જાગોરે જદુરે પતી, રૂજની વીહારી.
મંડળીક મુજને બહુ બીવરાવે, જીવન લ્યો જાગી.—ટેક.
અરૂણ ઉદયની વેળા થઈ છે, અયણો આથમી.
દીપક જ્યો તો ઝાંખીરે થઈ છે, કહું છું શીરનામી.—જાગોરે૦

ઘંટીઓ ગાજે મારા વહાલા, પ્રેમદા ભરે પાણી.
કેશવજી તમે હજુ એ ન આવ્યા, કોને બાંધ્યા તાણી-જાગો૦
રાવણને કુંભકરણ જીત્યા, તેની ઉંઘ તમને આવી.
આળસુ શુંરે બન્યા અલબેલા, શું બેઠા રીસાણી.-જાગોરે૦
આસનથી ઉઠો અલબેલા, કષ્ટ તમે કાપો.
નર સૈયો કહે નાથજી મારા, હાર તમે આપો.
હાર તમે આપોરે વહાલા મારા, હાર તમે આપો.-જાગોરે૦

૧૩૪.

મારી નાન પણાની પ્રીત, શામળી આની સાથેરે. (૨)-ટેક.
અમે રમતાં દીવસને રાત હરી જીની સાથેરે. (૨)
વહાલા તમ વીના ઘડી ન રહેવાય, પ્રીત બંધાણીરે. (૨)-મા૦
મારા મનડા માંહી મોરાર, ચીત્તમાં ચળકેરે. (૨)
મારા નેનુમાં નીર નમાય, આંસુડાં ઠમકેરે. (૨)-મારી૦
મને માર્યાં સદગુરૂએ બાણ, ઘાયલ કીધાં અમનેરે. (૨)
મીઠા મોરલી વાલા મહારાજ, મન હરી લીધાંરે. (૨)-મારી૦
મારો સુકાઈ ગયો શરીર, અનડા ન ભાવેરે. (૨)
બીજી વેરણ થઈ છે રાત, નીંદ્રા ન આવેરે. (૨)-મારી૦
મારી ઓધા અંતરની વાત કોના આગળ કહીએરે. (૨)
એવા સંત મળે સધીર, સમજી સુખ લઈએરે. (૨)-મારી૦

દીનો નાથ ગોકુળ માંય, ચાલો જોવાં જઇએરે. (૨)
એમ બોલ્યા બીહારી દાસ, રહીએ રંગેરે. (૨)—મારી૦

૧૩૫.

સદગુરૂ મેરા મેતો નોકર ચાકર તેરા (૨)
સાહેબ મેરારે મેંતો હુકમી બંદા તેરા. (૨)
સતગુરૂ નામ નીસાનીરે દીની (૨) પ્રીતમ પ્રીત છીનકે લીની. (૨)
અપના જાણી દયા મોહે કીની (૨)
મીટ ગયા ફેરા મેતો આદી અનાદી તેરા—સદ૦
સતગુરૂ સત્ય લોક કેવાસી (૨) રિદ્ધીસિદ્ધી મુક્તિ સર્વ દાસી. (૨)
સબ ઘટ માંહે રહ્યારે વીલાસી (૨) નહિ દુરહે દેરારે—સદ૦
વૃત્તિ વસ્તુ લઇને પીછાની (૨) સુરતી નીરાકાર દેરાની. (૨)
મુર્તિ નેણું માંહી સમાણી (૨) ભયા ઉજીયારારે—સદ૦
સુરતી ચલી ચઢી અસમાના (૨) શુન્ય શીખરમે કીયા અસ્થાના.
ચન્દા પડ્યા મુક્ત મેદાના (૨) રસ્તા ધડ્યા મેદાના—સદગુરૂ૦

૧૩૬.

મુજ જીવન આ પ્રભુ તુંથી ભરૂં (૨)
અમૃત રસ પ્રેમ સીંધુમાં ડુબુ. (૨)
મુજ દેહ વીષે વળી આત્મ વીષે (૨)
જડ ચેતનમાં પ્રભુ વાસ વસે. (૨)

મુજ રક્ત વીષે મુજ નાડી વીષે (૨)
મુજ દૃષ્ટિ વીશે મુજ વાણી વીશે—મુજ૦
મુજ તર્ક વિષે મુજ કર્મ વિષે (૨)
પ્રભુ વાસ વસો મુજ હૃદય વીશે. (૨)
શીરમાં ઉરમાં મુખમાં કરમાં (૨)
પ્રભુ વ્યાપી રહ્યો મુજ અંતરમાં—મુજ૦
મુજ જીવન કેરૂં રહસ્ય ઉંડું (૨) મેરા શ્યામ સુંદર સ્વરૂપ દેખું. (૨)

૧૬૭.

આજનો લહાવો લીજીએ રે, કાલ કોણે દીઠી છે. (૨)
હે તે શ્રી નાથજીને ભેટીએ રે, કાલ કોણે દીઠી છે.
કાયાનું પારણું ને સુરતાની દોરી (૨)
હે તે શ્રી નાથજી ઝુલાવીએ રે—કાલ૦
પ્રેમના પતંગને પ્રેમનીજ દોરી (૨)
પ્રેમના આકાશમાં ઉડાળીએ રે—કાલ૦
પ્રેમના મહાસાગરે પ્રેમ વહાણ ઠેલી (૨)
પ્રેમનાં હલેસાં લગાવીએ રે—કાલ૦
પ્રેમની વાડી માંય એક પ્રેમ વૃક્ષ વાવી (૨)
પ્રેમનાંજ પુષ્પ પ્રગટાવીએ રે—કાલ૦

પ્રેમ તણે તાંતણે પ્રેમ ગાંઠવાળી (૨)
પ્રેમ પુષ્પ માલા પહેરાવીએ રે–કાલ૦
પ્રેમનીજ વાંસળીને પ્રેમનીજ કામળી (૨)
પ્રેમનીજ રાતડી રમાડીએ રે–કાલ૦
સુરતાની સાન વડે પ્રેમ પ્રગટાવી (૨)
પ્રેમનાજ રાસ રચાવીએ રે–કાલ૦

૧૩૮.

ભક્ત વત્સલ ભગવાન હમારો (૨) ભક્ત વત્સલ ભગવાન. (૨)
શીતલ શરણે કોમલ ચરણે (૨) દે છે અભય વરદાન–હમા૦
વણ બોલાવે સામો આવે (૨) મનમોહન બંસી મધુરી બજાવે
મુજ નટવર સુંદીર શ્યામ–હમા૦
વીઠલ વર હરનાથ પ્રગટ છે (૨) નામ સ્મરણથી એહ નીકટ છે
દાસ ચરણ રજ ચહાય–હમા૦

૧૩૯.

રોઈ રોઈ અખીયાં મેરી લાલ કરૂં
લાલ કરૂં રે કુરબાન કરૂં રે રાણા–રોઈ રોઈ૦
હીરનાં ચીર રાણા મુને નથી ગમતા રે
ભગવાં પહેરીને હું તો નિત્ય ફરૂં રે–રાણા૦

હીરા મોતીની માળા મુને નથી ગમતી રે
તુલશીની માળા પહેરી હું તો ફરૂં રે—રાણા૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વહાલા
ગોવિંદ ગુણ ગાતી સદા હું તો ફરૂં રે-રાણા રોઈ રોઈ૦

૧૪૦.

ખેલત હુમ હરી સંગ હોળી (૨) શ્યામ મેરો છેલ બડોરી—ખેલ૦
કોટી રવી સમ નાથ પ્રકાશીત (૨) અનુપમ રૂપ બન્યોરી—ખેલ૦
આનંદ રેલ છલકત જાકે ઉરસે (૨) સુખ નહી જાત કહ્યોરી—ખેલ૦
સબ સખી મીલ કર વીચાર કરત હય (૨) નાથકું હાથ કરોરી-ખે૦
વ્યાકુલ કરવાકું વશ વશ કર ડારો (૨) મંદીર કેદ કરોરી—ખેલ૦
જાત નીકટ હુમ આપહી વ્યાકુલ (૨) રૂપ નહી જાત લહ્યોરી—ખે૦

૧૪૧.

આજ સખી મુને સદગુરૂ મળીઆ (૨)
દેવ દીવાળીના દીનજ વળીઆ (૨)
અંતર જામી અઢળક ઢળીઆ (૨)
હીરલો દીધો ગુરૂએ હાથમાં રે—આજ૦
સ્નેહ લગાડી સોહાગણ કીધી (૨) ચૈતન્ય પુરૂષે ચરણોમાં લીધી (૨)
ભુધર ભાવે ભક્તિ રે દીધી (૨)
માળા પહેરાવી ગુરૂએ મોક્ષની રે—આજ૦

હુંરે ભુલીતી ભવન હમારૂં (૨) સદ્દગુરૂએ ઘર બતાવ્યું મારૂં (૨)
તન મન ધન લઈ તાપર વારૂં(૨) જેણે વર વળાવ્યો વીઠલો રે—આ૦
સઈ રે સમાણી થઈ રસમોટી (૨)
સદ્દગુરૂએ આપ્યું હેવા તન ગોતી—આજ૦
નીરમલ રૂપ એ નેણામાં જોતી (૨)
અહોનીશ એજ અનુભવીએ—આજ૦
સેજ આનંદ સુખ શ્યામને સંગે (૨)
નિત્ય નિત્ય નેહ વધાર્યો રોમ રોમ અંગે (૨)
અરસ પરસ એક આનંદ અંગે (૨)
માંહેલે મંદી રીએ મહાલ તોરે—આજ૦
વેદ પુરાણ વદે છે રે જેને (૨) શેષ સારદા સ્તવે છે રે જેને (૨)
જુહાર સમજ્યા સદ્દગુરૂ સાને (૨)
આતમ રવી ગુરૂ ઓળખ્યા રે—આજ૦

૧૪૨.

લાવો લાવો કાગળીઓને દોતકે, લખીએ હરીને રે (૨)
તેમાં શીઓરે હમારો વાંકકે, નાવે ફરીને રે (૨)—ટેક.
વહાલે અમૃત ભોજનીઆં આજ, જમાડ્યા છે અમને રે (૨)
હવે વીખડાં ઘોળી મત પાઓ, ઘટે નહી તમને રે (૨)—લા૦
વહાલે પ્રેમ પછેડો આજ, ઓઢાડ્યો છે અમને રે (૨)
હવે દઇને પાછો નવ લીઓ રે, ઘટે નહી તમને રે (૨)—લા૦

વહાલે અઘોર વનમાં આજ, ઉતાર્યા છે અમને રે (૨)
હવે કુવામાં નાખી વરતન વાઢો, ઘટે નહી તમને રે (૨)—લા૦
વહાલા ભલે મળ્યા ભગવાન કે, દર્શન દીધાંરે (૨)
એમ બોલ્યા મીરાંબાઈ દાસી, કે પ્રેમ રસ પીધાં રે (૨)—લા૦

૧૪૩.

દીલ લગા હમારા, બીહારીસે (૨)—ટેક.
રાજા રંક શેઠ સબ દુઃખીઆ, (૨) જરત હે ખેર અંગારીસે—દીલ૦
કામ લોભ વ્યાકુલ મન દેખે, (૨) દીલગીરી દુનીઆ દારીસે—દી૦
સગા કુટુંબી સ્વાર્થ સિધાવે, (૨) કરત નહી રખેવારીરે—દીલ૦
અંત સમે કોઇ કામ ન આવે, (૨) કરત હય બહોત ખુવારીરે—દી૦
બ્રહ્માનંદ આનંદ ભયે રે, (૨) શ્યામ છેલ ગીરધારીસે—દીલ૦

૧૪૪.

બાપુ હું છું રાંક ભીખારી તમારો (૨)
એક નામની ભીખ માગનારો—બાપુ૦
જગ બંધુ નામની ઝોળી ખાંધે (૨) દીનબંધુ નામની દોરી. (૨)
ગૌર નીતાઈના મધુરા નામની (૨) વેગેદીઓ ભીખથોડી—બા૦
સંત ભક્તોએ ભાવથી માગી (૨) નામની ભીખચીર કાલા (૨)
વીઠલ વર હરનાથ કેરા નામની (૨) ભીખ દો વહાલા—બાપુ૦
મોતી માળા હીરા હાર ન માગું (૨) માગુ નહી હીરચીર. (૨)

મીરાંબાઈના ગીરધર કેરી (૨) નામની ભીખ દ્યો વહાલા—બા૦
દામ ન માગુ દોકડો ન માગુ (૨) માગુ નહી ધરાધામ. (૨)
તુલસીદાસના પ્યારા રામ (૨) કેરી ભીખ દ્યો વહાલા—બાપુ૦

૧૪૫.

હરનાથ અમારો, શ્યામ સુંદર પ્રગટ છે, (૨)
સૌનાં દુઃખડાં હરવાનું એને વૃત્ત છે.
જગતની આશાથી, નિરાશ થઇને (૨)
જે ચરણ શરણમાંહી આવે. (૨)
મન વાંછીત ફળ આપે છે તેને(૨)ઘટઘટ રમતો એનટ છે—હર૦
નાથ હમારોને હું છું એનો (૨) એમ અંતરથી જે જાણે. (૨)
તેની પાસેથી ખસે નહી ઘડીએ (૨) કોલ કરારનું ખતછે—હર૦
નાથનું નામ રટણજ કરતાં (૨) દુઃખ સર્વે દુર થાએ (૨)
હ્દય હરણ કરી પ્રેમ ઝરણમાં(૨)ખીંચી લેવાની એને લતછે—હ૦

૧૪૬.

સંતો સો સદગુરૂ, મોહે ભાવે (૨)—ટેક.
સત્ય નામકા ભરભર પ્યાલા (૨) આપ પીએ મોહી પાવે—સંતો૦
મેળે જાય ન મહુંત, કહાવે (૨) પુજા ભેટ ન લાવે—સંતો૦
પડદા દુર કરી આંખનકા, (૨) નીજદર્શન, દીખલાવે—સંતો૦
જાકે દરસન સાહેબ દરસે (૨) અનહદ શબ્દ સુનાવે—સંતો૦
માયાકે સુખ, દુઃખ કરીજાને (૨) સંગન સ્વપને ચલાવે—સંતો૦

નીશ દીન સંત સંગતમે રાચે (૨) શબ્દ મે સુરતા સમાવે—સં૦
કહે કબીર તાકો ભય નાહી (૨) નીર્ભય પદપર સોવે—સંતો૦

૧૪૭.

આકાશથી ઉંચા અને, પાતાળથી નીચા પ્રભુ. (૨)
ડરતા નથી કદી કોઈ દીન, મહા કાળના પણ કાળથી. (૨)
પહોળા પ્રભુ દશદીસથી, વેદો સદા ભણતા ભણે. (૨)
નીર્બંધ પ્રભુ બંધાય છે, કાચા સુતરને તાંતણે. (૨)
આવે નહી ધ્યાને પ્રભુ, સુરયોગી મુની તપસ્વી તણા. (૨)
મુશ્કેલથી રોકાય છે, ધ્યાને કદી, બ્રહ્મા તણા. (૨)
પકડાયના બંધાયના, રોકાયના સુર તાંતણે. (૨)
બંધાય છે પ્રભુ પ્રેમ રૂપ, કાચા સુતરને તાંતણે. (૨)

૧૪૮.

કહું કોને હૃદયની આ હૃદયની તે હૃદય જાણે. (૨)
દીવાના દર્દીનું દીલદર્દ, દીવાનો દર્દી પીછાને. (૨)
અગન જે ઈશ્કની લાગી, બુજાવે કોણ આશકની. (૨)
ન જે સમજે શું તે કરસે, મુજામણ આવી અંતરની. (૨)
કરી મહોબત કરી સોબત, કરી ન કરી નહી થાએ. (૨)
પડ્યો ઘા પ્રેમનો ભારી, હવે તે કેમ રૂઝાશે. (૨)
લુભાયો સ્વર્ગ સુખમાંહે, ડુબ્યો શું બ્રહ્મ દરીઆમાં. (૨)

પડ્યો પટ પ્રેમનો હૃદયે, હૃદય રસ મય બનેલું છે.
હૃદયમાં કૃષ્ણ તારી તે, મનોહર મુર્તિ રમે છે. (૨)
અહો તે દીવ્ય મુરતીને, સ્મરી ધર ધ્યાન અંતરમાં. (૨)
પ્રભુ કરસે કૃપા તુંજપર, પછી દરકાર શાની છે, (૨)

૧૪૯.

શાન્તી જો અપને ચીત્ત ધારે, આપકુ આપહી ઓધારે. (૨)
યુક્તીવીના નર બુદ્ધી નહી, બુદ્ધીવિના નહિ ભાવ. (૨)
બીના ભાવ શાન્તિ નહી, (૨) શાન્તીબીના સુખનાય.
ઉપનીષદ ગીતા નીરધારે (૨) આપકુ આપહી ઓધારે.—શાં૦
દશેદીશા કા રાજ્ય મીલે, ને જગ્ત પુત્ર બનજાય. (૨)
સુમેરૂ ગીરી બેઠક મીલે (૨) શાન્તી બીના ગભરાય.
દુખીકી વીપત્તી શાન્તી ટાળે (૨) આપકુ આપહી ઓધારે.—શાં૦
દોડ દોડ મર જાય રાત દીન કછુ ન આવે હાથ. (૨)
શાન્તિ સિંધુ મંજન બીના (૨) અંતધુને ગો માથ.
સમે ચુકે પર જખ મારે (૨) આપકુ આપહી ઓધારે.—શાં૦
માન ચાહે નહિ માનતું, સદા અરજ કર દેત. (૨)
માધવ રામ બજાય ચાકરી (૨) ઝટપટ છુટી લેત.
અબે ક્યુ જીતી બાજી હારે (૨) આપકુ આપહી ઓધારે.—શાં.

૧૫૦.

પ્રીતો પુરવ જનમ નીરે, પીયુ પીયુ પોકારતી.
સત શણગાર સજીઓરે, સ્વામીને શોધવા સારૂં.-ટેક.
પહેરી પ્રેમ પટોળીરે, ચતુરાઇનો ચણીઓ.
હૈયે હાર છે હેતનોરે. બુદ્ધી કંચવો બનીઓ.-પ્રીતો૦
અનુભવનાં છે આંઝણરે, નાકે વેસર મોતી.
સુરતી શોધવા ચાલીરે, શીલશેરીએ જોતી.-પ્રીતો૦
ખોળતીતી ખાંતેરે, પોતે ખોવાઈ ગઈ.
વ્રહે લુણની પુતળીરે, અદૃશ્ય થઈ જળમાં.-પ્રીતો૦
અતી આનંદ ઉલટયોરે, પ્રગટ પરી બ્રહ્મ મળ્યા.
ધીરો સરીતા સ્વરૂપેરે બ્રહ્મ સીંધું માંહી ભળ્યા.-પ્રીતો૦

૧૫૧.

ચાદર ઝીની રામ ઝીની, (૨) હાંરે એતો સદારામ રસભીની-ચા૦
અષ્ટ કમળ નવ ચરખો ચાલ્યો, પાંચ તત્વ મીલ પીની રામ (૨)
નવ દશ માસ જો બનતા લાગ્યા, મુરખ મેલી કીની (૨)-ચા૦
જબએ ચાદર બનકર આઈ, ધોબીકે ઘર દીની રામ (૨)
સુરત શીલાપર પટક પછાડી, શુધ બુધ ઉજલી કીની (૨)-ચા૦
જબએ ચાદર ધુપ કર આઇ, રંગરેજા ઘર દીની રામ (૨)
પ્રેમ પ્રીતકા રંગ ચઢાયા, મોરે સદગુરૂજી રંગ દીની (૨)-ચા૦

જબએ ચાદર રંગકર આઈ, સુરનર મુનીજન ચીની રામ (૨)
ઓઢુની સંત શંક મતી માનો, દીન દશ તોકુ દીની (૨)–ચા૦
રંકારે ઓઢીને વંકારે ઓઢી, ઓઢી સજન કસાઇ રામ (૨)
સુવા પઢાવત ગુણીકા ઓઢી, ઓઢી મીરાંબાઈ (૨)–ચાદર૦
ધ્રુવજી ઔર વિભીષણ ઓઢી, શુકદેવ નીરમલ કીની રામ (૨)
દાસ કબીરા જુગતસે ઓઢી, જયુંકી જયુ ધર દીની (૨)–ચા૦

૧૫૨.

અમે સર્વત્ર શ્યામ જોનારા—અમારે પછી શી ચીંતા (૨)
અમે સંસાર સ્વપ્ન ગણનારા ,, ,, (૨)
અમે અહુંમ બુદ્ધિ તજનારા ,, ,, (૨)
આવી મળ્યું તેમાં શુભ માનનારા ,, ,, (૨)
અમે દ્રઢ શ્રદ્ધાથી ઝુઝનારા ,, ,, (૨)
અમે આત્મામાં, મોજ માનનારા ,, ,, (૨)
અમે તત્વ જ્ઞાનના વિમાને ઉડનારા ,, ,, (૨)
અમે વિશ્વને ફુંક મારી ઉડાવનારા ,, ,, (૨)
અમે નામામૃત પીને પાનારા ,, ,, (૨)
અમે મસ્તીમાં મસ્ત ફરનારા ,, ,, (૨)
અમે સ્વસ્વરૂપ પરબ્રહ્મમાં વિહાર કરનારા ,, ,, (૨)
અમે અખંડ આનંદમાં રહેનારા ,, ,, (૨)

૧૫૩.

રાજારામ અવતર્યા કે વહાલે મારે પાણી પરપાળ બાંધીરે,
તેઆ. તેઆ. તેઆ. તેઆ.
અમે તમે આરાધીએ જે–તેઆ. તેઆ. તેઆ. તેઆ૦
નરસીહ મહેતાને વહાલે નાણા વટી કીધા (૨)
હુંડી સ્વીકારી હાર આલીઓરે–તેઆ૦
નાગરી નાતમાં લજ્જા રાખી (૨) કુવર બાઈનું મામેરૂં પુરીયુંરે–તે૦
રાજા રાવણને રણમાં રોળ્યો (૨) રાજ વિભીષણને આલીયુંરે–તે૦
દ્રૌપદીની વહાલે લજ્જા રાખી (૨)
તાતણે તાતણે ચીર પુરીયારે–તેઓ૦
કોટી કૌરવને ઝાંખા કીધા (૨) પાંડવને ઉંચા કીધારે–તેઆ૦
વન્દ્રાવનમાં તેવહાલે ગૌધેનચારી(૨)વૃજનારી સંગ રમીઆરે–તે૦
ગોકુળથી વાલો મથુરા પધાર્યા (૨) મામા કંસને મારીયોરે-તે૦
ચેતન હારા કેમ નથી ચેતતો (૨) રાત દીવસ જપું છુંરે–તે૦
નામાનો આ સ્વામી શામળીઓ (૨) સાંભળ લોચા કહું છુંરે–તે૦
સાન કરી તુજને સમજાવું (૨) મારૂં વચન માની લેરે–તે૦

૧૫૪.

કયા બોલે અબ કયા બોલે, મન મગન ભયા અબ કયા બોલે
તેરા સાહેબ હે તુજ ભીતર (૨) બાહેર નેના કયા ખોલે–મન૦

સુષુમ્ણા નાડી અમીરસ લાવે (૨) પ્યાલા ભર ભર અણતોલે—મ૦
હંસે પાયા માન સરોવર (૨) દુજી જગ્યા પર બગડોલે—મન૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ (૨) સતગુરૂ પાયા અણમોલે—મ૦

૧૫૫.

મારે ને હરીવર સાથે પ્રીત બંધાણી —ટેક.
ધંધો કરતાં હું તો ઉઠીને ધાઈ
કોટીક કર્મ મારાં ગયાંરે કપાઈ—મારે૦
બ્રહ્મા સરીખા હરીનો ભેદ ન જાણે
શેષ સરીખા હરીના ગુણ ગાય—મારે૦
શીવજી સરીખા હરીનો પાર ન પામે
વેદ સરીખા હરીને થાકયારે ગાઈ—મારે૦
અમેરે તમારે ને તમેરે અમારે
અરસ પરસ અંગમાં રહ્યારે છુપાઈ—મારે૦
પ્રેમની સાંકળીએ હરીવર મંદીરે પધાર્યા
પુરણ દાસની પુરણ કમાઈ—મારે૦

૧૫૬.

નામકો મહીમા અગમ અપાર, તાકો કોઈ ન પામે પાર—નામ૦
નેતી નેતી કર વેદ કહતહે, પાઈ શકે નહિ પાર. (૨)
ચતુરાનન ચારો જીભ્યાસે, (૨) નીશદીન કરત પોકાર (૨)—ના૦

શુન્ય સમાધી લગાય ધ્યાન ધગ, સનકાદીક ગયે હાર (૨)
શેષ સહસ્ત્ર મુખનામ જપતહે, (૨) લે પૃથ્વીકા ભાર (૨)—ના૦
ત્રેતામધ્યે રામે એકતારી, ગૌતમ ઋષિકી નાર (૨)
નામ ભજનસે જીવ અનેક, (૨) નીશદીન હોત ઉદ્ધાર (૨)—ના૦
એહી નામ સકલ ઘટ માંહી, સંતન લીયો નિહાર (૨)
સાહેબ કબીરા કુ ગુરૂજીને દીનો, (૨) સોઈ નામ નીજ સાર—ના૦

૧૫૭.

મુખડાની માયા લાગીરે,—મોહન તારા. (૨)—ટેક૦
મુખડું મેં જોયુ તારૂં, સરવે જુગ થયું ખારૂં. (૨)
મન મારૂં રહ્યુ ન્યારૂંરે,—મોહન તારા.
સંસારીનું સુખ એવું, ઝાંઝવાના નીર જેવું. (૨)
તેને તુચ્છ કરી ફરવુંરે,—મોહન તારા.
સંસારીનું સુખ કાચું, પરણી રંડાવુ પાછુ. (૨)
તેને ઘેર શીદજાચુંરે,—મોહન તારા.
પરણું તો પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સૌભાગ્ય મારો. (૨)
રાંડવાનો ભય ભાગ્યોરે,—મોહન તારા.
વ્હાલા મારા વ્રજવાસી,—દર્શન દોને અવીનાશી. (૨)
પ્યાસી છું હું તારી દાસીરે,—મોહન તારા.
બાઈમીરાં બલી હારી, આશા મુને એક તારી.
લોક લાજ દીધી બાળીરે,—મોહન તારા.

૧૫૮.

જાણ્યું જાણ્યુ જાણ્યુરે, તત્વસાર ત્રૈલોકમાં જાણ્યું.
જેથી લીધું લીધું લીધુંરે, મેં તો નામ નારાયણનું લીધું. ૧
મારે વ્હાલે કીધા કીધારે, અમને પાપીને પાવન કીધા.
જેથી પીધા પીધારે, મેતો હરીરસ ઘોળી ઘોળી પીધા. ૨
મારે વ્હાલે સીધ્યા સીધ્યારે, હરી જનોના સર્વે કારજ સીધ્યા.
રામદાસ એમ બોલીઆ, અમને આત્મ સ્વરૂપમાં લીન કીધા. ૩

૧૫૯.

સબસે ઉંચી પ્રેમ સગાઈ. ટેક.
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગો (૨) શાક વીદુર ઘર પાઈ—સબસે૦
જુઠે બેર સબરીકે ખાએ (૨) બહુ વિધી પ્રેમ લગાઈ—સબસે૦
પ્રેમકે વશ નૃપસેવા કીન્હી (૨) આપ બને હરીનાઈ—સબસે૦
રાજસુ યજ્ઞ યુધિષ્ઠિર કીનો (૨) તામે જુઠ ઉઠાઈ—સબસે૦
પ્રેમકે વશ અર્જુન રથ હાંકયો (૨) ભુલગયે ઠકુરાઈ—સબસે૦
એસી પ્રીત બઢી વન્દ્રાવન (૨) ગોપીન નાચ નચાઈ—સબસે૦
સુર કુર ઈસ લાયક નાહી (૨) કહલગ કરૂ બડાઈ—સબસે૦

૧૬૦.

ગોકુળીઉં નાનુ ગામ ડીઉં શા માટે આવો શ્યામ ?—ટેક.
શા માટે આવો શ્યામ શા માટે આવો શ્યામ ?—ગોકુળીઉં૦

કુબજા છે નારી અતી કામણ ગારી (૨) તેણે તો વીસરાવી દીધાં
બાવા નંદજીનાં, ધામ—ગોકુળીઉં૦
મથુરાની અંદર મણી જડમંદીર (૨)
ધુળથી ઢાંકેલાં હવે શીદને ગમે ધામ ?
કહે કવી પીંગળ મુરતી છે મંગળ (૨)
મારા હૃદયમાં રહો તોમારે શું છેબીજું કામ—ગોકળીઉં૦

૧૬૧.

સાંભળ સજની રેહો કહું છું (૨) હું શીખામણ તુજને દઉં છું. (૨
રતન અમુલખ લાધ્યું મુજને(૨)આવજે દેખાડીશ રેહો તુજને-સાં૦
હવે ઘર લાધ્યું રેહો મારૂં (૨) પ્રગટ્યા રવી ટળ્યું અંધારૂં. (૨)
માથે નાખ્યો રેહો છેડો (૨) થયો છે મારે હરીવર સાથે નેડો—સાં૦
નાડરૂં લોકડીઆ તણી લાજે (૨)
વહાલે મારે સ્વરૂપ દેખાડ્યું આજે. (૨)
દાસ મીઠાનો રેહો સ્વામી (૨) તન મન સોપ્યાં અંતર જામી—સાં૦

૧૬૨.

સુખરે સાગરમાં હંસ લો, મોતીચરે (૨)
મોતીચરે હંસલો મોતીચરે—સુખરે૦
અમુલખ મોતી કેરૂં અતી અજવાળુરે (૨)
જવેરી જુવેતો તેનું મનડું ઠરે—સુખ૦

એરે મોતીમાં ચૌદ લોક સમાયારે (૨)
બ્રહ્મા વિષ્ણું ને શંકર શોધ કરેરે—સુખ૦
ખરીદ કરે તેને ખોટન આવેરે (૨)
હીણ અભાગી તેની કીંમત ન જાણેરે—સુખ૦
જતન કરી તેને રાખે કોઇ જાળવીરે (૨)
વીરલા એવા કોક જગમાં હીરે—સુખ૦
સદગુરૂ સાહેબ કેરી હોય મહેર બાનીરે (૨)
એરે મોતીનો સાચો વણજ કરે—સુખ૦
ત્રીકમ કહે મોતી દેખી મન મારૂંરે (૨)
લેવાને કાજે દીલરે સાગરમાંહી ઉતરેરે—સુખ૦

૧૬૩.

હે ગોવીંદ રાખો શરણ, અબતો જીવન હારે (૨) —હે ગોવીંદ૦
નીર પીયન હેતું ગયો, સીંધુકે કીનારે (૨)
સીંધુ બીચ બસત ગ્રાહ, ચરણ ધાય પછારે—હે૦
ચાર પહોર ઝુઝકીનો, લે ગયા મજધારે (૨)
નાક કાન ડુબન લાગો, નાથકો પુકારે—હે ગો૦
નાથ કાન શબ્દ ગઈ, ગરૂડ પીઠ ધારે (૨)
ગ્રાહકો તો મારકર, ગજરાજકો ઉગારે—હે ગોવીં૦
સુરકીતો એહી આશ, ચરણકો તીહારે (૨)
ગોકુલામે જન્મ લીનો નંદકે દુલારે—હે ગોવીંદ૦

૧૬૪.

સીતારામને ભજીને લહાવો લીજીએરે (૨)
મુખે રામકૃષ્ણ રામકૃષ્ણ કીજીએરે—સીતા૦
તારો અવસર પળપળ જાય છેરે (૨)
તારા ઘટમાં બેઠો કાળ ખાય છેરે—સીતા૦
તારૂ જોબન જાશેને, જરા આવસેરે (૨)
તને ભાણે ભોજન નહી ભાવશેરે—સીતા૦
તારા વહાલા વેરી થઈ લાગશેરે (૨)
તારી દેહ દેખીને દુર ભાગશેરે—સીતા૦
કંઈ ધર્મ કરો આડુ આવશેરે (૨)
તે તો જમના તે માર મુકાવશેરે—સીતા૦
સખી રામદાસ કહે નર નારનેરે (૨)
સંત સેવોતો ઉતરો ભવ પારનેરે—સીતા૦

૧૬૫.

પીયા ચાલો નગરિઆં હમારીરે (૨)
તુમ બીન હાર સીંગાર ન ભાવે (૨) સુના મહેલ અટારીરે–પી૦
સુંદર તન જોબન પટ ભુષણ (૨) બીના પ્રીતમ સબ ખારીરે–પી૦
મેરે અવગુણ યાદ ન કીજે (૨) દાસી જાણ તુમારીરે–પી૦
બ્રહ્માનંદ દરસ મોહે દીજે (૨) ચરણ કમળ બલી હારીરે–પીયા૦

૧૬૬.

મેરે તો ગીરધર ગોપાલ દૂસરા ન કોઈ.—ટેક.
જાકે શિર મોર મુગુટ મેરોપતી સોઈ.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ કંઠ માલ સોઈ—મેરે૦
તાત માત સુત ન ભ્રાત, આપનો ન કોઈ,
છાંડ દઈ કુલકી લાજ, કયા કરેગા કોઈ—મે૦
સંતન સંગ બેઠ બેઠ, લોક લાજ ખોઈ,
અબતો બાત ફૈલ ગઈ, જાને સબ કોઈ—મે૦
સાધુ દેખ દોડ આઈ, જગત દેખ રોઈ,
અખંડ આનંદ ઉરભર્યો, સુખ ન જાય કહોઈ—મે૦
અંસુ અનજલ સીંચ, સીંચ પ્રેમ બેલ બોઈ,
મીરા પ્રભુ લગનલગી, હોની હોસો હોઈ—મે૦

૧૬૭.

જન્મ તેરો બાતોમે બીત ગયો (૨) તે કબહુ કૃષ્ણ નગાયો—જ૦
પાંચ વરસકા બાલા ભોલા (૨) અબતો વીસ ભયો. (૨)
ગદ્ધા પચીસી માયા કારન (૨) દેશ વિદેશ ગયો—જન્મ૦
ત્રીસ વરસકી અબમતી ઉપજી (૨) લોભ બઢે નીત નયો. (૨)
માયા જોરી લાખ કરોરી (૨) અજહુન તૃપ્ત ભયો—જન્મ૦
વૃદ્ધ ભયો તબ આલસ ઉપજી (૨) કફ નીત કંઠ રહ્યો. (૨)
સાધુકી સંગત કબહુન કીન્હી (૨) વૃથા જન્મ તેરો ગયો—જ૦

યહ સંસાર મતલબકા લોભી (ર જુઠો ઠાઠઓ રચ્યો. (૨)
કહુત કબીરા સમજ મન મુરખ (૨) તું કયાં ભુલ ગયો—જન્મ૦

૧૬૮.

શ્યામ ચરણુ સ્મરણુ મીત્ર, સરસ રીત સાચી. (૨)
તેવિના ત્રીલોક મધ્યે, ક્રોડ વાત કાચી. (૨)—શ્યામ૦
હસ્ત ચરણુ કરણુ નાક, તેં કૃપાલ કીધું. (૨)
નેત્ર વદન દંત આપી, જ્ઞાન દાન દીધું. (૨)—શ્યામ૦
ખાન પાન ચીજ ખુબ, સૌ જીવોને આપ્યું. (૨)
પણુ તું અભાગી દુષ્ટ નર, દેવને ન જાણે. (૨)—શ્યામ૦
જો વીચારી જીવ મનુષ્ય, જન્મ પામીને શું કીધું. (૨)
ભક્તિની ન જુક્તિ જાણી, પાપ પંથ જામ્યો. (૨)—શ્યામ૦
છે હજી ઉપાય હાથ, થાય તો ઘણું સારૂં. (૨)
જે ઘડી પલજાય ઓછું થાય આયુષ્ય તારૂં. (૨)—શ્યામ૦

૧૬૯.

હમ નંગે ઉમર બીતાએંગે(૨)શ્રીકૃષ્ણકી જયજય ગાવેંગે—હમ૦
હમ ગાલી સબકી ખાવેંગે (૨) પરબ્રહ્મકા જ્ઞાન ફેલાવેંગે—હમ૦
હમ સુકી રોટી ખાયેંગે, (૨) શ્રીકૃષ્ણ પેવારી જાયેંગે—હમ૦
હમ સુળી પર મર જાયેંગે (૨) ભાઈ ઓ કો પાર ઉતારેંગે—હમ૦

૧૭૦.

જેની દૃષ્ટિમાં અમીરસ ભર્યો, મુખે શ્રી કૃષ્ણ રાધા સદા. (૨)
જેના હૃદય વિશે રહે છે વળી, સમ ભાવ શાંતિ સદા. (૨)
માયા મમતા મોહને પર હર્યો, માર્યો મહા ગર્વને. (૨)
એવા મિત્રઆ જગતમાં, લાખોમાં કવચીત દીસે. (૨)

૧૭૧.

પુર્ણ કૃતાર્થ હું થયો નથી કસાની આશ (૨)
સકલ વાસનાઓ સમી પામ્યો પદ અવીનાશ.
ધન્ય ધન્ય દયા સદગુરૂ તણી, એમજ સત્ય વદાય.
પરમ તત્વનો અનુભવ કરી, નીજ સ્વરૂપ પમાય.
મહાસાગર અમૃત તણો, દશે દીસ ભરીઓ હોય.
તેમાં જેમ ક્રીડા કરે, મીન સોહાગી કોય.
બ્રહ્મ રૂપ મહાસાગરે, મારૂં મન પણ તેમ.
રાત દિવસ ક્રીડા કરે, એ સુખ વીસરૂં કેમ.

૧૭૨.

લેહ લાગી મુને તારી મોહનજી, લેહ લાગી મુને તારી (૨)
કામજ મુકયુંને ધામજ મુકયું (૨) મનમાં ચાહું છું મોરારી—મો૦
ખભે છે કામળીને હાથમાં છે વાંસળી(૨)ગોકુળમાં ગાયો ચારી-મો૦

સોળ સહસ્ત્ર ગોપીઓને તમેજ વરીઆ (૨)
તોએ તમે બાળ બ્રહ્મચારી—મો૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર(૨)ચરણ કમલ બલીહારી—મો૦

૧૭૩.

નીત્ય નીત્ય ભજીએ તારૂં નામ તારૂં નામ તારૂં નામરે—પ્રેમ થકી૦
અમોને પ્રભુજી મળ્યા હોજી—ટેક.
આણી તીરે ગંગા વહાલા, ઓલી તીરે જમુના વહાલા (૨)
વચમાં ગોકુળીઉં રૂડું ગામ, રૂડું ગામ રૂડું ગામરે—પ્રેમ થકી૦
વૃંદ્રા તે વનમાં વહાલે, રાસ રચ્યો છે સખી (૨)
સોળસે ગોપીમાં ઘેલો કાન, ઘેલો કાન ઘેલો કાનરે—પ્રેમ થકી૦
અન્નન ભાવે નયણે નિંદ્રા, ન આવે વહાલા (૨)
સેજે પધારો મારા શ્યામ, મારા શ્યામ મારા શ્યામરે—પ્રેમ થકી૦
ઘેલી થઇને હુતો વનમાં ફરૂં છું વહાલા (૨)
મોહન મળ્યાની મને હામ, મને હામ મને હામરે—પ્રેમ થકી૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગુણ વહાલા (૨)
છેલ્લી બાકીના રામો, રામ રામો રામ રામો રામરે—પ્રેમ થકી૦

૧૭૪.

મહાત્મા રવીદાસનો પત્ર મહાત્મા પ્રીતમદાસજી ઉપર.

પ્રીતમ પ્રેમ સોહાગી મીઠા, એવા વીરલા પૃથ્વી પીઠા.
નયનાં દર્શન કરવા ઈચ્છે, તમને તત્વ દરસી પ્રીછે. ટેક.

7

ચાર ખુટ સંદેસર સંગે, બીહારીલાલ બીરાજે.
રસીયા કેરૂં ધામ રમણનું, સંતો તણા સમાજે—પ્રીતમ૦ ૧
સાચા સદ્દગુરૂ મળીઆ બાપુ, સાચી કીધી સેવા.
દસધા ભક્તિ પુરણ પ્રકટી, અંતર ટળ્યા અહંમેવા—પ્રીતમ૦ ૨
મહા અધીકારી પાસે પુરા, જેરામ આતમ જોગી.
આઠે પહોર રહે અનુભવમે, બ્રહ્મરસ કેરા ભોગી—પ્રીતમ૦ ૩
મલવા ઈચ્છે મન રવીનું, પલ પલ ઘડીએ ઘડીએ.
પ્રારબ્ધમાં કંઈક ખામી, જોન અવાયું હડીએ—પ્રીતમ૦ ૪
સમ દરસી શીતળ સુખકારી, સરલ સુભાવી ગરવા.
વીખીયા રોગ સમુળા કાપી, રહ્યા નીરંતર નરવા—પ્રીતમ૦ ૫
કલ્પ વૃક્ષ સોભે અતિ સુંદર, જે માગે તે આપે.
વિધિ નીષેદ રહ્યું છે તેમાં, તેથી તમે અમાપે—પ્રીતમ૦ ૬
દીનકર ઉગે નિશદીન પ્રત્યે, સૌને કરે અજવાળું.
ઉદય અસ્ત સ્વરૂપ તમારૂં, નીરગુણ પદ નીરાળું—પ્રીતમ૦ ૭
અરણ ઉંડો પણ અતિખારો, ગંભીર પણે અતિ ભારો.
એ ઉપમા સંતથી રહી ઓરી, જળ નીધીથી લક્ષ ન્યારો—પ્રીત૦ ૮
ભ્રમર કમલ હંસ પંડીત વખાણે, શોકન છુટે આસી.
તેથી ચાલ તમારી ઉલટી, સદાય શુદ્ધ નીરાશી—પ્રીતમ૦ ૯
બહુ રસ ગાયો પીધો પાયો, છેક ઉડાડ્યો છોળે.
જેરસ સનકા દીકને દુર્લભ, તેરસ માણ્યો ભોરે—પ્રીતમ૦ ૧૦

હેતે પ્રીતે હરતાં ફરતાં, ઘણા દિવસ ગયા વીતી.
ગોષ્ટી કરવા મન અભી લાખે, અંતરગતમાં પ્રિતી-પ્રીત૦ ૧૧
સિરગુણ ઉપર વહાલ વસે છે, તે સ્વરૂપ છે કેવું.
કેઈ ઠોર વસે છે કહી દાખવો, કેઈ રહેણીએ રહેવું-પ્રીતમ૦ ૧૨
સિરગુણનું કારણ છે નીરગુણ, કીએ પ્રકારે ભાસે.
ગુણ નીરગુણથી પદ છે ન્યારૂં, તેનો કહીએ આસે (લક્ષ)-પ્રી૦૧૩
સિરગુણ નીરગુણ, સાક્ષીનું રૂપ, કૃપા કરીને કહીએ.
સંત વીના સંશય કોણ ટાળે, સમજી સુખીઆં થઈએ-પ્રી૦ ૧૪
શંકરે પુછયું હસ્તા મળને, ઓળખી બ્રહ્મ સ્વરૂપ.
બોલાવી મન આનંદ ઉપજ્યો, રસ પીવા બ્રહ્મ કુપ-પ્રીત૦ ૧૫
ગામ સેરકી લખી વીનંતી, લખ્યાં ઘણું અનુરાગે.
રવીદાસ કહે હસ્ત કમળનો પત્ર પ્રેમનો માગે-પ્રીતમ૦ ૧૬

મહાત્મા પ્રીતમદાસજીનો ઉત્તર મહાત્મા રવીદાસજી ઉપર.

૧૭૫.

રવીને રૂપે રજની જાય અંતરમાં અજવાળું થાય,
રવીના રૂપે રજની ન હોય આપે સ્વયં પ્રકાસીત હોય.
દરસન કરતાં તાપજ ટળે એવા સેહેજે (સંત) સુખના સાગર મળે.
બ્રહ્મસ્વરૂપી બ્રહ્મવીચારી, બ્રહ્મરસ કેરા ભોગી.

બ્રહ્માનંદ અખંડ એક વર્તે શુદ્ધ સનાતન જોગી—રવીને૦ ૧
સ્થાવર જંગમ અણુઅજ આહે, એક આત્મા દરસે.
અધમ ઉધારણ તાપ નિવારણ, વચને અમૃત વરસે—રવીને૦ ૨
પરમ સ્નેહી પર ઉપકારી, પરમારથમાં પુરા.
જ્ઞાન ભક્તિ વૈરાગ્યે પુરા, હરી સ્મરણમે સુરા—રવીને૦ ૩
એકાદસ ઉત્તરને અંતે, સંત કહ્યા શ્રીમુખથી.
તેમાંહેનો હંસ હોય તો, ઓળખાએ નિજ લક્ષથી—રવીને૦ ૪
જે જે ઉપમા તમને દીજે તે ઓરી રહી જાય.
દીનકર ઉપર દીપક સસીઅર, સીપાંચે શોભાય—રવીને૦ ૫
સુરસરી સુરતરૂ ચંદ્ર વિષે ગુણ એક એક પરમાણે.
વેદ વખાણે સૌગુરૂ સંપન્ન જે સેવે તે જાણે—રવીને૦ ૬
ગંગાજી પ્રાશ્ચિત પર જાળે, ચંદ્રતાપ નીવારે.
કલ્પ ફળ ઈચ્છા ફળ આપે, સંત જન્મ દુઃખ ટાળે—રવી૦ ૭
કમળ ખરૂં પણ કાંટા અંગે, ભ્રમર ખરો પણ ભોગી.
ચંદન ખરૂં પણ વિષધર વળગ્યા ચંદ્રખરો પણ રોગી—રવી૦ ૮
પંડીત તે પરને બોધે આપોપુ નવટાળે.
હંસ કરે મોતીનો ચારો પણ સમીપ બ્રહ્મ નવભાળે—રવીને૦ ૯
ગુણને દોષ રહ્યા છે સૌમાં સંત સર્વથી ન્યારા.
શીવ ચતુરાંનન સેવે સંતને વૈકુંઠ પતિને પ્યારા—રવીને૦ ૧૦

નીરગુણ નીજાનંદ નીરલેપી નીરાલંબ નીરદાવે.
શુદ્ધ ચીત્ત હરીસ્મરણ કરે તો ભવસાગરમે ના આવે–રવી૦ ૧૧
સર્વ શીરોમણી સહુ સુખદાયક સર્વ ધર્મની સીમા.
કોટી કલ્પ લગી કથે શારદા તોએ અગમ સંતમહીમા–રવી૦ ૧૨
સગુણ બ્રહ્મ શ્રીકૃષ્ણરાયજી સદગુરૂ સંતસ્વરૂપે.
તે તણું દાસાતન કરવું, રહેવું આપ અરૂપે—રવીને૦ ૧૩
નીરગુણ બ્રહ્મનીરંતર દરીઆ, કોઈ માણે મરજીવા.
સદગુરૂ ઘાટે આવી ચડસે તે પામે રસ પીવા—રવીને૦ ૧૪
મન વાણી પોચે નહી જેને તેને કઈ પ્રકારે કહીએ.
કહે પ્રિતમ રવીદાસ સુણો, એક અરસ પરસ હોઈ રહીએ–ર૦ ૧૫

૧૭૬.

કૃપાસીંધુ મુજે અપના, બનાલોગે તો કયા હોગા ?
જરા સત નામ કાનોમેં, સુના દોગે તો કયા હોગા ?
દયા કરનેકો જીવોપર, જો તુમ દુનીઆમેં આયા હય ?
મેરીભી તર્ફ એક દૃષ્ટિ, ઝુકા દોગે તો કયા હોગા ?
સકળ જગમેં પતીત પાવન, તુમારા નામ જાહીર હય.
અગર મુજ એક પાપીકોભી, તારોગે તો કયા હોગા ?
અખંડીત જ્ઞાનકી ધારા, વરસતી પરમ સુખદાઈ.
પ્રબળ ત્રે તાપકી અગ્ની, બુઝા દોગે તો કયા હોગા ?

પરમ સીધાંત વેદોકા, જાણકે આતમા મુઝકો,
મેરે દીલસે અવિદ્યાકો, હટા દોગે તો ક્યા હોગા ?
કઈ મુદતસે ગોતે ખા, રહા હુગા વિચારોમેં.
સહારા દેકે ચરણોકા, બચા દોગે તો ક્યા હોગા ?
પડી હય આય અબ મેરી, પ્રભુ ભવ ધારમેં નઈ યા.
ખવઇયા બન કિનારે પર, લગા દોગે તો ક્યા હોગા ?
અરજ ધર્મદાસકી પ્રભુજી, ફક્ત ચરણોમેં યે હય કી.
જન્મ અરૂ મરણ મહા દુઃખસે, છુડા દોગે તો ક્યા હોગા ?

૧૯૭.

કૃષ્ણ જોતા નથી કાંઈ, કૃપા જ્યાં કરો છોરે. (૨)
કુડી કૃતી હોય તેને, રૂડી માની લ્યો છોરે—કૃષ્ણ૦
શાને કાજે સુર પંખાનું, નાક તમે કાપ્યુરે ?
શાને પુણ્યે કુબજાને, પતીસુખ આપ્યુરે—કૃષ્ણ૦
અરધે નામે ગુણી કાને, વૈકુંઠ પમાડીરે.
સંત બીજા પડ્યા રહ્યા, જપતા રામ દાડીરે—કૃષ્ણ૦
નહી તેનું નહી, જેનું ભાવ્યું તેનું ભાવ્યુંરે.
કૃપાના સમુદ્ર મારા, તમથી ચાલ્યુ આવ્યુરે—કૃષ્ણ૦
આવી દયા, દયા ઉપર, ક્યારે કરશો રીજીરે.
કૃપાના સમુદ્ર મારા, પ્રાણપતી શ્રીજીરે—કૃષ્ણ૦

૧૭૮.

તારો તમે તોજ તરીએ રે (૨)

દયાળુ કાના તારો તમે તોજ તરીએ—ટેક.

કામ ક્રોધ મદ મત્સર ભારી, તેમાં ડુબ્યા સૌ નર નારી.
તેથી દીલડામાં અમો ડરીએ રે (૨)—દયાળુ કાના૦
નથી બળ વિદ્યા ધન, નથી બળ બુદ્ધી મન.
કેવળ શ્રદ્ધાથી ધીર ધરીએ રે (૨)—દયાળુ કાના૦
હમો કાષ્ટ પુતળી પ્યારા, તમો સુત્રધાર છો વહાલા.
ડગલુ ભરાવો તેમ ભરીએ રે (૨)—દયાળુ કાના૦
સત સંગ દુર્લભ ભાઈ, નામ પ્રસાદ ભારી.
કૃપા કરો તો પ્રેમ રસ પીયે રે (૨)—દયાળુ કાના૦

૧૭૯.

પ્રભુ એક અરજ સ્વીકારો(૨) મારે હૃદય મંદીરીએ પધારો રે—પ્ર૦
માફ કરો અપરાધ હમારા, મહેર કરોને સ્વામી મારા.
સ્તવીએ નીત્ય અંતરયામી (૨) મારા મનના મેલ નીવારો રે—પ્ર૦
અષ્ટ પહોર રહે સ્મરણ તમારૂં એવી ટેક રખાવો.
ભક્તી રસ પીયુષ ચખાવો (૨) જેથી સફળ થાય જન્મારો રે—પ્ર૦
સફળ કરો આ જીવન હમારૂં, તમ દર્શન દઇને દયાળું.
હું સૌ સ્થળે તમને ભાળું (૨) હરી મારો બેડલો પાર ઉતારો રે—પ્ર૦

૧૮૦.

ધણી ખમા રંગીલા રણ છોડને જો કે.
રસી આજી રૂપાળા ચીત ચોરને જો કે—ધણી૦
આવી ઉભા છે સોભાગી મારે બારણે જો કે.
વારી વારી જાઉં વાલાંડાના વારણે રે—ધણી૦
મુખ નીરખતા ભવ દુઃખ જાય છે જો કે.
અંગો અંગે આનંદ ઉભરાય છે રે—ધણી૦
મારો વહાલોજી શામળો વેશ છે જો કે.
એના નેત્રોમાં મોહની વીશેષ છે રે—ધણી૦
ચરણ સ્પર્શતાં હરખ સમાતો નથી જો કે.
વહાલો પુરો તો પ્રગટ થાતો નથી રે—ધણી૦
સુખ સાગરથી સુખડાં અપાર છે જો કે.
અનુ એનો તો ધન્ય અવતાર છે રે—ધણી૦

૧૮૧.

શીવરીકા પ્રેમ હરેકો, દીલકો લુભા રહા હૈ.(૨)—ટેક.
બ્રહ્માભી દેખ જીસકો, મનમેં લજા રહા હય—શીવરી૦
વેદોને હાર માની, મહીમાન જીસકી જાની. (૨)
વો પ્રેમ બસ અમાની, લીલા દેખા રહા હૈ—શીલરી૦
વો ધર્મકા ધુરંધર, મર જાદકા મહીધર. (૨)
રઘુવીર બેર જુઠે, શીવરીકે પારહા હૈ—શીવરીકા૦

રઘુનાથઓ દીન બંધુ, કરૂણા કે આપ સીંધુ. (૨)
દે દીજીએ એક બીંદુ, ભવ દુઃખ સતા રહા હૈ-શીવ૦

૧૮૨.

અબકર નારાયણકો ધ્યાન—ટેક.
તજદે કામ ક્રોધ અભીમાન (૨)—અબકર૦
પરધન દેખા પરાઈ સંપત, જલતે મુર્ખ અજ્ઞાન.
પર નીંદા તું છાંડ ઈર્ષા, એહી નરકકી ખાણ—અબ૦
પાવ દીયા તીરથ કરનેકું, હાથ દીયા કરદાનરે.
જીભ્યાસે તું હરીકા ભજલે, શ્રવણ સુનલે જ્ઞાનરે—અબ૦
નર નારાયણ દેહ દીઈ હૈ, ભક્તી સુધારસ પાન.
અમૃત છોડ ઔર ઝેરકા પીવે, આંખો દેખ પીછાન—અ૦
બંસીધર વિશ્વાસ કરોને, સહજે સરગયો કામ,
એક જીવકી કોણ ચલાઇ, તર ગયે જલ પાષાણ—અબ૦

૧૮૩.

તુજવીણ પ્રભુ હું આશરો, કોનો અરે ચાહું નહિ.
તુજવીણ શરણ હું નાથ પ્યારા, કોઇની યાચું નહિ.
ના કરૂં પરવા ભલા દુનીઆ, સકળ દુશ્મન બને.
તુજસીવાય મીઠી નજર, કોની અરે ચાહું નહિ.
અખિલ વિશ્વનો સઘળો ખજાનો, કોઈ જો આપે મને.

નાથ તુજવિના અન્યના, ગુણગાન હું ગાઉ નહિ.
શું કરૂં પ્યારા અમીરી, જો અગર ઈચ્છે ન તું.
તુજ ફકીરીમાં ખુશી છું, અમીરી હું ચાહુ નહિ.
હરીદાસ તવ શરણ ઈચ્છે, જે શીવ વિરંચી કમળા ચહે.
આ લોકને પર લોકમાં, તુજવિણ કોઈ ન્યાળું નહિ.

૧૮૪.

આંસુડાઉનાં હમારા, લુછ નારા દૂર હો.
શા કારણેથી વહી રહ્યાં, એ પુછનારા દૂર હો—આંસુ૦
હું હું પીઉ મુજ હું પીયા, મારા કપાળે છો પટે.
કોઇ અન્ય જન મારાવિના, એ લુછનારા દૂર હો—આં૦
અભેદના નંદનવને, પુષ્પો ખીલ્યાં અમરત્વના.
એ બાગમાં ચહી ભેદ બુદ્ધી, ઘુસનારા દૂર હો—આંસુ૦
અમીધર હતો તું એકલો, લેખો લલાટ જોગના.
કોઈ ભોગ અરપી મુજને, લેખો ભુસનારા દૂર હો—આં૦

૧૮૫.

કછુ લેના ન દેના, મગન રહેના. (૨)—કછુ
પંચભુતકા યહ બના હૈ પુતલા, ઔર વામેં બોલે મેરી મેના—ક૦
નદીઆં ઘેરી નાવ પુરાની, ખેવટી આશું મીલે રહેના—કછુ૦
કહત કબીરા સુનો મેરે સાધુ, ગુરૂકે ચરણોમેં લપટા રહેના—ક૦

૧૮૬.

હૃદયનું નાવડું મારૂં; તને સોંપ્યું જગત નાથા.
ગમે તે દીશ લઇ જાને, હવે આ નાવ છે તારૂં—હૃદ૦
સમુદરીએ મીઠા નીગઈ, ગલી પુતળી ગલીજ ગલી.
નહી જુદી પડે સાકર, મલી દુધમાં મલીજ મલી—હૃદ૦
પીતા માતા પતીતું, તું સખા ભ્રાતા ભગીની તું.
સગા વહાલામાં તું તું તું, જીવનને પ્રાણદાતા તું—હૃદય૦

૧૮૭.

મેં કબ દેખુ સુરતકો, અબજાન જાતમેરી.
અબ દરશાદે તુરતકો, અબજાન જાતમેરી—મે૦
ફીરતી હુંદર બદરમે, જી ખાક કબરમેં
રહેતીહું ખુબ ખબરમેં, ફીરકયુ કરોજી દેરી—મે૦
મેં ઝુલુગી કબ ઝોલે, ધર બેઠકે હીંડોળે.
સુવુંગી કબમેં ખોળે, આરામસેં નીંદલહેરી—મે૦
હજી બાંહ્ય ગલે બહાકે, નૈનાંસે નેન મીલાકે.
ચપટીકી ચુક લગાકે, મુજે કબ કહોગી ચેરી—મે૦
ઐસી જલુંગી જાની, મેં રહું ન કુછ નીશાની.
નખાકહુવાકે પાની, ફીર કહાં ઢુંઢોગે હેરી—મે૦
અમીધર પીયુજી આવો, અબદરશકો દીખાવો.
બસ યાકે આ બચાવો, મે દીન દાસી તેરી—મે૦

૧૮૮.

જીવે છે સૌજીવો જગના, જીવનના લાવ મોંધાછે. (૨)
પ્રણય દ્વૈતે અંહત્વંના અનેરા લ્હાવ મોંધા છે.—જીવે૦
ભલે સ્વરોદય સદા સાધો, અગર હઠયોગ આરાધો.
પરંતુ નાદ અનહદના, શ્રવણ કરવા એ મોંધા છે—જીવે૦
ગ્રહો બ્રહ્મ ભાવની મસ્તી, ભણો મુખ નાસ્તી કે અસ્તી.
પરંતુ સ્વાનુભવ ઘરમાં, ચરણ ધરવા એ મોંધા છે—જીવે૦
થઈ જ્ઞાની અગર ધ્યાની, લીધુ તત્વ મસી જાણી.
પરંતુ નીજ અંહ હરવાં, મહામુશકેલ મોંધા છે—જીવે૦
અધુરા પ્રેમના દાનો, અધુરા માન સનમાનો.
અધુરાં પુરણ સૌકરવાં, મહામુશકેલ મોંધા છે—જીવે૦
ભલે લાખોપતી થઇને, ઉડાવો મોજ દીલ દઇને.
પરંતુ દીન ગરીબોમાં, ખરચવાં દાન મોંધા છે—જીવે૦
ભલે દોસ્તો અગર યારો, સગાંવહાલાંને સતકારો.
પરંતુ કો અતીથીને, અરપવાં માન મોંધાં છે—જીવે૦
ગરીબ ઘેટાંને બકરાંના, સરલ સોંઘા બલીદાનો.
પરંતુ સીંહનાં દાનો, અરપવાં એજ મોંધાં છે—જીવે૦
અમીધર અરપવા પ્રભુને, બીજાંદાનો બધા સસતા.
પરંતુ પ્રાણનાં દાનો અરપવાં એજ મોંધાં છે—જીવે૦

૧૮૯.

યહ વિશ્વ ધરમ શાળા, સબ સબ સંભાળો અપની.
ક્યા ઔરકી પડી હૈ, સબ સબ સંભાળો અપની—યહ૦
ગફલતમેં મત મુસાફીર, બે ધ્યાન રે ના રહીઓ.
સેતાન પાંચ ઝાલીમ, સબ સબ સંભાલો અપની—યહ૦
અરે કુચ કરો બટેરૂ, અબ હો ગયા સવેરા.
અમીધરજી આ મીલેગે, સબ સબ સંભાળો અપની—યહ૦

૧૯૦.

જીનકે મનમેં શ્રીરામ બસે, ઉને સાધન ઔર કીયે ન કીયે—જીન૦
જીને સંત ચરણ રજકો સ્પર્શા, ઉને તીરથ ઔર કીયે ન કીયે—જી૦
જીનકે દીલમેં હૈ ભુત દયા, ઉને કોટીક દાન દીયે ન દીયે—જીન૦
જીનકે દીલમેં સદભાવ સદા, વહ દેવ હુએ જીયે ન જીયે—જીન૦

૧૯૧.

હરી જન આવો હસી, હરી જન થાવો ખુસી (૨)
હર વખ્તકા, શોકને મોહ કહાં—હરી જન૦
જબ કૃષ્ણ ભજન મેં આય બેઠે (૨)
તબ ક્યા દીલગીરી હય બાબા (૨)—હરી જન૦
કોઈ કુછ કહો કોઈ કુછ કહો (૨) હમ અટકે હૈ જ્યાં અટકે હૈ (૨)
ઉલટ કમલમેં વાસ કીયા(૨)હમ શ્યામકે નુરમેં લટકે હૈ (૨)—હ૦

યહ સંસાર અસારકા ધંધા, (૨) યહી જાનકે સટકે હૈ (૨)
કહત કબીરા કોઈ વીરલા પાવે (૨) કાજી પંડિત ભટકે હૈ(૨)—હ૦

૧૯૨.

પ્રેમ હોતો શ્રીહરીકા, પ્રેમ હોના ચાહીયે.
જો બને વિષયોંકે પ્રેમી, ઉનપૈ રોના ચાહીયે—પ્રેમ૦
દીન વીતાયા એશ ઔર, આરામમેં તુમને અગર.
રાતકા સુમરણ હરીકા, કરકે સોના ચાહીયે—પ્રેમ૦
બીજ બોકર બાગમેં, ફુલ ખાયે હૈ તુમને અગર.
વાસ્તે પરલોક કેભી, કુછતો બોના ચાહીયે—પ્રેમ૦
મખમલકી ગદીપે સોયે, તુમ યહાં આરામસે.
સફર લમ્બેકે લીયે ભી, કુછ બીછૌના ચાહીયે—પ્રેમ૦
હીરદેમેં હૈ શ્રીહરીપર, પ્રેમ બીન મીલતે નહી.
દુધસે માખન જો ચહો, તો બીલોના ચાહીયે—પ્રેમ૦
છોડ ગફલત તુને યહ પાયે હૈ, અમુલ્ય સ્વાસો સ્વાંસયે.
ભોગ વિષયાં કેહી કારણ, ઈનકા ન ખોના ચાહીયે—પ્રેમ૦
હરી ભજનસે લૌ લગાલે, જંજાલ દુનીઆ છોડદે.
રામભજ આનન્દ પાકર, મગન હોના ચાહીયે—પ્રેમ૦

૧૯૩.

ભલે બુરે હમ તેરે, પ્રભુજી ભલે બુરે હમ તેરે—ટેક.
પેટભરે પણ મહા આલસી (૨) સોવત સાંઝ સવેરે—પ્રભુજી૦

તુમસમ દર્શી અધમ ઉધારણ (૨)
ચીત ન ધરો પ્રભુ અવગુણ મેરે—પ્રભુજી૦
કામ ક્રોધ અરૂ મમતા તૃષ્ણા (૨) રહત સદા નીત ઘેરે—પ્ર૦
તુમ બીન કૌન સહાયક મેરો (૨) વૈરી બહુત ઘનેરે—પ્રભુજી૦
માયા વશયે જન્મ ગઁવાયા (૨) ભટક ફીરે બહુ તેરે—પ્રભુજી૦
ગોપીનાથ આશ તજ સબકી (૨) બનો શ્યામ કે ચેરે—પ્રભુજી૦

૧૯૪.

દીનન દુઃખ હરન નાથ, સંતન હીત કારી.
અજામીલ ગીધ વ્યાધ, ઈનમેં કહો કૌન સાધુ.
પંછી કુપદ પઢાવત, ગણીકાસી તારી—દીનન૦
ધ્રુવકે શીર છત્રદેત, પ્રલ્હાદકો ઉબાર દેત.
ભક્ત હેત બાંધ્યો સેત, લંકાપુરી જાઇ—દીનન૦
તન્દુલ દેત રીઝ જાત, સાગ પાતસો અઘાત.
ગીનત નાહી જુઠે ફલ, ખાટે મીઠે ખારી—દીનન૦
ગજકો જબ ગ્રાહગ્રસ્યો, દુઃશાશન ચીર ખેંચ્યો,
સભા બીચ કૃષ્ણ કૃષ્ણ, દ્રોપદી પુકારી—દીનન૦
ઈતનેમેં હરી આ ગયે, ચીર બઢાયે શ્રીહરી.
સુરદાસ દ્વારે ઠાઢ્યો, આંધરો ભીખારી—દિનન૦

૧૯૫.

જય કાળ તણા મહાકાલ કૃપાળુ, મહેસ તમે કરૂણા કરજો.
સુખ શાંતી અખંડ વિશ્વંભર ભુધર, સૌભક્ત તણા ઉરમાં ધરજો.
પાપ તાપ અમ ટાળી ઉગારો, આપ વિના નહિ કોઈ આરો.
ભક્તો તણા દુઃખ ટાળક પ્રભુજી, પ્રેમ ધરી અમને પાળો.
દોષ અમારા ક્ષમા કરજો દયાળુ, દુર્ગુણો સર્વે નષ્ટ કરો.
વંદે આ ભકતો પુરે પ્રેમે, ભક્તી રસથી પુર્ણ કરો.

૧૯૬.

ગુરૂવર કેરા ચર્ણો વીંદે, પ્રથમ શીષ નમાવુંરે.
બ્રહ્મ રૂપ ભવ તારક પ્રભુના, શરણ ચરણ ચીત ચાહુંરે–ગુરૂ૦
સત્ય અસતનો ભેદ ભણાવી, સત્ય સ્વરૂપ સમજાવ્યુરે.
જડતાથી મમવૃત્તી છુડાવી, નીજ આત્મ સ્વરૂપ
ઓળખાવ્યુરે–ગુરૂ૦
સતચીત આનંદ સુખમય પદને, અંતરમાં ઓળખાવ્યુરે.
વચનામૃત સુણતાં મોઘેરાં, આનંદ સાગર ઉલટ્યોરે–ગુરૂ૦
ગુરૂવર કેરા સુખમય સ્વરૂપે, અહો નીશ ભાન ભુલાવ્યુરે.
અંતર બાહ્ય પૂર્ણ બ્રહ્મ રૂપે, ચિત નીત્ય સમાવ્યુરે–ગુરૂ૦
પ્રેમ આનંદ અહો નીશ ૐ ગુરૂ, ૐ ગુરૂ ૐ ચિત લાવુંરે.
ધન્ય ધન્ય મુજ જીવન આજે, ગુરૂવરના ગુણ ગાઉંરે–ગુરૂ૦

૧૯૭.

જાદુ ભરેલ જગમાં, ખોટી ખુમારી શાને.
રંગે રમીરમતમાં, ખોટી ખુમારી શાને.
દુનીઆ ફરે દીવાની, જરી જાય જીંદગાની.
સૌ સ્વાર્થના સગાંની, ખોટી ખુમારી શાને.
મોટાઈ માની મનમાં, ફરતો બહુ ચમનમાં.
ચાલે નહિ ભજનમાં, ખોટી ખુમારી શાને.
ફર્જોતજી જીવનની, આશા ધરેલ ધનની.
થાવાની ભસ્મ તનની, ખોટી ખુમારી શાને.
આકાશ વિજ ચમકે, ચમકાર જાય પલકે.
મિથ્યા ગુમાની મલકે, ખોટી ખુમારી શાને.
મોજે તણી બહારે, જાણ્યું નહી લગારે.
જાવાનું છે સવારે, ખોટી ખુમારી શાને.
સત્તા ધરાવી શાણો. તેમાં નથી કમાણો.
તત્પર રહ્યાં મસાણો, ખોટી ખુમારી શાને.
આનંદરામ ભજી લે, સંસાર સુખ તજીને.
રહી એક શર્ણ હરીને, ખોટી ખુમારી શાને.

૧૯૮.

સત્ય પ્રેમ વિના (૨) પ્રેમ સ્વરૂપ પરબ્રહ્મની પ્રાપ્તી ન થાએ.
નિજ જ્ઞાન વિના (૨) જ્ઞાનસ્વરૂપ પરબ્રહ્મની પ્રાપ્તી ન થાએ.

વિષયોમાં વૃત્તિ જે રમતી, દશેદીશ મોહાંધ થઈ ભમતી
નહિ ઈશ્વર પ્રેમની એ રીતી—સત્ય૦
શુક રામરામ મુખથી ભાખે, અંતરમાં હરીરસ નવ ચાખે.
પછી કોઈ પેર હરી પ્રગટ થાએ—સત્ય૦
જપ તપ સહુ ફોગટ પ્રેમવીના, પ્રભુમાંહી નથી મન પ્રેમભીના.
ધીક શુષ્ક જીવન એ માનવીનાં—સત્ય૦
અંતરમાં પ્રેમાગ્નિ જાગે, નિજહોમ કરે હરિ અનુરાગે.
હરિ સનમુખ રહે છે વણ માગે—સત્ય૦
હરિ જ્ઞાન લહે નિજ અંતરમાં, હરિ રૂપ થશે નિજ અનુભવમાં.
સ્મરશે જે હરિ હરિ ક્ષણ ક્ષણમાં—સત્ય૦
હરિમાં વસજે હરિમાં હસજે, હરીૐ ગુરૂૐ ધુન ઉચરજે.
આનંદા ૐ હરી રૂપ થજે—સત્ય પ્રેમ૦

૧૯૯.

કોઈ પ્રેમ ભુખ્યા જન આવોરે, પ્રેમી સાથે રમીએ.
પ્રભુ પ્રેમનિત પ્રગટાવોરે, પ્રેમી સાથે રમીએ—કોઈ૦
પ્રભુ પ્રેમ સાગર છે મોટોરે, પ્રેમ થકી નીત નાહીએ.
પ્રેમ નીરથી અંગ ઊજાળીરે, પ્રેમે પવિત્રજ થઇએ—કોઇ૦
પ્રેમ રૂપ આ ભુષણ ઓઢીરે, પ્રેમ પંથ વિચરીએ.
પ્રભુ પ્રેમે પરબ્રહ્મ તણીરે, પૂંજા અંતરથી કરીએ—કોઇ૦

પ્રેમ દીપક અંતર પ્રકટાવીરે, ૐ પ્રેમ ઉચરીએરે.
પ્રેમ પુષ્પ પ્રેમાક્ષત ચંદનથીરે, પુજન પ્રભુનું કરીએ—કોઈ૦
પ્રેમ સ્વરૂપી પ્રભુ પધાર્યારે, પ્રેમ ભીના થઈ રહીએરે.
પ્રેમ આનંદ પ્રભુ પ્રગટાવીરે, પ્રેમ જ્યોત ઝળકાઇએ—કોઈ૦

૨૦૦.

જુઓ સુરતાધારી, ઉભા અટારી, પેલા તમારા કહાન. (૨)—ટેક.
એરે અટારી જઇને જુવો, કેવા છે સુંદીર શ્યામ.
શ્યામ થકી સહુ શોભી રહ્યું છે, સગુણ નિર્ગુણ ધામ.
એની શોભા છે સારી, શી બલીહારી મુખે મોરલીધારી.
પેલા તમારા કહાન—જુઓ૦
મોરલી નાદે સાન કરીને, તેડે છે આતમ રામ,
ગોવીંદજીનું ગાન સુણીને, ખીલ્યા છે અંગ તમામ.
અહા નરને નારી, બાળ કુંવારી, ભરી પીચકારી.
પેલા તમારા કહાન—જુઓ૦
પ્રેમના પંથથી કંથ આરીઝે, પ્રેમનો સ્વાગત તમામ.
પ્રેમનો પીયાલો પીને પાયે, કહે છે રાધે શ્યામ.
આ છે કુંજ વિહારી, ને ગીરધારી, જાઓની વારી.
પેલા તમારા કહાન—જુઓ૦
અવિધા આંકડો અળગો કરીને, છેક બનો નિષ્કામ.

ભોગ મોક્ષનો ભેખ ઉતારી, ઓળખો હૃદયા રામ.
મુકી જારી વિજારી સારી ન ઠારી, ખોલી "અંતર બારી."
પેલા તમારા કહાન—જુઓ૦
પ્રાણમાં પ્રાણ પરોવી દઇને, લેવી અનેરીલ્હાણ.
જગ જનને જગ જીવન માનો, જીવના જીવન પ્રાણ.
શીદ બેઠા છો હારી, શીક્ષા આસારી, લીયો ઉતારી.
પેલા તમારા કહાન—જુઓ૦

સાચો સંત કોણ.

૨૦૧.

પાઈ જીસને શાન્તતા, વો સચ્ચા હય સંત.
કઉન શાંતિ બીન ભજ શકે? ભીતરસે ભગવંત.
ભીતરસે ભગવંત ભજના, હય સબસે કઠીન.
કોઇ પરમ પુણ્યવંત, ભજે પ્રેમસે રાત દીન.
અવશ્ય દુર્લભ શ્યામ, ધન્ય હય વાકી માઈ.
વો સચ્ચા હય સન્ત, શાન્તતા જીસને પાઇ.

૨૦૨.

માયા વશજા જીવહય, તાકા કયા વિશ્વાસ.
પલટ જાય પલ એકમેં, રખેન કીસીકા ત્રાસ.
રખેન કીસીકા ત્રાસ, સ્વાર્થ મય સ્નેહ બતાવે.

સફલ હોય જબ અર્થ, શત્રુ સમ તબ બન જાવે.
ધર્મ કર્મ સુત શ્યામ, જીસ દીલમેં નહી આયા.
વોદિલ કીસ બિધ કરે, આપસેં અલગ માયા.

૨૦૩.

પ્રભુકર સબ દુઃખ દૂર હમારે, શરણ પડે હમ નાથ તુમારે-પ્ર૦
સકલ જગત તુમને ઉપજાયા, તુમહી હો પ્રતિ પાલન હારે-પ્ર૦
સકલ વ્યાપક અંતરયામી, ધ્યાવત સુરનર મુનીગણ સારે-પ્ર૦
નામ તુમારો સબ સુખદાયક, સકલ દોષ ભય પાપ નિવારે-પ્ર૦
સત ચિત આનંદ રૂપ તમારો, બ્રહ્માનંદ સદા મન ધારે-પ્રભુકર૦

૨૦૪.

તેરી શરણ પડા મૈં આય નાથ, મોહે દે દર્શન પ્યારા-ટેક.
ગોકુલ ઢુંડી, મથુરા ઢુંડી, બિંદરાબનસારા.
કાશીપુરી સકલ ફિર ઢુંડી ઢુંડી, હરદ્વારા—તેરી૦
કોઇ વૈકુંઠ કૈલાસ બતાવે, કોઈ સાગર પારા,
કોઇ કહે સબ જગકે, ભીતર વ્યાપક કર્તારા—તેરી૦
સંત બતાવે ઘટકે માંહી પરગટ ઉજીયારા.
કોઈ કહે વો અલખ નિરંજન સબસે હૈ ન્યારા—તેરી૦
ચતુર્ભુજા પીતાબર સોહે, શીશ મુકુટ ધારા.
બ્રહ્માનંદ મૈં દર્શન પાવું જાવું બલીહારા—તેરી૦

૨૦૫.

બાળી કાઢી જગતની બીકરે—વરી હું તો વન માળી
મેં તો સમજી વિચારી કીધુ ઠીકરે—,, ,,
તુચ્છ જાણીને સર્વે કીધુ ત્યાગરે—,, ,,
મોહી રસીક સલુણાની સાથરે—,, ,,
મને ચટકી લાગી છે ચીત માયરે—,, ,,
બીજુ વ્હાલા વિના ન સોહાયરે—,, ,,
મને કાંઇ ન સુઝે કામરે—,, ,,
થયું હરિવીના સરવે હરામરે—,, ,,
હવે નિશંક થઇ છુ નચિંતરે—,, ,,
થઈ જગમાં અલૌકિક જીતરે—,, ,,
સમજી કીધું છે તન કુરબાનરે—,, ,,
બ્રહ્માનંદના વાલાથી બાંધ્યા પ્રાણરે—,, ,,

૨૦૬.

મોહન વરને બાંધે માતા, રાખલડી રૂપાળીરે.
આજે હેતે લીયેરે જસોદા, ભામણીયાં મુખ ભાળીરે—મોહન૦
ઘણી ખમા મારા લાડકડાને, વિઘ્ન દૂર સરવે થાજોરે.
શરણાગત તારાં થાજો સુખીયાં, વેરીડાં મરી જાજોરે—મોહન૦
રેશમનાં ફુમતડાં રૂપાળાં, રેશમ કેરી દોરીરે.
મોતીડાં પ્રોઇને માંહી, નીરખે રાધા ગોરીરે—મોહન૦

વરમાળા નટવરની મુર્તિ, ત્રીભુવનથી છે ન્યારીરે.
અલબેલા ઘનશ્યામની ઉપર, બ્રહ્માનંદ બલીહારીરે—મોહન૦

૨૦૭.

આજ બળેવ દિવસ ઓચ્છવનો, નંદતણે ઘેર જાઇયેરે.
નટવર છેલ છબીલાને નીરખી, અંતર સુખીયા થાઇએરે—આજ૦
ગર્ગાચારજ રાખી બાંધી, પૂરણ બ્રહ્મને પુંચેરે.
અમર સદા રહો અવિનાશી, એમ બોલ્યા સુર ઉંચેરે—આજ૦
પ્રેમે કરી પાથરણાં નાખ્યાં, બહુ બહુ વાનાં કીધાંરે.
વસ્ત્ર આભુષણ સહીત ગર્ગને, દાનધેનુનાં દીધાંરે—આજ૦
રાજી અધિક થયાં નંદરાણી, ગોરાણી શણગાર્યાંરે.
બ્રહ્માનંદ કહે કહાન કુંવરનાં, સરવે વિઘ્ન નિવાર્યાંરે—આજ૦

૨૦૮.

પુણ્ય પવિત્ર એકાદશી પૂરણ, ગીત પવિત્રતે ગાવેરે.
પ્રાણ પ્રીતમને આવી પવિત્રાં, પવિત્ર ત્રિયા પહેરાવેરે—પુણ્ય૦
લટકાં પવિત્ર કરે લટકાળો, હેત પવિત્ર કરી હેરે રે.
પવિત્ર ગોવાળ ઉભા પાસે, કમળ પવિત્ર કર ફેરેરે—પુણ્ય૦
પાઘ પવિત્ર મનોહર માથે, પવિત્ર કલગી લટકેરે.
મહા પવિત્ર અલૌકિક મૂર્તિ, પવિત્ર હૈયામાં અટકેરે—પુણ્ય૦
પવિત્ર પવિત્ર પોતાના જનને, દર્શન પવિત્ર દેવારે.
બ્રહ્માનંદ પવિત્ર પ્રીતમને, પવિત્ર પડ્યો છે હેવારે—પુણ્ય૦

૨૦૯.

દેહ ભાવ ગયા છૂટ આત્મા રામકો જબસે પહિંચાના.
નિરાકારમેં નિરાકાર હો, મીલે છુટા આના જાના—ટેક.
અહંગ આત્મસ્વરૂપ હૈ કુછ, નહી દેહસે કામ મેરા.
શરીર તો હૈ જડબસ્તુ, ચૈતન્ય આતમા નામ મેરા.
રવિશશી અગ્ની આકાશસે હૈ પરે નીરંતર ધામ મેરા.
અનન્ત અવ્યય અવિનાશી અદ્વૈત રૂપ શિવરામ મેરા.
કાયા કર્મકો ત્યાગકે હમને સત્ય આત્માકો માના.
નિરાકારમેં નિરાકારહો મીલે છુટા આના જાના.—૧
જીવ બ્રહ્મ એકી સ્વરૂપ હૈ, પરંતુ હૈ અજ્ઞાનકા ભેદ.
અજ્ઞાની તો જીવ બને ઔર જ્ઞાની બનતા બ્રહ્મ અભેદ.
ત્રયગુણસે જોરહીત હૈ, ઉનકી કૌનબિધિ ઔર કૌનનિષેધ
જો ચાહે સો કરે વોહે, વેદાન્તકે કથીતા ગ્રથીતા વેદ.
ચાહે વહ બોલે ચાહે હુંસે, ઔર ચાહે લગે ગાનેગાના.
નિરાકારમેં નિરાકારહો, મીલે છુટા આના જાના—૨
આતમ સત્ય ઔર શરીર મીથ્યા, ઈસવિધી કરે હૈ જીસકે જ્ઞાન.
વહ પ્રાણી હૈ આપી ઈશ્વર, બ્રહ્મમેં ઉસમેં ભેદ ન જાન.
કામ ક્રોધ મદ લોભ મોહ અહંકાર, કપટ તજમાન ગુમાન
મીલે બ્રહ્મમેં બ્રહ્મરૂપ હોકર કે, સબ છોડા અભિમાન.
જ્યોં પાનીસે ઉઠા બુલ્બલા, ફીર જલ અંદર સમાના.

નીરાકારમેં નીરાકારહો, મિલે છુટા આના જાના.—૩
જલ તરંગ વહી એક નામ હૈ, દો ઈનકો એકી જાનો.
ઈસી તરહસે અપને જીવકો, પરબ્રહ્મ કર પહિંચાનો.
જીવ બ્રહ્મમેં ભેદ નહી હૈ, વેદ વાકય સુન લો કાનોં.
દ્વૈતભાવ કો છોડ રહો, અદ્વૈત કહા મેરા માનોં.
કાશી ગીરી જ્યોતીસ સ્વરૂપને, તત્વજ્ઞાન યહ બખાના.
નીરાકારમેં નીરાકારહો, મીલે છુટા આના જાના.—૪

૨૧૦.

વહાલો વિશ્વવીહારી, જગહીતકારી, જીવનો જીવન પ્રાણ.
મન તેને ભજીને પ્રેમસજીને, જીવનનું ફળ જાણ—વહાલો૦
ખંતથી ખોળતા ખોટાં સુખોને, અંતે થવાય નીરાશ.
તૃષ્ણાની તૃપ્તિ ન થાય કદાપી, દેહનો થાતાં વિનાશરે—વહા૦
માનવ દેહ મણી મહા મોંઘો, પણ તેનું નહી ભાન.
આળસ મોહ પ્રપંચ વિચારે, કેમ મળે ભગવાનરે—વાહાલો૦
દુર્મતિ સંગત ડાકિણી જેવી, મહા અનર્થનું મુળ.
સમતા સંયમ નૃપની કુવરી, થાય ન તેનું મુલરે—વહાલા૦
સમતા ના સ્નેહી અનેક જગતમાં, મમતાના શત્રુ અનેક.
મમતાના પુત્ર કલત્ર કલહને, સમતાના પ્રેમ વિવેકરે—વહા૦
મમતા અસત્યના તાપે તપાવેને, સમતાથી શીતલ સુગંધ.
સમતા સુસંપની વૃદ્ધિ કરાવે, ને મમતા થકી પ્રતિ બંધરે—વહા૦

મમતાના મોહ આડંબરે રે, અંતરમાં અંધકાર.
વૃતિ વિવેક વિચાર શાન્તતા, એ સમતાના શણગારરે—વહાલો૦
કુમતિ છાંડીને સમતા વરેજો, હોય કુલીન સુજાણ.
પાપ પાખંડથી મુક્ત થઈ, કરે બ્રહ્મ સુધારસ પાનરે—વહાલો૦
જ્ઞાનનો મારગ ગુપ્ત નહી છતાં, અજ્ઞાનીઓ અથડાય.
તનમનને કરે હાથજો જાતે, આપમાં આપ જણાયરે—વહા૦
વિશ્વમાં વ્યાપક સર્વનો સાક્ષી, ઘટઘટ આતમરામ.
સદચિદ આનંદ પરમ પ્રભુનું, વેદશ્રુતી કરે ગાનરે—વહાલો૦
ઉચ્ચ ઈચ્છા અને અદ્વૈત ભાવથી, જ્યોતી સ્વરૂપકળાય.
કહાન બનો કર્ણધાર કૃપાળુ, તો ભવસીંધુ તરાયરે—વહાલો૦

૨૧૧.

હાંરે એવા દુર્લભ શ્રીભગવાન છેરે,
જેનું નરને નારાયણ નામ છેરે—એવા૦
જેને વેદ ઉપનીષદ ગાય છેરે,
દેવ દેવી એને વારણે જાય છેરે—એવા૦
જોગી વનમાં વસે છે, જેને કારણેરે.
મુક્ત કોટી કોટી જાય, એને બારણેરે—એવા૦
એતો અખીલ ભુવન પતિ એક છેરે.
એની અધમ ઉધારવાની ટેક છેરે—એવા૦

હુંતો જોઇને જીવું છુ એની મુર્તિરે.
હાંરે હવે અલગીન મેલું, એને ઉરથીરે—એવા૦
મારે એક આસ છે, ભગવાનનીરે.
હુંતો માલા જપું છું એના નામનીરે—એવા૦
એવા મોંઘા હરી તે સોંઘા થયારે.
પ્રેમાનંદના ઉપર કીધી દયારે—એવા૦

२१९.

કચ્છી ભાષા.

પ્યારા સંતો, માયા આંઈમ મીટાઇ જા.
માયામ મીટાઈજા, મેર નજરે ન્યારજા.
બહાર નજરે ન્યારજા—પ્યારા સંતો૦
મીઠી આંજીયું વાતલડીયું, સુણી ઠરીયું છાતલડીયું.
રસીયે મેં રસ મીલાઈજા—પ્યારા સંતો૦
આંઉં આંકે ચાઈયાં, જીવથી વિશેષ ભાઈયાં
આંજી ચરણેજી રજ કરી, રખજા—પ્યારા સંતો૦
અરજ અંસાજી ઈઆએ, હથજોડેજી.
આંજી કાંટા રખીયું ખણાઇજા—પ્યારા સંતો૦
ચેતો કબીરો, સુણો મુંજા સાધુ.
સંતસે આંઈ મીલાઈ દીજા—પ્યારા સંતો૦

૨૧૩.

સબ મતલબકે યાર જગતમેં સબ મતલબકે યાર.
માતા પીતા ભ્રાતા ભગીની, સુત ઔર નીજ નાર—જગત૦
સ્વજન કુટુંબી મીત્ર પ્રાણપ્રીય, દાસદાસી પરીવાર.
રાજા પ્રજા ગરીબ તવંગર, પંડીત ઓર ગમાર—જગત૦
જોગી ભોગી અરૂ બૈરાગી, ચોર અરૂ સાહુકાર.
પતીવૃતા અરૂ કુલટા નારી, વરણાશ્રમ શુભચાર—જગત૦
પશુ પંખી જલ જંતુ કીટ મૃગ, જીવયોની અપાર.
સ્વાર્થ બીન કોઉ પાસ ન આવે, કરેન કછુ ઉપકાર—જગ૦
નીઃસ્વાર્થ કોઈ હરીકે પ્યારે, જીનકો હૃદય ઉદાર.
જીનકો પર ઉપકાર સદાપ્રીય, નાનક તીન પરમેં બલીહાર-જ૦

૨૧૪.

મરજીવા રસ માણે મારા સંતો, મરજીવા રસ માણે હોજી.
કઠણ દુધ છે વાઘણ કેરૂ, પીવા ઇચ્છા આણે હોજી.
નીજ બાલક વીના કોઇ જન ચાહે, પ્રાણ તજે તેટાણે—મારા૦
મહા રોગ છે જેના મનમાં, ભુખ્યો રહે ભરે ભાણે હોજી.
અમર અજર રસકેરા સુખડા, વીરલા વાતો જાણે—મારા સંતો૦
ગુરૂગમ વિના ગોથા ખાસે, પટકે પારસ પહાણેજી.
હરી હીરો હીરદામાં રાખો. જેને વેદ વખાણે—મારા સંતો૦

જન્મ મરણનું દુઃખ છે જબરૂં, પુર્વનું પુન્ય પ્રમાણે રેજી.
સાંકુટ નુગરા તેશું સમજે, મુરખા મતને તાણે-મારા સંતો૦
શીર સાટે સદગુરૂને સેવો, પામે પદ નીરવાણ હોજી.
ગણપત ગુરૂ ગમ જેજન જાણે, આગળની ઓળખાણે-મારા૦

૨૧૫.

હરીરસ એસારે મેરે ભાઇ, જો કોઈ પીએ અમર હોજાય.(૨)
આગે આગે હું જલેરે, ભેદ ન પાવે કોઈ.
બલીહારી વા વૃક્ષકી, જીતે જડ કાટે ફળ હોય—હરી૦
રામ રસ દુર્લભ મેરે ભાઈ, પીવે વીરલા કોઈ.
હરી રસકા તો ઓજન પીયે, જાકે ધડપે શીશન હોય-હરી૦
ભક્તી કરો તો કુલ નહીરે, કુલ રખે ભક્તી ન હોય.
દો ઘોડાકે ઉપર હમને, ચડા ન દેખ્યા કોય—હરી૦
નામરસ પીઓ નામદેવજી, પીપા ઔર રોહીદાસ.
દાસ કબીરા એસા પીયો, ફેર પીવનકી આશ—હરી૦

૨૧૬.

જગ ચલા જાત હય સારા, એકદીન હમબી જાના હય (૨)
સાત દ્રીપ નવખંડ ઘુમ રહા, કાલ દીવાના હય.
ઇસકાલ બલી પાપીકા જગમેં નહી ઠીકાના હય-જગ૦
ચારોકી મંડલીમેં બેઠકે, દીલ બહલાના હય.

આખરતો હોગી ફનાફની, મટ્ટી મીલ જાના હય—જગ૦
કોડી કોડી માયા જોડી, ભરા ખજાના હય.
કુછ કરના હોય સો કરલે, ફેર ઉલટા નહી આના હય—જગ૦
કહે શંભુદાસ દ્રીજ જોડે, વૃથા યહ સકલ જમાના હય.
મેં દેખલીઆ અજમાયકે, એક શ્રીહરી ઠીકાના હય—જગ૦

૨૧૭.

કરો બંદગી હરકી સાધો, છોડ દુનીઆ કા મોહ.
ચલના હય રહેના નહી, સાધો જુગમેં જીના હય દીન દો—કરો૦
ના મે ધર્મી નહી અધર્મી, ના મે જતી ના કામી હે.
ના મે કહતા ના મે સુનતા, ના મે સેવક સ્વામી હે—કરો૦
ના મે બંધા ના મે મુક્તા, ના નિર્બંધ સર બંગી હો.
ના કાહુસે ન્યારા, હુવા ના કાહુકા સંગીહો—કરો૦
ના હમે નર્ક લોકકો જાતે, ના હમ સ્વર્ગ સીધાવેહે.
સબહી કર્મ હમારા કીઆ, હુમ કર્મ નસે ન્યારા હે—કરો૦
યા મનકો કોઈ વીરલા બુઝે, સો સતગુરૂ હો બેઠા હે.
મન કબીર કાહુકે થાપે, મન કાહુકો મેટઈ હો—કરો૦

૨૧૮.

ભજન બીન બાવરે, તેને હીરો સો જન્મ ગમાયો. (૨)
કબી ન આયા સંત સરણે, ના તેં હરી ગુણગાયા.

સબદીન માયામેં ગમાયા, સોય રહ્યા ઉઠ ખાયા—ભજન૦
યહ સંસાર હાટ બની એકી, સબ કોઈ સોદે આયા.
ચાતુર મોલ ચોગુણા કીના, મુરખ મુલ ઠગાયા—ભજન૦
યહ સંસાર ફુલ સામરકા, શોભા દેખ લુભાયા.
મારી ચોંચ રૂઈ નીકસી. તબ મુંડ ધુની પસતાયા—ભજન૦
યહ સંસાર માયાકા લોભી, મમતા મહેલ ચણાયા.
કહુત કબીરા સુણો ભાઇ સાધો, હાથ કછુ નહી આયા—ભ૦

૨૧૯.

સોજન મસ્તાના પાયો પદ નિર્વાના મગન હોય ચડ ગયા.
ગગન પર અધર તખત પર ધ્યાન લગન લાય બીસરાય.
વિશ્વકો અન હદ શબ્દ પીછાના—સોજન મસ્તાના.
તાત માત સુત ભ્રાત કોન તેરી દારા હય.
તુના કીસીકા ના કોઈ તેરા, સબ જાદુ ગરકા સ્વપ્ના.
શોચ સમજ કે દેખ કોણ તેરા પ્યારા હૈ—સોજન મસ્તાના૦
સ્વાર્થ હેત જગતકિ પ્રીતી, બીરથા ઉમર ભજન બીન બીતા.
આયાથા કીનકાજ, સમજ બીન હારા હય—સોજન૦
નવ દશ માસ ગર્ભમેં ભુલા, જન્મ લીઆ શુધ અપને ભુલા.
બીન બીચાર સત સંગ, પ્રબલ દુઃખ સારા હય—સોજન૦
સદગુરૂ ચરણ નકી કરે સેવા, પાવે અગમ અટલકા મેવા.
શંકર શબ્દ સ્વરૂપ શબ્દ ઓંકારા હય—સોજન૦

૨૨૦.

સંતો ભક્તીકા માર્ગ ઝીના, કોઈ જાણે જાનન હારા—સંતો૦
નહી અચાહ ચાહ કછુ ઉરમેં, મનલૌ લીનારે.
સાધુનકી સંગતમે નીસદીન રહતા ભીનારે—સંતો૦
ધન કુલકા અભીમાન ત્યાગ કરી રહે અધીનારે.
પરમાર્થ કેહેત દેત શીર, બીલંબ ન કીનારે—સંતો૦
ધારણ કરી સંતોષ સદન, અમૃત રસ પીનારે.
ભક્ત રહની કબીર સકલ પ્રગટ કર દીનારે—સંતો૦

૨૨૧.

હરીકે નામ બીન નહી નીસ્તારા, જાગ જાગ નર કયા સુતા.
જાગત નગરીમેં ચોર ન લુટે, જખ મારેંગા જમદુતા—હરીકે૦
જપ કર તપ કર કોટી યતન કર, કાશી જા કરવત લેલે.
ભજનબીના તેરી મુક્તી ન હોગી, મરજા જોગી અવધુતા—હરી૦
જોગી હોકે જટા બંધાવે, અંગ લગાવે ભભુતા.
દમડીકે ખાતર દેહ જલાલે, જોગી નહી હો સબ જુઠા—હરી૦
સોવતડા ચૌરાશી ધુમતા, જાગતડા નર જુગ જીતા.
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધું, વોહી નર અમરધામ પહુંચા—હ૦

૨૨૨.

સુમરન બીન ગોથા ખાવેગે. (૨)
મુઠી બાંધ ગર્ભસે આયે, હાથ પસારે જાવેગે—સુમરન૦

જૈસે મોતી પરસ ઓસકા, ભોરભયે ઝર જાવોગે–સુમરન૦
જૈસે હાટ લગાવત હટવા, સોદા બીન પસતાવોગે–સુમરન૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, ફેર જનમ કબ પાવોગે–સુ૦

૨૨૩.

ભુલ્યો મન કબહુ તો હોરે, શ્યાના તોહે બેર બેર સમજાતા.
એક અખંડીત કહત સ્મૃતિ, અઠાર કહેત પુરાના.
નેતી નેતી કહે વેદ પુકારે, બહુ પદ કહા બીસરાના–ભુલ્યો૦
નામ રૂપતો હૈ માયાકે, યામેં સાર ક્યા જાના.
સતચિત્ત આનંદમેં કલ્પૈ, મીથ્યા ભાસત નાના–ભુલ્યો૦
રાગ દ્વેષ નીંદા અરૂસ્તુતી, માન ઓર અપમાના.
ઇન સબકો જો સમ કરજાનો, જબ તુમ તત્વ પીછાના–ભુ૦
વેદવાકય ગુરૂવાકય કે વચનમેં અનુભવ આપ મીલાના.
સહજ સમાધી લગી અવધુકી, નાનક મીટગયા આના જાના–ભુ૦

૨૨૪.

મેં તો દાસી રામચંદ્રકી, રામ મેરા શ્યામ હય. (૨)
યહ દુનીઆકી ઝુઠી માયા, દો દીનોકા મુકામ હય–મેં તો૦
હાથી ઘોડા માલ ખજાના, યે માયાકા ખેલ હય. (૨)
જુઠે તનકા ક્યા ભરોસા, સચ્ચા રામકા નામ હય–મેં તો૦

૨૨૫.

જાવાદે ને તું કાન, જાવા દેને. (૨)
આવું ઘેલું બોલો છો, આવી કોને ?—જાવાદે૦
અમે કંસ તણા મહી યારા. (૨)
અમે રોકયા ન રહીએ તમારા. (૨)—જાવાદે૦
રાજ ગાદીનું તીલક કોણે કીધુ ?
તારે બાપે કે દહાડે દાન લીધુ ?—જાવાદે૦
રાજ ગાદીની તું કયાંથી શીખ્યોવાતુ.
દાન લેવું હોય તો કાઢો જુનું ખાતું.—જાવાદે૦
દયા પ્રીતમે ઘણા દીન સાંખ્યું.
નથી બીતી જોઇને તારી આંખ્યું—જાવાદે૦

૨૨૬.

મોપે જાતન બરની, યહ છબી મોપે જાતન બરની—ટેક.
શ્રી ગોવરધનકી આસ પાસમેં, ફુલ રહી સબ અરની—યહ૦
શ્રી મદન મોહુન પ્રીયા ખેલન નીકસે, સંગશામા મનહરની—યહ૦
કુંભનદાસ પ્રભુ ગોવરધન ધર, ધન ધન વૃજકી ધરણી—યહ૦

૨૨૭.

એક પલક જો રહીએ શ્રીવૃંદાવન એક પલક જો રહીએરે—
જન્મો જન્મકા પાપ કટત હૈ, શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ મુખ કહીએરે—એ૦

મહા પ્રસાદ ઔર જળ જમુનાજીકે, તનકતનક ભર લઇએરે.
સુરદાસ વૈકુંઠ માધુપુરી, ભાગ્યવિના કૈસે પાઇએરે—એક૦

૨૨૮.

માખણકી ચોરી છોડ શામળા મેં સમજાવું તોય (૨)
હુમતે કહે જાઉં ગાયનમે, રહ્યો ખીરકમે સોય.
કાંહી ગવાલન આંખલગી, તેરી ગઇ કામલીઆ ખોય—માંખ૦
નવલખ ધેનું નંદ બાવાકી, નિત્ય નવ માખણ હોય.
બડો નામ તેરો નંદ બાવાકો, હાંસી હુમારી હોય—માંખણ૦
બરસાણે તેરી ભઈ સગાઈ, નિત ઉઠી ચર્ચા હોય.
બડે ઘરકી લાજ દુલારી, લાલા નામ ધરે ગો તોય—માંખણ૦
યહ કરણી મેં ના છોડુ મૈયા, હોની હોયસો હોય.
ગાસી રામ મૈયાકે આગે, દીઓ નેન ભર રોય—માંખણ

૨૨૯.

શીવને છોડા કૈલાસ, મોરલી આકી ધુન સુન કે (૨)
બંસીકી ટેર પડી કાનનમેં, શીવને ધ્યાન કીઓ એક છીનમેં
આ બન ગયો ગોપી આપ—મોરલી આકી૦
જબ શીવજી વૃંદાવન આયે, રૂપ જનાનો કરકે.
વાંતે રચ્યો હય રાત ભરરાસ—મોરલી આકી૦
શીવ પીછાણ કૃષ્ણને લીઓ, વિવિધ ભાંતસે આદરકીઓ.

વો ભયે ગોપેશ્વર આપ—મોરલી આકી.
શીવને વિવિધ ભાત પુંજા બન વારી, અંતર ઉમંગ ખુશ મન ભારી.
સત્ય કહે નારાયણદાસ—મોરલી આકી ધુન સુનકે.

૨૩૦.

પ્યારે રામકો યાદ નહી કરતાં, ઔર સબ કામ હોતા હય.
મનુષ્ય તન પાયકે અંધે, વૃથા ક્યું સ્વાસ ખોતા હૈ—પ્યારે૦
પાયકે એસી કચન કાયા, પાપકું કયુન ધોતા હય—પ્યારે૦
હરીકા નામ રટનેસે, હરીકા દર્શ હોતા હય—પ્યારે૦

૨૩૧.

પરમ પ્રેમ પરી બ્રહ્મ. માત પ્રેમ તાત પ્રેમ પુત્ર પ્રેમ પુત્રી પ્રેમ.
દંપતીના દૈવ પ્રેમ, પ્રેમ છે સંસાર સાર—પરમ૦
દયા પ્રેમ દાન પ્રેમ, ભક્તી પ્રેમ જ્ઞાન પ્રેમ.
યોગ પ્રેમ મોક્ષ પ્રેમ, પ્રેમ તે સંન્યાસ ધાર—પરમ૦
સ્થુલ પ્રેમ સુક્ષ્મ પ્રેમ, વિશ્વ કેરો મંત્ર પ્રેમ.
સૃષ્ટીનો સુવાસ પ્રેમ, પ્રેમ તેજ કેરો પાર—પરમ૦
આત્મનો વિકાસ પ્રેમ, જીવન પ્રકાશ પ્રેમ.
પ્રેમ પ્રેમ સર્વ પ્રેમ, પ્રેમનો આપારા વાર—પરમ૦

૨૩૨.

સુદામજી કુ દેખકે શ્યામ હસે—ટેક.
તુમ હમ મીત્ર બાલાજી પણ કે, અબ કયુ દૂર બસે—સુદામા૦

ફાટીસી ધોતી દુબલીસી કાયા, ચલત પાય ઘસે—સુદામા૦
હમેરે ભાભીજીને પઉવે પઠાયે, ચાવલ ગીન પસે—સુદામા૦
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કુંચન મહેલ બસે—સુદામા૦

૨૩૩.

રામ ઓરા આવો તો કહું વાતડી (૨)–ટેક.
શ્યામ શરદ પુનમની આ રાતડીરે—રામ૦
સુરતા સાહેલડી રમવાને નીસરી. (૨)
આ શોધે ગુરૂજીની ચાખડીરે—રામ૦
સોહં શણગાર સજી હૃદય કુંજ સંચરી. (૨)
આ ૐ કાર અંજન આંજી આંખડીરે—રામ૦
બ્રહ્મ રસ પાન કરી નયણા નચાવતી. (૨)
આ ખોલુ હૃદય કમળની પાંખડીરે—રામ૦
પરાપાર પટકુળ પ્હેરૂ સ્વરૂપના. (૨)
આ બાવની બહાર બાંધી રાખડીરે—રામ૦
હૃદયના રામ સાથે રાસ રમી રીઝતી. (૨)
આ પ્રણવ પુનમ ખીલી ચાંદનીરે—રામ૦

૨૩૪.

જીવન મૃત્યુ તણી પરવા, પ્રભુ વિશ્વાસ પર છોડી.
હરીને આશરે ભક્તો, હરીના મસ્ત થઈ ફરતા–ટેક.
ભર્યા સંસાર સિંધુમાં, ઝુકાવીને જીવન હોડી.

મરે તો પણ મહા ભક્તો, પ્રભુના નામ પર મરતા—જી૦
નથી વ્હાલી જગતની જેમને, આ મોહ મય માયા.
કરે કીરતારના બસ નામ, પર કુરબાન તે કાયા—જીવન૦
પોતે પ્રભુનો હુંજ છુ, છે સર્વ મ્હારૂં ઈશનું.
આ પ્રાણ તેમજ પીંજરૂં, પણ એજ શ્રી જગદીશનું—જી૦
હું ઓળખું છું એક એને, મ્હારી છે જેને ફીકર.
નિર્ભય થઈ નિચિંત બન્યો છું, ઈશના શુભ નામપર—જીવ૦

૨૩૫.

સંતો રામ નામ લેહુ લાગ હરી (૨)
ડાલડાલ મેં પાતપાત મેં, ફુલ ફુલમેં ફુલે.
કો ગત રામ તીહારી જાને, ભટક ભટક નર ભુલે—સંતો૦
તાર તારમેં રોમ રોમમેં, સબઘટ વ્યાપક રામા.
બીન કરણી કાંઈ કામ ન આવે, ભટક મરે બે કામા—સં૦
પરા પાર કુછ નજર ન આવે, આ માયાકા બીસ્તારા.
સુર નર મુની ગંધર્વ દેવતા, કીનહુ પાર ન પાયા—સંતો૦
તુમ દીલ માલીક દીલકી જાનો, કયા મેં કરૂ પોકારા.
દાસ કબીરા ચરણમેં હાજર, આઠ પહોર હોશીઆરા—સં૦

૨૩૬.

જગમેં ગુરૂ સમાન નહી કોઈ દાતા. (૨)—ટેક.
વસ્તુ અગોચર દઈ સદગુરૂને, ભલી બતાયા બાતા.

કામ ક્રોધ કેદ કરી રાખે, લોભકો ગર્દન મારા—જગમેં૦
કાલ કરેસો આજહી કરલે, ફીર ન મીલે એ સાધા.
ચોરાસીમેં જાય પરેગો, ભુંકતે દીન ઓર રાતા—જગમેં૦
કહેત કબીરા સુનો ધરમદાશા, માનો વચન હમારા.
પડદા ખોલ મીલો સદગુરૂસે, આવો લોક હમારા—જગ૦

૨૩૭.

સતગુરૂ બાગ લગ્યાહે રે, કોઈ અજબ જતનસે—ટેક.
આપહી બાગ આપ બગીચા, આપહી કલી તોડ નહારા—સત૦
આપહી ગંગા આપહી યમુના, આપહી તીરથ નાહયા—સત૦
આપહી ચંદા આપહી સુરજ, આપહી નવલખ તારા—સતગુ૦
આપહી તાલા આપહી કુંચી, આપહી ખોલનહારા—સતગુરૂ૦
આપહી આંબા આપહી ઈમલી, આપહી ચાખનહારા—સતગુ૦
કહત કબીરા સુનોભાઈ સાધું, આપમેં આપ સમાયા—સતગુ૦

૨૩૮.

અનહદકી ધુન પ્યારી સાધો, અનહદકી ધુન પ્યારીરે—ટેક.
આસન પદ્મ લગા કર, કરસે ધ્યાન ધરો એક ચિત્તેરે.
ઝીની ધુનમેં સુરત લગાવો, હોત નાદ ઝનકારીરે—અન૦
પહલે પહલે ઝીન ઝીન બાજે, પીછે ન્યારી ન્યારીરે.
ઘંટા શંખ બંસરી બીણા, તાલ મૃદંગ નગારીરે—અનહદ૦
દીન દીન સુનત નાદ જબ બીકસે, કાયા કંપત સારીરે.

અમૃત બુંદ ઝરે મુખ માંહી, યોગીજન સુખ કારીરે—અ૦
તનકી સુધ સબ ભુલ જાત હૈ, ઘટમેં હોય ઉજારીરે.
બ્રહ્માનંદ લીન મન હોવે, દેખી બાત હમારીરે—અનહદ૦

૨૩૯.

જીવતકો વ્યવહાર, જગતમેં, જીવતકો વ્યહવાર.
માત પીતા ભાઈ સુત બાંધવ, અરૂ નીજ ઘરકી નાર—જગ૦
તનસે પ્રાણ હોત જબ ન્યારે, ટેરત પ્રેત પોકાર—જગ૦
આધ ગડી કોઈ નવ રાખે, ઘરતે દેત નીકાર—જગ૦
મૃગ તૃષ્ણા જયું એ જગ રચના, દેખો રૂદે વિચાર—જગ૦
જન નાનક યે મત સંતનકો, પાંખ્યો તોહી પોકાર—જગ૦

૨૪૦.

મન તુમ જાઓંગે હમ જાની (૨)—ટેક.
રાજ કરંતા રાજા જાયગા, રૂપ ધરંતિ રાણી.
વેદ પઢંતા બ્રાહ્મણ જાયગા, ઓર જાવેગા અભીમાની—મ૦
પાંચ તત્વકા બના પીંજરા, તામે બસ્ત બીગાની.
આવેંગી કોઈ લહેર લોભકી, ડુબ જાવોગે બીન પાણી—મ૦
પાંચ સખી સોદા કરને નીકસી, એંકસે એક શ્યાણી.
વા સોદાકા મર્મન પાયા, ફેર મનમેં પછતાણી—મન૦
ચંદા જાયગા સુરજબી જાયગા, જાયગા પવન ઓર પાણી.
કહે કબીર એક નામ ન જાએગા, જોતમે જોત સમાની—મ૦

૨૪૧.

વંદના વંદના વંદના હો, મેરા સાચા સદગુરૂજીને વંદના—ટેક.
કરી કૃપા ગુરૂ ડુબતા ઉગાર્યા, કાપ્યા કરમ ભવ ફંદના હો—મેરા૦
કથીર જેમ કછુ અર્થ ન આવે, કીધા છે બાવળ ચંદના હો—મે૦
પાંચ તત્વ નોખી સેન કરીને, ઘર લખાવ્યા આનંદના હો—મેરા૦
હંસ સાહેબ ગુરૂ મહીમા મોટા, જાણે નહી મતી મંદના હો—મે૦

૨૪૨.

ભરૂસાના નાથ છો તમે ભેરૂ (૨) અંતકાળેના કરશો અનેરૂ—ટેક
જગજીવન જાનકી નાથ, પલ પલ ઈચ્છુ વહાલા તુજ સાથ.
છતેનાથ કહેવાઉં અનાથ—ભરૂસાના૦
વહાલા પ્રલ્હાદ ભક્તના સારૂં, મારે નાથે નરસીંહ રૂપ ધાર્યું.
અંગ હીરણ્ય કશ્યપ વિદાર્યું—ભરૂસાના૦
અજામેલ અધરમી ઉગારયો, સુત નારાયણ નામ પુકારયો.
તન તજતામાં તરતજ તારયો—ભરૂસાના૦
તાતીતેલ કઢામાંથી તારયો, આપે જઇને સુધન્વા ઉગાર્યો.
નાથ હવે શું રહ્યો વાંક મારો—ભરૂસાના૦
અનેક ભક્તોપર કરૂણાઓ કીધી, વ્હાલે નીરમળ નામ ના દીધી·
એમાં કોની પ્રભુએ લાંચ લીધી—ભરૂસાના૦

૨૪૩.

હરીભજ કસા કરીલ ભવપાર ? (૨)
તન મન ધન વિસયાવરી વળતે, ભજની આળસ ફાર—હરી૦
સ્વાત્મ બુદ્ધિ વિચારૂની પાહી, કોણી ન કેલા ઉપકાર—હરીભ૦
અમૃત મ્હણે તુંમી ભજા નીરંતર, શ્રીગોવીંદ ગોપાળ—હરી૦

૨૪૪.

બીના કૃષ્ણ દર્શનકે શાન્તી નહી હય,
ઉધા જ્ઞાન ચર્ચા સુહાતી નહી હય.—બીના૦
કયા તુમ સુનાતે હો નિર્ગુણ કહાની,
હમારે સમજ બીચ આતી નહી હય—બી૦
બસે દીલકે અંદર મે મોહનકી મુરત,
ઘડી પલ કભી દૂર જાતી નહી હય—બીના૦
નહી યોગ સાધનકી હમકો જરૂરત,
બીના પ્રેમકી બાત ભાતી નહી હય—બીના૦
જપે નામ માધવકા હમતો તિરંતર,
શ્રીહર નાથ દીલસે ભુલાતી નહી હય—બી૦

૨૪૫.

અવસર બાર બાર નહી આવે (૨)—ટેક.
સમજે તો કછું કરલે ભલાઈ, (૨) ફેર જન્મ નહી આવે—અ૦

યહ સંસાર રૈનકા સ્વપના, (૨) પલકમેં ઉડ જાવે—અવસર૦
તન ગયે ધન કૌન કામકે, (૨) કાહકુ કૃપણ કહાવે—અવસ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, હાથ જોડ સમજાવે—અવસર૦

૨૪૬.

ઐસી કરી ગુરૂદેવ દયા મેરા મોહકા બંધન તોડ દીયા—ટેક.
દૌડ રહા દીન રાત સદા જગકે સબ કાર વિહારણ મેં.
સ્વપ્ને સમ વિશ્વ દિખાય મુઝે મેરે ચંચલ ચિતકો મોડ દીયા—ઐ૦
કોઈ શેષ ગણેસ મહેસ રટે કોઈ પૂજત પીર પેગંબરકો.
સબ પંથ ગરંથ છુડા કરકે એક ઈશ્વરમેં મન જોડ દીયા—ઐ૦
કોઈ ઢૂંડત હૈ મથુરા નગરી કોઈ જાય બનારસ વાસ કરે.
જબ વ્યાપક રૂપ પીછાન લીયા સબ ભર્મકા ભંડા ફોડ દીયા—ઐ૦
કૌન કરૂં ગુરૂ દેવકી ભેટ ન વસ્તુ દીસે ત્રણ લોકનમેં.
બ્રહ્માનંદ સમાન ન હોય કબી ધન માણીક લાખ કરોડ દીયા—ઐ૦

૨૪૭.

મન રામી રંગલે અવધે, મનચી રામ ઝાલે. ટેક.
સબાહ્ય અભયંતરી, અવધે રામરૂપ કોંદલે.
ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્યે, લાભે આત્મસ્થિતિ—મન૦
અંતરી સુખશાન્તિ આનંદ, રામરૂપી જડલી પ્રીતિ.
એકા જનાર્દની અવધા, રામચી આદી અંતી—મન૦

૨૪૮.

ગૌરી કુમારને, કોટી કોટી નમસ્કાર.
કાર્ય સફળ કરજો વિઘ્ન સકળ હરજો (૨) દયાની દૃષ્ટિથી—ગૌ૦
ગુણ નીધાનને દયાવાન છો, છો સુખના ભંડાર. (૨)
રીધી સીદ્ધી ચરણે રમતી, જય હો અધમ ઉધાર—ગૌરી૦
જગતના આધાર છો, ૐકારના અવતાર છો. (૨)
શીશગુણ આશીષ્ યાચે, શોહે શુભકર શંભુ કુમાર—ગૌરી૦

૨૪૯.

નજર ભર દેખલે મુઝકો, શરણ તેરી મૈં આયા હું—ટેક.
કોઈ માતા પીતા બંધુ સહાયક હૈ નહિ મેરા.
કામ અરૂ ક્રોધ દુશ્મનને, બહુત દીનસે સતાયા હું—નજર૦
ભુલા કર યાદકો તેરી, પડા દુની આકી લાલચમેં.
માયાકે જાલમેં ચારોં તરફસે મૈં ફસાયા હું—નજર૦
કર્મ સબ નીચ હૈં મેરે, તુમારા નામ હૈ પાવન.
તાર સંસાર સાગરસે, ગહન જલમેં ડુબાયાહું—નજર૦
છુડા કર જનમ બંધનસે, ચરણ મેં રાખલે અપને.
વો બ્રહ્માનંદ મૈં મનમેં યેહી આશા લગાયા હું—નજર૦

૨૫૦.

લક્ષરોજ રહ્યો લાગી—આનંદી આરે લોલ.
તન મન થકી ત્યાગી. " "
માયા મોહની ન માગી. " "
જ્યોત જીવન કેરી જાગી. " "
ભ્રાંતો મનડાની ભાગી. " "
રાગ છોડી વીતરાગી. " "
વ્હાલો વિશ્વમાં વખાણે. " "
જીવન મુકતી જોગ જાણે. " "
ગણપત કહે જ્ઞાની. " "
મને સાચી વાત માની. " "

૨૫૧.

આશાક મસ્ત ફકીર હુએ, જબ કયા દીલગીરપણા મનમેં—ટેક.
કોઈ પુજત ફુલન માલનસે, સબ અંગ સુગંધ લગાવત હય.
કોઈ લોક નિસ દરકાર કરે, મગ ધુલ લગાવત હય તનમેં—આ૦
કોઈ કાલ મનોહર થાલનમે, રસદાયક મીષ્ઠ પદારથ હય.
કોઈ કાલ મીલા ટુકડા સુકડા, દીન જાય કભી બીન ભોજનમેં-આ.
કભી ઓઢત સાલ દુશાલનકો, સુખસોવત મહેલ અટારીનમે
કભી ફટી તુટી તન ગુદડીઆ, નિત્ય લેટત જંગલવા બનમે—આ૦

સબ દ્વૈતકે ભાવકુ દુર કીઆ, પરબ્રહ્મ સબીઘટ પુરણ હય.
બ્રહ્માનંદ નવૈર ન પ્રીત કહી, વીચરે સમ દર્શનસેં જગમેં —આ૦

૨૫૨.

અહો વિશ્વના દેવ આનંદકારી, કરીતા હરી સેવા તે છે લાભકારી
ખરે રાખીએ પ્રાથના રોજ જારી, સરેકાજ જોહોયતે રૂડું ભારી
હુમે રાંક છીએ વિના તુંન ચાલે, વિનાતું હરી હાથ તે કોણ ઝાલે
બહુ ઈચ્છીએ તેવળી કોણ આલે, વિના તું પ્રભુ વિઘ્ન તે કોણ ટાળે

૨૫૩.

મુઝે હૈ કામ ઈશ્વરસે, જગત રૂઠે તો રૂઠ ન દે—ટેક.
કુટુંબ પરિવાર સુતદારા, માલ ધન લાજ લોકનકી.
હરીકે ભજન કરનેમેં અગર છુટે તો છૂટ ન દે—મુઝે૦
બૈઠ સંગતમેં સંતનકી, કરૂં કલ્યાણ મેં અપના.
લોક દુનીઆ કે ભોગો મે, મૌજ લુટે તો લુટ ન દે—મુઝે૦
પ્રભુ કે ધ્યાન કરનેકી લગી, દીલમેં લગન મેરે.
પ્રીત સંસાર વિષયોંસેં, અગર ટૂટે તો ટૂટ ન દે—મુઝે૦
ધરી શીર પાપકી મટકી, મેરે ગુરૂ દેવને ઝટકી.
વો બ્રહ્માનંદને પટકી, અગર ફુટે તો ફુટ ન દે—મુઝે૦

૨૫૪.

અત્રે આવો પધારો અમોલા મહેમાન,
અંતરના વ્હાલે વધાવીએ (૨)

અમ અંતરનું સ્વાગત સ્વીકારવા. (૨)
વળી અંતરના ભાવને વધારવા. —આપ આવો૦
અમદીન તણી અરજ સ્વીકારશો (૨)
વીમળ ચીતે રૃદયમાં ઉતારસો. (૨)
પછી હે તેથી આપ પધારો મહેમાન—અંતરના૦
ન મળે હાર તોરા અમદીનતા. (૨)
ન મળે ગુલાબ ગોટા મહા મુલના. (૨)
માત્ર હૈયાના આવે ઉમળકાજે આજ—અંતરના૦

૨૫૫.

આટલો સંદેશો પ્યારા હરિજીને કહેશો (૨)
સેવકને ચરણોમાં લેશો ? સંદેશો પ્યારા હરિજીને કહેશો—ટેક.
માયાની જાળે હું તો રહ્યોરે ફસાઈ (૨)
કયારે છોડાવી મુજને લેશો ?—સંદેશો૦
મનડું મુઝાયે મારૂં દીલડું દુભાયે (૨)
પ્રેમ સુધામૃત સીંચી દેશો—સંદેશો૦
સાંવરી સુરત સારૂ નયનોરે તલસે (૨)
દીલાવર દર્શન દેશો ?—સંદેશો૦
મન ગમતા માધવ રાય હૃદયમાં રહેશો (૨)
દાન ભક્તિનું મને દેશો૦—સંદેશો૦

ચરણે મસ્તક મુકી વિઠલ વિનવે (૨)
સ્નેહે સત્સંગ સુખ દેશો—સંદેશો૦

૨૫૬.

લગાલે પ્રેમ ઈશ્વરસે અગર તું મોક્ષ ચહાતા હૈ—ટેક.
રચા ઉસને જગતસારા કરે વો પાલના સબકી.
વહી માલીક હૈ દુનીઆકા પીતા માતા વિધાતા હૈ—લગાલે૦
નહી પાતાલકે અંદર નહી આકાશકે ઉપર.
સદા વો પાસ હૈ તેરે કહાં ઢુંડનેકો જાતા હૈ—લગાલે૦
કરો જપ નેમ તપ ભારી રહો જાકર સદા બનમેં.
બીના સતગુરૂકી સંગતસે નહી વો દીલમેં આતા હૈ ?—લ૦
પડે જો શરણમેં ઉસકી છોડ દુનીયાંકી લાલચોંકો.
વો બ્રહ્માનંદ નિશ્ચયસે પરમ સુખધામ પાતા હૈ—લગાલે૦

૨૫૭.

ન સમજાએ જરા સમજે, અજબ દુનીઆ દીવાની હય.
અકલકી આંખસે દેખો કે, કૈસી યહ નાદાની હય—ટેક.
ગઢી જો અપને હાથોસેં પ્રભુને નવ મહીનેમેં.
બનાકે મુરતી સુંદર, બેઠાહય આપ ઉસીમેં—ન સમજાએ૦
ન કોઈ પુજતા ઉસકો, લગે મૃગજલકે પીનેમેં.
ભટકતે દુવારકા કાશી, ફીરે હર દુવાર અજોધ્યામે—ન સમ૦

વીચારો સત્ય મીથ્યાકુ, અહીત હીત અપના પહીચાનો.
કરો સતસંગ સંતોકા, યથા રથ બાતકો જાનો—ન સમજાએ૦
પકડ કર મોક્ષકા માર્ગ, આસક્તિ જગમેસે ઉઠાવો.
સકલ સંસારકે જીવકું, અપની આત્મા જાનો—ન સમજાએ૦
કહે કબીર સુનો સાધુ, એહી સંતોકી બાની હય.
ન સમજાયે જરા સમજે, અજબ દુનીઆ દીવાની હય—ન સ૦

૨૫૮.

સંતો નિરંજન જાલ પ્રસારા (૨) ટેક.
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ સબ રચી, તીન લોક બીસ્તારા.
હરી હર બ્રહ્માકુ પ્રગટાયા, તીન્હે દીયો શીર ભારા—સંતો૦
ઠામ ઠામ તીરથ રચી રોપ્યો, ધર્મ કર્મસંસારા. (૨)
તીન ગુણકી ફાંસ ફસાય, જીવ સબ આપ બને કર તારા—સં૦
સત્ય પુરૂષકા અમર લોક હય, તાકો કોઈ વિરલા બુજા. (૨)
નેમ ધર્મ આચાર યજ્ઞ તપ, યે ઉરલે વ્યવહારા—સંતો૦
જાસે મીલે અખંડ મોક્ષ સુખ, સો મારગ હય ન્યારા. (૨)
કહે કબીર અમર કરી રાખું, જો જન હોય હમારા—સંતો૦

૨૫૯.

ખોજ કરો કોઈ ઈસ તન અંદર, ફીરે અજબકી માલા રામા—ટેક.
દશ દરવાજે તાલા લાગે (૨) ઝુલત નાથ ગોપાલ રામા (૨)—ખોજ૦

ગંગા જમના સરસ્વતી સંગમ (૨)
તીરથ કીઆ ત્રીવેણી રામા (૨)—ખોજ૦
જન્મ મરણકા ધોકા ચુકા (૨)
પીઆ અમૃત રસ પ્યાલા રામા—ખોજ૦
સહજ સમાધી મુદ્રા લાગી (૨) પીઆ બ્રહ્મ રસ પ્યાલા રામા—ખો૦
ગુંગ ભઈ સબ તન મન અખીંઆ (૨)
કહે કબીર તીન લોક ઉજાલા (૨)—ખોજ૦

૨૬૦.

નજરોંસે દેખ પ્યારે ક્યા રૂપ હૈ તુમારા. (૨)
અપને કો ભુલુ તનમેં બાહિર ફીરે ગંવારા—ટેક.
કરમેં કંગણ છીપાવે ઢૂંડનેકો દૂર જાવે (૨)
ફીરકે સમીપ પાવે મનમેં કરો વિચારા—નજરોં૦
મૃગ નાભીમેં સુગંધી સૂંઘે વોઘાસ ગંદી. (૨)
દૂનીઆ સબી હૈ અંધી સમજે નહી ઈશારા—નજરોં૦
જીમ દુધકે મથનસે મિલતા હૈ ઘીજતનસે. (૨)
તીમ ધ્યાનકી લગનસે પરબ્રહ્મ લે નિહારા—નજરોં૦
જડ જાન દેહ સારી ક્ષણ ભંગ દુઃખકારી. (૨)
બ્રહ્માનંદ નિર્વિકારી ચેતન સ્વરૂપ ન્યારા—નજરોં૦

૨૬૧.

મરવા ટાણેરે મુજથી કેમ મરાશે (૨) હરી હરી હવે શું થાશે—મર૦
બરકીને બોલાશે નહી, પછી ગોવીંદ કેમ ગવાશે. (૨)
કોઇનું બોલ્યું કાને નહી સંભળાય (૨) સ્વાશે ધમણ ધમાશે—મર૦
પંડે પડખુ નહી પલટાયે, પછી બેઠું કેમ થવાશે. (૨)
રોમ રોમની વ્યાધી થાશે, એ દુઃખ કેમ સહેવાશે—મરવા૦
હીંમત જાશે માંકડ ખાશે, કુબુદ્ધિ કંઠે ઘેરાશે. (૨)
પુંબડે પાણી પાશે, જ્યારે હાથે કેમ જમાશે—મરવા૦
યમ કીંકરના મુદગર મોટા, એ કેમ જોવાશે. (૨)
રામાયણ ભાગવત ગીતા, શ્રવણે કેમ સંભળાશે—મરવા૦
સદબોધે સતસંગત કરતાં, સુખથી તરત મરાશે. (૨)
દયારામ કહે પૂરણ બ્રહ્મ તેરામ, કેમ રૂધ્યે ધરાશે—મરવા૦

૨૬૨.

મરવા ટાણેરે મેં થી તુરત મરાશે (૨) હરી હરી હવે ઠીક થાશે—મ૦
ઓસડ વેસડ ગંગા જમના, વૈદ્ય નારાયણ થાશે. (૨)
સાધુસંત ભક્ત સર્વ મળીને, રામતણા ગુણ ગાશે—મર૦
સુતવીત દારા ધન જોબનથી, જોમન અળગું થાશે. (૨)
કામ ક્રોધ મદ મેલી કરીને (૨) હરી ચરણે ચીત જાશે—મર૦
એવી રીતે રામજપો તો, પૂરણ પદ પમાશે. (૨)

ભજન કરી સંત સંગત કરતા (૨) સુખેથી તરત મરાશે—મર૦
દયારામ કહે પૂરણ બ્રહ્મ છે, તેજમાં તેજ સમાશે—મર૦

૨૬૩.

જો ભજે હરીકો સદા, સોઈ પરમ પદ પાયગા—ટેક.
બહારકે માલા તીલક, અરૂ છાપ નહી કીસું કામકે.
પ્રેમ ભક્તિકે બીના, નહીં નાથકે મન ભાયગા—જો૦
દિલકે દર્પણકા સફાકર, દૂર કર અભીમાન કો.
ખાકહો ગુરૂ કે કદમકી, તો પ્રભુ મીલ જાયગા—જો૦
છોડ દુનીયાંકેમજે સબ, બૈઠ કર એકાંતમે.
ધ્યાન ધર હરીકે ચરણકા, ફિર જનમ નહિ આયગા—જો૦
દ્રઢ ભરોસા મનમેં કરકે, જો જપે હરિ નામકો.
કહતા હૈ બ્રહ્માનંદ, બ્રહ્માનંદ બીચ સમાયગા—જો૦

૨૬૪.

જો જન ધ્યાન ધરે નિર્ગુણકો, સો ઈશ્વરકા દર્શન પાવે—ટેક.
જાય એકાંત ભુવનમેં બૈઠે, કોમલ આસન ભૂમી બીછાવે.
ચિંતા ફીકર છોડ સબ મનકી, ત્રીકુટી મહલમેં સુરતિજમાવે—જો૦
નીત નીત ધ્યાન ધરે યોગીજન, બ્રહ્મજ્યોત ઘટમેં પ્રગટાવે.
કોટી ભાનુસમ ઝીલમીલ ઝીલમીલ, રોમરોમમેં સુખઉપજાવે-જો૦

કર્મનકે બંધન સબ ટૂટે, માયામોહ જાલ કટ જાવે.
બ્રહ્માનંદ મોક્ષપદ પાવે, ગર્ભવાસમેં ફીર નહી આવે—જો૦

૨૬૫.

ખપી જવું પ્રેમમાં તારા, સમરપણ એ અમે કહીએ.
દફન થવું શેરીમાં તારી, અમારૂં સ્વર્ગ એ કહીએ. ટેક.
દરશ તારૂં શ્રવણ તારૂં, અને તું માંજ ગુમ થાવું.
પરમ પ્રજ્ઞાનને મુક્તિ, પરા ભક્તી અમે કહીએ—ખપી૦
સફરતારી ગલી માંજે, શહેન શાહી અમે કહીએ.
રહેવું ચિંતવને તારા, ધરમ એને અમે કહીએ—ખપીજવું૦
તુંમાં છે જે તું છે જેમાં, પછી શું શોધવું તેને.
ખબર નહી એજ ગફલત છે, અગર અજ્ઞાન એ કહીએ-ખ૦
શીખ્યા આવેદની રૂચા, બધું બ્રહ્માંડ સાક્ષી છે.
અસલ એ શબ્દ બ્રહ્માનો, પ્રભુવાણી અમે કહીએ—ખપી૦
નીરાકારે રહે અંદર, મગર દર્શન નદે દીલબર.
કહીએ એ નફ્ટ જીવતર, અગર મૃત્યુ અમે કહીએ—ખપી૦
પીધું જે જ્યોતી પ્રીતીનું, નિરંજન નેતી નેતીનું.
ખરેખર વેદના સોગન, પ્રભુએ એ અમે કહીએ—ખપી૦
ચરણસ્પર્શતા કપાવ્યુંશીશ, પ્રભુના પ્રેમની ખાતર.
કહે હરીદાસ કર જોડી, પ્રભુમાં લીન થઈ રહીએ—ખપી૦

૨૬૬.

હાંરે લટકાળો શામળીઓ ગીરધારી. ટેક.
ગીરીવર ધારી, વહાલો કુંજબીહારી. (૨)
હાંરે મુને મારી છે નયન કટારી રે—લટકાળો૦
કાલ મળ્યાતા મુને, શ્રી જમુનાજીને તીરે. (૨)
રસીક રંગીલી છબી ભારી રે—લટકાળો૦
મોરમુગટ શીર છત્રબીરાજે, મુખ મોરલી બજાવે વહાલો પ્યારીરે(૨)
શ્રીપુરૂષોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરણકમળ બલીહારીરે—લ૦

૨૬૭.

ના કોઈ જુગમાં જોયારે, સંતના જેવા હીતકારી.
મહામંત્ર સાથે મુજનેરે, સોંપ્યા છે શ્રીગીરધારી—ના કોઈ૦

સાખી.

અપર માના વચને ધ્રુવજી, પોતે પધારીયા વન.
વનમાં જઇને મહા તપ કીધુ, ત્યારે વશ થયા ત્રીભુવન નાથ.
અવિચળ પદવી દીધીરે, શ્રીવૈકુંઠ ધામ નીશાની—ના કોઈ૦

સાખી.

પ્રજાપતીના બોધે કરી, પ્રલ્હાદ રામનામ ગુણગાય.
બળતી અગ્નીમાંથી બચાવી લીધાં, જેણે મંજારી કેરાંબાળ.
સ્થંભ ફોડી પ્રગટ્યારે, શ્રીનરસીંહ રૂપ ભગવાન—ના કોઈ૦

સાખી.

ભાભીને મ્હેણે નરસીંહ મહેતો, ભજવા ગયા ભોળોનાથ.
ચિત્ત સ્થિર કરીને ભજન કીધું ત્યારે, શ્રીશંકરે ઝાલ્યો છે હાથ.
લઇને ગયા ગૌલોક માહીરે, નીરખ્યો શ્રીરાધાકૃષ્ણ રાસ—ના૦

સાખી.

તુલસીદાસને ભુત પ્રસન્ન થયું, ને દેખાડ્યા હનુમાન.
હનુમાનની જઈ સેવા કીધી, ત્યારે દેખાડ્યા શ્રીરઘુવીર.
સીતારામ લક્ષ્મણ જોડીરે, બીરાજ્યાં છે ધનુષ્યધારી—ના કો૦

સાખી.

નરના નારાયણ થયા, તે તો સદગુરૂનાજ પ્રતાપ.
ગુરૂગમથી જેણે પ્રભુ ભજ્યા, તેના ટળ્યા છે તનના તાપ.
ભવનું દુઃખ ભાંગ્યુંરે, થયા છે મોક્ષ સુખના અધીકારી—ના કો૦

સાખી.

આપણ સરવે મહાજળ ડુબ્યા, સુણજો સકળ સંસાર.
દાસ નારાયણ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ઉતરીએ ભવપાર.
સીતારામ સીતારામ ભજીએરે, મનને લીન કરી—ના કોઈ૦

૨૬૮.

હાંરે કોઈ માધવ લ્યો, વેંચંતા વૃજ નારી—હાંરે૦
માધવને મટુકીમાં ભરીને (૨) હાંરે ગોપી લટકે મટકે ચાલી—હા૦

શેરીએ શેરીએ સાદ પડંતા, હાંરે કોઇ લ્યો છો દેવ મોરારી—હાંરે૦
ઘેલીસી ગોપી ઘેલુશું બોલો,હાંરે વહાલો મટુકીમાં કેમ સમાયા-હાં.
નામાનો તો જુવોરે ઉઘાડી, માંહી દેખ્યા છે દેવ મોરારી—હાંરે૦
બાઈ મીરાંકહે પ્રભુ ગીરધર નાગુણ, ચરણ કમળ બલીહારી—હાં૦

૨૬૯.

સદગુરૂ સ્વામીને વીનવું, નમી નમી લાગું પાયજી.
દાન દીધાંરે ભક્તી જ્ઞાનનાં, કોટી કર્મ મીટાયજી—સદગુરૂ૦
જન્મ મરણનું તો ભય ગયું, મટી જમડાની ત્રાસજી.
લખરે ચોરાસી ખાતું વીંટીયું, જાણી પોતાનો દાસજી—સદગુરૂ૦
સદગુરૂ સમ દાતા નહી, જો જો મનમાં વિચારીજી.
સગાં સંબધી બેહેની બંધવા, સર્વે સ્વપ્ના સમાનજી—સદગુરૂ૦
અવગુણ મારા અનેક છે, નવ જોયા નીરધારજી.
બિરદપોતાનું સંભારીને, મગ્નીદાસ કહે બલિહારજી—સદગુરૂ૦

૨૭૦.

લગન મારૂં હરી વરશું લાગ્યું કે ભવદુઃખ જન્મમરણ ભાગ્યુ—લ૦
નથી વહાલુ ભાણું કે નાણુ, નથી વહાલુ તન સુખકે ટાણું.
જીવન દોરી જીવનને જાણું—લગન મારૂં૦
મારે નથી વહાલું તારૂં મારૂં, વિશ્વસુખ વહાલા ઉપરવારૂં.
ધણી એક ધરણીધર ધારૂં—લગન મારૂં૦

વીંધાણી છું વીઠલ નાવેણે, મુંઝાવું નહી મુરખના મેણે.
જન્મ આપ્યો આ જુગમાં જેણે—લગન મારૂં૦
સુખમુને લાગે નહી સારૂં, મોહયું મન મોહનસું મારૂં.
ખલક સુખ લાગે છે ખારૂં—લગન મારૂં૦
પ્રભુ વડે પુરણ પદ પામી, જાણે છેરે અંતરનો જામી.
સાચે સેવો ગણપતનો સ્વામી—લગન મારૂં૦

૨૭૧.

આધ્ય પુરૂષ અવિનાશી તું ભજમન આધ્ય પુરૂષ અવિનાશી—તું૦
જેના નામ થકી જમનાશે, પીંડ બ્રહ્માંડનો પ્રકાશી—તું ભજ૦
કમલા પતીનું સ્મરણ કરતાં, છૂટે સેજ ચોરાશી—તું ભજ૦
અગમ અગોચર ઈશ્વર એછે, વિશ્વ સકલનો વાસી—તું ભજ૦
અંતરમાં આરાધ્ય અરે તું. સમરી લે શ્વાસોશ્વાસી—તું ભજ૦
ગણપત કહે જગમાં જનજીત્યા, જેને મળ્યા અવિનાશી—તું૦

૨૭૨.

સદગુરૂ સરજ ન હારરે, હો શામળી આજી.
પ્રભુજી ઉતારો ભવ પારરે, હો શામળી આજી.
જનમો જનમની હું દાસી તમારીરે. (૨)
નથી બીજાનો આધારરે, હો શામળી આજી—સદગુરૂ૦
અવગુણના જોશો મારા, અંતર જામીરે. (૨)
બીરદ સંભારી કરજો સહાયરે, હો શામળી આજી—સદ૦

સતસંગ સીડી એ ચઢાવ્યા, છે અમને રે. (૨)
ભૂલીશ નહી ઉપકારરે, હો શામળી આજી—સદ૦
બોધને બદલે તે, ભેટ શું કરી એરે. (૨)
એવુ બીજું નથી કાંઈ રે, હો શામળી આજી—સદ૦
કથા કીરતનને માળા મોહન નીરે. (૨)
પહેરાવી કંઠે કર સાહીરે, હો શામળી આજી—સદ૦
જનમ મરણ કેરો ભવ ભય ભાંગી ઓરે. (૨)
દયા કરીને ઝાલી બાંહરે હો શામળી આજી—સદ૦
હરી ચરણે ગુરૂ હેત કરાવ્યારે. (૨)
શરણું સેવ્યાથી સુખ થાયરે, હો શામળી આજી—સદ૦
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ.
દેજો અમને સંતોના ચરણો માવાસરે, હો શામળી આજી—સ૦

૨૭૩.

કૃષ્ણ જગત કીરતાર, ભજમન કૃષ્ણ જગત કીરતાર (૨)—ટેક.
પશુ પંખીનો દેહ પડાવી, આપ્યો મનુષ્ય અવતાર—ભજ૦
સંસારમાં જેણે મહા સુખ સરજ્યુ, દુનીઆનો દાતાર—ભજ૦
જેનું જીવાડ્યું સર્વે જીવે છે, ભુલ્યો કેમ આભાર—ભજ૦
બલીઓ આદી અંતનો બેલી, મુકાવે જમનો માર—ભજ૦
કહે ગણપત હરી ગુણ વિચારો, સમજણ સાધન સાર—ભ૦

૨૭૪.

કૃષ્ણ કરે તે ઠીક કરે છે, શોચ કરો શીદને પ્રાણી—ટેક૦
દ્રૌપદી કેરાં વસ્ત્ર દુશાશન, ભરી સભામાં રહ્યો તાણી.
પંચાળી નીપતજ રાખી, વહારે ધાયા ગીરીવર ધારી—કૃષ્ણ૦
પ્રલ્હાદ સુભક્ત કૃષ્ણજ કેરો, કોપ્યો પીતા મનતે જાણી.
તેલ કઢામાં નાખ્યો સુધન્વા, તોયે ન થઇ તનને હાણી—કૃષ્ણ૦
નરસીંહ મ્હેતાની હુંડી સ્વીકારવા, વ્હાલો બન્યા છે વહેપારી.
રૂપીઆ રોકડા આપ્યા શ્રી હરીએ, લાજ રાખી નર સૈયાની—કૃ૦
મીરાં ઉપર ક્રોધ કરીને, મોકલી છે જેરની પ્યાલી.
અમૃત કરી મીરાં પી ગયાં છે, સહાય થઆ સારંગ પાણી—કૃ૦
હોલા હોલી ઉપર બાજ, પારધી ઉભો તીર તાણી.
સર્પ ડસ્યો શીકારીને પાયે, બાજ થયો ત્યાં ધૂળધાણી—કૃષ્ણ૦
સર્વે ભકતોની વારે ધાઈ, લાજ રાખી છે વનમાળી.
હરીદાસ કહે ધૈર્ય ધરીને, કૃષ્ણ ભજો આનંદકારી—કૃષ્ણ૦

૨૭૫.

જય જગદીશ હરે પ્રભુ જય જગદીશ હરે.
ભક્ત જનોકા સંકટ, છીનમેં દૂર કરે—ૐ હર હર હર મહાદેવ
જો ધ્યાવે ફલ પાવે, દુઃખ બીનસે મનકા—પ્રભુ.
સુખ સંપતી ગૃહઆવે, કષ્ટ મીટે તનકા—ૐ હર હર૦

માતા પીતા તુમમેરે, શરણ ગ્રહુ કીસકી—પ્રભુ૦
તુમબીન ઔર ન દુજા, આશકરૂં કીસકી—ૐ હર હર૦
તુમ પુરણ પરમાત્મા, તુમ અંતરયામી—પ્રભુ૦
પરી બ્રહ્મ પરમેશ્વર, તુમ સબકે સ્વામી—ૐ હર હર૦
તુમ કરૂણા કે સાગર, તુમ પાલન કરતા—પ્રભુ૦
મેં મુરખ ખલ કામી, કૃપા કરો ભરતા—ૐ હર હર૦
તુમહો એક અગોચર, સબકે પ્રાણપતી—પ્રભુ૦
કીસ વીધમીલું ગુંસાઈ, તુમકો મે કુમતી—ૐ હર હર૦
દીન બંધુ દુઃખ હરતા, તુમ ઠાકુર મેરે—પ્રભુ૦
અપને હાથ ઉઠાવો, દ્વારા પડ્યો તેરે—ૐ હર હર૦
વિષય વિકાર મીટાવો, પાપ હરો દેવા—પ્રભુ૦
શ્રદ્ધા ભક્તિ બઢાવો, સંતનકી સેવા—ૐ હર હર મહા૦

૨૭૬.

દીલમાં પ્રગટીલ્યો દીવલડો ગુરૂગમ જ્ઞાનનોરે.
અનુભવ સુરજ ઉદે થાશે, માયાનું અંધારૂં જાશે.
આતમરૂપ પ્રકાશે, ધારણ ધ્યાનનોરે—દીલમાં૦
વીકાર સઘળા અળગા જાશે, ઉન મુનીએ અજવાળું થાશે.
તૃષ્ણાનો ક્ષય થાશે, મારગ ધામનોરે—દીલમાં૦
નીર વીકલ્પને નીશ્ચે જાણો, આતમરૂપ તણું સુખ માણો.

કરતા કોણ પ્રમાણો પ્રભુરસ પાનનોરે—દીલમાં૦
ભીન્ન મટીને લીન થઓ છે, કેવળ મુક્તીમાંય ગયો છે.
ગણપત ગુમ થયો છે, દેહ અભીમાન નોરે—દીલમાં૦

૨૯૭.

અનુભવીઓ આપ વિચારો, કોણ સરજન હાર તમારોરે—અ૦
જે જે પદારથ જોવામાં આવે, જુગને કોણ જણનારોરે—અનુ૦
સર્વનો સાક્ષી શુદ્ધ ચૈતન્ય છે, સતચીત રૂપ સંભારોરે—અનુ૦
મુક્ત થઇને તમે મહારસ પીજો, બીજાને પાઇને ઉધારજોરે—અ૦
કહે ગણપત ગુરૂ જ્ઞાનજો પામો, તમે એના એ તમારોરે—અ૦

૨૯૮.

અલ્યા મન ઓળખ આતમરામ, તુજને જડસે તારો ઠામ.—ટેક.
ધટમાં ગંગા ધટમાં જુમના, ધટમાં તારૂં ગામ.
ધટ મઠમદ આકાશે માલે, સધળે સુંદર શ્યામ—અલ્યામન૦
ધટમાં ચંદા ધટમાં સુરજ, તારા તેજ તમામ.
ગોવીંદને તું ધટમાં ગોતે, રોમ રોમમાં રામ—અલ્યામન૦
પીંડ બ્રહ્માંડને પ્રીતે પેખો, ઠાલુ નથી કોઈ ઠામ.
ઝાડ પહાડ જંતુને જળમાં, પ્રગટે પુરણ કામ—અલ્યામન૦
જપ તપ તીરથ જોગ કરોને, દહાડી ખરચોદામ.
સદગુરૂ વિના સમજણ નાવે, ગાવે ગણપત રામ—અલ્યામ૦

૨૭૯.

મરજીવા મહારસ માણે, માણે માણે માણેરે—મરજી૦
અકળ સકળ ઘટ વ્યાપક સંતો, માને તે મતનવ તાણેરે–મ૦
તૃષ્ણા ત્યાગી થયો અનુરાગી, જેને વેદ વખાણેરે—મરજીવા૦
સદા બ્રહ્માનંદ સુખમાં ઝીલે, સંશય શોકન આણેરે—મરજી૦
ગણપત ગોવીંદ જેના ઘટમાં, ઠરીને બેઠા ઠેકાણેરે—મરજીવા૦

૨૮૦.

બલી હારી રસીઆ ગીરધારી સુંદીર શ્યામ હો તજી અમનેરે.
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએજી—ટેક.
વાંસલડી વાગી એવાં, ભણકારા વાગે છે.
વૃજવાટ લાગે હવે ખારી—સુંદીર શ્યામ૦
જમુનાનો કાંઠો વહાલા, ખાવાને દોડે છે.
અકળામણ દે છે હવે ભારી,—સુંદીર શ્યામ૦
વૃંદાવન કેરી શોભા, તમ વીણ અમને તો.
નજરે દીઠી નવ લાગે સારી—સુંદીર શ્યામ૦
ગોવરધન તોલ્યો વહાલા, ટચલી આંગળીએ રે.
અમપર ઢોલ્યો ગીરધારી—સુંદીર શ્યામ૦
બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ, ગીરધરનાગુણ વહાલા.
સહાય કરી શુધ લે જો મારી—સુંદીર શ્યામ૦

૨૮૧.

ગુરૂ કૃપા અંજન પાયો મેરે ભાઈ,

રામ બીના કછુ જાનત નાહી—ટેક.

અંદર રામા બાહીર રામા, જહાં દેખો વહાં પુરણ કામા—ગુરૂ૦

જાગત રામા સોવત રામા, સ્વપ્નેમેં દેખત રાજાહી રામા—ગુરૂ૦

એકા જના ર્દની અનુભવનીકા, જહાં દેખો વહાં રામ સરીખા—ગુ૦

૨૮૨.

માઝે હૃદયીં કોંદલે રૂપ તુઝે, તુજવીણ નાઠવે કાંહી દુજે—ટેક.

માઝે જીવીંચ્યા જીવના મેધશ્યામા,

તુઝે ધ્યાન લાગલેં નીત્ય આમા—માઝે૦

ધ્યાની મની નયની તૂંચિ એકુ, સર્વાં ભૂતી તૂજલા અવલોકું—મા૦

કેશવ મ્હણે સંતજની, જનાર્દન ભેટલ જની વની—મા૦

૨૮૩.

અસાવેં બ્રહ્મ સુખે સુખરૂપ—ટેક.

શ્રી સદગુરૂ વરદાન કૃપેચે બલ હૃદયાંત અમૂપ—અસા૦

ગુણ દોષાસ્તવ અધર કપાટીં દૃઢતર મૌન કુલુપ—અસા૦

હરી ગુણ કથન કિલ્લી ગુરૂ આજ્ઞા અમૃત ધરી અપ રૂપ—અ૦

૨૮૪.

વિશ્વાચા વિશ્રામરે સ્વામી માઝા રામરે.

આનંદાચે ધામ ત્યાચે ગાઉં વાચે નામરે—ટેક.

ચિદ્રત્નાંચી ખાણરે એકાએકી જાણરે.
પ્રાણાચાહી પ્રાણમાત્રા ગડ્યા તુઝી આણરે–વિશ્વ૦
દેવાચા જો દેવરે તોહા સ્વયંમેવરે.
અલક્ષ્ય લક્ષ લક્ષુની સાક્ષી ઘેઉં અંગે ખેવરે–વિશ્વાચા૦
શીવાચા આરામરે ભક્તપૂર્ણ કામરે.
મુક્ત યોગી જન ગાતી જ્યાસી નિષ્કામરે–વિશ્વા૦
મિથ્યા હે અનેક રે સત્યરામ એકરે.
વિષ્ણુ કૃષ્ણ જગન્નાથ કરી હા વિવેકરે–વિશ્વાચા૦

૨૮૫.

જપ તૂં રામનામ કિતી, મધુર મધુર મધુર મધુર–ટેક.
રામ નામ ધ્વની ઉમટે, તેથે લક્ષ લાવીં નેટે.
બ્રહ્માનંદ સહજ ભેટે, પ્રચુર પ્રચુર પ્રચુર પ્રચુર–જપ તું૦
દૃશ્ય દેખતાંચી દીઠી, દેઈ દૃષ્ટ્યાસી મીઠી.
આપુલે આપણ સૌખ્ય ઘોટી, નદુર નદુર નદુર નદુર–જપ૦
રામ વિષ્ણુ કૃષ્ણ ધ્યાન, ત્યાસી હે મુકુંદ જ્ઞાન.
જેણે હોય સમાધાન, ચતુર ચતુર ચતુર ચતુર–જપ તું૦

૨૮૬.

ગુરૂની ઐસી ચટક લાવિલી મોઠી,
સ્વયંભુ હૃદયીં મજ દેઉની ભેટી—ટેક.

વિસરવી દેહ ઘટ આપણ હોય પ્રગટ,
બુજવુની દ્વૈતાચીવાટ આનંદીલોટી—ગુરૂ૦
નાવડે વિષય ધન કેવલ વાટે વમન,
હોઉની મન ઉન્મન સ્વરૂપ ભેટી—ગુરૂ૦
વિષ્ણુ કૃષ્ણ જ્ઞાનદૃષ્ટિ, પ્યાપુની તુરવી સૃષ્ટિ,
કૃષ્ણ જગન્નાથ, ગોષ્ટી ન વદે ખોટી—ગુરૂ૦

૨૮૭.

બ્રહ્મમય વૃત્તિ ઝાલી, આતાં કાય ઉણે.
અહંકાર દગ્ધ ઝાલા, સ્વાત્મ સૂખ ઘેણે—ટેક.
જ્ઞાનદીપ લાવુની જ્યોતી, તિમિર નાશ કેલા.
મજ માજી પાહુની નાથા, નિજ લાભ ઝાલા—બ્રહ્મ૦
જીવ શિવ ઐક્ય ઝાલેં, જગત બ્રહ્મ દીસે.
પશુ પક્ષી નાના યાતિ, એકા કાર ભાસે—બ્રહ્મમત૦
બોલોનિયાં મુની ગેલે, આતાં કાય બોલું.
પૂર્ણ શેજેવરી આમ્હીં, રંગીં રંગુનિ ડોલું—બ્રહ્મમય૦

૨૮૮.

ધ્યાન ધરોની શ્રીહરી ચરણી (૨) ભાવ ધરોની રાહીં જરી (૨)
નર જન્માચે સાર્થક સાચે (૨) ન લગે ઘેણે કષ્ટશિરી (૨)—ધ્યા૦
સ્રીધન સાધન વ્યર્થચિ બંધન (૨) અંતિ નરાલા દુઃખી કરી (૨)

હે જાણુનિયાં ભગવંતાચે (૨) ચરણ વંદાવે ધરોની શીરીં (૨)–ધ્યા૦
સંસારાંતરી કષ્ટ કરિતિ (૨) બહુ પરી પહરીચે ધૂળ ખરી (૨)
હે જાણુનિયાં સુવિચારાનેં (૨) યત્ને પહાવી મુક્તિ પુરી (૨)–ધ્યા૦

૨૮૯.

જબ સંતોષ હૃદય નહી આવે, કાયા નગર નહી સુખ પાવેગા–ટેક.
મનકર બંદુક તનકર શીંગડા, જ્ઞાનકા ગજ ઠુમકાવેગા.
રામ નામકી ગોળી ભરલો, ભરમકા બુરજ ઉડાવેગા–જબ૦
ક્ષમા કતવાલી બેઠ ચબુતરે, અપના રાહ બતલાવેગા.
જીસદીન દ્વારે નોબત બાજે, પલક રેન નહી પાવેગા–જબ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, એ પદ હય નીરબાના.
જો ઇસ પદકો ગમન કરતે હે, આવા ગમન મીટાવેગા–જબ૦

૨૯૦.

કૃષ્ણ માઝી માતા, કૃષ્ણ માઝા પીતા.
બહિણી બંધુ ચુલતા કૃષ્ણ માઝા—ટેક.
કૃષ્ણ માઝા ગુરૂ કૃષ્ણ માઝે તારૂં, ઉતરી પૈલપારૂ ભવ નદી–કૃષ્ણ૦
કૃષ્ણ માઝે મન કૃષ્ણ માઝે ધન, સોઈરા સજ્જન કૃષ્ણ માઝા–કૃ૦
તુકા મ્હણે માઝા શ્રીકૃષ્ણ વિસાંવા,વાટે ન કરાવા પરતાજીવા–કૃ૦

૨૯૧.

સંત ચરણરજ લાગતાં સહજ, વાસનેચે બીજ જળોની જાય–સંત૦
મગ રામ નામી ઉપજે આવડી, સુખ ઘડોઘડી વાઢોં લાગે–સંત૦

કંઠી પ્રેમ દાટે નયની નીર લોટે, હૃદયી પ્રગટે રામ રૂપ—સંત૦
તુકા મ્હણે સાધન સુલભ ગોમટે, પરી ઉપતિષ્ઠે પૂર્વ પુણ્યે—સંત૦

૨૯૨.

અહો રામરાયા દયાહી કરાવી, દીનાચે મની પદ પ્રીતી જડાવી.
સદા સંગતી સજ્જનાંચી ઘડાવી, પ્રભો વાસના હેચીહે પુરવાવી.
સદા સર્વદા યોગ તુઝા ઘડાવા, તુઝ્યા કારણી દેહ માઝા પડાવા.
ઉપેક્ષુ નકો ગુણવંતા અનંતા, રઘુનાયકા માગણે હેચી આતાં.

જય જય રઘુવીર સમર્થ.

૨૯૩.

શ્રીગુરૂ પાય ધરા લવકરી શ્રીગુરૂ પાય ધરા—ટેક.
તત્વમસિ મહા વાક્ય વિચારૂનિ; જીવીંચે જીવપણ હરા—લવ૦
શોધુનિયાં શ્રુતિ શાસ્ત્રપુરાણેં; હા ભવસીંધુ તરા—લવકરી૦
આનંદાત્મજ નિજગુજ ચિંતુની; લાવા અનુભવ તુરા—લવક૦

૨૯૪.

કહાંરે ગયા વો કાન બતાદો મુઝે કહાંરે ગયા વો કાન (૨)ટેક.
મોર મુકુટ ઉસકે કાનોંમેં કુંડલ(૨) ચરણે નેપુર નિશાન—બતા૦
ગોકુલ જાકર મથુરાં આઈ નહી ઠીકાના ઠામ—બતાદો૦
બીંદ્રાવનમેં વો નહી મીલતા(૨) બંસી સુનાતા નહી શ્યામ—બ૦

અભીલાષ એકહી ઉસીકે મીલનકી (૨)
વોહ હય મેરા પ્રાણ પ્યારા—બતાદો૦
બંસી બજાતા ઓ નાચ રહા હય (૨) જ્યાં ભક્તો કરે ગુણગાન-બ.
વિઠ્ઠલનાથ તેરે ચરણોં પેવારી (૨)
પીલાદો મુઝે ભક્તિ સુધારસ પાન—બતાદો૦

૨૯૫.

સંગત સાધુચી મજ ઝાલી, અક્ષય પદવી આલી—ટેક.
સર્વ મી સર્વ આત્મા ઐસી, અંતરિ દૃઢ મતી ઝાલી–સંગત૦
જાગૃતિ સહીત અવસ્થા તુરીયા, સ્વરૂપી સમૂળ વિરાલી–સંગ૦
બહુ જન્માચી જપ તપ સંપતિ, વિમલ ફળેંસી આલી–સંગ૦
મી માઝે હે સરલી મમતા, સમૂળ ભ્રાંતી નિમાલી—સંગત૦
રામી અભિન્નદાસ ઐસી હે, જાણિવ સર્વહી ગેલી—સંગત૦
ન ચળે ન ઢળે અચલ કૃપા હે, સદગુરૂ રાયે કેલી—સંગત૦

૨૯૬.

મના તું કરી યાચા વિચાર—ટેક.
દૃશ્ય કધી તરી અદૃશ્ય હોઈલ, રાહીલ વસ્તુ સાર—મના૦
માયા કૈસી બ્રહ્મ કૈસે, કૈસા જગદાકાર—મના૦
ભાલે રાયેં ભાલા માઝની, ભેદચી કેલા ઠાર—મના૦

૨૯૭.

સંતાચીયે ગાવી પ્રેમાચા સુકાળ (૨)નાહી તળમળ દુઃખ લેશ—ટેક.
તેથે મી રાહીન હોઉનિ યાચક (૨)ધાલતીલ ભીખ તેચી મજ—સં૦
સંતાચીએ ગાંવી અખંડ આનંદ (૨) અવઘા વિઠલ ધનવિત્ત—સં૦
સંતાચે ભોજન અમૃતાચે પાન (૨) કરીતી કીર્તન સર્વકાળ—સં૦
સંતાચા ઉધમ ઉપદેશાચી પેઠ (૨)પ્રેમ સુખ સર્વદા ઘેતી દેતી—સં૦
તુકા મ્હણે તેથે આણીક નાહી પરી,
મ્હણોની ભીખારી ઝાલો ત્યાચા—સંતા૦

૨૯૮.

મૂર્તિ ત્રૈલોકી સંચલી, દૃષ્ટિ વિશ્વાચી ચૂકલી—ટેક.
ભાગ્ય આલે સંતજન, ઝાલે દેવાચે દર્શન—મૂર્તિ૦
દેવ જવળી અંતરી, ભેટ નાહી જન્મવરી—મૂર્તિ૦
રામદાસી યોગ જાહલા, દેહી દેવ પ્રગટલા—મૂર્તિ૦

૨૯૯.

ક્ષણો ક્ષણી હાચી કરાવા વિચાર, ઉતરાવયા પાર ભવસીંધુ—ક્ષ૦
નાશિવંત દેહ જાણાર સકલ, આયુષ્ય ખાતો કાળ સાવધાન—ક્ષ૦
સંત સમાગમી ધરાવી આવડી, કરાવી તાંતડી પરમાર્થાચી—ક્ષ૦
તુકા મ્હણે ઈહલોકીચા વ્યવહારે, નકા ડોળે ધુરે ભરૂની રાહો—ક્ષ૦

૩૦૦.

ચાલે હે શરીર કોણાચીયે સત્તે, કોણ બોલવી તે હરીવિણ—ટેક.
દેખવી ઐકવી એક નારાયણ, તયાચે ભજન ચુકુ નકા—ચાલે૦
વૃક્ષાચીએ પાનહાલે જયાચી સત્તા, રાહીલી અહંતા મગ કોઠે—ચા૦
તુકા મ્હણે વિઠો ભરલા સબ્રાહ્મ, ઉણે કાય આહે ચરાચરીં—ચા૦

૩૦૧.

હેચી દાન દેગા દેવા, તુઝા વિસર ન વ્હાવા.
ગુણ ગાઇન આવડી, હેચી માઝી સર્વ જોડી.
નલગે મુક્તી ધન સંપદા, સંત સંગ દેઈ સદા.
તુકા મ્હણે ગર્ભવાસી, સુખે ઘાલાવેં આમ્હાસી.

૩૦૨.

હેચી અનન્ય શરણ, યેણે ભેટે નારાયણ—ટેક.
હેચી જ્ઞાન ભાગવતી, ગીતા બોલે ભગવતી—હેચી૦
હેચી આદરીલે સંતી, અરૂપાંત આનંદતી—હેચી૦
તુકા મ્હણે ભેદેવીણ, સ્વરૂપીંચ હોતી લીન—હેચી૦

૩૦૩.

નિવૃત્તીચે ટટી રાહીલોજી ઉભા, આનંદાચા ગાભા દેખીયેલા—ટેક.
પંચભુત મેળ માયેચા ગોંધળ, દીસતે સકળ દ્રશ્ય જાત—નિવૃ૦
કાય બોલુ વાણી સુખાચી જે ખાણી, ઉઘડ નયની દીસતાહે—નિ૦
તુકા મ્હણે ખૂણ જાણતી વૈષ્ણવ, જયાં ગુરૂરાવ કૃપાવંત—નિવૃ૦

૩૦૪.

જયા મધુની ચેતી જાતી, તયા નાહી ઓળખતી—ટેક.
માગે પુઢે બ્રહ્મ દાટે, મ્હણતી રામ આહે કોઠે—જયા૦
ઐસી ભ્રાંતી જાઈલ કેંવ્હાં, સદગુરૂ કૃપા હોઈલ તેંવ્હાં—જયા૦
સદગુરૂ કૃપા ઝાલ્યાવરી, બ્રહ્મ દીસે સૃષ્ટિ સારી—જયા૦
તુકા મ્હણે ઐસીભ્રાંતી, વિઠલ અસતાંચી નાહી મ્હણતી—જયા૦

૩૦૫.

ઉગા મી કોણા કાય મ્હણું—ટેક.
સચ્ચીત સુખમય એકચી અસતાં, કોઠે ભેદ ગણું—ઉગામી૦
બ્રહ્મ વિલોકની ભાસેલ કૈચા, જગદા ભાસ કણું—ઉગામી૦
અમૃત સાગરીં યા દ્વૈતાચા, કોઠે કૂપ ખણૂં—ઉગામી૦

૩૦૬.

મ્હણુની સુખ મોઠે સુખ મોઠે, સાંઠવિતાં નયે કોઠે—ટેક.
મરણ આહે જયાસી, મીતર શિવલોં નાહી ત્યાસી—,,
દેહ ભાવ ગળાલા જ્યાચા, મીતર બાળક ઝાલો ત્યાચા—,,
સદગુરૂ કૃપે કેશવ પાહી, મીતર જીતાચી મરોની રાહી—,,

૩૦૭.

સારા ચેહે સાર વેદાચે જીંવ્હાર, ધ્યાવા રઘુવીર ઐક્ય ભાવે—ટેક.
દ્વૈતાચી ઝાડણી ગુરૂચે વચની, કરૂનીઆં મની શુદ્ધ ભાવે—,,

હરીચે હે નામ સંતસમાગમ, હોઉની નિષ્કામ દેહાતીત—,,
તુકા મ્હણે યેથે ન લાગે આયાસ, પાહિજે વિશ્વાસ ગુરૂપાયી–,,

૩૦૮.

પહાતાં પહાતાં મરોનિયાં જાતિ, રાહીલે માનિતી અક્ષયતા.–ટેક
સ્મશાની વૈરાગ્ય ક્ષણ એક હોય, વિસરોની જાય ઘરા આલ્યા–૫૦
ઐસી યોગ માયા હરીચી સબળ, પ્રાણીયાચે બળ ચાલો નેદી–૫૦
તુકા મ્હણે હરી કૃપા જવ નાહી, તોવરી સર્વહી દુઃખ રૂપ–૫૦

૩૦૯.

સંકલ્પા વિકલ્પા ધ્યાવી તિળાંજળી,
સુખે વનમાળી આઠવાવા—ટેક.
આણીક તું કાંહી ન ધરી વિચાર, રાહી નીરંતર સમાધાન–સં૦
મનાસી વિક્ષેપ ઉઠે જરી નાના, ભાકાવી કરૂણા ભાવબળે–સં૦
તુકા મ્હણે પડે સ્વરૂપાસી મીઠી, મગ પાઠીપોટી આત્મારામ–સં૦

૩૧૦.

નરનારી બાળે અવઘા નારાયણ, ઐસે માઝે મન કરી નારાયણ ટેક.
નકો કામક્રોધ લોભ દ્વેષ નિંદાદ્વંદ્વ, અવઘા હા ગોવીંદ નિસંદેહ—નર૦
અસાવેમી સદા વિષયી વિરક્ત, કાયા વાચાચિત્ત તુઝે પાયી–નર૦
કરોનિયાં સાહ્ય પુરવી મનોરથ, વ્હાવે કૃપાવંત તુકા મ્હણે—ન૦

૩૧૧.

જાણાવીતી કૃપા હરિચી બાહુલી,ચીંતની લાવીલી મન બુદ્ધી—ટેક.
અનુભવ હોતાં વાસના વિરાલી, વૃતી મુરડલી ઉફરાટી—જા૦
નામ રૂપસંત સેવન આવડે, કીર્તન પવાડે હરીચે ગુણ—જા૦
તુકા મ્હણે હરી કૃપેચી લક્ષણે, દીલી નારાયણે પ્રેમળાસી—જા૦

૩૧૨.

તૂં માઝા યજમાન, રામા તું માઝા યજમાન—ટેક.
જનની જઠરી રક્ષીયલે મજ, પોષુની પ્રંચ પ્રાણ—રામા૦
બાહેર નીઘતાં માતેચે સ્તની, પય કેલે નિર્માણ—રામા૦
ઐસે અસતાં યા પોટાચી, કાં કરૂં ચિંતા જાણ—રામા૦
મધ્વ મુનીશ્વર સ્વામી રમા પતી, ધરી માઝા અભિમાન—રા૦

૩૧૩.

રૂપ પાહતાં લોચની, સુખ ઝાલે હો સાજણી—ટેક
તોહા વીઠલ બરવા, તો હા માધવ બરવા—,,
બહુત સુકૃતાચી જોડી, મ્હણુની વિઠલ આવડી—,,
સર્વ સુખાચે સાગર, બાપ રખુમા દેવી વર—રૂપ૦

૩૧૪.

ઘેઈ ઘેઈ માઝે વાચે, ગોડ નામ વીઠોબાચે—ઘેઈ૦
ડોળે તુમ્હી ઘ્યારે સુખ, પહા વિઠોબાચે મુખ—,,

તુમ્હી આઈકારે કાન, માઝા વિઠોબાચે જ્ઞાન—,,
મના તેથે ધાંવ ઘેઈ, રહા વિઠોબાચે પાઈ—,,
તુકા મ્હણે માઝા જીવા, નકો સોડૂં યા કેશવા—,,

૩૧૫.

રૂપી ગુંતલે લોચન, પાચી સ્થિરાવલે મન—ટેક
દેહ ભાવ હારપલા, તુજ પાહતાં વિઠલા—રૂપી૦
કળો નયે સુખ દુઃખ, તાની હારપલી ભૂક—રૂપી૦
તુકા મ્હણે નવે પરતી, તુઝા દર્શન માગુતી—રૂપી૦

૩૧૬.

ન મીળો ખાવયા ન વાઢો સંતાન, પરી હા નારાયણ કૃપા કરો—ટેક.
એસી માઝી વાચા મજ ઉપદેશી,
આણીક લોકાંસી હેચી સાંગે—ન૦
વિટંબો શરીર હોતકાં વિપતી, પરી રાહો ચીત્તી નારાયણ—ન૦
તુકા મ્હણે નાશવંત યે સકળ, આઠવે ગોપાળ તેચી હિત—ન૦

૩૧૭.

પ્રાણ જાઈ દેહાંતૂન, પુત્ર પુત્રી કોઠે ધન.—ટેક.
કોણા ઉધાર દીલાસી, તો સાંગ આમ્હાં પાસી—પ્રાણ૦
સાચી ખુટલીસે વાણી, ધન પુસતી છળોની—પ્રાણ૦
તુકા મ્હણે ધન, ધનાસાઠી દેતી પ્રાણ—પ્રાણ૦

૩૧૮.

હેચી દેવાપે માગત, ચરણ સેવા અખંડીત.—ટેક.
જન્મહો કાં ભલત્યા યાતી, પરી ન ચુકો તુઝી ભક્તિ.
નામા મ્હણે કમળાપતી, હેચી ધાવે પુઢતા પુઢતી.

૩૧૯.

તુઝે રૂપ વેળો વેળાં, પડો માઝયા દોહી ડોળા—ટેક.
રામ નામ વદો વાણી, હરી કથા પડો કાની—તુઝે૦
પાયી તીર્થ યાત્રા ઘડો, દેહ સંતા ધરી પડો—તુઝે૦
સર્વ કાળ દેવ પૂજા, નમન માઝે ગરૂડધ્વજા—તુઝે૦
અહો તુકા મ્હણે દેવા, ઘડો વૈષ્ણવાંચી સેવા—તુઝે૦

૩૨૦.

દેહ જાવો અથવા રાહો, પાંડુરંગી દૃઢ ભાવો—ટેક.
ચરણ ન સોડી સર્વથા, આણ તુંઝી પંઢરીનાથા—દેહ૦
વદની તુઝે મંગળ નામ, હૃદયી અખંડીત પ્રેમ—દેહ૦
નામા મ્હણે કેશવ રાયા, કેલા નેમ ચાલવી માઝા—દેહ૦

૩૨૧.

રામ ગાવા રામ ધ્યાવા, રામ જીવીંચા વીસાવા—ટેક.
કલ્યાણાચે જે કલ્યાણ, રઘુરાયાચેં ગુણગાન—રામ૦
મંગળાચે જે મંગળ, રામ કૌશલ્યાચા બાળ—રામ૦
રામ કૈવલ્યાચા દાની, રામદાસા અભીમાની—રામ૦

૩૨૨.

ચાલો ચાલો તમામ, જઇએ પંઢરપુર મુકામ (૨)
પંઢરપુર મુકામ, એ છે વિઠોબાનું ધામ—ચાલો૦
પુંડલીક રાયનો પ્રેમ દેખી, પધાર્યા શ્રીરામ (૨)
સંત જનોને સ્હાય કરવા (૨) ઉભા છે ધનશ્યામ—ચાલો૦
પાપ હારિણી ચંદ્રભાગા, વહે છે આઠો જામ (૨)
વાલવંટીમાં વિઠલ વિઠલ (૨) વૈષ્ણવોનું ગાન—ચાલો૦
ઇંટ ઉપર ઉભા અલબેલો, કટી કર ધ્યાન (૨)
વાટ જુએ છે વૈષ્ણવોની (૨) કહે છે આવો આમ—ચા૦
પીળા પીતાંબર જરીયન જામો, શીરે કસુંબી પાઘ (૨)
કૌસ્તુભ મણી શોભે છે કંઠે (૨) પુષ્પ તુલસી હાર—ચા૦
ભાવ ભક્તિથી શરણે જઇએ, હૈયે રાખી હામ (૨)
વિઠલ તારા ચરણ કમલમાં (૨) સાષ્ટાંગ પ્રણામ—ચાલો૦

૩૨૩.

ભરોંસો છે નાથનો મને ભારે. (૨)
હાંરે કૃપાનાથ વિના કોણતારે—ભરોંસો૦
હાંરે ભક્ત પ્રલ્હાદે ભરોંસો રાખ્યો. (૨)
હાંરે દૈત્ય હિરણ કશ્યપે સ્વાદ ચાખ્યો. (૨)
હાંરે પ્રગટી સ્તંભે નાથે ચીરી નાખ્યો—ભરોંસો૦

હાંરે સભા મધ્યે સતીએ પોકાર્યા. (૨)
હાંરે યાદ કરતામાં આપ પધાર્યા. (૨)
હાંરે રાખી લાજને ચીર વધાર્યા—ભરોંસો૦

હાંરે ધન્ય લઘુ વયના ધ્રુવ બાળ. (૨)
હાંરે દેખી શ્રદ્ધાને આવ્યા ગોપાળ. (૨)
હાંરે સ્થાપ્યા અવિચળ કરીને તત્કાળ—ભરોંસો૦

હાંરે નરસીની દયા દીલે ધારી. (૨)
હાંરે મારો વહાલો બન્યા છે વેપારી. (૨)
હાંરે કોરે કાગળે હુંડી શીકારી—ભરોંસો૦

હાંરે વિઠ્ઠલનાથ ભરોંસો તમારો. (૨)
હાંરે આપ્યો જન્મ તો આપ સુધારો. (૨)
હાંરે જેવો તેવો છું તોએ તમારો—ભરોંસો૦

૩૨૪.

પ્યારે પંઢરીનાથ બતાદો મુઝે (૨)
શમ્ભુ લાકર આજ, મીલાદો મુઝે—પ્યારે૦

સાખી—નામદેવકા દૂધ પીયા, મીરા બાઈકા વિષ.
પુંડલીકકે કારણે, ખડા રહા જગદીશ.
કટી કરકા રૂપ દીખાદો મુઝે—પ્યારે૦

સાખી—દામાજીકે કારણે, જો બના હય મ્હાર.
કાલી કમ્બલ ઓઢકે, પહોંચે રાજ દરબાર.
વિઠુ મહારકા રૂપ દીખાદો મુઝે—પ્યારે૦

સાખી—નરહરી સોનારજી, શંકર ભક્ત સુજાન.
ભેદ તોડા આપને, શંકર વિષ્ણુ સમાન.
શીરપે શંકર લીંગ દીખાદો મુઝે—પ્યારે૦

સાખી—ક્ષેત્ર પંઢરપુરમેં, શ્યામ સુંદીર શીરતાજ.
સંત હિતકે કારણે, ધરે નહિ કછુલાજ.
અપની ભક્તીકી ભીખ દીલાદો મુઝે—પ્યારે.

સાખી—વિઠલ તેરા નામકા, સદા મુઝે આધાર.
શરણાંગત હું શ્યામજી, સૃષ્ટિ સરજન હાર.
સ્વામી ચરણોંકા દાસ બનાલો મુઝે—પ્યારે૦

૩૨૫.

સંસાર મેંસે એક દીન જાના જરૂર હય. (૨)—ટેક.
જરૂર હય જાના ફીર ફીર આના. (૨)
કાળકા ચક્કર ક્રુર હય—સંસાર૦
ધન જોબન હય સ્વપ્ને કી માયા. (૨)
યામે જીવ કૈસા ચકચૂર હય—સંસાર૦
કૃષ્ણ ભજનસે વિમુખ રહ્યા તો. (૨)

દેવકા દરબાર દૂર હય—સંસાર૦
બીના સતસંગત ગતિ નહી તેરી. (૨)
મતિ મંદ કયા મગરૂર હય—સંસાર૦
વિઠ્ઠલ નાથકે શરણમેં જા ભાઈ. (૨)
તેરા આવા ગમન મીટાઈ દે—સંસાર૦

૩૨૬.

કયા મુખડા દીખલાઉં વિઠુબા મેં, કયા મુખડા દીખલાઉં—ટેક.
અતિ અપરાધી, દુષ્ટ મેં ભારી (૨) કૈસા તોરે મન ભાઉં?—વિઠુ૦
કુડે કૃત્યોંસે કંપ રહા હું (૨) સન્મુખ હોત લજાઉં—વિઠુબા મેં૦
દુર્ગુણ મેરે નાથ જલાવો (૨) જીજ્ઞાસા યેહી ધરાઉં—વિઠુબા મેં૦
ભાવ ભક્તિકી ભીખ દીલાદો (૨) ઔર કછુ નહી ચાહું—વિઠુ૦
વિઠલનાથ મોકુ ભરોસા તેરા ભારી (૨) ચરણોંમેં શીર ઝુકાઉં—વિ૦

૩૨૭.

તુજ પાહતાં સામોરી, દૃષ્ટિ ન ફીરે માધારી—ટેક.
માઝે ચીત્ત તુઝયા પાયાં, મિઠી પડલી પંઢરીરાયા—તુજ૦
નव्हे સારીતા નીરાળે, લવણ મેળવિતાં જળે—તુજ૦
તુકા મ્હણે અહો બળી, જીવ દીલા પાયા તળી—તુજ૦

૩૨૮.

આગી લાગો તયા સુખા, જેણે હરી નયે મુખા—ટેક.
મજ હોતકાં વિપત્તી, પાંડુરંગ રાહો ચિત્તી—આગ૦

જળો જળો તે સમુળ, ધન સંપત્તિ ઉત્તમ કુળ—આગ૦
તુકા મ્હણે અહો દેવા, જેણે ઘડે તુઝી સેવા—આગ૦

૩૨૯.

હરિચી આ દાસા હરી દાહી દીશા,ભાવે જૈસા તૈસા હરિ એક—ટેક.
હરીમુખી ગાતાં હરપલી ચિંતા, ત્યા નાહિં માગુતા જન્મ ઘેણે—હ૦
જન્મ ઘેણે લાગે વાસનાચે સંગે, તેચી ઝાલી અંગે હરી રૂપ—હરી૦
હરી રૂપ ઝાલે જાણણે હરપલે, નેણણે તે ગેલે હરિચે ઠાયી—હરી૦
હરી રૂપ ધ્યાની હરી રૂપ મની, એકા જનાર્દની હરી બોલા—હ૦

૩૩૦.

હરી બોલા દેતાં હરી બોલા ઘેતાં, હાંસતાં ખેળતાં હરી બોલા—ટેક.
હરી બોલા ગાતાં, હરી બોલા ખાતાં,
સર્વ કાર્ય કરીતાં હરી બોલા—હરી૦
હરી બોલા એકાંતી હરી બોલા લોકાંતી,
દેહ ત્યાગીતાં અંતી હરી બોલા—હરી૦
હરી બોલા ભાંડતાં હરી બોલા કાડતાં,
ઉઠતાં બૈસતાં હરી બોલા—હરી૦
હરી બોલા જની હરી બોલાવિ જની,
એકા જનાર્દની હરી બોલા—હરી૦

૩૩૧.

એક પણે પાહતાં સૃષ્ટિ, ભરલા દૃષ્ટિ વિઠલ—ટેક.
નાહીં દ્વૈતાચી ભાવના, બૈસલા ધ્યાના વિઠલ—એક૦
મી તૂં પણા વોસ ઠાવ, ભરલા સર્વ વિઠલ—એક૦
ધ્યાની વીઠલ મની વીઠલ, એકા જનાર્દની અવધા વિઠલ—એક૦

૩૩૨.

સોડી સંસારાચી આશ, ધરી ભક્તિચા હવ્યાસ—ટેક.
દુ:ખ મૂળ હા સંસાર, તયા મધ્યે ભક્તિ સાર—સોડી૦
ગ્રંથ પાહતાં લક્ષ કોટી, જેથે તેથે ભક્તિ મોઠી—સોડી૦
જન્મ આલીયાચેં ફળ, દાસ મ્હણે તે કેવળ—સોડી૦

૩૩૩.

જાણે ભકિતચા જીવ્હાળા, તોચી દૈવાચા પુતળા—ટેક.
આણીક નયે માઝયા મના, હોકાં પંડીત શાહાણા—જાણે૦
નામરૂપી જડલેં ચિત્ત, ત્યાચાદાસ મી અંકિત—જાણે૦
તુકા મ્હણે નવવિધ, ભકિત જાણે તોચિ શુદ્ધ—જાણે૦

૩૩૪.

મોરી લાગી લટક ગુરૂચરનનકી—ટેક.
ચરણ બિના મુઝે કછુ નહી ભાવે, ઝુટ માયા સબ સપનનકી—મો૦
ભવસાગર સબ સૂક ગયી હૈ, ફીકર નહીં મુઝ તરનનકી—મો૦
મીરા કહે પ્રભુ ગીરીધર નાગર, ઉલટ ભયી મોરે નયનનકી—મો૦

૩૩૫.

બાપ મેલા નકળતાં, નવ્હતી સંસારાચી ચીંતા.
વિઠો તુઝે માઝે રાજ, નાહીં દુસરાચેં કાજ.
બાઈલ મેલી મુક્ત ઝાલી, દેવે માયા સોડવિલી.
પોરે મેલી બરેં ઝાલે, દેવે માયા વિરહિત કેલે.
માતા મેલી મજ દેખતાં, તુકા મ્હણે હરલી ચીંતા.

૩૩૬.

બરે ઝાલે દેવા નીધાલે દીવાળે, બરીયા દુષ્કાળે પીડા કેલી.
બરે ઝાલે દેવા બાઈલ કર્કશા, બરીહે દુર્દશા જના મધ્યે.
બરે ઝાલે જગી પાવલો અપમાન, બરે ગેલે ધન ગુરેં ઢોરે.
તુકા મ્હણે માઝા વિઠલરૂખમાઈ, અંતકાળી જીવા કોણી નાહી.

૩૩૭.

આમ્હી જાતો આપુલ્યા ગાંવા, આમચા રામરામ ધ્યાવા. ટેક.
તુમચી આમચી હેચી ભેટી, યેથુની આ જન્મ તુટી—આ૦
આતા અસો દ્યાવી દયા, તુમચ્યા લાગતસેં પાયા—આ૦
આતા નાહી યેણે જાણે, સહજ ખુંટલે બોલણે—આ૦
યેતા નીજધામી કોણી, વિઠલ વિઠલ બોલા વાણી—આ૦
રામકૃષ્ણ વિઠલ બોલા, તુકા જાતો વૈકુંઠાલા—આ૦

૩૩૮.

બૈસોની નીવાંત શુદ્ધ કરી ચીત્ત, તયા સુખા અંત પાર નાહી.ટેક.
યેઉની અંતરી રાહીલ ગોપાલ, સાયાસાચે ફળ બૈસલીયા—બૈ૦
રામકૃષ્ણ હરી મુકુંદ મોરારી, મંત્ર હા ઉચ્ચારી વેળોવેળાં—બૈ૦
તુકા મ્હણે ઐસે દેઈન મી દીવ્ય,જરી હોઈલ ભાવ એક વિધ—બૈ૦

૩૩૯.

ચિત્ત શુદ્ધ તરી શત્રુ મિત્ર હોતી, વ્યાઘ્રહી ન ખાતી સર્પ તયા.ટેક.
વિષ તે અમૃત આઘાત તે હીત, અકર્તવ્ય નીત હોત ત્યાસી—ચિ૦
દુઃખતે દેઈલ સર્વ સુખ ફલ, હોતીલ શીતલ અગ્ની જ્વાળા૦ચિ૦
આવડેલ જીવાં જીવાચીએપરી, સકળાં અંતરી એકભાવ—ચિ૦
તુકા મ્હણે કૃપા કેલી નારાયણે, જાણિ જેને યેણે અનુભવેં—ચિ૦

૩૪૦.

અમેરે ગયા તાએની સંત સભામાં,
હેતે હરી ગુણ ગાયો—પ્રેમ રસ ગુરૂજી એ પાયો૦
જે રસ શીવ સનકાદીકે પીધો, ગોપીએ ધટમાં સમાવ્યો—પ્રેમ૦
જે રસ શુક નારદજીને સોહીએ, તે રસ અમને બતાવ્યો—પ્રેમ૦
જે રસ મીરાના મનમાં રેવશીઓ, નરસીંહે જુગમાં જણાવ્યો—પ્રે૦
સાચુ સગપણરે જગમાં સદગુરૂ કેરૂ, જુનો તે દેશ બતાવ્યો—પ્રે૦
જુઠું સગપણરે જીવડા જગતનું જાણો,
માયાના બંધમાં બંધાયો—પ્રેમ૦

અખંડ એવાતણ મારે અવિચળ ચુડો, અમરવર ઓળખાયો—પ્રે૦
મનુષ્ય જન્મનો તો મહિમા પિછાણો, ગણપત ગોવિંદ ગાયો—પ્રે૦

૩૪૧.

વાગે છેરે વાગે છે વંદ્રાવન મોરલી વાગે છે. (૨)
એનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે—વંદ્રાવન૦
વંદ્રા તે વનના મારગે જાતા, દાન દધીના માગે છે—વંદ્રાવન૦
વંદ્રા તે વનની કુંજ ગલીનમેં, રાધા ને કૃષ્ણ બીરાજે છે—વંદ્રા૦
વંદ્રા તે વનમાં રાસ રચ્યો છે, મારો વહાલો થનકથા નાચે છે—વં૦
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
એના દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે—વંદ્રાવન૦

૩૪૨.

નેણા ઠર્યાં છે તમ જોઈને, છબીલા લાલ નેણા ઠર્યાં છે તમ જોઇને.
જે દીનના મોહન તમે ગયા છો, તે દીન વીત્યા મુજ રોઇને—છબી૦
લોક લજ્જા મર્યાદા તજીને, રહી છું મોહનજીને મોહીને—છબી૦
તમ વિનામેં તો ત્રણે ભુવનમાં, એમાં ન દીઠામેં તો કોઇને—છબી૦
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, રહીછુ ચરણચિત પ્રોઇને-છ૦

૩૪૩.

ઝટપટ રામ સુમર મેરે ભાઈ—ટેક.
તન ધન જોબન ઉડ જાવેગો, જે સો કપુર બાસ ફેલાઈ—ઝટ૦

રામ રસાયન જેણે ચાખ્યો, તે નર મુક્તી પાઈ—ઝટપટ૦
ધ્રુવ પ્રલ્હાદ અંબરિષ સુદામા, રામરંગે રંગાઈ—ઝટપટ૦
મૂળ શંકર કહે જગ જંજાળ તજીને, ભજોને શ્રીરઘુરાઈ—ઝટ૦

૩૪૪.

પ્યારા અવસર ફોગટ જાયે તમારો, પ્રભુના ગુણ ગાઓ-ટેક.
ચાર દીવસનું ચટકુ જીવનનું, હરી ભજનમાં મ્હાલો (૨)
ઉત્તમ મનુષ્યા દેહ મલ્યો છે, (૨) દેવોને છે દુર્લભ-પ્રભુ૦
મોક્ષ સુખનો અનુભવ કરવા, આત્મા રામને ઓળખો (૨)
ભવસાગરથી પાર થઈ તમે, મોહન સાથે માલો-પ્રભુ૦
તન ધન જોબન સાથ ન આવે, ખુબ હરિ ગુણ ગાઓ (૨)
મૂળ શંકર કહે મિથ્યા આ જગમાં,અખંડ ધ્યાન કૃષ્ણનું ધારો-પ્ર૦

૩૪૫.

જ્યારે આત્મા તણી પ્રખર આ દિપ્તીઓ,
આવી અધિકારી જન ઉપર પડતી.-ટેક.
તેક્ષણે ઉઠતી અદભુત કલ્પના, જીવને શીવના ભેદ હરતી-જ્યા૦
પંગુ ગીરીવર ચઢે મુંગો વાચા ભણે, અંધને નેત્રવલી પ્રાપ્ત થાતાં.
બધિર ગાનજ સુણે, મસ્તિથી એ ધુણે,
સ્વરૂપને પામી ભય રહીત રહેતા—જ્યારે૦
શક્ય તે સઉ ગણે કોન તેને હણે,અમિત બલ પ્રાપ્તવલી નિર્વિકારી

ષડરિપુ તેહને દમી ન શકે કોઈ દીન,
જાય તે શીર પરે પાય ધારી—જ્યારે૦
અબલ બલ હિન તે સબલ મહા પરાક્રમી,
સ્વરૂપના જ્ઞાનથી સહજ થાતો.
મુઠીભર હાડ કાં દેહનાં હોય પણ,
વિશ્વ ખળભળાવે એ જ્ઞાનવંતો—જ્યારે૦
તીમીરવલી ટળીજતું અજ્ઞાન હીમ ગળીજતું,
ઝગઝગી સુર્ય પ્રકાશ ઉઠતો.
જ્યોતિમય સઉથતું જ્યોતિમય સઉ હતું,
નજર પડતુ હવે પટ ખસતો—જ્યારે૦
બ્રહ્મ છે બ્રહ્મ છે બ્રહ્મ સર્વત્ર છે, બ્રહ્મનું ગાન ગાતો ફરે છે.
અભયને શાંતીને પ્રેમના પાઠને, પઢવી નિશંક એ વિચરે છે—જ્યા.
કલ્પના સમીજતી વૃત્તિઓ ગળી જતી, હું તુંતે એહવા ભેદ જાવે
દૃષ્યમાં ચિતી રહી અદૃષ્ય વિલસી રહી,
સર્વમાં એલહી પૂર્ણ થાવે—જ્યારે૦

૩૪૬.

વાંસલડી વાગે ને મારા મન હરે,
દીલડાની ક્યાં કહેવી જઇને વાત જો.
આ વૃજ વનિતા તો વ્યાકુળ મનમાં થઈ,
આંખ લડીનો ચાળો કહાને બહુ કર્યો—ટેક.

વૃજમાં ગોપી વિહ્વલ થઈ વીયોગથી,
કાનુડો તો બંસી મહી ગુલતાન જો.
ચંદ્ર ચડ્યો સોળે કળાયે આભમાં,
મનોહારીણી શરદ પુનેમની રાત જો—આં૦
રસમય બંસી ગુંજે ઘેરા નાદથી, શા રમણીય રસો થકી ઉભરાય જો.
ખીલ્યાં કુમુદો સર્વની છાતી પરે,
મંદ પવન શો હૃદય ઠારતાં વાય જો—આં૦
રાસે રમવા બંસી બોલાવી રહી,
ગોપી ગણ સૌ વિહ્વલ થઈ ખેંચાય જો.
વૃંદા વનમાં રાસ હરિએ માંડીયો,
ગોપી ઘેલી થઇને રમવા જાય જો—આં૦
ધારા રસની બંસી મહીવરસી રહી,
હૈયા રસ સાગરમાં ડુબકાં ખાય જો.
મંદ હસી કાનુડો ગોપી દીલ હરે,
શા અગમ્ય જ્ઞાનો હાસ્ય મહીં દેખાય જો—આં૦
વંદન હો હે કૃષ્ણ કનૈયા તુજને,
રસનો સાગર અમ અંતર છલકાય જો.
દેવો સઘળા રાસ ક્રીડા નીરખી રહ્યા,
ચાંદલીઓ પણ થંભી ગયો આકાશ જો—આં૦

ધન્ય પળો તે વંદ્રાવનની આહુતી,
પ્રેમ લક્ષણા ભક્તીનું એ મુળ જો.
રાસ રમાડ્યા હરીએ સહુને નેહથી,
તે પ્રભુ કર જો નિર્મલ સહુનાં ચિતજો—આં૦
પ્રભુ ચરણે નમીને પ્રેમે યાચતો,સૌના અંતરમાંહી કર જો વાસ જો.
પુર્ણાનંદમાં સૌને કીધા લીન જો,
નીજ સ્વરૂપ આપી સૌને કીધા ન્યાલ જો—આં૦

૩૪૭.

તારા દાસના દાસની નીત્ય સંગત વિના, ભ્રષ્ટ થાય ભુધરા મન મારૂં.
દુષ્ટની સંગતે દુષ્ટ મતિ ઉપજે, શ્રવણ કિર્તન નવ થાય તારૂં–ટેક.
પૂર્ણ વિષ પાનથી દુરીજન દોહલા, વિષ પીધુ તન તેનું મરશે.
તુજ થકી વેગળા તેહની સંગતે, જન્ત કોટીતણા સુકૃત હરશે–તા૦
અમૃતની ઉપમા સાધુને નવઘટે, રાહુની દુષ્ટતા ન ટાળી તેણે.
પ્રલ્હાદ નારદે ગર્ભ સંગત કરી, વશ કરયા વૈકુંઠ નાથ જેણે–તા૦
ચતુરધા મુક્તી છે જુજવી જેહને, તાહરી તેહને નવ રાચે.
બેઉ કર જોડીને નરસૈયો વિનવે,જન્મોજન્મ તારી ભકિત જાચે-તા.

૩૪૮.

તારા દાસના ચરણની રેન મસ્તક ધરૂં, જે થકી કોટી કલ્યાણ પામુ.
નીરખતા નેહસુ નેત્ર અમૃત જરે,
ભવતણા પાપ તે ક્ષણમાં વામુ—ટેક.

ભકતને ભેટતાં કિલ્બષ નવરહે, જ્ઞાન દીપકથી તીમીર નાશે.
ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય જે સાધુ સંગત કરે,
કૃષ્ણ કીરતન થકી કૃષ્ણ ભાસે—તારા૦
એક ક્ષણવાર જે સંત સંગત કરે, ધન્ય ઘડી જંતુની તેજ જાણે.
ભણે નરસૈયો ભવસાગર બુડતાં, હરીજન નાવનિશ્ચે પમાણો—તા૦

૩૪૯.

સાતા દીવસાચા જરી ઝાલા ઉપવાસ, તરી કીર્તનાસી ટાકુનયે.ટેક.
ફુટો હો મસ્તક તુટો હે શરીર, પરીનામાચા ગજર સોડુ નયે—સા૦
શરીરાચેં હોત દોની તેહી ભાગ, પરી કીર્તનાચા રંગ સોડુનયે—સા૦
તુકા મ્હણે અયસા નામી ઝાલા નિર્ધાર, તેથેં નીરંતર દેવવસે—સા૦

૩૫૦.

બારે પાંડુરંગા કેવા ભેટ દેશી, ઝાલો મી પરદેશી તુઝવીણ.ટેક.
તુઝવિણ સખ્ખા મઝ નાહી કોણી, વાટતે ચરણી ઘાલુ મીટી—બા૦
ઓવાળાવી કાયા તુંઝે ચરણાવરૂની,કેવા ચક્રપાણી ભેટ દેશી—બા૦
તુકા મ્હણે માઝી પુરવાવી આવડી, વેગેધાલી ઉડી નારાયણા—બા૦

૩૫૧.

ખેલો જન જ્ઞાનકી હોરી (૨) જરે જમ પાસકી દોરી—ટેક.
સતચિત આનંદ રૂપ નિહાળો (૨) ગુરૂપીચકારી જો છોડી. (૨)
સનમુખ હોકર લે અપને પર (૨) દ્વૈત ગુલાલકુ ઘોળી—ખેલો૦

તજીનામ રૂપકી ઝોરી (૨) ખેલો અરિત ભ્રાતી પ્રીય રૂપકી
હોરી, બ્રહ્મ જોતા ચિત્ત ઠોરી—ખેલો૦
વિષ સમજાણ વિષય સબ છોડો (૨) સંતકા સંગ કરોરી.
હે શીખ આતમ જ્ઞાનજુ દેત હે (૨) ફગવા એહી ગ્રહોરી—ખેલો૦
વર્ણાશ્રમ અભિમાન ગારી દે (૨) તાહીકુ સુરતા જોરી
કરો ગુરૂ વાકય કી ચોરી—ખેલો૦
જાન હું પંડિત કષ્ટસે ઈહ સબ (૨) બ્રહ્મ હુતાશન હોરી
તજોમદ, આપ સ્વરૂપ લહોરી—ખેલો૦
એસી હોરી જો જન ખેલત (૨) તાહીકો બંધ કહોરી. (૨)
ખેલે શ્રીકૃષ્ણજી હોરી—ખેલો૦

૩૫૨.

ગુરૂ થોરકાં દેવ થોર મ્હણાવા, આધી નમસ્કાર કેણાસી કરાવા
મલા ભાસતો સદગુરૂ થોર આહે, જયાચે પ્રસાદે રઘુરાજ પાહે—ગુ૦
સ્વયંભાનુ જો ભાનુ આરાધીયેલા, જયાચે કુળી દીપકૂ દીવ્ય ઝાલા-,,
હરીભક્તીલાગુની તારી સમસ્તા, નમસ્કારસાસ્ટાંગ ગુરૂશ્રીનાથા,,
ગુરૂ દત્તાત્રય અવધૂતા, જનાર્દન સ્વામી એકનાથા—ગુરૂ૦

૩૫૩.

તુઝેં રૂપ પાહતાં દેવા, સુખ ઝાલે માઝયા જીવા—ટેક.
હે તો વાચે બોલવેના, કાય સાંગો નારાયણા—તુઝે૦
જન્મોજન્મીચે સુકૃત તુઝે પાયીં રમે ચિત્ત—તુઝે૦

જરી યોગાચા અભ્યાસ, તેંહાં તુઝા નિજધ્યાસ—તુઝે૦
તુકામ્હણે ભક્તી ગોડ, કરૂ હરીચે ગીત—તુઝે૦

૩૫૪.

માઝે મજ કળોયેતી અવગુણ, કાય કરૂં મન અનાવર—ટેક.
આતાં આડ ઉભા રાહેં નારાયણા, દયા સીંધુપણા સાચકરી—મા૦
વાચા વદે પરી કરણેં કઠીણ, ઈંદ્રીયા આધીન ઝાલો દેવા—મા૦
તુકામ્હણે તુઝા જૈસા તૈસા દાસ, ન ધરી ઉદાસ માયબાપ—મા૦

૩૫૫.

મન કરારે પ્રસન્ન, સર્વ સીદ્ધીચે કારણ.
મોક્ષ અથવા બંધન, સુખસમાધાન ઈચ્છાતે—મન૦
મને પ્રતીમા સ્થાપીલી, મને મના પૂજા કેલી.
મને ઈચ્છા પૂરવિલી, મન માઉલી સકળાંચી—મન૦
મન ગુરૂ આણી શિષ્ય, કરી આપુલેંચી દાસ્ય.
પ્રસન્ન આપઆપણાસ, ગતી અથવા અધોગતી-મન૦
સાધક વાચક પંડિત, શ્રોતે વક્તે ઐકા માત.
નાહી નાહી અન્ય દૈવત, તુકા મ્હણે દુસરેં—મન૦

૩૫૬.

હો કાં નર અથવા નારી, જયાંચા આવડતાં હરી—ટેક.
તે મજ વિઠોબાસમાન, નમૂ આવડીતે જન—હોકાં૦

જયાચે અંતર નિર્મળ, ત્યાંચે સબ્રાહ્ય કોમલ—હોકાં૦
ત્યાચા સંગ સર્વકાળ, ઘડી મઝ તે મંગળ—હોકાં૦
તુકા મ્હણે પ્રાણ, કાયા કુરવંડી કરીન—હોકાં૦

૩૫૭.

સંત નીંદા જયાચે ધરી, નહે ઘર તે યમપુરી—ટેક.
ત્યાચા પાપા નાહીં જોડા, સંગે જના હોય પીડા—સંત૦
સંત નીંદા આવડે જયાસી, તો જીતાચી નર્કવાસી—સંત૦
તુકા મ્હણે નષ્ટ, જાણા ગાઢવ તો સ્પષ્ટ—સંત૦

૩૫૮.

મહાપદ લાધ્યું રે જેને, બીજાં સાધન ન રહ્યાં તેને.
સહજ સમાધિ રે લાગી, અનુભવ જયોત નીરંતર જાગી.
અનહદ વાજાં રે વાગે, પરણવ અરણવ લહેરે ગાજે.
ગંગા જમુના રે વહે છે, તરવેણીમાં તાલ મળે છે.
જન ત્યાં આવે રે ઝાઝા, ત્યાં છે સકળ તીરથનો રાજા.
દેવ મુનીનો રે મેળો, ભાવિક સંગ થાય છે ભેળો.
અક્ષય વટ છે રે એમાં, વિશ્વપતીનો વાસો તેમાં.
તે તીરથમાં રે ન્હાશે, કાગમટીને હંસજ થાશે.
પિંડજ તેમાં રે ધરશે, એકોત્તર શત કુળ તો તરશે.
નિર્મળ થાશે રે કાયા, પ્રેમ પ્રયાગ વિશે જે ન્હાયા.
સતપુરૂષોની રે સંગે, છોટમ ન્હાયો પરમ ઉમંગે.

૩૫૯.

શ્રાવણ વદી આઠમ બુધવારી, નક્ષત્ર રોહીણી આયો રે. (૨)
અર્ધરાત જાતાં અવિનાશી, પુત્ર જસોદા જાયો રે—શ્રાવણ૦
જય જયકાર થયો ત્રિલોકમાં, દેવત્રિયા મળી નાચે રે. (૨)
આંગણીએ બ્રહ્માદીક આવીને, વેદતણી ધુન વાંચેરે—શ્રાવ૦
નંદરાય ઘેર ઉત્સવ ભારી, ઉલટયો ગોકુળ સારોરે. (૨)
ગોપી આય કહે જસોદાને, જીવો લાલ તમારોરે—શ્રાવણ૦
જન્મસુણી આવ્યા સિદ્ધચારણ, ગંધર્વ ઉભા ગાવેરે. (૨)
બ્રહ્માનંદના નાથને હેતે, વૃજનીનાર વધાવેરે—શ્રાવણ૦

૩૬૦.

નંદ જસોદાના ભાગ્યનો મહીમા, મુખ વર્ણવ્યો નવ જાવેરે.(૨)
પુરૂષોત્તમ જેના પુત્ર થયા, નીત્ય ખોળામાં લઈ ખેલાવેરે—નંદ૦
ધન્ય ધન્ય વ્રજની ભૌમ સખી, જેની રજ વંદે ત્રિપુરારીરે. (૨)
અનંત બ્રહ્માંડ પતિ ત્યાં આવી (૨) પ્રગટ્યા તે દેવ મુરારીરે—નં૦
બ્રહ્માદિક સિદ્ધારાજ મુની જેનું, ધ્યાન ધરીધરી હાર્યારે. (૨)
તે વહાલો ગોવાળના ઘરમાં (૨) પ્રીત કરીને પધાર્યારે—નંદ૦
અક્ષર ધામથી અધીક થયું આજ, નંદરાયનું ફળીયુંરે. (૨)
બ્રહ્માનંદના નાથને નિરખી (૨) નેણ તણું ફળ મળીયું રે—નંદ૦

૩૬૧.

હરિ જેવો તેવો હું દાસ તમારો, કરૂણાસિંધુ ગ્રહો કર મારો.ટેક.
સાંકડ્યાના સાથી શામળીઆ, છો બગડ્યાના બેલી. (૨)
શરણ પડ્યો ખળ અમિત કુકર્મિ, તદપી ન મૂકો ઠેલી–હરી૦
નિજજન જુઠાની જાતી લજજા, રાખો છો શ્રીરણછોડ. (૨)
શુન્ય ભાગ્યને સફળ કરો છો, પુરોબિરૂદ બળકોડ—હરી૦
અવળનુ સવળ કરો સુંદરવર, જયારે જાય જન હારી. (૨)
અયોગ્ય યોગ્ય પતીત કરો પાવન, પ્રભુ દુઃખ દુષ્કૃત હારી–હ૦
વિનતીવીના રક્ષક નિજ જનના, દોષતણા ગુણમાનો. (૨)
સ્મરણ કરતાં સંકટ ટાળો, ગણો ન મોટા નાનો—હારી૦
વિકળ પરાધીન પીડા પ્રજાળો, અંતરનું દુઃખ જાણો. (૨)
આરત બંધુ સહિષ્ણુ અભયકર, અવગુણ ઉર નવ આણો–હ૦
સર્વેશ્વર સર્વાત્મા સ્વતંતર, દયાપ્રીતમ ગીરધારી. (૨)
શરણાગત વત્સલ શ્રીજી મારે, મોટી છે ઓથ તમારી—હરી૦

૩૬૨.

હાંરે રથ ફેરો ગોકુલ રથવાલા (૨)
હાંરે તમે નંદ જસોદાના લાલારે—રથ ફેરો૦
ગંગારે તલપે જમુનારે તલપે(૨)તલપે છે નદીઓ નાળાંરે–રથ૦
ગાયોરે તલપે વાછરૂ તલપે (૨) તલપે છે ગોપ બીચારારે–રથ૦

ચંદ્રમા તલપે સુરજ તલપે (૨) તલપે છે નવલખ તારારે—રથ૦
વલ્લભવિના ગોપીઓ તલપે (૨) તલપે છે પ્રાણ અમારારે—રથ૦

૩૬૩.

વહાલો રમે છે મારો બાલુડે વેશ, બાલુડે વેશ માથે શોભે છે કેશ—વ.
અખીલ બ્રહ્માંડનો કરતા અખંડીત,
નાથ કરે છે લીલા નંદજીને ઘેર—વહાલો૦
રસીઆ પ્રીતમને ગોપી તેડી રમાડે,
જેના મહીમાનો પાર પામે ન શેષ—વહાલો૦
દેખી પંખીને મારો શ્યામ ડરે છે,
ધ્યાન ધરે છે જેનું શિવજી હુંમેશ—વહાલો૦
બ્રહ્માનંદનો પ્યારો જીવન હમારો,
લાલ આંખલડીમાં રાખીને લેશ—વહાલો૦

૩૬૪.

હરીભક્તી કરનારે પલકમેં હોવેગા મરના, પલકમેં હોવેગા મરના
અહો હરી જન હૃદય કમલમેં, હરીભક્તી કરના—ટેક.
કાકારે મામા કુટુંબ કબીલા છોડ ચલે પ્યારે,
સમજમન છોડચલે પ્યારે સ્વપ્નેમેં જો સૃષ્ટિ હોતી.
એસા જગ સારે, એસા જગ સારે—સમજમન—સ્વપ્નેમેં૦
ધામ ધરા ધન માલ ખજાના, આખર નહી અપના.

સમજમન આખર નહી અપના, એક દીન સબ છોડકે જાના.
મિટ્ટીમેં ખપના મિટ્ટીમેં ખપનારે—સમજમન—એકદીન૦
કામક્રોધ મદ લોભ ન રખના, કરના સુકૃતકો.
સમજમન કરના સુકૃતકો, એક નિરંજન નામ સુમરના.
ભવજલ તરનેકો ભવજલ તરનેકોરે—સમજમન—એક નિરં૦
જુઠ જગતકી છોડ વાસના, જા સદગુરૂ શરના.
સમજમન જા સદગુરૂ સરના, ભક્તિસુધારસ પાન કરકે.
આનંદમે રહેના, સમજમન આનંદમે રહેના—અહો૦

૩૬૫.

કયારે મળસે મારો શ્યામ, જોશીડા જોશ જુવોને (૨)—ટેક.
દેહતો મારી વહાલા દુરબળ થઈ છે, (૨) જેવો પાકેલો પાન—જો૦
સુખતો વહાલા સરસવ જેટલું, (૨) દુઃખતો દરીઆ સમાન—જો૦
સેજ લડી વહાલા સુનીરે લાગે, (૨) રોતા મારી રજની જાય—જો૦
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, (૨)
તારા ચરણ કમળ મારૂં ધ્યાન—જોશીડા૦

૩૬૬.

કાગળ કુણ લઈ જાય, મથુરામાં વસે મોરારી.
આરે કાગળીઆમાં ઝાઝુ શું લખીએ, (૨)
થોડે શું હેત જણાય—મથુરામાં૦

જીવ તમારા વાટ જુએ છે, (૨) જસુમતી અન્ન ન ખાય-મથુ૦
સેજલડી વહાલા સુનીરે લાગે, (૨) રોતા મારી રજની જાય-મ૦
બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, (૨)
તારા ચરણ કમળ મારૂં ધ્યાન-મ૦

૩૬૭.

મેં જોગી એસા હોય ફરૂં, (૨) પરમ પુરૂષ શું પ્રીત કરૂં,
ઓરસે પ્રીત હરૂં—ટેક.
નિર્વિષયકી મુદ્રા પહેરૂં, (૨) માલા ફીરાઉં મેરા મનકી (૨)
ગ્યાન ધ્યાનકી લાઠી પકરૂં, (૨) ભભૂત ચઢાવું પ્રભુ ગુનકી-મેં જો૦
શીલ સંતોષકી કંથા પહેરૂં, (૨) વિષય જલાઉં ધુણી (૨)
પાંચું ચોર પેરે કરી પકરૂં,(૨) તો દીલમેં ન હોય ચોરી સ્વરૂપકી-મેં.
ખબર લેઓ મૈં ખીજમત તેરી, (૨) શબ્દ સીંગી બજાઉં (૨)
ઘટ અંતર નિરંજન બેઠે, (૨) વાસૂલય લગાઉં-મેં જોગી૦
મેરે સદ્‌ગુરૂને ઉપદેશ દીયા હૈ, (૨) નિરમલ જોગ બતાયો (૨)
વિનય કહે મૈં ઉનકા ધ્યાઉં, (૨) જીને શુદ્ધ મારગ દીખાયો-મેં જો૦

૩૬૮.

આનંદ સાગર ઉલટયોરે લોલ (૨) શ્રીવસુદેવ દેવકીને દ્વારજો.
પ્રકટ્યા શ્રીકૃષ્ણ મન ભાવતારે લોલ (૨)—ટેક.
પીળાં પીતાંબર પહેરીઆંરે લોલ(૨)ઓઢ્યા ઉપરણા સારજો-પ્ર૦

મસ્તકે મુકુટ બીરાજતારે લોલ (૨) કુંડલ ઝલકે છે કાનજો—પ્ર૦
ચારે ભુજાએ આયુધ ધરયાંરે લોલ (૨) શંક ચક્ર ગદા પદ્મજો—પ્ર૦
કહેડે સોહે કટીમેખળારે લોલ (૨) ચરણે ઝાંઝરનો ઝમકારજો—પ્ર૦
એવા પ્રભુજીને નીરખતાંરે લોલ (૨) દુઃખગયાં સર્વે દુરજો—પ્ર૦
વસુદેવદેવકીજી હરખીઆરે લોલ(૨)નિરખ્યા શ્રીમુખસ્વરૂપજો-પ્ર.
એવા પ્રભુને કયાં રાખસુરે લોલ(૨) કોપયો છે કંસરાય ભુપજો—પ્ર૦
ચરણ કમલ હરીનાં પરસશુંરે લોલ(૨)નીચાં થયાં છે નીરજો—પ્ર૦
તાળી પડેને ફરે ફુદડીરે લોલ(૨) નાચે છે સઉ નરનારજો—પ્ર૦
બ્રહ્મા મહાદેવ મુની દેવતારે લોલ(૨)બોલે છે જયજયકારજો—પ્ર૦
દેવનાં તે દુંદભી વાગીઆંરે લોલ(૨)વરસે છે અમૃત અપારજો-પ્ર.
એ સુખ શોભાશી કહુંરે લોલ(૨) કહેતાં ન આવે પારજો—પ્ર૦
શ્રીવલ્લભ ચરણપ્રતાપ શુંરે લોલ(૨)વલ્લભદાસ જાય બલીહારજો-પ્ર.

૩૬૯.

શ્રીવીઠલ નાથ બસત જીયજાકે, તાકી રીત પ્રીત છબી ન્યારી—ટેક.
પ્રફુલીત વદન કાંતી કરૂણામય, નૈનનમેં ઝલકે ગીરધારી—શ્રી૦
ઉગ્ર સ્વભાવ પરમ પરમારથ, સ્વારથ લેશ નહી સંસારી—શ્રી૦
આનંદરૂપ કરત એક ક્ષણમેં, શ્રીહરિજીકી કથા કહત વિસ્તારી-શ્રી.
મન કર્મ વચનતાહીકો સંગ કીજે,
ચૈયત વૃજ યુવતી ન સુખકારી—શ્રી૦

કૃષ્ણદાસ પ્રભુ રસીક મુગટ મણી,
ગુણનીધાન શ્રી ગોવરધનધારી—શ્રી૦

૩૭૦.

શ્રી કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહોરે મન મેરે (૨)
કોટી જન્મ કષ્ટ પાપ, છીનમેં જાય તેરે—શ્રી૦
જગત બાવરૈકે સંગ, તું બાવરો કયોં હોવેરે.
શ્રી હરિજીકા ચરણાવિંદ, બેર બેર ગ્રહરે—શ્રી૦
બેર બેર કહત હો, તું સુનતા નાહી બહેરે.
કહત હે ગોવિંદદાસ, આનંદમેં રહેરે—શ્રી૦

૩૭૧.

પુરણ ભાગ્ય જાકા સીતારામ રામ ગાવે,
રામ રામ ગાવે સીતારામ રામ ગાવે—ટેક.
અડસઠ તીરથ ચારોધામ, નીત્ય ગંગાજીમાં નહાવે.
યોગને સમાધી, રામનામ તુલ્ય નાવે—પુરણ૦
દાન જગનને યજ્ઞ હોમ, લક્ષ કોટી પુજા કરાવે.
તે સૌથી નામ મહીમા મોટો, નીગમ નેતી ગાવે—પુ૦
કામ ક્રોધ લોભાદી તજીને, સીતા રામજીકું ગાવે.
ધર્મ અર્થ કામ, મોક્ષ ચારે વસ્તુ પાવે—પુરણ૦
આઠોજામ રામ રામ, શ્વાસો શ્વાસ ગાવે.
કહે પ્રીતમ તે કાગ મટીને, હુંસતોલે આવે—પુરણ૦

૩૭૨.

મેં મેરા સ્વરૂપ જાણ્યો, હુય સબીસે ન્યારો.
જૈસે બીંદુ જલકે સંગ, દીસત હૈ પ્યારો—ટેક.
સત્ય સત્ય અપાર પ્રભુ, વેદકો ઉચ્ચાર.
સોઈ સકલ માંહી બોલે, વ્યાપક હૈ સારો—મેં૦
રક્ત નાહી પીત નાહી, શ્વેત નાહી કાળો.
બાળ જોબન વૃદ્ધ નાહી, હે પરાથી પારો—મેં૦
બ્રહ્માદીક દેવ સબે, કરત હે પોકારો.
મેં ચૈતન્ય સબમેં દેખું, મોહેમેં જગ સારો—મેં૦
તોહે મોહે સ્વરૂપ બીચ ભેદ નહી, પક્ષપાતકો ટાલો
મેરે મોયેકું નમસ્કાર, અખંડ આનંદ ઉરધારો—મેં૦

૩૭૩.

પિતા માતાતું મુકિતદાતા મહેશ, દયાદ્રષ્ટિ તારી દીસે છે વિશેષ
ખરો એક આધાર તારો અમારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
કૃપાકાન્તતેં માનવી જન્મ દીધો, અમે લાભતેનો ન કાંઇજ લીધો
ગયો કાલ સર્વે હમારો વૃથારે, દયાનાથ તારા વિના કોણ તારે.
અમોજીવનાં છે અતી નીંધ્ય કર્મ, વિસારી દીધો છે અમે સત્ય ધર્મ
તથાપી દયાતું દીલે નાથ ધારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
તમારા પ્રત્યે નાથ સબંધ ભારે, અમે મોહથી તે મુકયો છે વીસારે
ભરૂસો કૃપાનાથ તારો હમારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.

નથી સુજતું શીવલે નાથ થાશે, પ્રભુ હાથ તારાવિના કોણ સાહે
પીતાપુત્રના દોષ તે નાવિચારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
હવે જે રહ્યો શેષ આયુષ્યકાલ, સદા કાઢીએ સત્ક્રીયામાં કૃપાલ
અમે માગીએ આવીને દ્વાર તારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
અજાણી નથી તું થકી કોઈ વાત, સદા સન્મતી આપશો માત તાત
વધું શું કહીએ અમે વારંવારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
દયા ભાવ છે નાથ તારા સ્વભાવે, કૃપાદૃષ્ટિથી દાસને તું નીભાવે
અમારાં બધાં પાપ કર્મોને નીવારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.
સ્તુતિ પ્રાર્થનાઓ સુણીને અમારી, યથાયોગ્ય હોયજે લ્યોતેસ્વીકારી
મળી ભકત સર્વે વિનંતી ઉચ્ચારે, દયાનાથ તારાવિના કોણ તારે.

૩૭૪.

હે જગત્રાતા વિશ્વ વિધાતા (૨) હે સુખશાન્તી નીકેતન હય-ટેક.
પ્રેમકે સીંધુ દીનકે બંધુ (૨) દુઃખ દરિદ્ર વિનાશન હૈ-હે જ૦
એક અખંડ અનંત અનાદિ (૨) પુરણ બ્રહ્મ સનાતન હૈ-હે૦
જગઆશ્રય જગપતીજગવંદન(૨)અનુપમઅલખનિરંજનહૈ-હે૦
પ્રાણસખા ત્રીભુવન પતીપાલક (૨) જીવનકે અવલંબન હૈ-હે૦

૩૭૫.

તમેછો પ્રભુ અન્નદાતા હમારા, તમેછો પ્રભુ સર્વથી શ્રેષ્ઠસારા.
તમેછો અમારા પ્રભુ માઈબાપ, અમે દંડવત વંદીએ વિશ્વનાથ.

તમારી સ્તુતિ વેદશાસ્ત્રે વખાણી, વીરામી મુનીઓ તણી વૃતીવાણી
જગદીશ તારા ગુણોછે અમાપ, અમે દંડવત વંદીએ વિશ્વનાથ.
તમારા ગુણો શેષ મહેશ ગાવે, તમારા પુરાપાડનો પાર ન આવે.
તમેછો ત્રીલોકી તણાતાત જેવા, દયાળુ તમોને નમું દેવદેવા.
ભજે શેષને સારદા ચંદ્ર ઈંદ્રિ, ભજે આપને નિત્ય મોટા મુનિંદ્ર.
સદાશીવ જેવા સજે નિત્યસેવા, દયાળુ તમોને નમું દેવદેવા.

૩૭૬.

અમારા પ્રેમની ખાતર, પ્રભુજી પાસ આવોને.
હૃદયના શોક હરવાને, પ્રભુ બંસી બજાવોને.
ભરી વેદાંતની વાતો, સ્વરૂપ દર્શન કરવોને.
હૃદય પટ ખોલવા ખાતર, પ્રભુ ચાવી બતાવો ને.
અગમ જલ ચાલતી નૌકા, વિકટ માર્ગે ચડી ગઈ છે.
નીકટ સંબધને ખાતર, કીનારો કંઈ બતાવોને.
કુકર્મી હું બન્યો ક્રોધી, વળી છું દ્રવ્યનો લોભી.
દયાળુ આપ દયા લાવી, સરલ રસ્તો બતાવોને.
તરસતાં નેત્રની શાન્તી, રહી છે આપ દર્શનમાં.
દાસના ઝરપતાં અશ્રુને ખાતર, અરે ઝાંખી કરાવોને.

૩૭૭.

શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજી સ્વામી, શામળીઆવાલા.
સઘળું સમજો છો અંતર જામી, નંદલાલા.

ભય તો લાગે છે મુજને ભારી, શામળીઆવાલા.
અંત કાળે શીવલે થાશે મારી, નંદલાલા.
સેવા સ્મરણ ના ભાવે કીધું, શામળીઆવાલા.
રંક સાધુને દુઃખ દીધું, નંદલાલા.
હિણો શાસ્ત્રીય સહુ ધર્મે, શામળીઆવાલા.
પરી પૂરણ છું હું કર્મે, નંદલાલા.
સહુ જાણે છે ભક્ત સાચો, શામળીઆવાલા.
પાખંડી પુરાતનથી કાચો, નંદલાલા.
બાંહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ ધરજો, શામળીઆવાલા.
પીડા ન પામું એવું કરજો, નંદલાલા.
સન્મુખ લોચનમાં આવી રહેજો, શામળીઆવાલા.
દોષ ન જોશો દરશન દેજો, નંદલાલા.
શ્રીમુખ બોલ્યા તે સાચું કરજો, શામળીઆવાલા.
દાસ દયાનાં દુઃખ હરજો, નંદલાલા.

૩૬૮.

ધ્યાનધર હરીતણું અલ્પમતિ આળસું, જેથકી જન્મનાં દુખ જાયે.
અવર ધંધોકરે અરથકાંઈ નવસરે,
માયા દેખાડીને મૃત્યુ વહાયે—ટેક.
સકળ કલ્યાણ શ્રીકૃષ્ણના ચરણમાં, શરણ આવે સુખપાર હોયે.

અવર વેપાર તું મેહેલ્ય મિથ્યાકરી,
કૃષ્ણનું નામ તું રાખ મ્હોંયે—ધ્યાન૦
પટક માયા પરી અટક ચરણે હરી,
વટકયમા વાત સુણતાંજ સાચી.
આશાનું ભવન આકાશ સુધી રચ્યું,
મૂઢએ મૂળથી ભીંત કાચી—ધ્યાન૦
અંગ જોબન ગયું પલિત પીંજર થયું,
તોય નથી લ્હેતો શ્રીકૃષ્ણ કહેવું.
ચેતરે ચેતદિન ચાર છે લાભના, લીંબુ ઉછાળતાં રાજ લેવું—ધ્યન૦
સરસ ગુણ હરિતણા જે જને અનુસરયા,
તે તણા સુજશ તો જગત બોલે.
નરસૈયા રંકને પ્રીત પ્રભુ શું ઘણી,
અવર વેપાર નહિ ભજન તોલે—ધ્યાન૦

૩૭૯.

એવી સંગત કરીએ સાર, સાધુ જનનીરે.
એતો કહી સંભળાવે વાત પુરણ બ્રહ્મનીરે.—ટેક.
એતો કૃષ્ણ કૃષ્ણ દીન રાત, અહો નીશ કહે છેરે.
તેની પાસે પુરણ બ્રહ્મ, સનમુખ રહે છેરે.—એવી૦
એને વંદે છે શાસ્ત્ર વેદ, વીગતે વખાણેરે.

એવા માહા પુરૂષ મરજાદ, પ્રેમલઈ આણેરે.—એવી૦
એને તીલક છાપા સાર, તુલસીની માળારે.
એતો પ્રેમ મગનની માએ, હરજીને વાલારે.—એવી૦
એતો વહેવારીના જેમ, રહેછે વળગીરે.
એવા માહા પુરૂષ હીતકારી, પ્રેમ રહ્યારોપીરે.—એવી૦
વ્હાલો મન બુદ્ધિથી અપાર, વેદશ્રુતિ હાર્યારે.
દાસ મુરાર કહે કર જોડ, શરણે રહું છુંરે.—એવી૦

૩૮૦.

નંદના નંદશું નેહ જેને નહી, તેરે માનવ ખર શ્વાન તોલે.
ભૂતળ ભાર કરવાને એ અવતર્યા, પ્રેતની પેરે સંસાર ડોલે—ટેક.
દૃષ્ટિ થકી ટળો ભોગ તેના બળો, શિલા પડો તેના મુખ માથે.
જીવતા જન તે તો જમ જેવા જાણવા,
પ્રીત નહી જેહને કૃષ્ણ સાથે—નંદ૦
કીર્તિ શ્રીકૃષ્ણની જીભથી નવ ભણે, તેરે મુખે દેવરાય તાળું.
ભણે નરસૈંયો જેણે હરીને જાણ્યા નહીં,
તેહનું કુટુંબ સદાય કાળું—નંદ૦

૩૮૧.

અચ્છા મેરા દીના નાથ, મેરી શોધ લેના.
મેરી શોધ લેના રામજી, મેરી શોધ લેના—ટેક.

સોનેકા સોનૈયા નાહી, રૂપેકા રૂપૈયા નાહી.
કોડી દમડી પાસ નાહી, ક્યાં જોકે રહેના—અચ્છા૦
ખેતી નહી વાડી નહી, ઔર કૈસા ધંધા નાહી.
ઐસા કોઈ મીત્ર નાહી, ક્યાં જોકે રહેના—અચ્છા૦
માતા નહી પીતા નહી, ઔર બેની બંધવ નાહી.
ઐસા કોઈ રાજા નહી, ક્યાં જોકે રહેના—અચ્છા૦
કહત મલુક દાસ, છોડી દયો પરાઈ આશા.
સંતો કે સંગમેં જોકે, રામ નામ લેના—અચ્છા૦

૩૮૨.

તુમબીન મેરી કોન ખબરલે, ગોવરધન ગીરધારીરે—ટેક.
મોર મુગટ પીતાંબર શોભે, કુંડલકી છબી ન્યારીરે—તુમ૦
ભરી સભામાં દ્રૌપદી ઠારી, રાખો લાજ હમારીરે—તુમ૦
મીરાંકે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ બલીહારીરે—તુમ૦

૩૮૩.

નારાયણનું નામજલેતાં, વારે તેને તજીયેરે.
મનસા વાચા કર્મણા કરીને, લક્ષ્મીવરને ભજીયેરે—નારા૦
કુળને તજીયે કુટુંબને તજીયે, તજીયે માને બાપરે.
ભગિની સુતદારાને તજીયે, જેમ તજે કુંચીકી સાપરે—ના૦
પ્રથમ પિતા પ્રલ્હાદે તજીયો, નવ તજ્યું હરીનું નામરે.

ભરત શત્રુઘ્ને તજી જનેતા, નવ તજીયા શ્રીરામરે—નારાય૦
ઋષિ પત્ની શ્રીહરીને કાજે, તજીયા નિજ ભરથારરે.
તેમાં તેનું કાંઇએ નગયું, પામી પદારથ ચારરે—નારાયણ૦
વૃજ વનિતા વીઠલને કાજે, સર્વ તજીવન ચાલીરે.
ભણે નરસૈયો વંદ્રાવનમાં, મોહન સાથે માહલીરે—નારાય૦

૩૮૪.

ભુતળ ભક્તિ પદારથ મોટું, બ્રહ્મ લોકમાં નાંહીરે.
પુણ્ય કરી અમરા પુરી પામ્યા, અંતે ચોરાસી માંહીરે—ભુત૦
હરીના જન તો મુક્તિ ન માગે, જન્મો જન્મ અવતારારે.
નિત્ય સેવા નિત્ય કીર્તન ઓછવ, નીરખવા નંદ કુમારારે—ભુત૦
ભરતખંડ ભુતળમાં જન્મી, જેણે ગોવિંદના ગુણ ગાયારે.
ધન્ય ધન્યરે એનાં માત પીતાને, સફળ કરી એની કાયારે—ભુત૦
ધન્ય વંદ્રાવન ધન્ય એ લીલા, ધન્ય એ વ્રજનાં વાસીરે.
અષ્ટમા સિદ્ધિ આંગણીએ ઉભી, મુક્તિ છે એની દાસીરે—ભુત૦
એ રસનો સ્વાદ શંકર જાણે, જાણે શુક દેવ જોગીરે.
કંઇ એક જાણે વ્રજની ગોપી, ભણે નરસૈયો ભોગીરે—ભુત૦

૩૮૫.

દેવ તોચી સંત, સંત તોચી દેવ, યેથેં દુજા ભાવ નાહી નાહી.
દેવ નામ ત્યાચે, સંત નામ ત્યાચે, પરબ્રહ્મ સાચે એક ચીતે.

કોણી મ્હણતી દેવ કોણી મ્હણતી સંત, પરીતે ભાવાતીત પરબ્રહ્મ
સંતાચે ચરણ સેવી નારાયણ, દેવ નિરંજન સંત ચીત્તે.

૩૮૬.

હાચી મોહરત શુકન, હૃદય વિઠલાચૈં ધ્યાન.
પુઢે પાય ટાકાવા, મુખે વીઠ્ઠલ બોલાવા.—હાચી૦
નામ આહે જયાપાસી, જેથે રાહીલ તેથે કાશી.
નામ ઘેતાં કરે ધંધા, નામે પ્રકટે બ્રહ્માનંદા—હાચી૦
નામ હુમ્ણે પ્રલ્હાદ બાળ, જયાલા વૈકુંઠાલા ગોડ.
અસા નામાચેં મહીમા, તુકા જાણે વાલ્મીક શંકરા.હા૦

૩૮૭.

વાસનાચે સંગે નકો જાઉ મના, પહાતા રાવણ કાય ઝાલે—વાસ૦
ઈંદ્ર પડલા ભગ ચંદ્રઝાલા કાળા,નારદ ચુકલાઆલા ગર્ભવાસી-વા.
મોહનીચૈ સંગે ભસ્માસુર ચુકલા, વાલી પ્રાણ ગેલા રામ બાણ-વા.
ચાંગદેવ મ્હણે કોઠે સુખ નાહી, લક્ષ ઠેવા પાચી વીઠોબાચે—વા૦

૩૮૮.

શ્રીમન્નારાયણ નારાયણ નારાયણ (૨)
લક્ષ્મીનારાયણ નારાયણ નારાયણ (૨)
નરનારાયણ નારાયણ નારાયણ (૨)જપો અખંડ જીભે પારાયણ (૨)
શીવસનકાદિક આદિબ્રહ્માદીક(૨)સુમીર સુમીરભયા પારાયણ(૨)

ચાર વેદ પુરાણ અષ્ટાદશ (૨) વેદ વ્યાસજીકા પારાયણ (૨)
વિષ્ણુ પુરાણ ભાગવત ગીતા (૨) વાલ્મીકજીકી રામાયણ (૨)
જો નારાયણ નામ લેત હે (૨) પાપ હોત સબ છારાયણ (૨)
જોકોઈ ભક્તિ કરે માધવકી (૨) માત પીતા કુળ તારાયણ (૨)
માધવદાસ આશ રઘુવરકી (૨) ભવસાગર ભયે પારાયણ (૨)

૩૮૯.

હરિ હરિ રટણ કર કઠણ કળિ કાળમાં, દામ બેસે નહી કામ સરશે.
ભક્ત આધીન છે શ્યામ સુંદર સદા, તે તારાં કારજ સિદ્ધ કરશે—હ૦
અલ્પસુખ સારૂ શું મુઢ ફુલ્યો ફરે, શીશપર કાળ રહ્યો દંત કરડે.
પામર પલકની ખબર નહી તુજને, મૂઢ શું જોઇને મુછ મરડે—હ૦
પ્રૌઢ પાપે કરી બુદ્ધિ પાછી ફરી, પર હરી થડ શું ડાળે વળગ્યો.
ઈશને ઈર્ષાછે નહી જીવપર, આપણે અવગુણે રહ્યોરે અળગો—હ૦
પરપંચ પર હરો સાર હૃદિએ ધરો, ઉચરો હરિ મુખે અચળ વાણી.
નરસૈયા હરિતણીભક્તી ભુલીશમા,ભક્તિવિના બીજુ ધુળધાણી-હ.

૩૯૦.

સાધુ સાચે ભજો ચરણ ગોવિંદનાં, માનવી દેહ તે તત્વ કહીયે.
કૃષ્ણ કહો કૃષ્ણ કહો વળિ વળિ કૃષ્ણ કહો,
કૃષ્ણ કહેતાં સઉ સુખ લહિયે—ટેક.
કૃષ્ણ સેવાતણી અમર ઈચ્છા કરે, મૂઢમતિ માનવી કાંઈ ન જાણે.

કૃષ્ણનું નામરખે હૃદયથી વીસરે, ધન્યમાંધન્ય કૃષ્ણજ પ્રમાણે-સા.
જેને જોવા મહામુનીજન વન ભમે, તે વિઠલો વનમાં ગાયું ચારે.
ભણે નરસૈંયો જે ચતુર, નર તે ખરો,
અહરનિશ કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ ધારે—સાધુ૦

૩૯૧.

ભકતી વડે વશ થાય, રમાપતી ભક્તી વડે વશ થાય—ટેક.
જો ઈશ્વર વશ થાય નહી તો, જન્મ મરણ નહી જાય—રમા૦
ભક્તી પરમ સુખનું શુભ સાધન, સફળ કરે છે કાય—રમા૦
ભક્તી વડે ભગવાન સદાવશ, નીગમાગમ પણ ગાય—રમા૦
બળીયાના બળરૂપ દયાધન, નિર્બળ થઈ બંધાય—રમાપતી૦
સંકટ સેવક પર આવે તો, ત્યાં ધરણી ધર ધાય—રમાપતી૦
ભક્તાધીન દયાનિધિભુધર, ભક્તિ વિના ન પમાય—રમાપતી૦
ભકતીવીના વ્રત જપ તપ આદિક, અફળ અનેક ઉપાય—રમા૦
ધન યૌવન બલ બુદ્ધિ ચતુરતા, નિર્બળ તે સમુદાય—રમા૦
રંગ રૂપ કુલ જાતિ વિશેષે, નકરે કોઈ સહાય—રમાપતી૦
અજામીલ નારદમુની શબરી, ક્યાં ગણિકા ગજરાય—રમા૦
કેશવ હરીની ભકતી તણા ગુણ, શેષ મુખે ન ગવાય—રમા૦

૩૯૨.

ઉધોસો મુરત હમ દેખી. (૨)
શીવ સનકાદીક સકલ મુની દુર્લભ, બ્રહ્મ ઈંદ્ર નહી પેખી—ટેક.

ખોજત ફીરત યુગો યુગ જોગી, યોગ જુગત તે ન્યારી.
સિદ્ધ સમાધી સ્વપ્ન નહી દરસી, મોહની મુરત પ્યારી—ઉધો૦
નાથ યતી અરૂ જોગી જંગમ, ઢૂંઢ રહે વન માહીં.
ભેખ ધરે ધરતિ ભ્રમિહારે, તિન હું દરસી નાહીં—ઉધો૦
નિગમ આગમ વિમલા યશ ગાવે, રહત સદા દરબારી.
તિલભર પાર વાર નહિ પાયો, કહી કહી નેતિ પુકારી—ઉધો૦
સોહમ ગૃહ ગૃહ નાચ નચાઈ, તનક તનક દધિ દેખે.
રામદાસ હમ રંગી શ્યામ રંગ, જાહુ યોગ ઘર લેકે—ઉધો૦

૩૯૩.

સાધુ મનકા માન ત્યાગો (૨)
કામ ક્રોધ સંગત દુર્જનકી, તાતે અહુનિસ ભાગો—ટેક.
સુખ દુઃખ દોનોં સમકર જાના, ઔર માન અપમાના.
હર્ષ શોક તે રહે અતીતા, તિન જગતત્વ પીછાના—સાધુ૦
અસ્તુતિ નિંદા દોઉ ત્યાગે, ખોજે પદ નિરબાના.
જન નાનક યહ ખેલ કઠીન હૈ, કિનહું ગુરૂમુખ જાના—સા૦

૩૯૪.

બિસર ગઈ સબ બાત પરાઈ, જબસે સાધુ સંગતપાઈ—ટેક.
નહી કોઇ વેરી નહી બેગાના, સકલ સંગ હમરી બન આઇ—બી૦
જો પ્રભુ કીન્હોસો ભલા કરમાન્યો, યહ સુમતિ સાધુસે પાઈ—બી૦
સબમેં રમ રહા પ્રભુ એકાકી, પેખ પેખ નાનક વિહસાઈ—બી૦

૩૯૫.

દરશન દેના પ્રાણ પીયારારે, નંદલાલા મેરે નૈનોંકે તારારે—ટેક.
દીનાનાથ દયાલ સકલગુણ, નંદ કીશોર સુંદર મુખવારે—દરશન૦
મનમોહન મન રૂક્ત ન રોક્યો, દરશનકી ચિતચાહુ હુમારે—દર૦
રસીક ખુસાલ મિલનકી આશા,નીશદીન સુમરન ધ્યાન લગારે-દ૦

૩૯૬.

સનમુખ દેરારે સનમુખ દેરારે, જામેં સાહેબ મેરા—ટેક.
આરે સંસારીઓ સ્વપ્નેકી બાજી,
તામેં ચેત સવેરા સવેરારે સવેરા—સનમુખ૦
હુય સબ ઘટમેં સુઝત નાહી,
ગુરૂબીન ઘોર અંધેરા અંધેરારે અંધેરા—સનમુખ૦
આવા ગમનકા ભય મટીજાવે,
પલમેં કીયા નીવેડા નીવેડારે નીવેડા—સનમુખ૦
ત્રીકમ સાહેબ ખેમકે ચરણે,
તોડા જમકા જંજીરા જંજીરારે જંજીરા—સનમુખ૦

૩૯૭.

સંત પરમ હિતકારી જગતમેં સંત પરમ હીત કારી—ટેક.
પ્રભુ પદ પ્રગટ કરાવત પ્રીતી, ભરમ મીટાવત ભારી.
પરમ કૃપાલુ સકલ જીવન પર, હરી સમ સબ દુ:ખહારી—જગ૦

ત્રિગુણાતીત ફિરત તન ત્યાગી, રીત જગતસે ન્યારી.
બ્રહ્માનંદ સંતનકી સોબત, મીલત હૈ પ્રગટ મુરારી—જગતમેં૦

૩૯૮.

સંત સમાગમ કીજે હો નીશદીન, સંત સમાગમ કી જે—ટેક.
માન ત્યજી સંતન કે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો—સંત૦
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉનકું મન દીજે હો—સંત૦
ભવ દુઃખ ટરે અરૂબરે સબ દુષ્કૃત,સબવિધિ કારજ છીજે હો—સં૦
બ્રહ્માનંદ સંતકી સોબત, જન્મ સફલ કરી લીજે હો—સંત૦

૩૯૯.

છોડકે શ્રીકૃષ્ણદેવ, ઔર કીમેં કરૂં સેવ.
કાટ ડારો કર મેરો, તીખી તરવારસે—ટેક.
ત્યાગકે રસીક કાન, ઔરકો જો ધરૂં ધ્યાન.
ચીર ડારો છાતી મેરી, કઠીન કુહાડીસે—છોડકે૦
શ્રી કૃષ્ણવીણ અન્ય જેહી, ઈષ્ટ જાણી નમુતેહી.
ફોરડારો શીર મેરો, મુસળ પ્રહારસે—છોડકે૦
મુક્તાનંદ કહે માઈ, ઔર જો પ્રતીત હોય.
જા જાઓ અધીક નીચ, સુપચ શ્વાનસે—છોડકે૦

૪૦૦.

છોડકે શ્રીરાધે શ્યામ, ઔરકો જો જપું નામ.
કરલે કટારી મેરી, જીભ્યા કાટી ડારીઓ—ટેક.
લોકનકી લાજ ડરૂં, જો ન ભક્તિ ચીત ધરૂં.
પાવકકે મધ્ય મેરે, તનકુ પ્રજારીએ—છોડકે૦

આજીવીકાકો લોભ જાણી, ભક્તી જો છોડું તારી.
તેહી ક્ષણ તન મેરો, શૈલ્યસે પછારીએ—છોડકે૦
મુક્તા નંદ કહે તેરી, દૃઢતા જોડગે મેરી.
શુળીએ ચઢાઈ, તીખે તીરનસે મારીએ—છોડકે૦

૪૦૧.

નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુજી, નમસ્તે નમસ્તે અખંડા વિભુજી.
નમસ્તે નમસ્તે સદા કષ્ટ હારી, નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ નિર્વિકારી.
નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીન બંધુ, નમસ્તે નમસ્તે મહાજ્ઞાન સીંધુ.
નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીનદાતા, નમસ્તે નમસ્તે ચિદાનંદ ધાતા.
નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વકર્તા, નમસ્તે નમસ્તે સદાસૃષ્ટિ ભર્તા.
નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વપાળા, નમસ્તે નમસ્તે દયાળા કૃપાળા.
નમસ્તે નમસ્તે કૃપાનાથ ત્રાતા, નમસ્તે નમસ્તે વિભુ હે અજાતા.
નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વભુપા, નમસ્તે નમસ્તે સદા શાંત રૂપા.

૪૦૨.

દુનીયાનાં દુઃખ નીવારો રાજ, દયા કરો ને હવે દીન બંધુ—ટેક.
જન પામ્યા છે પીડા પાકી (૨) બનવાની નરહી બાકીરાજ—દયા૦
આ સંકટતો નથી સહેવાતું (૨) નજરે જોયું નથી જાતું રાજ—દયા૦
ઓ ઈશ્વર છો તમે ઈન્સાફી (૨) મહારાજ કરો હવે માફીરાજ—દ૦
સૌપામ્યા છે શીક્ષા પૂરી (૨) તેમાં જોતા નથી અધુરી રાજ—દ૦
ફરીથી મનમાં કોઈ નહી ફુલે(૨)ભવમાં આ દુઃખ નહી ભૂલેરાજ-દ.
સુખપામો સૌ ગામોગામે, દીધી આશીષ દલપતરામે રાજ—દ૦

૪૦૩.

સૌનુ કરો કલ્યાણ દયાળુ પ્રભુ, સૌનું કરો કલ્યાણ-ટેક.
નર નારી પશુ પક્ષીની સાથે (૨) જીવજંતુનું તમામ-દયાળુ૦
જગના વાસીઓ સૌસુખ ભોગવે (૨) આનંદે રહી આઠોજામ-દ૦
દુનીઆમાં દરદ દુકાળ પડે નહી (૨) લડે નહી કોઇ ગામ-દ૦
સર્વે જગે સુખકારી વધે ને (૨) વળીવધે ધન્યધાન્ય-દયાળુ૦
કોઇ કોઇનું બુરૂન ઇચ્છે (૨) સૌનું ઇચ્છે સૌસમાન-દયાળુ૦
પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે (૨) સર્વે ભજો ભગવાન-દયાળુ૦
જાદવ દાસના દાસ પુકારે (૨) પ્રેમે કરીને પ્રણામ-દયાળુ૦

ઈશ્વર સ્તુતિ.

વંદુ હું પરમેશ વ્યાપ્ત વિભુને, વંદુ જગા ધીશને.
વંદુ સર્વ શરણ્ય સત્ય પદને, વંદુ સદા ઈશને.
વંદુ દેવ દયા નિધી ચિદ્દઘના, વંદુ હું વિશ્વેશને.
વંદુ હું પરમાત્મ પુર્ણ પ્રભુને, વંદુ પરિ બ્રહ્મને.

જે છે એક અખંડ મંગળનિધિ, જે છે જગત્કારણ.
જે છે પાલક સત્ય સર્વ જીવના, જે છે મહા પાવન.
જેનું ધ્યાન ધરે મહા રૂષી મુનીઓ, નિત્યે કરે પ્રાર્થના.
તેને પૂજ્ય ઉપાસ્ય માની કરીએ, નિત્યે અમે વંદના.

જેની શક્તી સમસ્ત વિશ્વ પ્રસરી, જેમાં દયા છે ઘણી.
જેમાંથી અદ્દભુત સૃષ્ટિ નીસરી, જેથી સ્થિતીમાં રહી.

જેનો પાર અપારકો નવલહે, સત્તાથી વ્યાપે સદા.
એવા બ્રહ્મ સમર્થ સત્ય પ્રભુને, નીત્યે કરૂં વંદના.

જેની સર્વ રૂષી મુની સ્તુતિ કરે, સ્તોત્રે મહા સુંદરે.
વેદોથી મહીમા મહાન ઉચરી, ભક્તિ પથે સંચરે.
જેનું ધ્યાન ધરે નીરંતર સદા, યોગી જનો જે બધા.
જેનો અંત અનંત પામી ન શકે, તે ઈશ વંદુ સદા.

જેને ન જાણી શકશે મન ઇંદ્રી ધર્મ.
જેને ન પામી શકશે ગુણ દેહ કર્મ.
એવા પરાત્પર પ્રભુ અતી શક્તી માન.
પાદારવીંદ નમી નીત્ય ધરૂં હું ધ્યાન.

ભાવે કરિતાં માઝી ભક્તિ, વિષય વાસના જળોની જાતી.
નિર્વિકલ્પ ઉપજે શાંન્તિ, માઝે ભક્તિ પંથી ચાલતાં.
ધન્યનર દેહાચી પ્રાપ્તિ, ધન્ય સાધુચી સંગતિ.
ધન્ય ધન્ય તે ભાવાર્થી, જે ભગવદ ભક્તિ રંગલો

શ્રી એકનાથ મહારાજ.

હારી રહ્યા મનમાંહી મુનીશ્વર, વિશ્વ પતી તણી વાત વિચારી.
તર્ક કરી કરી તત્વ જડ્યું નહિ, દૃષ્ટિ ઘણી દીલ ઉંડી ઉતારી.
માનતજી અનુમાન કરી લખ્યું, કે મનવાણી ન પહોંચે અમારી
કેમ શકે કહી કોઈ કવીશ્વર, ઇશ્વરની ગતી વિશ્વથી ન્યારી.

એક જીજ્ઞાસુ એ ભગવત સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ, મોક્ષ સુખ મેળવવા પોતાના સદગુરૂને પુછેલા પ્રશ્નો તથા તેના ઉત્તરો નીચે પ્રમાણે છે.

(સુવર્ણ વચનો.)

૧ સવાલઃ—મહારાજ કર્મ શુ કહેવાય ?

જવાબઃ—મુકુંદ ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા તે.

૨ સ૦:—આશક્તિ ક્યાં ન કરવી ?

જ૦:—જગતમાં-કારણ એક દિવસ સર્વ છોડી જવું છે.

૩ સ૦:—નીરંતર ચીંતવ્યા શું કરવું ?

જ૦:—સંસારનું મિથ્યાપણું-દેહની ક્ષણભંગુરતા, આત્માનું અમરપણું, ને આત્મસ્વરૂપમાં મનબુદ્ધિને ચીત્તને લય કરવું.

૪ સ૦:—અમૃત જેવું દેખાય છતાં ઝેર શું ?

જ૦:—માયા ને તેના પંચવિષયો; શબ્દ, સ્પર્શ, રૂપ, રસ, ગંધ.

૫ સ૦:—મીત્રના જેવા લાગે છતાં શત્રુ કોણ ?

જ૦:—સ્ત્રી, પુત્રાદી, બંધુઓ તથા કુટુંબ સહોદર.

૬ સ૦:—જગતમાં દુર્લભ શું છે ? ચાર વાતો.

જ૦:—મનુષ્યદેહ, સંતભક્તોનો સમાગમ, ભક્તિ, ને મન ને અંતઃકરણની વૃત્તિ અખંડ ભગવદસ્વરૂપમાં લીન કરવી એ ચારે વાતો દુર્લભ છે.

૭ સ૦:—સર્વનો ત્યાગ એટલે શું ?
જ૦:—પરમાનંદ, નીજ આત્માનો બોધ.

૮ સ૦:—માણસોથી ન જીતાય એવુ શું ?
જ૦:—મન.

૯ સ૦:—હમેશાં ક્યાં ભય નથી ?
જ૦:—"મુક્તિમાં" અથવા આત્મ નિષ્ઠામાં.

૧૦ સ૦:—સહુવાસ અને સંગ કોની સાથે ન કરવો ?
જ૦:—મુર્ખ, ખળ, પાપી, અને નીચની સાથે.

૧૧ સ૦:—સર્વ અવસ્થામાં ન કરવા જેવું શું છે ?
જ૦:—માયીક સ્નેહ અને પાપ (સ્નેહ મુલાની દુઃખાની).

૧૨ સ૦:—પ્રયત્નથી વિદ્વાનોએ શું કરવું જોઇએ. ?
જ૦:—બ્રહ્મ વિદ્યાનું અધ્યયન અને ધર્મ સંગ્રહ.

૧૩ સ૦:—જગતનું મુળ શું છે ?
જ૦:—મનની અસ્થિરતા (સ્થિર અને એકાગ્ર મને જગત દેખાતુંજ નથી બધું બ્રહ્મમયજ છે).

૧૪ સ૦:—સદા દુઃખી કોણ ?
જ૦:—વિષયોમાં નીરંતર પ્રીતી વાળો.

૧૫ સ૦:—ધન્યવાદને પાત્ર કોણ ?
જ૦:—પરોપકારી પુરુષ.

૧૬ સ૦:—પુજા કરવા લાયક કોણ ?
જ૦:—આત્મ તત્વમાં નિષ્ઠાવાળો હોય તે.

૧૭ સ૦:—શુરવીરથી મ્હોટા શુરવીર કોણ ?
જ૦:—કામદેવના બાણોથી જે વિંધાયો નથી તે.
૧૮ સ૦:—પ્રાજ્ઞ, ધિર, અને સમબુદ્ધિવાળો કોણ ?
જ૦:—સ્ત્રીઓના કટાક્ષથી જે મોહ ન પામે તે.
૧૯ સ૦:—વિદ્યા કયી કહેવાય ?
જ૦:—જે બ્રહ્મગતીને આપે તે.
૨૦ સ૦:—બોધ કોને કહીએ ?
જ૦:—જેથી મુકતી મળે તેનું નામ બોધ.
૨૧ સ૦:—લાભ કોને કહેવો ?
જ૦:—લાખો અને કરોડો રૂપીઆ મળે તે નહી પણ આત્માની ઓળખાણ થાય તેનું નામજ "લાભ" (આત્મલાભ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ) આખા જગતને છોડી દેવું પણ મનુષ્ય દેહમાં આત્મલાભ કરીલેવો.
૨૨ સ૦:—જગત કોણે જીત્યું ?
જ૦:—જેણે મન જીત્યું તેણે જગત જીત્યું.
૨૩ સ૦:—પ્રાણી માત્ર ને "જવર" શું કહેવાય ?
જ૦:—ચીંતા, એજ પ્રાણી માત્રનો "જવર" છે. ચીંતા અજ્ઞાનથી થાય છે અને ચીંતાતુર માણસ અધોગતીને પહોંચતો જાય છે ને છેવટે આત્મઘાતી પણ થાય છે ને કમોતે મરે છે.

ચીંતાથી ચતુરાઈ ઘટે, ઘટે રૂપ ગુણ જ્ઞાન.
ચીંતા મત કર માનવી, ચીંતા ચીતા સમાન.

૨૪ સ૦:—મુર્ખ કોણ કહેવાય?
જ૦:—વિવેક હીણ હોય તે મુર્ખ કહેવાય.

૨૫ સ૦:—મારે શું કરવું જોઇએ?
જ૦:—નિરંતર સર્વાત્મ ભાવથી પરમાત્માની ભક્તિ.

૨૬ સ૦:—કયું જીવન ઉત્તમ અને પવિત્ર?
જ૦:—દોષ રહીત જીવન તે ઉત્તમ ને પવિત્ર છે.

૨૭ સ૦:—બ્રહ્મ ગતીના હેતુ કોણ?
જ૦:—જપ, તપ, ભક્તિ, દાન, વિચાર સત્સંગ અને સંતોષ એ બ્રહ્મગતીને પહોંચવાના સાધનો છે.

૨૮ સ૦:—સાચા સંતને હરીજન, તાદૃશી જન કોણ કહેવાય?
જ૦:—સર્વમાંથી જેમની આશક્તિ ઉઠી ગઈ હોય "વૈરાગ થયો હોય" મોહમાયા ટળી ગઈ હોય, અને આત્મતત્વ એટલે પરબ્રહ્મ–પરમાત્મામાં નીષ્ઠાવાળો હોય તેજ ખરો સંત ભકતને વૈશ્નવ કહેવાય છે.

૨૯ સ૦:—સારામાં સારૂં ઘરેણું શું છે?
જ૦:—શીલ, સંતોષ, તેજ સારૂં ઘરેણું છે.

૩૦ સ૦:—ઉત્તમ તિર્થ કયું કહેવાય?
જ૦:—પોતાનું નીર્મળ થયેલું મન છે તે ઉત્તમ તીર્થ છે.

૩૧ સ૦:—આ જગતમાં ત્યાગ કરવાનું શું છે?
જ૦:—કંચન અને કામીનીનો અંતરથી ત્યાગ કરવાનો છે.

૩૨ સ૦:—મોટો અસાધ્ય રોગ કયો?

જ૦:—સંસાર-જન્મમરણ એજ અસાધ્ય રોગ છે.

૩૩ સ૦:—તે અસાધ્ય રોગનું ઔષધ શું છે?

જ૦:—સંસારના મીથ્યાપણા, ને દેહના ક્ષણભંગુર માટે વારંવાર વિચાર કરવો તથા ભક્તિ કરી ભગવત નામનું રસાયણ કરી હરી રસપાન કરવું, એજ ઉત્તમ ઔષધ છે.

૩૪ સ૦:—દરીદ્રી કોણ કહેવાય?

જ૦:—જે ઘણી તૃષ્ણાવાળો હોય તે.

૩૫ સ૦:—લક્ષ્મીવાળો કોણ?

જ૦:—જેને પૂર્ણ સંતોષ આવી ગયો હોય તે.

૩૬ સ૦:—જાગતો કોણ છે?

જ૦:—જે સત્ય અસત્યનો વિચાર કર્યાં કરે છે તે.

૩૭ સ૦:—શત્રુ કોણ છે?

જ૦:—પોતાની વગર જીતાયેલી ઇંદ્રીયો તેજ શત્રુ છે (અંતર શત્રુઓ કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહાદી).

૩૮ સ૦:—બંધાયેલો કોણ કહેવાય?

જ૦:—જેનું મન અહુરનીશ વાસના વાળું છે તે.

૩૯ સ૦:—સુખે કોણ સુવે છે?

જ૦:—જે સમાધીમાં નીષ્ઠાવાલો છે તે.

૪૦ સ૦:—જીવન મુક્ત કોને કહેવાય?

જ૦:—જે કામનાથી રહિત અંતહકરણ વાળો હોય તેને.

૪૧ સ૦:—યોગ કોને કહેવાય ?

જ૦:—સર્વ વિષયોમાંથી મનને ખેંચીને સાક્ષાત પરમાત્મા સ્વરૂપમાંજ મનને પરિપૂર્ણ રીતે લગાડવું તેનું નામ યોગ કહેવાય (ચીત્ત વૃત્તિનો નીરોધ કરવો તેનું નામજ યોગ).

૪૨ સ૦:—સંગ કોનો કરવો ?

જ૦:—મહાત્મા પુરુષોનો, કારણ તેઓના સમાગમથી આશક્તિ રહિત થઈ અતિન્દ્રિય એવા ભગવાન વિષે નિર્મળ ભક્તિ થાય છે. ને તેથી અવિવેક દૂર થઈ, અવિધા વડે આત્મસ્વરૂપમાં જે દેહબુદ્ધી થયેલી હોય છે, તેનો નાશ થાય છે, એટલે દેહભિમાનનો ત્યાગ થાય છે, અને સ્વસ્વરૂપનો લાભ થાય છે, બાકી વૈદિક કર્મો કરવાથી પ્રાણીઓને અન્નાદિક આપવાથી પરોપકાર કરવાથી કે વેદાભ્યાસ કરવાથી ને જળ, અગ્નિ કે સુર્યની ઉપાસનાથી આત્મસાક્ષાત્કાર, સ્વસ્વરૂપનો લાભ થતો નથી. **પણ કેવળ મહા પુરુષોના ચરણ રજની સેવા કરવાથીજ સ્વસ્વરૂપનો લાભ થાય છે.**

૪૩ સ૦:—વૈરાગ્ય શું ?

જ૦:—વિષયો ઉપરથી આશક્તિ ઉઠાડી લેવી તેનું નામજ વૈરાગ્ય છે.

૪૪ સ૦:—ભક્તિ કોને કહેવી ?

જ૦:—પરમાત્મા સ્વરૂપમાં મનને સ્થિર કરી સંકલ્પ રહીત કરવું તેનું નામજ ભક્તિ છે.

૪૫ સ૦:—જ્ઞાન શું ?

જ૦:—આખુ વિશ્વ એક ઈશ્વર રૂપ છે આવી દ્રષ્ટિ કરવ તેનું નામજ જ્ઞાન છે.

છેવટે મહાત્માએ કહ્યું કે આ બધી વાતો તારા અંતરમ હમણા નહિ ઉતરે તો હું પણ ઘણા વર્ષો સુધી, ભગવતસ્મરણ રામ, રામ, રામ, રામ, રામ, રામ, રામ, એમ ભજન કરતો હતે ને તને પણ છેવટે કહું છું કે તુંપણ રામભજન કરજે, એટલે તારામાં આત્મબળ આવશે ને અંતર શુદ્ધ થશે, ત્યારે બધ વાતોનો અનુભવ થશે.

ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ

॥ ૐ ગુરૂ સત્ ॥

કેટલાંક અમૃત વચનો.

મનુષ્ય જીવનનું સાર્થક સ્વાત્માધ્યયનમાંજ રહેલું છે જીવન વિમોહિત પ્રવૃત્તિઓમાં શેષ કંઈજ નથી. ક્ષણિક છે ઐહિક સુખ માટે નિરર્થક પ્રવૃત્તિ કરવા કરતાં નિવૃતિમ પ્રવૃત્તિ તરફ વળવાથીજ સાર્થક છે. અલભ્ય એવા માન જીવનને મોહમય પ્રવૃત્તિથી પરવશ બનાવવામાં પોતેજ પ

ભ્રમણમાં પડી સ્વરૂપથી દૂર જવાનો કંટકમય માર્ગ શોધવો એ મનુષ્યત્વ નહિ પણ પશુત્વ છે. માનવજીવન દેવોને પણ દુર્લભ છે માનવજીવનના થોડાજ કાળમાં મુક્તિ સાધ્ય કરવામાં મનુષ્યદેહ અત્યુત્તમ સાધનરૂપ છે. સ્ત્રી પુત્રાદિક અને લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિની તીવ્ર આકાંક્ષા મોહમય જાળમાં ફસાવી દે છે. ઇશ્વરીય રાહમાં કંટકરૂપ કામિની, અને કાંચન છે. દરરોજના પ્રવૃત્તિમય જીવનમાંથી થોડોક સમય નિવૃતિ મેળવી વિચાર કરી જોતાં માનુષી ફરજનું ભાન થયા વગર રહેશેજ નહિ. ઉંચા પ્રકારની જીંદગી સર્વને પસંદ હોય છે, પણ ઉન્નતિનો માર્ગ શોધી દૈવી જીવન ગાળવા સત્વરે તત્પર થવું જોઇએ. મનુષ્ય પ્રાણી કર્મની સખત બેડીથી બંધાય છે, અને તેનાં પ્રતિફળ ભોગવવા માટે અવશ્ય પુનરજીવનની પ્રાપ્તિ થાય છે. કર્મમળને ધોવા માટે કર્મમાંથી 'હું કર્મ કરૂં છું.' એવી જાતના બંધન કરનારા ભાવને દૂર કરી, નિષ્કર્મયોગી થવું વિશેષ શ્રેયકર છે. કર્મમાં અહંપણું કરવાથી સુખદુઃખની પ્રાપ્તિ થાય છે, તેથી વાસનાઓ ઉત્પન્ન થાય છે, અને વાસનાઓથી પુનર્જન્મ ધારણ કરવો પડે છે. વારંવાર જન્મ ધારણ કરવો એ સુખદાયી નથી ગર્ભવાસ અને મરણ એ બે દુઃખપ્રદ અવસ્થાઓનો વિચાર કરતાં આ બાબત સહુજ ખ્યાલમાં આવી શકે છે. બુદ્ધિમાન મનુષ્ય જીવન રહસ્યને જાણે છે, અને જીવનને ઉન્નત કરતો જાય છે. જીવનની ઉન્નતિ કરવી, નહિ કે ઐહિક સુખ માટે ઉત્પન્ન થતી લાલસાની. જીવનની

ઉન્નતિનું પ્રથમ પગથીઉં કુદરતી જીવન ગાળવું એ છે. કુદરતી જીવન એટલે જરૂરિઆતોને ઘટાડવી તે. એક પળ પણ કિંમતી સમજો અને ધીમે ધીમે ઈશ્વરીય જીવનને વધારતા જાઓ. ભારતવર્ષ એ એક ધર્મરૂપી તલવારથી ઝુઝવાનું સ્થાન છે. ખરો ધર્મ સમજવા માટેજ ભારત વર્ષમાં જન્મ થયો છે. એમ સમજવું અસ્થાને નથીજ. ધર્મ ભેદ રૂપી ઝગડામાં પડવા કરતાં સત્યધર્મ તત્વ તરફ વળવું વિશેષ શ્રેયકર છે. વેદાન્ત શાસ્ત્ર સર્વ ધર્મોનું સામાન્ય રહસ્ય બતાવી રહ્યું છે, છતાં તેને દૂર મુકવું, એ હાથમાં દીવો લઈ કુવામાં પડવા બરાબર છે. સર્વ ધર્મો, એક ઈશ્વર સ્વરૂપ વર્ણવે છે અને તેના માર્ગમાં ભિન્નતા હોઈ શકતીજ નથી. એવું કોણ કહી શકે તેમ છે, કે ઈશ્વર તરફ સાચો પ્રેમ કર્યા સિવાય ઈશ્વર પ્રાપ્તિ થઈ શકે. ઈશ્વર એકજ સ્વરૂપે વિદ્યમાન છે અને સાચા પ્રેમથી તે પ્રાપ્ત થાય છે.વેદાન્ત ઈશ્વરના સત્ય સ્વરૂપને સમજાવે છે, અને 'હુંજ બ્રહ્મ છું' એવી જાતની પ્રેમની પરાકાષ્ટારૂપ ભાવના જાગૃત કરવાનું સૂચવે છે, પ્રેમનું યથાર્થ સ્વરૂપ ધ્યેય વસ્તુમાં નિમગ્ન થતાં ધ્યેય સ્વરૂપ બની જવું એ છે. કોઈપણ પ્રેમી અમુક વસ્તુ ઉપર પ્રેમ કરે છે એવું ક્યારે કહી શકાય, કે જ્યારે તેને તેના પ્રેમ પાત્ર સિવાય પ્રાણની પણ દરકાર ન હોય, અને તે પાત્ર પોતાનાજ સ્વરૂપે લાગે. પ્રત્યેક પ્રાણી વિષે રાગદ્વેષ કરવાનું શું પ્રયોજન? સર્વના નેત્રોદ્વારા એકજ ઇશ્વરનું દર્શન કરી લો. એકજ બ્રહ્મસાગરમાં અનંત જીવ

તરંગો ઉત્પન્ન થાય છે, સાગરથી તરંગ ભિન્ન નથી સાગર રૂપજ છે, પરમાત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સચ્ચિદાનંદ છે, અને આકાશ કરતાં પણ સુક્ષ્મ હોવા છતાં, આકાશ જેવો પોલો નથી. એ આત્મા આનંદઘન છે. અણુંએ અણુંમાં તેનાં દર્શન કરવાથી રાગદ્વેષાદિ દ્વંદ્વો દૂર થઈ જાય છે. વિશ્વ એ ચિદ્રુપ એવા આત્માનોજ વિસ્તાર છે એકજ ચિદ્ અનેક સ્વરૂપે પ્રગટ થાય છે. એ આત્મા સર્વનું સત્ય સ્વરૂપ છે. બહાર પ્રતીત થતું આકાશ અને તેમાં રહેલા પદાર્થો એકજ ચિત્‌માં દેખાય છે. એ ચિત્ આત્મસ્વરૂપજ છે. પ્રત્યક્ષ એવા આત્માના સ્વરૂપને મુકી પરોક્ષ એવા વિશ્વ તરફ શા માટે દોડવું ? એ અનંત આત્મા પ્રાણથી પણ નજીક છે. વિશ્વ કરતાં દેશ, દેશ કરતાં ગામ, ગામ કરતાં પાડોશી, પાડોશી કરતાં કુટુંબીજનો, કુટુંબીજનો કરતાં પ્રાણ, અને પ્રાણ કરતાં આત્મા એ સૌને વહાલો હોય છે, કારણ કે એ સર્વનુ સત્ય સ્વરૂપ હોય છે, છતાં પણ અજ્ઞાને કરી આનંદઘન એવા આત્માને મૂકી વિષયાનંદ તરફ વારંવાર દૃષ્ટિ કરવી એ કેટલું બધું લજ્જાસ્પદ છે, સાચી સ્વતંત્રતા અને સુખ સ્વસ્વરૂપમાંજ હોવા છતાં બહિરવૃત્તિ કરી દોડવું એ કસ્તુરી મૃગ જેવું છે, દેહમાં રહેલા ક્ષુદ્ર અહંને ટાળી નાંખતાંજ અનંત સુખની ખાણ નજીકજ જણાશે. ૐ એ આત્માનો વાચક છે. તેના અહરનિશ ગુંજન વડે હંમેશાં નિજ મહિમામાં રહેવા પ્રયત્નશીલ થવું એ સરળમાં

સરળ ઉપાય છે. અહું અને તેથી ઉઠતું સંકલ્પ સ્ફુરણ અટકાવવાથી મન તો પરપોટાની પેઠે એ આત્મસાગરમાં ફુટી જશે.

જેમ જેમ સંકલ્પવિકલ્પ નષ્ટ થશે તેમ તેમ તે દેહાત્મ બુદ્ધિ નષ્ટ થવાથી અહંકારનો લય થશે, અહુંકાર અને સંકલ્પો એ એ એક બીજાના આધારરૂપ છે ઇંદ્રિયો દ્વારા વિષયોની ઈચ્છામાં દોડતા મનને સંકલ્પ રહિતપણાથી અટકાવી શકાય છે, અને તેથી હુંરૂપ જીવભાવ નષ્ટ થવાથી આત્માના નિર્વિકલ્પણાને પ્રાપ્ત થવાય છે. એકપણ સંકલ્પ ન ઉઠે, તો અહુંને બાહિરવૃત્તિ કરવાનું શું પ્રયોજન? અહુંની બહિવૃત્તિ અટકવાથી મનની આંતરનિષ્ઠા થાયજ. ચોવિસે કલાક નિર્વિકલ્પપણું રહી શકે નહિ, પણ ધીમે ધીમે અભ્યાસ વધારવાથી મનની ઈચ્છાઓ શાંત પડતી જાય છે, અને જીવ અંતે સ્વરવરૂપમાં વિલય પામી જઈ સત્ય સંકલ્પ એવા આત્મપણાને પામે છે. શાંત અને સત્વગુણની વૃદ્ધિ પામેલું ચિત જ્યારે આત્મામાં લય થાય છે ત્યારે, ઐશ્વર્ય ધર્મ, વૈરાગ્ય, જ્ઞાન, લક્ષ્મી, વીજય વગેરે પોતાની મેળે ચાલ્યા આવે છે.

ભગવત્ધૂનો.

૧ ગોપાલ કૃષ્ણ રાધે કૃષ્ણ.

૨ હરે રામ હરે રામ રામ રામ હરે હરે,
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે.

૩ હમારા રામ ધની હયજી, હમારે કયા કમી હયજી.

૪ જય જય ગોવર્ધનધારી, મુકુંદ માધવ ગિરિધારી.
૫ જ્ઞાનોબા તુકારામ.
૬ નિવૃતિ જ્ઞાનદેવ સોપાન મુકતાબાઈ,
એકનાથ નામદેવ તુકારામ.
૭ જય દામોદર દીન દયાલ, દેવકીનંદન સર્વાધાર,
જય ગોવિંદમ્ જય ગોપાલ, કેશવ માધવ કૃષ્ણ મુરાર.
૮ હરિ હરિ હરિ હરિ હરિ ગોવિંદ, રાધે રાધે હરિ ગોવિંદ.
૯ હરિ આલારે, (૨) સંતસંગે બ્રહ્માનંદુ ઝાલારે.
૧૦ જય જય ગુરૂમહારાજ ગુરૂ, જય જય પરિબ્રહ્મ સદ્‌ગુરૂ.
૧૧ બોલૂં એસે બોલ, જેણે બોલે વિઠ્ઠલ ડોલે,
પ્રેમ સર્વાંગાચે ઠાયી, વાચે વિઠ્ઠલ રખુમાઈ.
૧૨ રામકૃષ્ણ હરિ, જય જય રામ કૃષ્ણ હરિ.
૧૩ વિઠોબા રખુમાઈ, જય જય વિઠોબા રખુમાઈ.
૧૪ દત્તાત્રય અવધૂતા, જનાર્દન સ્વામી એકનાથા.
૧૫ જીવાંચે જીવલગે, મનાચે મોહને, યેઈ પાંડુરંગે.
૧૬ જય જય વિઠ્ઠલ શ્રીહરિ વિઠ્ઠલ.
૧૭ પરમ મધુર યુગલનામ, રાધેકૃષ્ણ સીતારામ.
૧૮ શ્રીકૃષ્ણ ગોવિંદ હરે મુરારે, હે નાથ નારાયણ વાસુદેવ.
૧૯ હે ગોવિંદ રાખો શરણ, અબતો જીવન હારે.
૨૦ નર હરિ નંદલાલ, ભજો ગોવિંદ ગોપાલ.
૨૧ જય કૃષ્ણ કૃષ્ણ, જય કૃષ્ણ કૃષ્ણ.

૨૨ સચ્ચા સચ્ચા હય નામ તેરા હરિ વિઠલા,
હરિ વિઠલા પ્રભુ વિઠલા.
૨૩ શ્રી નારાયણ જય નારાયણ જય જય નારાયણ.
૨૪ હરી હરી રાધા ગીરધર ગોવીંદ ગોપાલ વાસુદેવ.
૨૫ રાધા રમણ હરી ગોવીંદ જય જય, ગોવીંદ જય જય,
ગોપાલ જય જય, રાધા રમણ હરિ ગોવિન્દ.
૨૬ હરી નારાયણ ગુરૂ નારાયણ.
૨૭ રામકૃષ્ણ ગોવીંદ વાસુદેવ ગોવીંદ.
૨૮ રઘુપતી રાઘવ રાજારામ પતિત પાવન સીતારામ.
૨૯ રાજારામ રામ રામ સીતારામ રામ રામ.
૩૦ સીતારામ રામ રામ રાધેશ્યામ શ્યામ શ્યામ.
૩૧ રાધેકૃષ્ણ જય કુંજવીહારી, મોરલીધર ગોવર્ધનધારી.
૩૨ સચ્ચીદાનંદા આનંદકંદા, યેરેબાપુ ગોવીંદા.
૩૩ નામ ગાવુ નામ ધ્યાવું નામે વીઠોબાસી પહાવું.
૩૪ ચીત્તી નાહી આશ ત્યાચા પાંડુરંગી દાસ.
૩૫ વાસનાચે બુદ્ધિ તેથે કૈચી બ્રહ્મસ્થિતિ.
૩૬ વીઠલ બોલા બોલાહો આનંદાને આનંદાને,
વૈકુંઠ ધ્વજા લાવીલ્યા તુકારામાને.

શ્રીપાંડવ ગીતામાંની કેટલીક પ્રાર્થના નીચે મુજબ છે.

પાંડવઃ—પ્રલ્હાદ પરાશર પુડરીક—વ્યાસાંબરીષ શુક
શૌનક ભીષ્મ દાલ્ભ્યાન્—રૂકમાંગદાર્જુન વશિષ્ઠ
બિભીષણાદીન્ પુણ્યાનિ માન્પરમભાગવતાન્સ્મરામી

કુંતીઃ—સ્વકર્મ ફલનિર્દિષ્ટાં યાંયાં યોનિ વ્રજામ્યહમ્
તસ્યાં તસ્યાં હૃષીકેશ ? ત્વયિભક્તિ દૃઢાઅસ્તુમે

અભિમન્યુઃ—ગોવિંદ ગોવિંદ હરે મુરારે,ગોવિંદ ગોવિંદ રથાંગ પાણે
ગોવિંદ ગોવિંદ મુકુંદકૃષ્ણ, ગોવિંદ ગોવિંદ નમોનમસ્તે.

ઉદ્ધવઃ—વાસુદેવં પરિત્યજ્ય, યો અન્યં દેવમુપાસતે
તૃષિતો જાન્હવી તીરે, કૂપં વાંચ્છતિ દુર્ભગઃ

વિદુરઃ—વાસુદેવસ્ય યે ભક્તઃ શાંતાસ્તદ્ગત માનસ્તઃ
તેષાં દાસસ્ય દાસોહં, ભવેજ્જન્મનિ જન્મનિ.

ગાંધારીઃ—ત્વમેવમાતા ચ પિતાત્વમેવ, ત્વમેવબંધુશ્ચ સખાત્વમેવ
ત્વમેવવિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ, ત્વમેવસર્વં મમ દેવદેવ.

પ્રલ્હાદઃ—નાથ યોનિ સહસ્ત્રેષુ, યેષુ યેષુ વ્રજામ્યહમ્
તેષુ તેષુ અચલા ભકિત રચ્યુ તાસ્તુ સદાત્વયી.

ભરદ્વાજઃ—લાભસ્તેષાં જયસ્તેષાં, કુતસ્તેષાં પરાજયઃ
યેષા મિંદીવરશ્યામો હૃદયસ્થો જનાર્દનઃ

અત્રીઃ—ગોવિંદેતિ સદાસ્નાનં, ગોવિંદેતિ સદાજપ
ગોવિંદેતિ સદાધ્યાનં, સદા ગોવિંદ કીર્તનમ્.

વિદુરઃ—હરેર્નામૈવ નામૈવ નામૈવ મમજીવનમ્
કલૌ નાસ્યેવ નાસ્ત્યૈવ નાસ્ત્યૈવ ગતિરન્યથા.

વશિષ્ઠઃ—કૃષ્ણેતિ મંગલં નામ, યસ્ય વાચિ પ્રવર્તતે
ભસ્મી ભવંતિ તસ્યાશું, મહા પાતક કોટય.
સુભદ્રાઃ—એકોપિ કૃષ્ણસ્યકૃતઃ પ્રણામો દશાશ્વમેધા વૃભૃથેન તુલ્યઃ
દશાશ્વમેધી પુનરેતિજન્મ, કૃષ્ણપ્રણામિ ન પુનર્ભવાય.
વ્યાસઃ—સત્યં સત્યં પુનઃ સત્યં, ભુજમુત્થાપ્ય ચોચ્ચતે
નવેદાચ્ચ પરંશાસ્ત્રં, નદેવઃ કેશવાત્પરા.
ધન્વંતરીઃ—અચ્યુતાનંત ગોવિંદ, નામોચ્ચારણભેષજાત્
નસ્યતિ સકલા રોગાઃ સત્યં સત્યં વદામ્યહમ્.
શ્રીશુકઃ—આલોકય સર્વશાસ્ત્રાણી વિચાર્યૈવ પુનઃ પુનઃ
ઈદમેકં સુનિષ્પન્નં ધ્યેયો નારાયણઃ સદા.
શ્રીમહાદેવઃ—શરીરં ચ નવચ્છિદ્રં વ્યાધિગ્રસ્તં કલેવરમ્
ઔષધં જાહ્નવી તોયં વૈદ્યો નારાયણો હરિઃ
શૌનકઃ—ભોજનાચ્છાદને ચિંતાં વૃથા કુર્વન્તિ વૈષ્ણવઃ
યોસૌવિશ્વંભરો દેવઃ સભક્તાન્કિ મુપેક્ષતે ?
આકાશાત્પતિતં તોયં યથા ગચ્છતિ સાગરમ્
. સર્વદેવ નમસ્કારઃ કેશવં પ્રતિ ગચ્છતિ
કૃષ્ણ કૃષ્ણેતિ કૃષ્ણેતિ કૃષ્ણનામ સદા જપે
આનંદો પરમાનંદો, વૈકુંઠં તસ્ય નિશ્ચીંતમ્.

શ્રી કૃષ્ણ ભજનાશ્રમનો કાર્યક્રમ.

દરરોજ પ્રાતઃકાળ સવારના (સ્ટૅ. ટા. ૭ થી ૧૦.)
તથા દરરોજ રાત્રે (સ્ટૅ. ટા. ૮–૩૦ થી ૧૦.)

ભજનાશ્રમમા કેવળ ઈશ્વર સ્મરણ, ભગવત ધ્યાન તથા પ્રાર્થનાઓ તથા ઇશ્વર જશ અને ગુણાનુવાદ ગવાય છે. જેનો મનુષ્યને એકજ વાર આવી હરી રસ અમૃત પાન કરવાથી પોતાના આત્માને કેવી અલૌકીક શાંન્તી આનંદ તથા પરમ સુખનો અનુભવ થાય છે તે પધારવાથી પોતાનો સ્વઆત્મ અનુભવ થશે. માટે સર્વે હરીજન વૈષ્ણવોને હમારી નમ્ર વીનંતી છે કે એક વાર આવી જ્યાં ભગવત નામામૃતનું પાન થઈ રહ્યું છે તે અમૃત રસ પીને પોતાના જીવનનું સાર્થક કરી જીવતાંજ જીવન મુક્ત બની મોક્ષ સુખનો અનુભવ કરવો.

રામ સીતા કૃષ્ણ રાધા, વીઠલ રખુમાબાઇ;
ગોપી જન મન મોહન વ્યાપક, હરી હા સર્વા ઠાઈ.

શ્રો હરિ, હરિ ૐ તત્સત્ પરમાત્મને નમો નમઃ

અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણમ્
કૃષ્ણ દામોદરં વાસુદેવં હરિમ્
શ્રીધરં માધવં ગોપિકા વલ્લભમ્
શ્રી જાનકી નાયકં રામચંદ્રં ભજે

